

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการกีฬา
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการกีฬา
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

วิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬา
แห่งชาติ"

ของ ไพรวรรณ ชำนาญจันทร์

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด)

..... ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ดร.ทวิทรัพย์ เขยฝักแฉ่น)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาพัทธ์ เตียวตระกูล)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ดร.ภัควัฒน์ เชิดพุทธ)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(รองศาสตราจารย์ ดร.ภูฟ้า เสวกพันธ์)

อนุมัติ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.กรรองกาญจน์ ชูทิพย์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ
ผู้วิจัย	ไพรวรรณ ชำนาญจันทร์
ประธานที่ปรึกษา	ดร.ทวีทรัพย์ เขยฝักแฉ่น
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาพัทธ์ เตียวตระกูล ดร.ภักดิ์วัฒน์ เชิดพุทธ
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท การจัดการกีฬา, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2565
คำสำคัญ	การจัดการ, ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ, มหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาแนวทางการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 2. สร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 3. ประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิธีดำเนินการวิจัยมี 3 ขั้นตอนตามวัตถุประสงค์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถามประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาแนวทางการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้แนวทางจำนวน 10 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านกลยุทธ์ขององค์กร 2) ด้านโครงสร้างขององค์กร 3) ด้านรูปแบบในการบริหารงาน 4) ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร 5) ด้านบุคลากรในองค์กร 6) ด้านทักษะ 7) ด้านค่านิยมร่วม 8) ด้านงบประมาณ 9) ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ 10) ด้านการจัดการ

2. ผลการสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติพบว่าระดับความคิดเห็นด้านรูปแบบมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีจำนวน 12 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านกลยุทธ์ขององค์กร 2) ด้านโครงสร้างขององค์กร 3) ด้านรูปแบบในการบริหารงาน 4) ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร 5) ด้านบุคลากรในองค์กร 6)

ด้านทักษะ 7) ด้านค่านิยมร่วม 8) ด้านงบประมาณ 9) ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ 10) ด้านการจัดกา
จัดการ 11) ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และ 12) ด้านการจัดการเรียนการสอนแบบพิเศษ

3. ผลการประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัย
การกีฬาแห่งชาติ พบว่า ระดับความคิดเห็นรูปแบบมีความเป็นไปได้โดยรวม มีค่าเฉลี่ย มีความเป็นไปได้
ได้อยู่ในระดับมาก

Title	SPORTS MANAGEMENT MODEL OF SPORTS CENTER FOR EXCELLENCE IN NATIONAL SPORTS UNIVERSITY
Author	Priwan Chamnanjan
Advisor	Thaweesub Koeipakvaen, Ph.D.
Co-Advisor	Assistant Professor Arphat Tiaotrakul, Ph.D. Pakkawat Sertbudra, Ph.D.
Academic Paper	Ph.D. Dissertation in Sport Management - (Type 2.1), Naresuan University, 2022
Keywords	Sports Management, Sports Center for Excellence

ABSTRACT

This research Objectives: 1) to study the sports management approach of the Sports Center of Excellence in the National Sports University, 2) to construct and verify the sports management model of the Sports Center of Excellence in the National Sports University and 3) evaluate Sports Management Model of the Sports Center of Excellence in the National Sports University There are 3 steps in the research method according to the objectives. The research tools were interview forms, suitability and feasibility assessment questionnaires. The researcher analyzed the data using frequency, percentage, mean, and standard deviation. and data analysis

The results of the research were as follows:

1. Results of a study of sports management guidelines for sports centers for excellence in National Sports University There are 10 guidelines as follows: 1) Corporate strategy, 2) Organizational structure, 3) Management style, 4) Organizational operating system, 5) Personnel in the organization, 6) Skills, 7) Human resources Common values, 8) Budget, 9) Place, materials and equipment and 10) Management.

2. The results of creating and examining the sports management model of

the Sports Center of Excellence in the National Sports University found that the level of opinions on the model was overall appropriateness at a high level of 12 aspects as follows: 1) Organizational Strategy, 2) Organizational Structure, 3) Management Style, 4) Systems in organizational operations, 5) Personnel in the organization, 6) Skills, 7) Shared values, 8) Budget, 9) Place, materials and equipment, 10) Management, 11) Sports science and 12) special teaching management.

3. The results of the evaluation of the sports management model of the Sports Center of Excellence in the National Sports University found that the level of opinions of the model was overall possible with an average was at a high level.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ ว่าที่ร้อยตรี ดร.ทวีทรัพย์ เขยผักแว่น ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่ามาเป็นที่ปรึกษาพร้อมทั้งให้คำแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขด้วยความเอาใจใส่ตลอดระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาพัทธ์ เตียวตระกูล และ อาจารย์ ดร.ภักวิวัฒน์ เชิดพุทธ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด ประธานกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์ ดร.ภูฟ้า เสวกพันธ์คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์และมีคุณค่ามากขึ้น

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.นิธิเดชน์ เชิดพุทธ รองศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา สังขวดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพัชร์ พูลสวัสดิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย สุขดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติ สิทธิจินดา ดร.กิตติพงษ์ โพธิมุ ดร.ปัญญา หาญลำยวง ดร.จุฑา ดิงศภักดิ์ นายกมล ต้นกิมหงษ์ ที่ได้กรุณามาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่ม วิชาภักษ์ แนะนำและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบฯ

กราบขอบพระคุณ รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ หัวหน้าสำนักงานฝ่ายกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และผู้เชี่ยวชาญกีฬาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่ได้กรุณาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยในครั้งนี้

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาของผู้วิจัยที่ให้กำลังใจและให้การสนับสนุนในทุกๆด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแต่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้ที่สนใจต่อไป

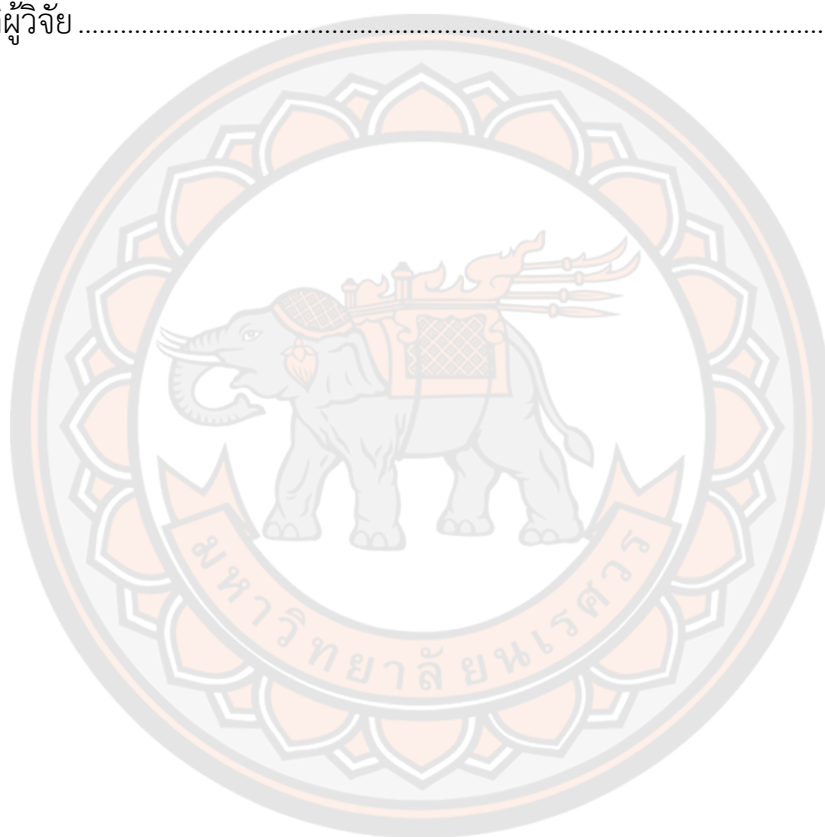
ไพรวรรณ ชำนาญจันทร์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศคุุณุปการ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
ตาราง.....	ฅ
ภาพ.....	๗
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
คำถามที่ใช้ในการวิจัย.....	4
จุดมุ่งหมายของการศึกษา.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย.....	5
ขอบเขตของงานวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
1. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2565-2570).....	9
2. ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.....	32
3. แนวคิดการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.....	33
4. ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ.....	40
5. การจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ.....	43

6. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ.....	51
7. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ	57
8. การจัดการกีฬาในต่างประเทศ.....	69
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	82
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	97
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	98
ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศใน มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.....	99
ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็น เลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประกอบไปด้วย 2 ส่วนดังนี้.....	100
ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศใน มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.....	103
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	106
ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศใน มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.....	106
ขั้นตอนที่ 2 ผลการสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็น เลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.....	117
ขั้นตอนที่ 3 ผลการประเมินรูปแบบการการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ. ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.....	150
บทที่ 5 บทสรุป.....	177
สรุปผลการวิจัย.....	177
อภิปรายผล	179
ข้อเสนอแนะ	197

บรรณานุกรม.....	198
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	206
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย.....	208
ภาคผนวก ค ประเด็นการสนทนากลุ่ม.....	212
ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อประเมินความเป็นไปได้.....	225
ประวัติผู้วิจัย.....	247

ตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	49
ตาราง 2 ผลการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแนวทางการจัดการกีฬาของ ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.....	107
ตาราง 3 ผลการศึกษาแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศใน มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.....	107
ตาราง 4 ผลการศึกษา การสังเคราะห์ แนวทางของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่ได้จากการศึกษาในชั้นตอนที่ 1 ..	116
ตาราง 5 แสดงผลการตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	125
ตาราง 6 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์ กีฬาเพื่อ.....	149
ตาราง 7 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไป ได้ของ.....	150
ตาราง 8 อายุผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของ รูปแบบ	150
ตาราง 9 ระดับการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินระดับความคิดเห็นที่มีต่อความ เป็นไปได้ ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการ กีฬาแห่งชาติ.....	151
ตาราง 10 ตำแหน่งผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไป ได้ของ รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ.....	151

ตาราง 11 ประสพการณ์ผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.....	152
ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศใน .มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติโดยรวม.....	153
ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศใน .มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านกลยุทธ์ขององค์กร	154
ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศใน .มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านโครงสร้างองค์กร	157
ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านรูปแบบในการบริหารงาน	159
ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศใน .มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร	160
ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านบุคลากรในองค์กร.....	162
ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศใน .มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านทักษะและความสามารถในการทำงาน	164

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ ความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศใน .มหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ ด้านค่านิยมร่วม	166
ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ ความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ ด้านงบประมาณ.....	168
ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ ความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศใน .มหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์.....	169
ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ ความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศใน .มหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ ด้านการจัดการ.....	171
ตาราง 23 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ ความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา.....	173
ตาราง 24 แสดงค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ ความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ ด้านการจัดการเรียนการสอนพิเศษ.....	175

ภาพ

	หน้า
ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	97
ภาพ 2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	98
ภาพ 3 (ร่าง) รูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ.....	118
ภาพ 4 รูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ.....	139

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

กีฬามีความสำคัญต่อประชาชนและประเทศชาติ ทั้งในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต การเสริมสร้างสุขภาพ ปลูกฝังการมีน้ำใจนักกีฬา สร้างความสามัคคี สร้างความภาคภูมิใจของคนในชาติ ความสำเร็จของนักกีฬาไทยในการแข่งขันกีฬาระดับชาติและนานาชาติ นับเป็นแรงบันดาลใจให้เยาวชนรุ่นใหม่มีความมุ่งมั่นเพื่อที่จะก้าวไปสู่เป้าหมายแห่งความสำเร็จ (สมาคมจักรยานแห่งประเทศไทย, 2553) ประเทศไทยได้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบกีฬาของประเทศ คือ สมาคมกีฬาระดับจังหวัด สมาคมกีฬาระดับประเทศ การกีฬาแห่งประเทศไทย และสำนักงานพัฒนาการกีฬา ตลอดจนองค์กรที่เป็นสถานศึกษา ได้แก่ มหาวิทยาลัย วิทยาลัย สถาบันและโรงเรียน ต่างก็เป็นหน่วยงานจัดระบบและพัฒนาการกีฬาด้วยเช่นกัน ดังนั้น รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยจึงได้กำหนดเป็นนโยบายการดำเนินงานของรัฐบาลในด้านการกีฬา โดยกำหนดในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทุกฉบับ และเป็นการส่งเสริมความเข้าใจและสัมพันธ์ภาพอย่างดีของมวลมนุษยชน อันจะนำไปสู่สังคมที่สงบสุขร่มเย็น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นรากฐานที่สำคัญในการที่จะพัฒนาประเทศชาติในด้านต่างๆ ให้เจริญก้าวหน้ารุ่งเรืองต่อไปในอนาคต การกีฬาจึงสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประชากรในชาติให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าตลอดจนสร้างสรรค์ความรักความสามัคคีของประชาชนในชาติและกีฬายังถูกนำมาใช้เป็นสื่อในการสร้างความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างชนชั้นเผ่าพันธุ์หรือระหว่างประเทศ ฉะนั้นการกีฬาจึงถูกกำหนดไว้ในนโยบายและแผนพัฒนาประเทศทุกรัฐบาลและทุกประเทศทั่วโลก สำหรับประเทศไทยได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการส่งเสริมการกีฬาของชาติ และจากนโยบายของรัฐบาลในทุกรัฐบาล จะเห็นได้ว่า มีการส่งเสริมและสนับสนุนด้านงบประมาณ สถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และความเป็นเลิศในด้านกีฬา (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2550)

ตามนโยบายการพัฒนากีฬาของชาติมีแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในปัจจุบันได้ใช้แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2565 - 2570) ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาไว้ 5 ประเด็นประกอบด้วย 1) การส่งเสริมและพัฒนาการออกกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐาน 2) การส่งเสริมและพัฒนาการออกกกำลังกายและกีฬาเพื่อมวลชนให้เป็นวิถีชีวิต 3) การส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ 4) การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬา และ 5) การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา (กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา, 2564, หน้า 14-15)

การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ หมายถึง เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีการวางแผนมีจุดมุ่งหมาย และกำหนดทิศทางการเปลี่ยนแปลงของการแข่งขันกีฬาที่มุ่งหวังทางประสิทธิภาพของนักกีฬา ให้ได้รับโอกาส ที่แสดงความเป็นเลิศทางการกีฬาและเพื่อเป็นแชมป์เปียน กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2555, หน้า 17-19) ได้กล่าวถึง แนวคิดการพัฒนาการกีฬาไว้ว่าการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ การพัฒนาประชาชนให้มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจปราศจากโรคภัยไข้เจ็บสามารถเป็นกำลังสำคัญ ในการพัฒนาประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นสิ่งที่จะต้องพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ โดยการเสริมสร้างสุขภาพของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน และมีกลยุทธ์ที่ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชนพัฒนาทักษะด้านการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ สร้างนิสัยรักกีฬา และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มุ่งเน้นการใช้กีฬาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพของคนในสังคม การกีฬา นอกจากจะทำให้ประชาชนได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจแล้ว ความเจริญก้าวหน้าด้านการกีฬายังเป็นสิ่งที่แสดงถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศด้วย ทั้งด้านคุณภาพของคนในสังคมและความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เดิมชื่อ สถาบันการพลศึกษา หรือวิทยาลัยพลศึกษาในอดีต ทำหน้าที่ผลิตครู โดยเฉพาะครูสอนพลศึกษาและสุขศึกษา แต่ปัจจุบันได้เพิ่มบทบาทในการผลิตบุคลากรด้านวิชาชีพ ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และสุขภาพเพิ่มขึ้น ในอดีตกรมพลศึกษาเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ดำเนินการผลิตครูพลศึกษาโดยรับโอนโรงเรียนพลศึกษากลางมาดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2479 และได้มีการจัดตั้ง “วิทยาลัยพลศึกษา” ขึ้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2498 เพื่อดำเนินการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) และตั้ง “โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษามัย” ขึ้นในปีการศึกษา 2510 เพื่อดำเนินการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) ต่อมาได้ยุบเลิกโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษามัย ในปี พ.ศ. 2512 และได้ขยายหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษาเป็นระดับปริญญาตรี โดยเป็นส่วนหนึ่งของวิทยาลัยวิชาการศึกษา แต่ยังคงดำเนินการโดยกรมพลศึกษา และใช้ชื่อว่า “วิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา” ในปี พ.ศ. 2514 ได้ยุติการดำเนินการวิทยาลัยพลศึกษาในส่วนกลางและโอนวิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษาไปให้วิทยาลัยวิชาการศึกษาดำเนินการต่อไป กรมพลศึกษาได้เปิดดำเนินการผลิตครูพลศึกษาในส่วนภูมิภาค โดยเริ่มเปิด “วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่” ขึ้นเป็นแห่งแรก ต่อมาในปี พ.ศ. 2515 เปิด “วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม” และมีการเปิดเพิ่มขึ้นในจังหวัดต่าง ๆ เรื่อยมา จนกระทั่งมีวิทยาลัยพลศึกษารวม 17 แห่ง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร กระบี่ ชลบุรี ชัยภูมิ ชุมพร เชียงใหม่ ตรัง เพชรบูรณ์ มหาสารคาม ยะลา ลำปาง ศรีสะเกษ สมุทรสาคร สุโขทัย สุพรรณบุรี อ่างทอง และอุดรธานี เมื่อกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายบรรจุข้าราชการครูจากผู้ที่มิวุฒิ การศึกษาระดับปริญญาตรี กรมพลศึกษาจึงหาแนวทางยกฐานะวิทยาลัยพลศึกษาให้สามารถเปิดทำ

การสอนในระดับปริญญาตรี โดยในระยะแรกได้จัดทำโครงการร่วมมือทางวิชาการกับกรมการฝึกหัดครู เป็นสถาบันสมทบของวิทยาลัยครู เพื่อเปิดสอนระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่อง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2531 ในขณะเดียวกันก็มีแนวทางที่จะเปิดดำเนินการสอนระดับปริญญาตรีด้วยตนเอง จนได้มีการร่างพระราชบัญญัติเพื่อยกฐานะวิทยาลัยพลศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาระดับปริญญา สถานศึกษามีกระบวนการพัฒนาให้สามารถคิดอย่างมีอิสระผ่านผลงานและการแสดงออกสอดแทรกในกีฬาทุกประเภท ด้วยการนำระบบการบริหารจัดการทางด้านต่างๆ มาดำเนินการให้ครบถ้วน

ในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งมีการจัดตั้งสำนักกีฬาหรือศูนย์กีฬาหรือศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา แต่ก็ยังมีปัญหาในการจัดการ ทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และไม่มีทิศทางชัดเจน เพราะยังขาดข้อมูลในเชิงพัฒนาแก่ผู้บริหารการกีฬาในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อุษณีย์ จินตนาประวาสี (2544) เรื่อง การบริหารการกีฬาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า โครงสร้างระบบบริหารจัดการ เป็นโครงสร้างที่ขาดเอกภาพในการบริหาร เพราะคณะกรรมการที่รับผิดชอบการดำเนินงานด้านการกีฬา ไม่มีเป้าหมายในการพัฒนา กีฬา บุคลากร สถานที่ อุปกรณ์ ที่ชัดเจน ตลอดจนงบประมาณสนับสนุนเพื่อพัฒนาการกีฬา ยังต้องมีการปรับปรุง จากสภาพการณดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการพัฒนาการกีฬาและการพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬานั้น ยังขาดการประสานความร่วมมือกันทั้งภายในหน่วยงาน ระหว่างหน่วยงานและยังต้องการการพัฒนากระบวนการจัดการให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของสถาบันอุดมศึกษา หากไม่มีการบริหารจัดการหน่วยงานที่เป็นศูนย์กีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ดีมีประสิทธิภาพ จะส่งผลต่อนิสิต นักศึกษา นักกีฬา รวมทั้งบุคลากรที่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อการพลศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ การพัฒนาศักยภาพนักกีฬา และการยกระดับองค์ความรู้ทางด้านการกีฬา และวิทยาศาสตร์การกีฬา ดังนั้นข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการ จึงมีความจำเป็นต่อการพัฒนาศูนย์กีฬา และวิทยาศาสตร์การกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาเป็นอย่างยิ่ง (สรารุฒิ พงษ์พิพัฒน์, 2560) ประกอบกับผลการประเมินภายในของสถาบันการพลศึกษา คือ 1) ปัจจัยภายใน (Internal Factors) ได้แก่ ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านการบริหารจัดการและวัฒนธรรมองค์กร ปัจจัยด้านวิชาการและการจัดการศึกษา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาและกีฬา และปัจจัยด้านการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ 2) ปัจจัยภายนอก (External factors) ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม ปัจจัยด้านนโยบาย กฎหมาย และระเบียบต่าง ๆ ปัจจัยด้านการแข่งขันของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จากผลการประเมินพบปัญหาต่างๆ ของการจัดการกีฬาในสถาบันการพลศึกษา เช่น ด้านบุคลากรซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการปฏิบัติงานขององค์กรให้บรรลุผลสำเร็จ ระบบบริหารจัดการบุคลากรขาดประสิทธิภาพ กำลังคนไม่เพียงพอ ขาดการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับของสังคม งบประมาณในการสนับสนุนการดำเนินงานไม่เพียงพอ

ระบบบริหารจัดการองค์กรขาดประสิทธิภาพ นโยบาย กฎหมาย และระเบียบต่างๆ ไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น เป็นต้น (สถาบันการพลศึกษา, 2560)

จากการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ระบบบริหารจัดการบุคลากรขาดประสิทธิภาพ กำลังคนไม่เพียงพอ ขาดการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับของสังคม งบประมาณในการสนับสนุนการดำเนินงานไม่เพียงพอ ระบบบริหารจัดการองค์กรขาดประสิทธิภาพ นโยบาย กฎหมาย และระเบียบต่างๆ ไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้เป็นมาตรฐาน ยังมีปัญหาในการจัดการที่ทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างไม่ต่อเนื่อง ซึ่งผู้วิจัยเห็นความจำเป็นอย่างยิ่งว่า ต้องมีรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ให้มีมาตรฐานเป็นกีฬาเพื่อความเป็นเลิศอย่างแท้จริง ซึ่งผู้วิจัยมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยเฉพาะผู้วิจัยปัจจุบันเป็นบุคลากรที่มีส่วนในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีความสนใจที่จะทำการศึกษาเรื่อง รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อทราบปัญหาที่แท้จริง แนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และสร้างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อให้เป็นประโยชน์และใช้เป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหาและพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติให้เป็นมาตรฐานและมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

คำถามที่ใช้ในการวิจัย

1. แนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเป็นอย่างไร
2. รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติควรมีรูปแบบเป็นอย่างไร
3. ผลการประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีความเป็นไปได้หรือไม่

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
2. เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3. เพื่อประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

1. ได้แนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
2. สามารถสร้างและตรวจสอบรูปแบบการการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
3. สามารถประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ขอบเขตของงานวิจัย

ขั้นตอนของการศึกษาค้นคว้าการวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นการวิจัยและพัฒนา โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยแบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

การศึกษาแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติโดยการศึกษาค้นคว้าและทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำแนกเป็น รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา หัวหน้าสำนักงานฝ่ายกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และผู้เชี่ยวชาญกีฬา จำนวน 104 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำแนกเป็น รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา หัวหน้าสำนักงานฝ่ายกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และผู้เชี่ยวชาญกีฬา โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบ่งชั้น ตามภูมิภาคที่ตั้งของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ภูมิภาคละ 1 สถาบัน แล้วเลือกข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Sampling) สถาบันละ 4 คน ซึ่งเป็น รองอธิการบดี จำนวน 1 คน

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต จำนวน 1 คน หัวหน้าสำนักงานฝ่ายกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ จำนวน 1 คน และผู้ฝึกสอนกีฬา จำนวน 1 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น จำนวน 16 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

แนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ตามหลักการ 7-S ได้แก่ กลยุทธ์ขององค์กร (Strategy) โครงสร้างองค์กร (Structure) รูปแบบในการบริหารงาน (Style) ระบบในการดำเนินงานขององค์กร (Systems) บุคลากรในองค์กร (Staff) ความรู้ความสามารถขององค์กร (Skills) และค่านิยมร่วมกัน (Shared Values) และหลักการ 4M คือ บุคลากร (Man) งบประมาณ (Money) สถานที่และวัสดุอุปกรณ์ (Material) และการจัดการ (Management)

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประกอบไปด้วย 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การยกร่างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ดำเนินการดังนี้

1.1 ผู้วิจัยนำข้อมูลแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 มายกร่างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

1.2 ผู้วิจัยนำร่างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสมและการใช้ภาษา

1.3 ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปดำเนินการปรับปรุงแก้ไข จัดทำเป็นร่างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ส่วนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

2.1 แหล่งข้อมูล

ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องในด้านการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 9 คน โดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

2.2 ตัวแปรที่ศึกษา

2.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ตามหลัก 7-S ได้แก่ ด้านกลยุทธ์ขององค์กร (Strategy) ด้านโครงสร้างองค์กร (Structure) ด้านรูปแบบในการบริหารงานของผู้บริหารระดับสูง (Style) ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร (Systems) ด้านบุคลากรในองค์กร (Staff) ด้านทักษะ (Skills)

และค่านิยมร่วมกัน (Shared Values) และหลักการ 4M คือ บุคลากร (Man) งบประมาณ (Money) สถานที่และวัสดุอุปกรณ์ (Material) และการจัดการ (Management)

2.2.2 ตัวแปรตาม ความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

การประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้แก่ รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา หัวหน้าสำนักงานฝ่ายกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และผู้เชี่ยวชาญกีฬา โดยเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 17 วิทยาเขต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ วิทยาเขตเพชรบูรณ์ วิทยาเขตลำปาง วิทยาเขตสุโขทัย วิทยาเขตกรุงเทพ วิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร วิทยาเขตสุพรรณบุรี วิทยาเขตอ่างทอง วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตมหาสารคาม วิทยาเขตศรีสะเกษ วิทยาเขตวิทยาเขตอุดรธานี วิทยาเขตกระบี่ วิทยาเขตชุมพร วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตยะลา วิทยาเขต 4 คน ซึ่งเป็น รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้อำนวยการศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และผู้เชี่ยวชาญ จำนวนทั้งหมด 68 คน

3.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบ หมายถึง แนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

2. การจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ หมายถึง กระบวนการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จุดประสงค์เพื่อการแข่งขันที่มุ่งหวังทางประสิทธิภาพของนักกีฬาให้ได้รับโอกาสที่จะแสดงความเป็นเลิศทางการกีฬาเพื่อเป็นผู้ชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาระดับชาติและระดับนานาชาติซึ่งมีแนวทางการจัดการกีฬาตามหลักการของ 7-S และ 4M ซึ่งมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ 1) ด้านกลยุทธ์ขององค์กร 2) ด้านโครงสร้างองค์กร 3) ด้านรูปแบบในการบริหารงานของผู้บริหารระดับสูง 4) ระบบในการดำเนินงานขององค์กร 5) บุคลากรในองค์กร 6)

ทักษะ 7) ด้านค่านิยมร่วม 8) ด้านงบประมาณ 9) ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ 10) ด้านการจัดการ
11) ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา 12) ด้านการจัดการเรียนการสอนแบบพิเศษ

4. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาด้านการ กีฬา การพลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬารวมทั้งสร้างและพัฒนาบุคลากรทางกีฬา ของประเทศ มีจำนวน 17 วิทยาเขต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ วิทยาเขต เพชรบูรณ์ วิทยาเขตลำปาง วิทยาเขตสุโขทัย วิทยาเขตกรุงเทพฯ วิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร วิทยาเขตสุพรรณบุรี วิทยาเขตอ่างทอง วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตมหาสารคาม วิทยาเขตศรีสะเกษ วิทยาเขต วิทยาเขตอุดรธานี วิทยาเขตกระบี่ วิทยาเขตชุมพร วิทยาเขตตรังและวิทยาเขตยะลา

5. ความเป็นไปได้ของรูปแบบ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่มีต่อการนำรูปแบบการจัดการกีฬา ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติว่าสามารถนำรูปแบบไปใช้ในการ จัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติได้มากน้อยเพียงใด

6. ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ หมายถึง สำนักกีฬาซึ่งอยู่ในสังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ โดยมีสำนักกีฬาประจำอยู่ที่ส่วนกลาง และมีหน่วยงานย่อยประจำอยู่ที่ 17 วิทยาเขต โดยมี ภารกิจ ดังนี้ 1) พัฒนาระบบการบริหารจัดการกีฬา 2) ส่งเสริมและพัฒนานักเรียน นักศึกษา ให้มี ศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล 3) สนับสนุนการจัดหาผู้ฝึกสอน และผู้เชี่ยวชาญทั้งใน ประเทศและต่างประเทศเพื่อพัฒนานักกีฬา 4) ส่งเสริมการนำองค์ความรู้ด้านศาสตร์การกีฬาไปใช้ในการ พัฒนา 5) สร้างขวัญ กำลังใจ และการจัดสวัสดิการสำหรับบุคคลทางการกีฬาและนักกีฬา 6) ส่งเสริมการสร้างความร่วมมือด้านการกีฬา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์และสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ดังนี้

1. แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2565-2570)
2. ความเป็นมามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
3. แนวคิดของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
4. ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
5. การจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
6. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ
7. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ
 - 7.1 ทฤษฎี 7S
 - 7.2 ทฤษฎี 4M
8. การจัดการกีฬาในต่างประเทศ
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 9.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 9.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2565-2570)

ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาในระยะกีฬาแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ตามที่กำหนดไว้ว่า “การกีฬาเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคง ทางสังคม และความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน” จึงได้กำหนดประเด็นการพัฒนาระยะเวลา ๖ ปีข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) เพื่อการขับเคลื่อนและพัฒนากีฬาไทยไปในทิศทางที่เหมาะสม บรรลุตามเป้าหมายบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักรู้ด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนากีฬาออกกำลังกายและกีฬาเพื่อมวลชนให้กลายเป็น วิถีชีวิต

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนาการ กีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการ อาชีพ

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรการกีฬา

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬา

ทั้งนี้ประเด็นการพัฒนาในข้อที่ 1-3 เป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาการกีฬาของประเทศ ตั้งแต่กีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน จนต่อยอดไปสู่กีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ ซึ่งจะเป็นการสร้างรากฐานที่มั่นคงทางสังคมและก่อให้เกิดการส่งต่อประโยชน์ในการขับเคลื่อน อุตสาหกรรมกีฬาต่อไป ประเด็นการพัฒนาที่ 4 เป็นการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬา เพื่อรองรับการกีฬาทุกภาคส่วน ตั้งแต่ต้นน้ำคือกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อมวลชน ไปถึงกลางน้ำคือกีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศ และปลายน้ำ คืออุตสาหกรรมกีฬาทุกกลุ่มรวมถึงกีฬาเพื่อการอาชีพ ส่วนประเด็น การพัฒนาที่ 5 เป็นการขับเคลื่อน การสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมกีฬาอันจะ เป็นภาคส่วนสำคัญในการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจของประเทศ การออกแบบการ ขับเคลื่อนการดำเนินงานในแต่ละประเด็นพัฒนานั้น ประยุกต์หลักการของการบริหารจัดการที่ดี และมีประสิทธิภาพสูงโดยพัฒนาแนวทางการพัฒนา เพื่อการขับเคลื่อนสู่การดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : การส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐาน

เพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกคนเกิดการรับรู้และความตระหนักในการออกกำลังกายและการ เล่นกีฬา อย่างถูกต้อง รู้กฎ และกติกา มีทัศนคติที่ดี มีระเบียบวินัยและน้ำใจนักกีฬา รวมทั้งส่งเสริม และสนับสนุน การจัดกิจกรรมกีฬาและการแข่งขันกีฬาตามความถนัดหรือความสนใจเฉพาะบุคคล เพื่อให้เด็กและเยาวชน เกิดความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผล ต่อการมีสุขภาพที่ดี รวมถึง สามารถพัฒนาการเล่นกีฬาเพื่อการต่อยอดสู่ความเป็นเลิศได้

1. ตัวชี้วัด

1.1 เด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพ ทางกาย

1.2 ค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ของเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ว่าการออกกำลังกาย และ การเล่นมาส่งผลต่อการพัฒนาทั้งร่างกายและสมอง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

1.3 มีการนำหลักการวิทยาศาสตร์การกีฬาขั้นพื้นฐานและการฉลาดรู้ทางกาย (Physical Literacy) มาสอนในวิชาพลศึกษา หรือวิชาอื่น ๆ ที่มีความเหมาะสม

1.4 สถานศึกษาจัดให้มีวิชาพลศึกษาอย่างน้อย 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

1.5 มีการจัดกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬาสำหรับเด็กและเยาวชนทุกโรงเรียน อย่างน้อย โรงเรียนละ 3 ครั้งต่อปี

1.6 มีการแข่งขันกีฬาที่มีมาตรฐานตามที่กำหนดสำหรับเด็กและเยาวชนในระดับอำเภอ ทุกอำเภออย่างน้อยอำเภอละ 1 ครั้งต่อปี และระดับจังหวัดทุกจังหวัดอย่างน้อยจังหวัดละ 1 ครั้งต่อปี

1.7 มีการจัดเตรียมและพัฒนาสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาของเด็กและเยาวชน ที่มีความปลอดภัยและเหมาะสมในทุกโรงเรียน ภายในปี 2570

2. แนวทางการพัฒนา

2.1 การสร้างการรับรู้ ความตระหนัก และความต้องการ เพื่อการส่งเสริมและพัฒนา การออกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐาน

2.1.1 การสร้างการรับรู้ ความตระหนัก และความต้องการ ด้านประโยชน์ของ การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาให้กับเด็กและเยาวชน

1) จัดทำสื่อดิจิทัลตามความปกติใหม่ (New Normal) เพื่อเผยแพร่ความรู้และความตระหนักในประโยชน์ของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาที่มีความจำเป็น ต่อทักษะในการดำรงชีวิต รวมถึงการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ความรู้ และทัศนคติที่ถูกต้องในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา เพื่อรักษาสุขภาพ ที่เหมาะสมกับ แต่ละช่วงอายุของเด็กและเยาวชนทุกกลุ่ม

2) ใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เป็นสื่อในการเข้าถึงเด็กและเยาวชน เพื่อสร้างกระแสความนิยมด้านการออกกำลังกายตาม ความปกติใหม่ (New Normal) ที่สามารถสื่อสารไปยังเด็กและเยาวชนได้อย่างรวดเร็ว สะดวก และสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย โดยการนำกลุ่มบุคคลตัวอย่างที่ได้รับความนิยมจากเด็กและเยาวชน ร่วมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และจูงใจให้เด็กและเยาวชนสนใจ การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

3) พัฒนานวัตกรรมการออกกำลังกายตามความปกติใหม่ (New Normal) ให้อยู่ในรูปแบบที่น่าสนใจและสามารถเชื่อมโยงกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้เพื่อดึงดูด ความสนใจจากเด็กและเยาวชน ให้สามารถออกกำลังกายได้ทุกสถานที่

4) ส่งเสริมการปลูกฝังค่านิยมกีฬา (Sport Values) ในเด็กและเยาวชน โดยใช้ค่านิยม โอลิมปิก (Olympic Values) ให้เด็กและเยาวชน ได้รับรู้และเข้าใจคุณค่าของกีฬา และจริยธรรมทางการกีฬา

5) กระบวนการท่องเที่ยวและกีฬา โดยมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติและกรมพลศึกษาร่วมปรับปรุงหลักสูตรการเรียนวิชาพลศึกษากับกระทรวงศึกษาธิการ โดยนำการสอนวิทยาศาสตร์การกีฬาขั้นพื้นฐานมาสอนและการฉลาดรู้ทางกาย (Physical Literacy) มาจัดทำเป็นหลักสูตรวิชาพลศึกษา

6) สถานศึกษาจัดการเรียนวิชาพลศึกษาอย่างน้อย 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยหลักสูตรที่นำมาจัดการเรียนการสอนนั้น ต้องมีองค์ความรู้ในด้านการฉลาดรู้ทางกาย (Physical Literacy) เป็นส่วนประกอบในวิชาพลศึกษา และเพิ่มชั่วโมงการกีฬาศึกษา (Sport Education) เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีสมรรถนะกีฬาพื้นฐาน (Basic Sport Competency)

2.1.2 การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมกีฬาและการแข่งขันกีฬาตามความถนัดหรือ ความสนใจให้กับเด็กและเยาวชนตามความปกติใหม่ (New Normal) ที่มุ่งเน้นให้มีการบริหารจัดการโดยคำนึงถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อม

1) จัดกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬาส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนออกกำลังกายและเล่นกีฬาในรูปแบบที่มีความหลากหลายหรือรูปแบบเสมือนจริง โดยใช้เทคโนโลยี เป็นส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรมกีฬาและการแข่งขันกีฬา เพื่อกระตุ้น/สร้าง ความสนใจและความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาได้ตาม ความถนัดเฉพาะบุคคลอย่างต่อเนื่อง

2) จัดการแข่งขันกีฬาระดับอำเภอและจังหวัดให้กับเด็กและเยาวชนเพื่อกระตุ้น ความต้องการในการต่อยอดสู่ความเป็นเลิศ โดยใช้บุคลากรที่มีมาตรฐาน ในการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬา และใช้เทคโนโลยีในการจัดการแข่งขันกีฬารวมทั้งมุ่งเน้นให้มีการบริหารจัดการโดยคำนึงถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อม

3) บูรณาการปฏิทินการแข่งขันกีฬาร่วมกันกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาสำหรับเด็กและเยาวชนระดับประเทศ โดยจัดช่วงเวลาการแข่งขัน กีฬาให้มีความต่อเนื่องไม่ซ้ำซ้อนกัน เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีการฝึกซ้อม การเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอตลอดทั้งปี

2.2 การสนับสนุนปัจจัยเอื้อเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐาน

2.2.1 การสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (สถานที่ออกกำลังกาย และสิ่งอำนวยความสะดวก) เพื่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาในสถานศึกษา ที่มีอยู่ในชุมชน เดิมหรือจัดหาใหม่เพิ่มเติม ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสมกับเด็กและเยาวชน ในแต่ละช่วงวัย โดยคำนึงถึงมาตรการป้องกันโรคอย่างเคร่งครัด และประสานความร่วมมือกับภาคเอกชนและภาคประชาชนในชุมชน

2.2.2 การพัฒนาองค์ความรู้ ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐาน

1) ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศด้านความสนใจและความต้องการของเด็กและเยาวชนในแต่ละช่วงวัยในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปวางแผนในการส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐาน

2) จัดทำระบบฐานข้อมูลกลาง ประกอบด้วยข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการวางแผนและ การบริหารจัดการในการส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐาน (ตามประเด็นการพัฒนาที่ 1) ทั้งนี้ ระบบฐานข้อมูลกลางตามประเด็นการพัฒนาครอบคลุมข้อมูล ดังนี้

- (1) จำนวนเด็กและเยาวชนที่ออกกำลังกาย
- (2) ระดับสมรรถภาพทางกายของเด็กและเยาวชน
- (3) จำนวนสนามกีฬา และสถานที่ออกกำลังกาย
- (4) รายการกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายสำหรับเด็กและเยาวชน
- (5) จำนวนเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย
- (6) สมาคมพาให้มีการสนับสนุนกีฬาสำหรับเด็กและเยาวชน
- (7) เอกชนที่ให้การสนับสนุนกีฬาสำหรับเด็กและเยาวชน
- (8) ผู้ให้การสนับสนุนกีฬาอื่น ๆ
- (9) นโยบายและประเด็นการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน
- (10) ระบบการจัดการความรู้ด้านการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาสำหรับเด็ก

และเยาวชน

3) จัดทำแพลตฟอร์มส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ได้ฐานข้อมูลขนาดใหญ่ที่สามารถใช้ในการประมวลผลข้อมูลต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 การยกระดับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐาน

2.3.1 การบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐาน

1) จัดตั้งคณะทำงานฯ ซึ่งเป็นคณะทำงานภายใต้คณะกรรมการจัดทำและติดตาม การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2565 - 2570)

2) จัดระบบการนิเทศแผนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบถึงหน้าที่ ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานและรูปแบบการบูรณาการ เพื่อดำเนินการขับเคลื่อนแผนตามประเด็นการพัฒนาที่ 1 สู่การปฏิบัติตามขอบเขตหน้าที่ ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งจัดทำคู่มือการขับเคลื่อน แผนตามประเด็นการพัฒนาที่ 1 โดยแจกแจงตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3) จัดประชุมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ตั้งแต่ระดับนโยบายไปจนถึงระดับปฏิบัติการ เพื่อรายงานผลและแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นในการส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐานให้กับ เด็กและเยาวชน

4) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่างองค์กร (MOU) กับกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม เพื่อให้สถานศึกษาจัดการเรียนวิชาพลศึกษา อย่างน้อย 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

5) บูรณาการความร่วมมือระหว่างกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาศึกษา (Sport Education) เพื่อให้เด็กและเยาวชน มีสมรรถนะกีฬาพื้นฐาน (Basic Sport Competency)

6) ผลักดันให้เกิดการปรับเปลี่ยนข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาในระดับท้องถิ่น ซึ่งเป็นข้อจำกัดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการด้านกีฬาในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น

(1) ปรับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายด้านกีฬาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับกิจกรรมด้านกีฬา

(2) กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้มีประเด็นการส่งเสริมการออกกำลังกายและการพัฒนาการกีฬาในแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาท้องถิ่น ภายในปี 2566

7) สนับสนุนให้มีสิทธิประโยชน์ทางภาษี โดยผลักดันให้เกิดเป็นมาตรการทางภาษี เพื่อลดหย่อนภาษีให้แก่ผู้ที่บริจาคอุปกรณ์กีฬา เป็นต้น

8) มีกระบวนการก นกรองโครงการพัฒนาและบูรณาการงบประมาณจาก ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามประเด็นการพัฒนาที่ 1

2.3.2 การจัดทำระบบรายงาน ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามประเด็นการพัฒนาที่ 1 เป็นรายไตรมาสและรายปี และการประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานในระยะครึ่งแผนฯ และสิ้นแผน

2.3.3 การจัดทำแผนการจัดการความเสี่ยงเพื่อเตรียมความพร้อมและป้องกันผลกระทบที่เกิดจากความเสี่ยงในด้านต่าง ๆ เช่น โรคติดต่ออุบัติใหม่ ผลต่อการส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่ 2: การส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาเพื่อมวลชน ให้เป็นวิถีชีวิต เพื่อสร้างการรับรู้ความตระหนัก ความต้องการ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่ม (ประชาชนทั่วไป ผู้พิการ บุคคลกลุ่มพิเศษ และผู้ด้อยโอกาส) มีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้เป็นวิถีชีวิต เพื่อการมีสุขภาพพลานามัย ลดอัตราการป่วยของประชาชนทุกกลุ่มในกลุ่มโรคไม่ติดต่อ ลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล โดยมีการปลูกฝังค่านิยมกีฬาในประชาชนทุกกลุ่ม ส่งเสริมและสนับสนุน การจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอ สนับสนุนการพัฒนา

โครงสร้างพื้นฐาน สถานที่ ออกกำลังกาย และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ของประชาชนทุกกลุ่ม

1. ตัวชี้วัด

- 1.1 สัดส่วนของประชาชนทุกกลุ่มที่มีค่าดัชนีมวลกาย (BMI) อยู่ในระดับมาตรฐาน ดีขึ้นร้อยละ 5
- 1.2 อัตราการป่วยของประชาชนในกลุ่มโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (Non-Communicable Diseases),
- 1.3 ค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ของประชาชนทุกกลุ่ม ว่าการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ส่งผลดีต่อการพัฒนาทั้งร่างกายและสมอง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
- 1.4 มีการจัดกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬาสำหรับประชาชนทุกกลุ่มในทุกท้องถิ่นทั่วประเทศโดยในภาพรวมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี
- 1.5 มีนักพัฒนาการกีฬาประจำตำบลทุกตำบล
- 1.6 มีการยกระดับพื้นที่สาธารณะที่มีศักยภาพในชุมชนเป็นลานกีฬาท้องถิ่นครบทุกหมู่บ้านภายในปี 2570
- 1.7 มีการสร้างหรือพัฒนาให้มีศูนย์ฝึกกีฬาที่มีมาตรฐานตามที่กำหนดประจำอำเภอ 1 แห่งต่ออำเภอ
- 1.8 มีประเด็นการส่งเสริมการออกกำลังกายและการพัฒนาการกีฬาในแผนพัฒนาจังหวัดและ แผนพัฒนาท้องถิ่นภายในปี 2566

2. แนวทางการพัฒนา

2.1 การรณรงค์การรับรู้ ความตระหนัก และความต้องการ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาที่มาชนให้เป็นวิถี

2.1.1 การสร้างการรับรู้ ความตระหนัก และความต้องการ ด้านประโยชน์ของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาให้กับประชาชนทุกกลุ่ม (ทุกเพศ ทุกวัย ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส)ให้เป็นวิถีชีวิต

1) ส่งเสริมค่านิยมกีฬา (Sport Values) ในประชาชนทุกกลุ่ม โดยใช้ค่านิยมโอลิมปิก ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ให้เป็นวิถีชีวิต (Olympic Values) ให้ประชาชนได้รับรู้และเข้าใจคุณค่าของกีฬา และจริยธรรมทางการกีฬา

2) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มเกิดความตระหนักและความต้องการ ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและสามารถดูแลตัวเองได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายให้ดีขึ้น อาทิเช่น การจัดตั้งชมรมกีฬา

3) จัดทำตามความปกติใหม่ (New Normal) เพื่อเผยแพร่ความรู้และ ทัศนคติในประโยชน์ของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา รวมถึงการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ความรู้ และทัศนคติที่ถูกต้องในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อรักษาสุขภาพที่เหมาะสมกับ ช่วงอายุของประชาชนทุกกลุ่ม

4) ใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เป็นสิ่งในการเข้าถึงประชาชนทุกกลุ่มทุก พื้นที่ เพื่อสร้างกระแสความนิยมด้านการออกกำลังกายตามความปกติใหม่ (New Normal) โดยการ นำกลุ่มบุคคลตัวอย่างในสังคม เช่น นักกีฬา ดารา นักร้อง และนักแสดง ร่วมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และจูงใจให้ประชาชนสนใจ ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

5) พัฒนานวัตกรรมการออกกำลังกายตามความปกติใหม่ (New Normal) ให้ ใน รูปแบบที่น่าสนใจและสามารถเชื่อมโยงกันเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เพื่อดึงดูดความ สนใจจากประชาชน ให้สามารถออกกำลังกายได้ทุกสถานที่

2.1.2 การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกันตามความ ปกติใหม่ (New Normal) ที่มุ่งเน้นให้มีการบริหารจัดการโดยคำนึงถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาจากประชาชนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง โดยบูรณาการความร่วมมือ กันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เช่น

- 1) จัดการแข่งขันกีฬาในทุกท้องถิ่นทั่วประเทศ
- 2) ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาในทุกโครงการ/กิจกรรม Sport Every Bent SE) รวมถึงการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา สอดแทรกในการจัด งานประจำของท้องถิ่น
- 3) ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการออกกำลังกายประจำวันในสถานประกอบการเอกชน และหน่วยงานภาครัฐ

2.2 การสนับสนุนปัจจัยเอื้อ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาเพื่อ มวลชน ให้เป็นวิถีชีวิต

2.2.1 การสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (เช่น สถานที่ออกกำลังกาย และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาที่มีอยู่ในชุมชนเสียหรือจัดหา ใหม่เพิ่มเติม เช่น งานกีฬาในท้องถิ่น และศูนย์ฝึกกีฬาประจำอำเภอ ให้มีความปลอดภัยและเหมาะสม กับประชาชนทุกกลุ่มในพื้นที่ โดยคำนึงถึงมาตรการ ป้องกันโรคอย่างเคร่งครัด และประสานความ ร่วมมือกับภาคเอกชนและภาคประชาชนในชุมชน

2.2.2 การพัฒนาองค์ความรู้ ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ และการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลในการส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาเพื่อมวลชนให้เป็นวิถีชีวิต

1) ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศด้านความสนใจและความต้องการของประชาชนทุกกลุ่มในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปวางแผนการส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬา เพื่อมวลชนให้เป็นวิถีชีวิต อย่างเหมาะสม

2) จัดหาระบบฐานข้อมูลกลาง ประกอบด้วยข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการในการส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาเพื่อมวลชนให้เป็นวิถีชีวิต (ตามประเด็นการพัฒนาที่ 2) ทั้งนี้ ระบบฐานข้อมูลกลางตามประเด็นการพัฒนาที่ 2 ครอบคลุมข้อมูลดังนี้

- (1) จำนวนประชากร ออกกำลังกาย
- (2) จำนวนสนามกีฬาและสถานที่ออกกำลังกาย
- (3) ความหนาแน่นของประชาชนที่ออกกำลังกายเทียบกับสถานที่ออกกำลังกาย
- (4) รายการกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อมวลชน
- (5) จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย
- (6) นาคมกีฬาที่ให้การสนับสนุนกีฬาเพื่อมวลชน
- (7) ภาคเอกชนที่ให้การสนับสนุนกีฬาเพื่อมวลชน
- (8) ผู้ให้การสนับสนุนกีฬาอื่น ๆ
- (9) นโยบายและประเด็นการพัฒนาที่รองรับนโยบาย
- (10) ระบบการจัดการความรู้ด้านสุขภาพของประชาชน

3) จัดหาแพลตฟอร์มส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาเพื่อมวลชนให้เป็นวิถีชีวิต เพื่อให้ใช้ฐานข้อมูลขนาดใหญ่ที่สามารถใช้ในการประมวลผลข้อมูลต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 การยกระดับการบริหารจัดการ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาเพื่อมวลชนให้เป็นวิถีชีวิต

2.3.1 การบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาเพื่อมวลชนให้เป็นวิถีชีวิต

1) จัดตั้งคณะทำงานฯ ซึ่งเป็นคณะทำงานภายใต้คณะกรรมการจัดทำและติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2565- 2570)

2) จัดระบบการนิเทศแผนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบถึงหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานและรูปแบบการบูรณาการ เพื่อดำเนินการขับเคลื่อนแผนตามประเด็นการพัฒนาที่ 2 สู่การปฏิบัติตามขอบเขตหน้าที่ ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งจัดทำคู่มือการขับเคลื่อน แผนตามประเด็นการพัฒนาที่ 2 โดยแจกแจงตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3) จัดประชุมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ตั้งแต่ระดับนโยบายไปจนถึงระดับปฏิบัติการ เพื่อรายงานผลและแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นในการ ส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาเพื่อมวลชน ให้เป็นวิถีชีวิต

4) ผลักดันให้เกิดการปรับเปลี่ยนข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาในระดับท้องถิ่น ซึ่งเป็นข้อจำกัดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการด้านกีฬา ในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น

(1) ปรับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายด้านกีฬาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับกิจกรรมด้านกีฬา

(2) กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้มีประเด็นการส่งเสริมการออกกำลังกายและ การพัฒนาการกีฬาในแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาท้องถิ่นภายในปี 2566

5) สนับสนุนให้มีสิทธิประโยชน์ทางภาษี โดยผลักดันให้เกิดเป็นมาตรการทางภาษี เพื่อลดหย่อนภาษีให้แก่ผู้ที่บริจาคอุปกรณ์กีฬา เป็นต้น

6) มีกระบวนการกลั่นกรองโครงการพัฒนาและบูรณาการงบประมาณจาก ทุก หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามประเด็นการพัฒนาที่ 2

2.3.2 การจัดทำระบบรายงาน ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามประเด็นการ พัฒนา ที่ 2 เป็นรายไตรมาสและรายปี และการประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม ที่เกิดขึ้น จากการดำเนินงานในระยะครึ่งแผนฯ และสิ้นแผนฯ

2.3.3 การจัดทำแผนการจัดการความเสี่ยงเพื่อเตรียมความพร้อมและป้องกันผลกระทบ ที่เกิด จากความเสี่ยงในด้านต่าง ๆ เช่น โรคติดต่ออุบัติใหม่ ที่ส่งผลต่อการส่งเสริมและพัฒนาการออก กำลังกายและกีฬาเพื่อมวลชนให้เป็นวิถีชีวิต

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : การส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อ การอาชีพ

ส่งเสริมความต้องการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา รวมทั้งนักกีฬาคนพิการ เพื่อความเป็น เลิศ การสร้างและการพัฒนานักกีฬาของชาติให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันในระดับต่าง ๆ รวมถึงการส่งเสริม การพัฒนาต่อยอดนักกีฬาที่มีความเป็นเลิศไปสู่การมีอาชีพทางการกีฬาที่ยั่งยืน โดยจัดให้มีการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ศูนย์ฝึกกีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก) เพื่อพัฒนา ศักยภาพของนักกีฬา ทั้งนักกีฬา คนปกติและนักกีฬาคนพิการ รวมทั้งการสนับสนุนการยกระดับกีฬา เพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ ให้เข้าสู่มาตรฐานสากล

1. ตัวชี้วัด

- 1.1 มีจำนวนนักกีฬาหน้าใหม่เพิ่มขึ้นในระดับชาติและ/หรือระดับนานาชาติ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี
- 1.2 มีจำนวนนักกีฬาอาชีพเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี
- 1.3 จำนวนรายการการแข่งขันในระดับนานาชาติ มีผลงานตั้งแต่อันดับที่สามของรายการขึ้นไป เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปีของจำนวนรายการที่เข้าร่วมการแข่งขัน
- 1.4 อันดับการแข่งขันกีฬาซีเกมส์และกีฬาอาเซียนพาราเกมส์ อยู่ในอันดับ 1 (นับเฉพาะกีฬาสากล)
- 1.5 มีการพัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาให้มีมาตรฐานระดับอาเซียน จำนวนไม่น้อยกว่า 10 แห่งภายในปี 2570
- 1.6 มีการพัฒนาศูนย์ฝึกกีฬาผ่านเกณฑ์มาตรฐานสากล จำนวนไม่น้อยกว่า 12 แห่งภายในปี 2570
- 1.7 จัดตั้งศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ (National Training Center: NTC) แห่งแรกได้สำเร็จภายในปี 2570
- 1.8 เมืองครีกีฬากลายเป็นเลิศและอาชีพที่ผ่านเกณฑ์การบริหารจัดการองค์กรตามมาตรฐานที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
- 1.9 มีหลักสูตรเฉพาะทางสำหรับผู้ที่ต้องการหรือมีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นนักกีฬาในการศึกษา ทุกระดับ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา ภายในปี 2566

2. แนวทางการพัฒนา

- 2.1 การส่งเสริมความต้องการเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ
 - 2.1.1 การส่งเสริมการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ตามความปกติใหม่ (New Normal) เพื่อ สร้างแรงบันดาลใจและกระตุ้นการพัฒนาตนเองไปสู่กีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ โดยให้นักกีฬาที่มีผลงานและชื่อเสียงในการถ่ายทอดเรื่องราวและเส้นทางความสำเร็จ
 - 2.1.2 การจัดทำหลักสูตรเฉพาะทางสำหรับผู้ที่ต้องการหรือมีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นนักกีฬาของแต่ละชนิดกีฬาในการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา
 - 2.1.3 การจัดตั้งองค์กรหรือหน่วยงานที่มีการทำงานคล้ายกับสมาคมกีฬาระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ (National Collegiate Athletic Association: NCAA) ของสหรัฐอเมริกา ที่ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ โดยมีการวางโครงสร้างการบริหาร สมาคมฯ อย่างเป็นรูปธรรม มีระบบการบริหารจัดการที่ดี ส่งเสริมให้มีการเรียน การสอนร่วมกับการฝึกซ้อมกีฬาได้อย่างเป็นระบบเหมือนกันทุกมหาวิทยาลัย ทั่วประเทศ จัดการแข่งขันกีฬาให้มีความปลอดภัย รวมทั้ง

ส่งเสริมการทำประกันชีวิต และประกันสุขภาพสำหรับนักกีฬา เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างนักกีฬาที่มีศักยภาพ ให้กับประเทศอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งส่งเสริมการลงทุนก่อสร้างสถานที่ฝึกซ้อมกีฬาภายในมหาวิทยาลัยทั่วประเทศให้มีมาตรฐานระดับสากล และมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกที่ทันสมัย จนกลายเป็นที่เก็บตัวฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.4 การจัดทำระบบการสร้างและพัฒนา นักกีฬา รวมทั้งนักกีฬาคนพิการอย่างต่อเนื่อง โดยการสร้างมาตรฐาน และยกระดับระบบการฝึกสอนให้ทันสมัยและครอบคลุมด้วยกระบวนการทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา รวมทั้งจัดทำระบบสรรหาคัดเลือกนักกีฬาผู้มีพรสวรรค์ หรือเครือข่ายค้นหา นักกีฬาผู้มีพรสวรรค์ (Sports Talent Identification Network) เพื่อพัฒนาไปสู่กีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ โดยบูรณาการการดำเนินงานของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.1.5 การพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศศักยภาพสูง ด้วยกระบวนการทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในสถานที่ที่มีระบบบริหารจัดการในรูปแบบ National Training Center (NTC) และจัดให้มีระบบการติดตามและประเมินผลการฝึกซ้อมนักกีฬา อย่างใกล้ชิด รวมทั้งการฝึกซ้อมทางออนไลน์ตามความปกติใหม่ (New Normal)

2.1.6 การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬา รวมทั้งกีฬาคนพิการ ในทุกระดับตามช่วงอายุอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมที่มุ่งเน้นให้มีการบริหารจัดการ โดยคำนึงถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุนให้นักกีฬาได้แสดงศักยภาพและ สร้างโอกาสในการพัฒนาสู่กีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม (Fair play) โดยบูรณาการการดำเนินงานของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.1.7 การสนับสนุนการขยายฐานจำนวนชนิดกีฬาในการสร้างและพัฒนา นักกีฬา และการจัดการแข่งขันกีฬาระดับชาติ เพื่อสนับสนุนให้นักกีฬาแต่ละชนิดกีฬาได้มีโอกาสในการแสดงศักยภาพ

2.1.8 การสนับสนุนการขยายจำนวนชนิดกีฬาหรือประเภทกีฬาที่ได้รับการประกาศ เป็นกีฬาเพื่อการอาชีพในประเทศไทย โดยเทียบกับนานาชาติ

2.1.9 การจัดทำระบบการพิจารณาและส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอย่างเสมอภาค และบริสุทธิ์ยุติธรรม และเป็นไปตามเกณฑ์ของสหพันธ์กีฬานานาชาติ โดยกำหนด แนวทางการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และสอดคล้องตามเกณฑ์ของสหพันธ์กีฬานานาชาติ

2.1.10 การส่งเสริมการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ โดยการพัฒนามาตรฐานการเตรียมตัวนักกีฬาและการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในขั้นตอน การเตรียมตัว สำหรับการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

2.1.11 การสนับสนุนการเป็นเจ้าของภาพการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติและกีฬาเพื่อการอาชีพ โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ เพื่อแสดงความพร้อมและศักยภาพ ในการรองรับการเป็นเจ้าภาพการจัดการแข่งขัน

2.1.12 การจัดทำระบบพัฒนานักกีฬาเต็มเวลาระยะยาว (Full time athlete) รวมถึงจัดทำเส้นทางสายอาชีพของนักกีฬา (Athlete pathway) และเตรียมความพร้อม ด้านทักษะ อาชีพหลังเลิกเล่นกีฬา

2.1.13 การผลักดันการคุ้มครองสวัสดิภาพและสวัสดิการของนักกีฬา ตั้งแต่ก่อน ระหว่าง และภายหลังการแข่งขัน เพื่อสร้างความมั่นคงในชีวิตแก่นักกีฬา รวมถึง การสนับสนุนให้มีการริเริ่มจัดทำกองทุนสำหรับอดีตนักกีฬา

2.2 การสนับสนุนปัจจัยเอื้อเพื่อการส่งเสริมและพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ

2.2.1 การสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (เช่น ศูนย์ฝึกกีฬา ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก) เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา รวมทั้งนักกีฬา คนพิการ ไปสู่กีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ

1) จัดทำมาตรฐานศูนย์ฝึกกีฬาและคู่มือเกณฑ์มาตรฐานศูนย์ฝึกกีฬาในแต่ละชนิดกีฬาที่มีความหวัง

2) พัฒนาศูนย์ฝึกกีฬาที่มีศักยภาพทั่วประเทศให้ได้มาตรฐานสากล

3) พัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาให้มีมาตรฐานระดับอาเซียน

4) จัดตั้งศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ (National Training Center: NTC) แห่งแรก

5) บูรณาการร่วมกันของภารกิจกีฬาแห่งประเทศไทย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการบริหารจัดการ ซ่อมแซม ปรับปรุง และพัฒนา ศูนย์บริการการกีฬาและสนามกีฬาประเภทต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่ดีและได้มาตรฐานสากล

2.2.2 การจัดทำและยกระดับมาตรฐานกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพให้เข้าสู่ มาตรฐานสากล

1) ผลักดันให้สถาบันการศึกษาด้านกีฬา (Sport Academy) ขึ้นทะเบียนกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อสร้างมาตรฐานของสถาบันการศึกษาด้านกีฬา (Sport Academy) ให้มีมาตรฐานเดียวกัน

2) จัดทำมาตรฐานการจัดการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศทั้งในระดับชาติ ระดับนานาชาติ และกีฬาสมัครเล่นในระดับชาติและระดับนานาชาติให้เข้าสู่ มาตรฐานสากล (Major Sport Event Management)

3) วางแผนการเสนอตัวเป็นเจ้าของภาพมหกรรมกีฬาในรายการขนาดใหญ่ เช่น ยูธ โอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ และ/หรือรายการแข่งขันชิงชนะเลิศในระดับโลก ระดับทวีป และระดับภูมิภาค ให้มีการแข่งขันอย่างสม่ำเสมอและมีความยั่งยืน

4) ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการองค์กรกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพให้ผ่านเกณฑ์การบริหารจัดการองค์กรตามมาตรฐานที่กำหนด

2.2.3 การพัฒนาองค์ความรู้ ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ

1) จัดทำระบบฐานข้อมูลกลาง ประกอบด้วยข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการวางแผนและ การบริหารจัดการในการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อ การอาชีพ (ตาม ประเด็นการพัฒนาดังนี้) ทั้งนี้ ระบบฐานข้อมูลกลางตามประเด็น การพัฒนาดังนี้ 3 ครอบคลุมข้อมูล ดังนี้

(1) ผลการแข่งขันในกีฬาระดับนานาชาติ ระดับประเทศ ระดับจังหวัด และ ระดับเยาวชน

(2) จำนวนนักกีฬาที่เข้าร่วมในกีฬาระดับนานาชาติ นักกีฬาระดับชาติ ระดับประเทศ ระดับจังหวัด และระดับเยาวชน

(3) จำนวนบุคลากรกีฬาระดับชาติ ระดับประเทศ และระดับจังหวัด

(4) จำนวนบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันในระดับนานาชาติ

(5) จำนวนผู้ชมการแข่งขันและผู้สนับสนุน

(6) สนามกีฬาประเภทต่าง ๆ ที่เป็นมาตรฐาน

(7) สถานที่ฝึกอบรมและพัฒนาศักยภาพนักกีฬาประเภทต่าง ๆ

(8) จำนวนและรายการจัดการแข่งขันในระดับนานาชาติ

(9) สัดส่วนนักกีฬากับสนามกีฬาประเภทต่าง ๆ ที่เป็นมาตรฐาน

(10) สัดส่วนนักกีฬาและบุคลากรกีฬากับสถานที่ฝึกอบรมและพัฒนาศักยภาพนักกีฬาประเภทต่าง ๆ

(11) นโยบายและประเด็นการพัฒนาดังกล่าวที่เกี่ยวข้อง

2) จัดทำแพลตฟอร์มข้อมูลของนักกีฬา และบุคลากรทางการกีฬาทุกประเภท เพื่อวางรากฐานการติดตามข้อมูลนักกีฬาตั้งแต่เริ่มเข้าสู่วงการกีฬา จนกระทั่ง เลิกเล่นกีฬา หรือผันตัวไปสู่อาชีพอื่นในวงการกีฬา

3) เผยแพร่องค์ความรู้และสร้างความเข้าใจเรื่องสารต้องห้ามตามมาตรฐานที่กำหนดกับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน เพื่อป้องกันการใช้สารต้องห้ามที่จะส่งผลต่อการแข่งขัน

2.3 การยกระดับการบริหารจัดการ เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ

2.3.1 การบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา เพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ

1) จัดตั้งคณะทำงานฯ ซึ่งเป็นคณะทำงานภายใต้คณะอนุกรรมการจัดทำและติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2565-2570)

2) จัดระบบการนิเทศแผนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบถึงหน้าที่ ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานและรูปแบบการบูรณาการ เพื่อดำเนินการ ขับเคลื่อนแผนตามประเด็นการพัฒนาที่ 1 สู่การปฏิบัติตามขอบเขตหน้าที่ ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งจัดทำคู่มือการขับเคลื่อน แผนตามประเด็นการพัฒนาที่ 3 โดยแจกแจงตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3) จัดประชุมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ตั้งแต่ระดับนโยบายไปจนถึงระดับปฏิบัติการ เพื่อรายงานผลและแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นในการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬา เพื่อการอาชีพ

4) ส่งเสริมการลงทุน โดยบูรณาการระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อพัฒนานักกีฬาเป็นเลิศที่มีศักยภาพและต้องการยกระดับตนเองเป็นนักกีฬาอาชีพ

5) มีกระบวนการกลั่นกรองโครงการพัฒนาและบูรณาการงบประมาณจากทุกหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามประเด็น การพัฒนาที่ 3

2.3.2 การจัดทำระบบรายงาน ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามประเด็นการพัฒนาที่ 3 เป็นรายไตรมาสและรายปี และการประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานในระยะครึ่งแผนฯ และสิ้นแผน

2.3.3 การจัดทำแผนการจัดการความเสี่ยงเพื่อเตรียมความพร้อมและป้องกันผลกระทบที่เกิด จากความเสี่ยงในด้านต่าง ๆ เช่น โรคติดต่ออุบัติใหม่ ที่ส่งผลต่อการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา เพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษา

พัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษาเพื่อรองรับกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่มในห่วงโซ่อุปทานของการกีฬา ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยพัฒนาหลักสูตรที่เป็นมาตรฐานสำหรับการยกระดับสมรรถนะ ของบุคลากรด้านการศึกษาทุกกลุ่ม ครอบคลุม ครูผู้สอนพลศึกษา อาสาสมัครทางการกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้บริหารการกีฬา และนักวิทยาศาสตร์การกีฬา รวมทั้ง

บุคลากรการกีฬาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการกีฬา เช่น นักกฎหมายการกีฬา, สถาปนิกการกีฬา, สื่อมวลชนการกีฬา และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บุคลากรการกีฬาทุกกลุ่ม ได้รับการรับรองมาตรฐานในระดับสากล หรือเทียบเท่าในระดับสากล เพื่อให้สามารถเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาการกีฬาทุกระดับตั้งแต่กีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ และอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1. ตัวชี้วัด

1.1 ครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนทั่วประเทศได้รับการพัฒนาศักยภาพในการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา ผ่านการทดสอบตามเกณฑ์ที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ภายในปี 2570

1.2 มีอาสาสมัครการกีฬาที่ได้รับการพัฒนาครบทุกหมู่บ้านภายในปี 2567 และได้ปฏิบัติหน้าที่ผู้นำในการออกกำลังกายตามเกณฑ์ที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ภายในปี 2570

1.3 จำนวนหลักสูตรมาตรฐานเพื่อพัฒนาครูผู้สอนพลศึกษา ไม่น้อยกว่า 2 หลักสูตร ต่อปี

1.4 จำนวนหลักสูตรมาตรฐานเพื่อพัฒนาอาสาสมัครการกีฬา ไม่น้อยกว่า 2 หลักสูตรต่อปี

1.5 จำนวนหลักสูตรการอบรมเพื่อการพัฒนาบุคลากรการกีฬาที่ได้มาตรฐานเทียบเท่าระดับสากลไม่น้อยกว่า 10 หลักสูตรต่อปี

1.6 จำนวนบุคลากรด้านการกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้บริหารการกีฬา) ได้รับการรับรองมาครบ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

1.7 จำนวนบุคลากรกีฬาประเภทอื่น ๆ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมกีฬา 5 ประเภทธุรกิจ ผ่านการอบรม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

1.8 มีความร่วมมือเพื่อสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรการกีฬา อย่างน้อย 4 องค์กรต่อ

1.9 มีจำนวนผลงานด้านวิจัยหรือนวัตกรรมด้านการพัฒนาการกีฬาที่นำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการกีฬา อย่างน้อย 6 ผลงานต่อปี

1.10 มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาประจำอยู่ในแต่ละสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ไม่น้อยกว่า 3 คน ในปี 2570

1.11 ผู้ฝึกทานได้รับการพัฒนาในระดับสูงสุดของสหพันธ์อื่นๆ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5

2. แนวทางการพัฒนา

2.1 การพัฒนาหลักสูตรสำหรับพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาที่เป็นมาตรฐาน

2.1.1 การพัฒนาหลักสูตรที่เป็นมาตรฐาน สำหรับครูผู้สอนพลศึกษา และอาสาสมัครทางการกีฬา

1) สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาหลักสูตรที่เป็นมาตรฐาน ด้านการจัดกิจกรรม ทางพลศึกษา การออกกำลังกาย การเล่นกีฬาขั้นพื้นฐาน และการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม โดยใช้ค่านิยมพื้นฐานด้านการกีฬา (Sports Values) ตามความปกติใหม่ (New Normal) เพื่อพัฒนาครูผู้สอนพลศึกษา และอาสาสมัครทางการกีฬา

2) บูรณาการในการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมทางพลศึกษา การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาขั้นพื้นฐาน สำหรับครูผู้สอนพลศึกษา และอาสาสมัครทางการกีฬา

2.1.2 การพัฒนาหลักสูตรที่เป็นมาตรฐาน สำหรับบุคลากรการกีฬา (ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้บริหารการกีฬา และนักวิทยาศาสตร์การกีฬา) ตั้งแต่ระดับขั้นพื้นฐานจนถึงระดับสากล

1) สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาหลักสูตรเป็นมาตรฐานของการอบรมบุคลากรการกีฬา (ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้บริหารการกีฬา และนักวิทยาศาสตร์การกีฬา) ตามความปกติใหม่ (New Normal) เพื่อให้มีคุณภาพและเทียบเท่ามาตรฐานในระดับสากล

2) บูรณาการในการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันพัฒนาหลักสูตรการอบรมบุคลากรการกีฬา (ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้บริหารการกีฬา และนักวิทยาศาสตร์การกีฬา) เพื่อให้มีคุณภาพและเทียบเท่ามาตรฐานในระดับสากล

2.1.3 การพัฒนาหลักสูตรที่เป็นมาตรฐาน สำหรับบุคลากรด้านการกีฬาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อรองรับอุตสาหกรรมกีฬา

1) สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาหลักสูตรการอบรมเฉพาะด้านสำหรับบุคลากรด้านการกีฬาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นมาตรฐาน โดยจัดทำหลักสูตรเฉพาะด้าน แจกแจง ตามองค์ความรู้ของการกีฬาที่เกี่ยวข้องในแต่ละวิชาชีพ เช่น หลักสูตรสำหรับนักกฎหมายการกีฬา, สถาปนิกการกีฬา, สื่อมวลชนการกีฬา รวมถึงบุคลากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมกีฬา ตามความปกติใหม่ (New Normal)

2) บูรณาการในการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยการพัฒนาองค์ความรู้ เฉพาะด้านในแต่ละวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา เช่น สภาวิชาชีพ องค์กร ที่เกี่ยวข้องกับแต่ละวิชาชีพ ผู้เชี่ยวชาญที่ประสบความสำเร็จจากในประเทศและต่างประเทศ เพื่อร่วมกันพัฒนาหลักสูตรการอบรมเฉพาะด้านสำหรับบุคลากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้เป็นมาตรฐาน

2.2 การพัฒนาเพื่อยกระดับสมรรถนะของบุคลากรทางการกีฬา

2.2.1 การพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนพลศึกษาและอาสาสมัครทางการกีฬา เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้านการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาขั้นพื้นฐานอย่างถูกต้องให้แก่เด็ก และเยาวชนและประชาชนทุกกลุ่ม

1) พัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนให้ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ ด้านการจัดกิจกรรมทางพลศึกษา การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาขั้นพื้นฐาน เพื่อนำไปสร้างเสริมสุขภาพและพละนามัยของนักเรียน พร้อมทั้งส่งเสริมครูผู้สอน พลศึกษาให้สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ สามารถใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาตามความปกติใหม่ (New Normal) และความสามารถที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านความสามารถ ในการเคลื่อนไหวร่างกาย (Physical Literacy)

2) พัฒนาอาสาสมัครทางการกีฬา ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการขับเคลื่อนการกีฬา และการออกกำลังกายของประชาชนในท้องถิ่น ชุมชน หมู่บ้านอย่างเป็นระบบ ตามความปกติใหม่ (New Normal) โดยสามารถนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับเด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป บุคคลกลุ่ม พิเศษ และผู้ด้อยโอกาสได้อย่างถูกต้อง และทำหน้าที่เป็นผู้มาให้ความรู้ สร้างความตระหนักรู้ รู้ถึง ประโยชน์ของการออกกำลังกาย ไม่ควรนอนติดเตียง มีการเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อให้มีสุขภาพ ร่างกายที่ดีหายจากอาการเจ็บป่วยได้

3) สนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือภายในสังคมวิชาชีพและภายนอก ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมทางพลศึกษา การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาพื้นฐาน โดยครอบคลุม ครูผู้สอนพลศึกษา อาสาสมัครทางการกีฬา เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้เฉพาะ ด้านการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาพื้นฐาน

2.2.2 การพัฒนาสมรรถนะบุคลากรการกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้บริหาร การหา และนักวิทยาศาสตร์การกีฬา และบุคลากรการกีฬาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้มีคุณภาพ และ เทียบเท่ามาตรฐาน ตั้งแต่ระดับขั้นพื้นฐานจนถึงระดับสากล เพื่อรองรับอุตสาหกรรมกีฬา

1) สนับสนุนการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรการกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้บริหารการกีฬา และนักวิทยาศาสตร์การกีฬา และบุคลากรการกีฬาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้มีคุณภาพ เทียบเท่ามาตรฐานสากล ซึ่งงานนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาตนเอง (Digital transformation) โดยการจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการ ของนักกีฬา

2) ส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหารการกีฬา เพื่อเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการ ในสหพันธ์กีฬาในระดับเอเชียและระดับโลก เพื่อให้มีอำนาจต่อรองในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

3) มีระบบการส่งและการให้ทุนวิจัย เพื่อสนับสนุนผลงานด้านวิจัยและนวัตกรรม ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา

4) สนับสนุนการบูรณาการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านกีฬาระหว่างหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง รวมถึงการฝึกอบรมจากผู้เชี่ยวชาญที่ประสบความสำเร็จจากในประเทศและต่างประเทศ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรการกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้บริหารการกีฬา และ

นักวิทยาศาสตร์การกีฬา) และบุคลากรการกีฬาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการรวมกลุ่มให้เกิดเป็น เครือข่ายแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้เฉพาะด้าน

2.3 การรับรองมาตรฐานบุคลากรทางการกีฬา

2.3.1 การรับรองมาตรฐานสำหรับครูผู้สอนพลศึกษา และอาสาสมัครทางการกีฬา รวมทั้งการประเมินตามมาตรฐานสมรรถนะครูผู้สอนจะศึกษา และอาสาสมัครทางการกีฬาเพื่อนำไปสู่ การรับรองมาตรฐานสำหรับครูผู้สอนพลศึกษา อาสาสมัครทางการกีฬา

2.3.2 การรับรองมาตรฐานสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้บริหารการกีฬารวมทั้ง การประเมินตามมาตรฐานสมรรถนะ เพื่อนำไปสู่การรับรองมาตรฐานสำหรับ ผู้ฝึกสอน ผู้โอสันกีฬา ผู้บริหารการกีฬา

2.3.3 การรับรองมาตรฐานสำหรับนักวิทยาศาสตร์การกีฬา รวมทั้งการประเมินตามมาตรฐานสมรรถนะ เพื่อนำไปสู่การรับรองมาตรฐานสำหรับนักวิทยาศาสตร์การกีฬาและส่งเสริมให้มี สภาวิชาชีพนักวิทยาศาสตร์การกีฬา และการออกกำลังกายเพื่อจัดให้มีมาตรฐานของวิชาชีพและออก ใบประกอบวิชาชีพนักวิทยาศาสตร์การกีฬา

2.3.4 การรับรองมาตรฐานสำหรับบุคลากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกั้อุตสาหกรรมกีฬา รวมทั้ง การประเมินตามมาตรฐานสมรรถนะ เพื่อนำไปสู่การรับรองมาตรฐานสำหรับบุคลากร ด้านการกีฬา อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกั้อุตสาหกรรมกีฬา

2.4 การยกระดับการบริหารจัดการ เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬา

2.4.1 การบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนา บุคลากรด้านการกีฬา

1) จัดตั้งคณะทำงานฯ ซึ่งเป็นคณะทำงานภายใต้คณะอนุกรรมการจัดทำและติดตาม การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2565-2570)

2) จัดระบบการนิเทศแผนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบถึงหน้าที่ ความ รับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานและรูปแบบการบูรณาการ เพื่อดำเนินการขับเคลื่อนแผนตามประเด็น การพัฒนาที่ 4 สู่การปฏิบัติตามขอบเขตหน้าที่ ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งจัดทำคู่มือการขับเคลื่อน แผนตามประเด็นการพัฒนาที่ 4 โดยแจกแจงตามหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง

3) จัดประชุมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ตั้งแต่ ระดับนโยบายไปจนถึงระดับปฏิบัติการ เพื่อรายงานผลและแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นในการส่งเสริม และพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬา

4) มีกระบวนการกลั่นกรองโครงการพัฒนาและบูรณาการงบประมาณจาก ทุก หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามประเด็น การพัฒนาที่ 4

2.4.2 การจัดทำระบบฐานข้อมูลกลาง ประกอบด้วยเกมสารสนเทศด้านความต้องการ และหลักสูตรการอบรมที่อยู่ในความสนใจ รวมถึงองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอื่นๆ เพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการด้านการส่งเสริมและพัฒนา ครูผู้สอนพลศึกษา อาสาสมัครทางการกีฬา บุคลากรการกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้บริหารและนักวิทยาศาสตร์การกีฬา) และบุคลากรการกีฬาในส่วนที่เกี่ยวข้อง และเผยแพร่ผลงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในการพัฒนานักกีฬา เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปต่อยอดองค์ความรู้

2.4.3 การจัดทำระบบรายงาน ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามประเด็นการพัฒนาที่ 4 เป็นรายไตรมาสและรายปี

2.4.4 การจัดทำแผนการจัดการความเสี่ยงเพื่อเตรียมความพร้อมและป้องกันผลกระทบที่เกิดจากความเสี่ยงในด้านต่าง ๆ เช่น โรคติดต่ออุบัติใหม่ ที่ส่งผลต่อการส่งเสริมและพัฒนา บุคลากรด้านการกีฬา

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 : การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา

เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ครอบคลุมทั้งภาคการผลิต ภาคการค้า และภาคบริการด้านการกีฬา สนับสนุนการจัดกิจกรรมและมหกรรมการกีฬา ระดับชาติและนานาชาติ และการจัดกิจกรรมกีฬาเชิงพาณิชย์ของภาคเอกชน (International Sport Events 6. Private Sport Events) เพื่อเสริมสร้างการกีฬาเชิงท่องเที่ยว เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ จากอุตสาหกรรมกีฬาให้ขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

1. ตัวชี้วัด

1.1 จำนวนและมูลค่ารายได้ของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการกีฬา มีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

1.2 มูลค่าการส่งออกทางการกีฬาโดยรวม มีอัตราการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5

1.3 มูลค่าทางเศรษฐกิจในการจัดการแข่งขันกีฬาในประเทศ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

1.4 จำนวนกิจกรรมกีฬาเชิงท่องเที่ยวทั้งของภาครัฐและภาคเอกชนทุกจังหวัด เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 10

1.5 มีกิจกรรมกีฬาเชิงท่องเที่ยวที่เป็นอัตลักษณ์ประจำจังหวัดทั่วประเทศ (ทุกจังหวัด ภายในปี 2570)

1.6 มีมาตรการด้านการเงินและ/หรือภาษี เพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

1.7 การลงทุนจากภาครัฐและ/หรือเอกชนในการค้นคว้าและวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้าง นวัตกรรมการกีฬา มีอัตราการเติบโตไม่น้อยกว่าอัตราการเจริญเติบโตของมูลค่าการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) ในภาพรวมของประเทศในแต่ละปี

1.8 การยื่นจดอนุสิทธิบัตร สิทธิบัตร หรือลิขสิทธิ์ นวัตกรรมทางการกีฬาเชิงพาณิชย์ เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 2 ชิ้นงานต่อปี

1.9 การพัฒนาเมืองกีฬาให้สำเร็จและยั่งยืนอย่างน้อยปีละ 1 แห่ง

1.10 มีการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศด้านการกีฬา (Gross Domestic Sport Product GDSP) และการประเมินผลตอบแทนทางสังคม (Social Return On Investment SROI) ที่เกี่ยวข้อง ภายในปี 2566

2. แนวทางการพัฒนา

2.1 การสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของธุรกิจใญ่อุตสาหกรรมการกีฬา

2.1.1 การสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

1) สนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพในการดำเนินธุรกิจความสามารถด้าน เทคโนโลยี และนวัตกรรม มาตรฐาน และคุณภาพของสินค้าและบริการ การบริหารจัดการ การขยายโอกาสทางการลงทุนและการตลาด โดยสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ทั้งภาคการผลิต ภาคการค้า และภาคบริการ

2) สนับสนุนให้เกิดมาตรการด้านการเงิน และมาตรการทางภาษี สนับสนุนผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการกีฬา

3) สนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมเพื่อความปลอดภัยในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา และสนับสนุนให้เกิดการถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี จากการทดลองผลิต ในห้องทดลอง (Lab Scale) ให้ขยายไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ (Commercialization Scale) โดยสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ การสนับสนุนการต่อจ่านวิจัย การประยุกต์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการพัฒนาผลิตภัณฑ์กีฬา

2.1.2 การสนับสนุนการจัดกิจกรรมและมหกรรมการกีฬาระดับชาติและนานาชาติ และการจัดกิจกรรมกีฬาเชิงพาณิชย์ของภาคเอกชน (International Sport Events & Private Sport Events) เพื่อเสริมสร้างการกีฬาเชิงท่องเที่ยว

1) สนับสนุนการจัดกิจกรรมและมหกรรมการกีฬาเชิงท่องเที่ยวในทุกกระดับ การจัดการประชุมสัมมนา การประชุมวิชาการ และนิทรรศการที่เกี่ยวกับกีฬา การแข่งขันกีฬา ที่มุ่งเน้นให้มีการบริหารจัดการโดยคำนึงถึงสำคัญของสิ่งแวดล้อม โดยบูรณาการสร้างความร่วมมือระหว่าง

ภาครัฐและภาคเอกชน สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย สหพันธ์กีฬานานาชาติ สมาคมกีฬาต่างประเทศ หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดการแข่งขันกีฬา

2) จัดหาปฏิทินกลางกิจกรรมกีฬา และกิจกรรมกีฬาเชิงท่องเที่ยว พร้อมทำ Roadshow เพื่อดึงดูดความสนใจจากผู้คนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3) สนับสนุนการเสนอตัวเป็นเจ้าของภาพจัดกิจกรรมและมหกรรมการแข่งขันกีฬา ระดับชาติและนานาชาติที่เป็นมาตรฐานสากล

2.2 การสนับสนุนปัจจัยเอื้อ เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา

2.2.1 การสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (สนามแข่งขันกีฬา สถานที่จัดกิจกรรม และมหกรรมกีฬาเชิงท่องเที่ยว ระบบขนส่งการคมนาคม ฯลฯ)

1) พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการจัดกิจกรรมและมหกรรม กีฬาเชิงท่องเที่ยวตามความปกติใหม่ (New Normal)

2) พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานในจังหวัดที่มีศักยภาพเหมาะสม เพื่อพัฒนา ให้กลายเป็นเมืองกีฬาให้สำเร็จและยั่งยืน

2.2.2 การพัฒนาองค์ความรู้ ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ใน การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา

1) จัดหาระบบฐานข้อมูลกลาง ประกอบด้วยข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการวางแผนและ การ บริหารจัดการในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา (ตามประเด็นการพัฒนาที่

5) ทั้งนี้ ระบบฐานข้อมูลกลางตามประเด็นการพัฒนาที่ 5 ครอบคลุมข้อมูล ดังนี้

(1) ความต้องการและพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อความต้องการ ทางกีฬา

(2) จำนวนกิจกรรมกีฬาเชิงท่องเที่ยว

(3) จำนวนนักกีฬา และผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเชิงท่องเที่ยว

(4) จำนวนผู้ประกอบการในธุรกิจอุตสาหกรรมกีฬา

(5) จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจการกีฬาเชิงท่องเที่ยว

(6) จำนวนภาคเอกชนที่เข้าร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาและการกิน

เชิงท่องเที่ยว

(7) จำนวนหน่วยงานภาครัฐ ที่เข้าร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาและ การ กีฬาเชิงท่องเที่ยว

(8) จำนวนหน่วยงานภาคเอกชน ที่เข้าร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาและ การกีฬาเชิงท่องเที่ยว

(9) การเจริญเติบโตทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมกีฬา

(10) การเจริญเติบโตทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาเชิงท่องเที่ยว

(11) นโยบาย และประเด็นการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง

2) การจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศด้านการกีฬา (Gross Domestic Sport Product: GDSP) และการประเมินผลตอบแทนทางสังคม (Social Return On Investment: SROI) ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

2.3 การยกระดับการบริหารจัดการ เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬา

2.3.1 การบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬา เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจของประเทศ

1) จัดตั้งคณะทำงานฯ ซึ่งเป็นคณะทำงานภายใต้คณะอนุกรรมการจัดทำและติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2565-2570)

2) จัดระบบการนิเทศแผนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ เพื่อดำเนินการขับเคลื่อนแผนตามประเด็นการพัฒนาที่ 5 สู่การปฏิบัติตามขอบเขตหน้าที่ ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานที่มีบทบาทที่เกี่ยวข้อง และทราบความสัมพันธ์ว่าหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานว่าต้องมีการบูรณาการกับหน่วยงานได้บ้าง อย่างไร พร้อมทั้งจัดทำคู่มือการขับเคลื่อนแผนตามประเด็นการพัฒนาที่ 5 โดยแจกแจงตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3) จัดประชุมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ตั้งแต่ระดับนโยบายไปจนถึงระดับปฏิบัติการ เพื่อรายงานผลและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬา

4) กำหนดให้มีประเด็นการส่งเสริมการออกกำลังกายและการพัฒนาการกีฬา ในแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาท้องถิ่นในทุกจังหวัด เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาและเมืองกีฬาทั้งระบบ

5) ผลักดันให้มีการจัดตั้งกลุ่มอุตสาหกรรมกีฬาในสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เพื่อเป็นตัวแทนของผู้ประกอบการกีฬาภาคเอกชน ในการประสานนโยบายระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อเสริมสร้างประโยชน์ ของอุตสาหกรรมกีฬาอย่างเป็นรูปธรรม

6) ผลักดันให้มีการจัดตั้งหน่วยงานที่ดูแลและส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬา โดยเฉพาะ

7) มีกระบวนการกลั่นกรองโครงการพัฒนาและบูรณาการงบประมาณจากทุกหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามประเด็น การพัฒนาที่ 5

2.3.2 การจัดทำระบบรายงาน ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามประเด็นการพัฒนาที่ 5 เป็นรายไตรมาสและรายปี เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจของประเทศ

2.3.3 การจัดทำแผนการจัดการความเสี่ยงเพื่อเตรียมความพร้อมและป้องกันผลกระทบที่เกิด จากความเสี่ยงในด้านต่าง ๆ เช่น โรคติดต่ออุบัติใหม่ ที่ส่งผลต่อการส่งเสริมและ สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมการศึกษา เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจของประเทศ

2. ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ

ในอดีต กรมพลศึกษา เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ดำเนินการผลิตครูพลศึกษา โดยรับโอนโรงเรียนพลศึกษากลาง มาดำเนินการตั้งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2479 และได้มีการจัดตั้ง “วิทยาลัยพลศึกษา” ขึ้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2498 เพื่อดำเนินการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) และตั้ง “โรงเรียนฝึกหัดครูพลานามัย” ขึ้นในปีการศึกษา 2501 เพื่อดำเนินการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.)

ต่อมาได้ยุบเลิกโรงเรียนฝึกหัดครูพลานามัย ในปี พ.ศ. 2512 และได้ขยายหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษาเป็นระดับปริญญาตรี โดยเป็นส่วนหนึ่งของวิทยาลัยวิชาการศึกษา แต่ยังคงดำเนินการโดยกรมพลศึกษา และใช้ชื่อว่า “วิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา” ในปี พ.ศ. 2514 ได้ยุติการดำเนินการวิทยาลัยพลศึกษาในส่วนกลางและโอนวิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา ไปให้วิทยาลัยวิชาการศึกษาดำเนินการต่อไป กรมพลศึกษาได้เปิดดำเนินการผลิตครูพลศึกษาในส่วนภูมิภาค โดยเริ่มเปิด “วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่” ขึ้นเป็นแห่งแรก ต่อมาในปี พ.ศ. 2515 เปิด “วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม” และมีการเปิดเพิ่มขึ้นในจังหวัดต่างๆ เรื่อยมา จนกระทั่งมีวิทยาลัยพลศึกษา รวม 17 แห่ง

เมื่อกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายบรรจุข้าราชการครูจากผู้ที่มิวุฒิมการศึกษาระดับปริญญาตรี กรมพลศึกษาจึงหาแนวทางยกฐานะวิทยาลัยพลศึกษาให้สามารถเปิดทำการสอนในระดับปริญญาตรี โดยในระยะแรกได้จัดทำโครงการร่วมมือทางวิชาการกับกรมการฝึกหัดครู เป็นสถาบันสมทบของวิทยาลัยครู เพื่อเปิดสอนระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่อง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2531 ในขณะเดียวกัน ก็มีแนวทางที่จะเปิดดำเนินการสอนระดับปริญญาตรีด้วยตนเอง จนได้มีการร่างพระราชบัญญัติเพื่อยกฐานะวิทยาลัยพลศึกษาขึ้นเป็นสถาบันการศึกษาระดับปริญญา ในปี พ.ศ. 2538 และใช้ชื่อ “ร่างพระราชบัญญัติสถาบันกาญจนมงคล พ.ศ. ...”

กรมพลศึกษา ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันกาญจนมงคลตามลำดับ พร้อมกับที่กรมอาชีวศึกษาได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน และกรมศิลปากรได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันพัฒนศิลป์ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับ แต่เนื่องจากสาเหตุบางประการกรมพลศึกษาได้นำร่างพระราชบัญญัติสถาบันกาญจนมงคลกลับมาพิจารณาทบทวนใหม่อีกครั้งหนึ่ง เป็นเหตุให้ไม่สามารถนำเข้าสู่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ทันเวลา เนื่องจากสภาผู้แทนราษฎรหมดอายุลง จึงต้องนำร่างพระราชบัญญัติสถาบัน

กาญจนมงคล มาเริ่มดำเนินการตามขั้นตอนใหม่อีกครั้งหนึ่งภายหลังจากที่มีการจัดตั้งรัฐบาลใหม่แล้ว การดำเนินการเพื่อยกฐานะดังกล่าว ได้ดำเนินการเรื่อยมากระทั่งสภาผู้แทนราษฎรได้ส่งร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา ไปยังสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อทูลเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราชบรมนาถบพิตร เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงลงพระปรมาภิไธย เมื่อวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2548 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา ตอนที่ 13 ก เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 จึงนับได้ว่าสถาบันการพลศึกษาได้ก่อกำเนิดขึ้นอย่างเป็นทางการตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548

พ.ศ. 2562 สถาบันการพลศึกษาเปลี่ยนแปลงสภาพองค์กรเป็นมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 โดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมความพร้อมการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ลงพระปรมาภิไธยในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 และออกประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 เป็นต้นไป โดยเป็นการยกฐานะสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อจัดการศึกษาและการวิจัยด้านการกีฬา การพลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมกีฬา รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนากีฬาภูมิภาคไทยให้เป็นที่ยอมรับในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ เพื่อประโยชน์ในการสร้างและพัฒนากีฬาของประเทศไทย

3. แนวคิดการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

1. แนวคิดด้านการศึกษา

1.1 การจัดการเรียนการสอนขั้นพื้นฐาน

จัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านการกีฬา ให้มีความรู้ตามมาตรฐานการศึกษาชาติและเป็นไปตามวัตถุประสงค์การจัดการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ โดยจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับโรงเรียนกีฬา และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพครูและการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้สนองต่อการพัฒนาทางด้านการศึกษาคู่กับการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ เน้นคุณธรรม จริยธรรม การมีน้ำใจนักกีฬา การเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมและการพัฒนาการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

1.2 การจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีเป้าหมายในการดำเนินการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2548 มาตรา 7 กล่าวคือ “ให้มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นสถาบันอุดมศึกษามีวัตถุประสงค์ในการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางพลศึกษา การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการและบุคลากรในด้านที่เกี่ยวข้อง มีภารกิจทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการวิชาการ ให้บริการชุมชน การใช้และพัฒนาเทคโนโลยี เสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้แก่ท้องถิ่น ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬา นันทนาการ และบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายรวมถึงการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย” ทั้งนี้สถาบันการพลศึกษาจะต้องพัฒนาสู่การเป็นแหล่งองค์ความรู้และองค์กรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ที่สามารถพัฒนาบุคลากรระดับสูงที่มีคุณภาพเพื่อการพัฒนาชาติอย่างยั่งยืน สร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีบทบาทสูงในประชาคมอาเซียนและมุ่งสู่คุณภาพอุดมศึกษาระดับนานาชาติ’

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีจุดเน้นสำหรับดำเนินกลยุทธ์จัดการศึกษาใน 4 ประเด็นดังนี้

1) การจัดการกีฬาที่มุ่งเน้นคุณภาพ (Quality Education) มากกว่าปริมาณ มีเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดงาน โดยสถาบันพัฒนาปัจจัยต่างๆ ที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษา อาทิเช่น ศักยภาพอาจารย์ผู้สอน คุณภาพการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล ความพอเพียงและทันสมัยของทรัพยากรและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ และการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

2) การจัดการศึกษาซึ่งมุ่งเน้นความชำนาญเฉพาะทาง (Specialization) โดยการพัฒนาหลักสูตรเฉพาะทางให้มีความหลากหลาย สามารถผลิตได้ทันและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดงานที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว พัฒนาการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาวิชาที่มีความพร้อมโดยคำนึงถึงอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของสถาบันการพลศึกษาเป็นสำคัญ (ยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2556-2560 น. 3)

3) การจัดการศึกษาที่พัฒนาสู่ความเป็นนานาชาติ (Internationalization) เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและแนวโน้มของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่สามารถรองรับประชาคมอาเซียนและสังคมยุคโลกาภิวัตน์ โดยการจัดการศึกษาและการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการเตรียมบัณฑิตที่สามารถทำงานข้ามวัฒนธรรม อาทิเช่น การเพิ่มเนื้อหาและองค์ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ

และสากลในหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดทำหลักสูตรนานาชาติในบางสาขาวิชาที่มีความพร้อมและการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ เป็นต้น

4) การจัดการศึกษาแบบเครือข่ายความร่วมมือ (Networking and Collaboration) สถาบันการพลศึกษาจะดำเนินการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการศึกษากับสถาบันอุดมศึกษาอื่นทั้งในและนอกประเทศ หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และสมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางและเป็นรูปธรรม อีกทั้งเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอก และประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

2. แนวคิดด้านกีฬา

2.1 โรงเรียนกีฬา

มุ่งมั่นพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ให้มีมาตรฐานและความเป็นเลิศด้านการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ โดยการสร้างหลักสูตรสำหรับนักกีฬา ใช้การบริหารจัดการวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างเป็นระบบและครบวงจร พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ฝึกสอนกีฬาได้รับการพัฒนาศักยภาพ องค์ความรู้ใหม่ในเชิงกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬา ร่วมกับสมาคมกีฬาต่างๆ กำหนดเป้าหมาย ชนิดกีฬา ระดับนักกีฬาและระดับการแข่งขันอย่างเป็นรูปธรรมในการพัฒนากีฬาระดับชาติและระดับนานาชาติอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางแห่งความเป็นเลิศด้านกีฬาในระดับอาเซียน

2.2 วิทยาเขต

2.2.1 พัฒนาศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดย

1) จัดโครงสร้างการบริหารงานศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ให้มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรม พร้อมรับการสนับสนุนจากองค์กร และบุคคลภายนอกในการบริหารศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

2) จัดตั้งสำนักงานศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ภายในวิทยาเขต 17 แห่ง พร้อมจัดสรรบุคลากรในการบริหารตามโครงสร้าง และมีความพร้อมในด้านวัสดุ ครุภัณฑ์สำนักงานพร้อมห้องประชุมสำหรับนักกีฬาที่เข้าร่วมโครงการค่าใช้จ่ายพัฒนากีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3) สนับสนุนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบอินเทอร์เน็ตภายในสำนักงานศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

4) สรรหาผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้เชี่ยวชาญกีฬา ผู้เชี่ยวชาญกีฬาชำนาญ ปฏิบัติหน้าที่ภายในศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

2.2.2 พัฒนานักกีฬาโดยใช้หลักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา เพื่อมุ่งเน้นสู่ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา โดย

1) พัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา ให้มีอุปกรณ์ที่พร้อมและเพียงพอสำหรับการฝึกซ้อมกีฬาและพัฒนานักกีฬา

2) จัดจ้างบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนานักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (ยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา พ.ศ.2556 – 2560, น.4)

3) สนับสนุนให้บุคลากรทางการวิจัยทางด้านการพัฒนากีฬา โดยใช้หลักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา เพื่อพัฒนานักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ สู่ความเป็นเลิศ

2.2.3 พัฒนา สนามกีฬาและอุปกรณ์กีฬาให้มีความพร้อมและมีประสิทธิภาพ โดย

1) ปรับปรุง และพัฒนาสนามกีฬาภายในวิทยาเขตให้มีสภาพพร้อมใช้งานในการฝึกซ้อม

2) ปรับปรุง และพัฒนาสนามกีฬาภายในวิทยาเขตให้ได้มาตรฐานและพร้อมสำหรับการรองรับการแข่งขันกีฬาท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ

3) สรรหาอุปกรณ์ กีฬาที่ได้มาตรฐานสำหรับการเรียนการสอน การฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬา

4) สนับสนุนการใช้บริการอาคารกีฬาและสนามกีฬาพร้อมอุปกรณ์กีฬาแก่ สมาคมกีฬา องค์กรด้านกีฬา ชุมชนและหน่วยงานอื่นๆ ในการเก็บตัวฝึกซ้อมกีฬา และใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ

2.2.4 พัฒนาระบบสวัสดิการสำหรับนักกีฬา เพื่อมุ่งเน้นสู่ความเป็นเลิศ โดย

1) จัดระบบห้องพักที่อำนวยความสะดวกสำหรับการเก็บตัวฝึกซ้อมกีฬา

2) จัดสวัสดิการทางด้านอาหารสำหรับนักกีฬา โดยมีนักโภชนาการควบคุมดูแลการผลิตอาหารสำหรับนักกีฬา

3) จัดร้านค้าสวัสดิการสำหรับนักกีฬาภายในวิทยาเขต

4) จัดห้องพักผ่อนและห้องนันทนาการสำหรับนักกีฬา

5) จัดให้มีนักจิตวิทยาการกีฬาในการให้คำปรึกษา แนะนำสำหรับนักกีฬา

6) จัดให้มีสถานพยาบาล และอุปกรณ์ช่วยเหลือผู้ที่ได้รับการบาดเจ็บทางด้านการศึกษา

7) จัดให้มีสถานฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายสำหรับผู้ที่ได้รับการบาดเจ็บทางด้านกีฬา

8) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีระบบการขนส่งนักกีฬาที่มีความปลอดภัย และได้มาตรฐาน โดยจัดให้มีรถปรับอากาศขนาดใหญ่ รถปรับอากาศขนาดเล็ก เพื่อใช้เป็นพาหนะในการเดินทางเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในรายการต่างๆ

2.2.5 พัฒนาระบบการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ โดย

- 1) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ ทางด้านกีฬา การจัดการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ
- 2) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย
- 3) ส่งเสริมการทำวิจัยทางด้านกีฬา
- 4) ส่งเสริมการให้บริการวิชาการแก่ชุมชน
- 5) ส่งเสริมการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

2.2.6 สนับสนุน และส่งเสริมการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับชาติและนานาชาติ

- 1) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ทำหน้าที่เก็บตัวฝึกซ้อมนักกีฬาพร้อมดูแลเรื่องสวัสดิการ พร้อมสนับสนุนนักกีฬาให้เป็นตัวแทนของจังหวัดเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ เป็นต้น
- 2) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ สนับสนุนและส่งเสริมนักกีฬาให้กับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยเพื่อเก็บตัวฝึกซ้อมและเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ เช่น กีฬามหาวิทยาลัยอาเซียน กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาโอลิมปิกเกมส์ เป็นต้น
- 3) สนับสนุนและส่งเสริมนักกีฬาเพื่อเป็นตัวแทนมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา พ.ศ.2556-2560 หน้า 5

2.2.7 จัดการแข่งขันกีฬาเพื่อเพิ่มประสบการณ์ให้กับนักกีฬา โดย

- 1) จัดการแข่งขันกีฬาสถาบันการพลศึกษาแห่งประเทศไทยเป็นประจำทุกปี โดยกำหนดให้แต่ละวิทยาเขตเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันเพื่อคัดเลือกนักกีฬาเป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
- 2) จัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ให้ได้มาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับของสมาคมกีฬาและองค์กรกีฬาต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ
- 3) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีความพร้อมทางด้านอุปกรณ์ สนามแข่งขันกีฬา บุคลากรในการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และการแข่งขันกีฬาระดับชาติและนานาชาติ
- 4) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จัดการแข่งขันกีฬาที่เชื่อมโยงประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน

2.2.8 พัฒนาบุคลากรทางด้านกีฬา ให้มีประสิทธิภาพ โดย

- 1) สนับสนุน ส่งเสริมบุคลากรเข้าร่วมการอบรมที่ทางสมาคมกีฬาหรือองค์กรด้านกีฬาแห่งประเทศไทยและองค์กรกีฬาระหว่างประเทศ สมาพันธ์กีฬาให้การรับรอง
- 2) สนับสนุนให้บุคลากรทางด้านกีฬาของสถาบันการพลศึกษา จัดทำผลการวิจัยเพื่อพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
- 3) สนับสนุนให้บุคลากรทางด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จัดทำผลการวิจัยเพื่อพัฒนากีฬาร่วมกับสมาคมกีฬา หรือองค์กรกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3. แนวคิดด้านการบริหารจัดการ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพทางด้านโครงสร้างระบบบริหาร ระบบบริหารงานบุคคล ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและงบประมาณที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีความทันสมัย คล่องตัว สามารถสนับสนุนส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษาและรองรับภารกิจของสถาบันได้อย่างครบถ้วน โดยใช้หลักธรรมาภิบาล เพื่อมุ่งไปสู่องค์กรแห่งคุณภาพและองค์กรแห่งการเรียนรู้ในระดับสากล

4. แนวคิดด้านการพัฒนานักเรียนและนักศึกษา

4.1 มุ่งพัฒนานักเรียนที่สำเร็จการศึกษาให้มีความรู้ตามเกณฑ์การศึกษา ด้วยการจัดการศึกษาในระบบการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยให้โอกาสทางการศึกษาแก่ผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา ผลิตรคนให้ตรงกับอุปสงค์ทั้งภายในและระดับสากล ปลูกฝังคุณธรรมและจิตสำนึกประชาธิปไตย ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์พกพา อินเทอร์เน็ตไร้สาย วิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ให้ผู้เรียนสามารถเข้าศึกษาต่อในประเทศและต่างประเทศ ในรูปแบบของการได้รับทุนการศึกษาประเภทผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านการกีฬา ตลอดทั้งพัฒนาผู้สำเร็จการศึกษาให้สามารถก้าวเข้าไปประชาคมในกลุ่มอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 มุ่งพัฒนานักศึกษา ให้มีความรู้ ความสามารถในการสอนพลศึกษา การเป็นผู้ฝึกสอน และการเป็นผู้ตัดสิน อย่างถูกต้องในทักษะกีฬาชนิดต่าง ๆ และส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจ ในการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนาและยกระดับศักยภาพของตัวตนพร้อมกับปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนเสริมสร้างภาวะผู้นำของวิชาชีพตนเอง มุ่งเน้นทักษะในด้านกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศ เพื่อให้เข้าแข่งขันกีฬาสู่ระดับประเทศและระดับนานาชาติได้ มุ่งเน้นการพัฒนาการฝึกซ้อมและการแข่งขัน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญกีฬาทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมให้เข้าร่วมการแข่งขันในระดับชาติและนานาชาติ (ยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2556-2560 น. 6)

5. แนวคิดด้านการวิจัย

สถาบันมุ่งปฏิบัติภารกิจตามความเข้มแข็งและเอกลักษณ์ในการเป็นสถาบันด้านพลศึกษา กีฬาและนันทนาการ ที่สนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีการขับเคลื่อนด้านการวิจัย โดยการ

สร้างระบบและกลไกที่มีความเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ ภายใต้การทำงานเชิงบูรณาการในสหสาขาวิชา โดยมุ่งหวังที่จะผลักดันให้เกิดศูนย์ความเป็นเลิศในการวิจัยด้านพลศึกษา กีฬาและนันทนาการ มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกประเทศ รวมทั้งการนำผลงานวิจัยไปใช้ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

6. แนวคิดด้านการบริการทางวิชาการและทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ด้านบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มุ่งการให้บริการทางวิชาการด้านพลศึกษา การบริการวัสดุอุปกรณ์กีฬาชนิดต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพในการให้บริการแก่เยาวชนประชาชนในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง รวมทั้งการให้บริการทางด้านอาคารสถานที่ สนามกีฬา ในการจัดการแข่งขันกีฬาชนิดต่างๆ การออกกำลังกาย การจัดกิจกรรมนันทนาการเพื่อสุขภาพ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนในชุมชน ได้ตระหนักและใส่ใจดูแลสุขภาพ ร่างกายให้สมบูรณ์แข็งแรง พัฒนาและส่งเสริมการให้บริการนอกสถานที่ ในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ความเข้าใจ ด้านสุขภาพ ด้านพลศึกษา ในการให้คำปรึกษาแก่เยาวชนและประชาชนในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง ซึ่งมีบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญชำนาญในด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ให้คำแนะนำโดยมีการพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ให้มีศักยภาพพร้อมรองรับการให้บริการ และเพื่อพัฒนาให้ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาทั้ง 28 แห่ง เป็นศูนย์ให้บริการด้านสุขภาพในระดับภูมิภาค

ด้านทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มุ่งมั่นให้สถานศึกษาทุกวิทยาเขตและโรงเรียนกีฬา รวม 28 แห่ง เป็นแหล่งศูนย์กลางความรู้ สำหรับค้นคว้าและศึกษาของเยาวชนและประชาชนทั่วไป ในเรื่องของศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยประจำท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์ ซึ่งแต่ละท้องถิ่นล้วนมีเอกลักษณ์บ่งบอกถึงการดำรงชีวิตของแต่ละท้องถิ่นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เพราะศิลปวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นกำลังเลือนหายไปด้วยการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน การรักษาสืบสานนี้ไว้เพื่อให้เยาวชนและประชาชนที่มีความสนใจหรือให้ความรู้แก่ผู้ที่เข้าชมได้ศึกษานอกจากความรู้ที่ได้รับยังส่งผลให้ความรู้สืกรักและหวงแหนศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยที่เป็นของท้องถิ่นของตนเอง ต่อยอดความคิดต่าง ๆ จากศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยได้ ยกตัวอย่างเช่น การใช้ผ้าขาวม้า หรือมวยไทย มาประยุกต์เป็นการออกกำลังกายแบบแอโรบิกในปัจจุบัน การรวบรวมแหล่งข้อมูลแต่ละแห่งไว้ช่วยให้ผู้ที่ให้ความสนใจในกีฬาการละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยประจำท้องถิ่นต่าง ๆ เพื่อที่จะได้สืบค้นศึกษา พัฒนาเป็นแหล่งความรู้ในเรื่องศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย ซึ่งตรงตามวัตถุประสงค์ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (ยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2556-2560 น. 2-6)

4. ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ข้อมูลพื้นฐานของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

วิสัยทัศน์

สำนักงานกีฬาเป็นหน่วยงานที่ส่งเสริม สนับสนุนพัฒนานักเรียน นักศึกษาที่มีความสามารถด้านกีฬาให้เข้าร่วมกีฬาในระดับชาติและนานาชาติที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ โดยใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬา ควบคู่ไปกับการสนับสนุนการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนแบบพิเศษ อันนำไปสู่การเผยแพร่ชื่อเสียง และเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

ภารกิจ

1. พัฒนาระบบการบริหารจัดการกีฬา
2. ส่งเสริมและพัฒนานักเรียน นักศึกษา ให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล
3. สนับสนุนการจัดหาผู้ฝึกสอน และผู้เชี่ยวชาญทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อพัฒนา

นักกีฬา

4. ส่งเสริมการนำองค์ความรู้ด้านศาสตร์การกีฬาไปใช้ในการพัฒนา
5. สร้างขวัญ กำลังใจ และการจัดสวัสดิการสำหรับบุคคลทางการกีฬาและนักกีฬา
6. ส่งเสริมการสร้างร่วมมือด้านการกีฬา

แนวคิดกีฬาและความหมายเพื่อความเป็นเลิศ

พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ให้ความหมายของคำว่า “เลิศ” ไว้ว่า ยอดดี หรือ ยอดเยี่ยมในทางใดทางหนึ่งเป็นพิเศษ

De Porter (2000, p. 6) ได้นิยามความเป็นเลิศไว้ว่าความเป็นเลิศหมายถึงการทำทุกอย่างที่มุ่งคุณภาพสูงสุด ยอดเยี่ยม มีคุณค่า และคุ้มค่า เมื่อเราทำสิ่งใดด้วยความเป็นเลิศ เราจะทำได้ยอดเยี่ยม (Extremely Well) โชติช่วง (Shine) และโดดเด่น (Stand Out) De Porter อ้างคำกล่าวของ Aristotle ว่า ความเป็นเลิศเป็นศิลปะ ซึ่งได้มาด้วยการฝึกฝนและฝึกนิสัย เราทำสิ่งที่ถูกต้องไม่ใช่เพราะเรารู้ความถูกต้องหรือความเป็นเลิศ แต่เพราะเรา ทำความถูกต้องหรือความเป็นเลิศ และความเป็นเลิศไม่ใช่การกระทำประเดี๋ยวประด๋าว แต่ทำสิ่งนั้นๆ จนเป็นกิจนิสัย

สมาน อัครภูมิ (2557, น. 2) กล่าวว่า ความเป็นเลิศ คือ ความแตกต่างในคุณภาพของผลิตภัณฑ์หรือบริการที่องค์การดำเนินการยิ่งต่างมาก เยี่ยมมาก ยิ่งเลิศมาก ส่วนองค์การเป็นเลิศก็คือองค์การที่ไม่หยุดที่จะสร้างความเป็นเลิศในผลิตภัณฑ์ หรือการบริการของตนตลอดเวลานั่นเอง ข้อสำคัญอย่ามัวแต่ถกเถียงกันว่าคืออะไร อย่างไร ให้ลงมือทำและให้ลูกค้าหรือผู้ให้บริการเขาเป็นคนบอกว่าผลิตภัณฑ์หรือบริการของเราเป็นเลิศหรือไม่อย่างไรครับ ความเป็นเลิศเกิดขึ้นได้จากความรักและความพากเพียรในการปฏิบัติงานของบุคลากร ความเป็นเลิศไม่อาจเกิดขึ้นได้จากการทำชั่วครั้งชั่วคราว แต่ต้องเป็นการทำอย่างเป็นกิจนิสัยและต่อเนื่องด้วย

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 5 ความหมายของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Sport for Excellence) เป็นกีฬาที่อาจจะใช้ได้หลายคำแต่สำหรับจุดมุ่งหมายแล้วเป็นกีฬาเพื่อการแข่งขันความเป็นเลิศทางกีฬา ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้คือ กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ หมายถึง กีฬาสมัครเล่นที่ทำการแข่งขันทุกระดับ ได้แก่ นักเรียนระดับเยาวชน ระดับนิสิตนักศึกษา ระดับชาติและระดับนานาชาติ

จรินทร์ ธาณิรัตน์ (2529, อ้างอิงใน ครองชัย พรหมเทพ, 2540) ได้กล่าวว่า

1. กีฬาเพื่อความชนะเลิศ (Top Sport) หมายถึง กีฬาที่จัดขึ้นเพื่อการแข่งขันโดยมุ่งหวังทางประสิทธิภาพสูงสุดทางการกีฬา หรือเพื่อความเป็นเลิศทางการกีฬา

2. กีฬาอาชีพ (Professional Sports) หมายถึง กีฬาที่ผู้เล่นมีเจตนาหรือมุ่งหวังจะหารายได้เพื่อเลี้ยงชีพ

กีฬาเพื่อการแข่งขัน หมายถึง กีฬาที่ใช้สำหรับการพัฒนาคุณภาพ ของนักเรียนนักศึกษา หรือผู้ที่มีความสามารถดีเด่นทางด้านกีฬา ให้ได้รับโอกาสที่จะแสดงความเป็นเลิศทางกีฬา (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2533)

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเพื่อความเป็นเลิศ

ความเป็นเลิศ คือ สิ่งที่ต้องการต้องการเพื่อการดำเนินกิจการขององค์กร ไม่ว่าจะเป็นการผลิตสินค้า หรือการให้บริการต่าง ๆ โดยการจัดการทรัพยากรขององค์กรและวิธีการดำเนินงานที่เชื่อว่าจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ส่วนแนวคิดและวิธีการก็หลากหลายแตกต่างกันไป แต่โดยสรุปแล้วจะมีพันธกิจการจัดการ (Management Functions) หลักคล้ายกัน คือ มีการวางแผน (Planning) การจัดโครงสร้างและระบบการดำเนินงาน (Organizing) การอำนวยการปฏิบัติงาน (Leading) และการควบคุมกิจการตามแผน (Controlling) และวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ แต่บางตำราอาจจะแยกการจัดโครงสร้างและระบบการดำเนินงานออกเป็นสองส่วนคือ การจัดระบบงาน และการจัดบุคลากรเข้าทำงาน

ปีเตอร์ และ วอร์เตอร์แมน ได้ทำการวิจัยโดยศึกษาว่าองค์กรที่มีความเป็นเลิศนั้นทำอย่างไร มีองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบคือ Structure, Strategy, Systems, Style of Management, Skills-Corporate Strengths, Staff, และ Shared Values มีสาระโดยสรุปดังนี้

1. Structure (โครงสร้างการจัดองค์กร) โครงสร้างการจัดองค์กรเป็นแบบไหน กลุ่มงานเป็นอย่างไร ใครขึ้นตรงและรายงานต่อใคร

2. Strategy (ยุทธศาสตร์องค์กร) แผนในการรักษาจุดยืนและเป็นจุดแข็งขององค์กรเพื่อชนะคู่แข่ง

3. Systems (ระบบการทำงาน) กิจกรรมและกระบวนการดำเนินงานที่บุคลากรในองค์กรใช้ ในการดำเนินงานประจำวันเพื่อให้งานสำเร็จ

4. Style of Management (แนวการบริหาร) แบบภาวะผู้นำที่ผู้บริหารใช้ในการบริหารงาน

5. Skills-Corporate Strengths (ทักษะงาน) ทักษะและความสามารถในการทำงานของบุคลากร ในองค์กร

6. Staff (บุคลากร) บุคลากรและความสามารถทั่วไปของบุคลากร

7. Shared Values (ค่านิยมร่วมกัน) เป้าหมายสูงสุดในการตั้งองค์การซึ่งเป็นค่านิยมหรือคุณ ค่าที่องค์การกระทำที่สะท้อนจากวัฒนธรรมและจริยธรรมขององค์การ นี่คือนี่สิ่งที่ยึดมั่นที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศต้องสร้างขึ้นเพื่อให้การดำเนินงานขององค์การมุ่งสู่ความเป็นเลิศจึงเรียกตัวแปรเหล่านี้ว่า โครงสร้างพื้นฐาน 7'S (McKensey 7'S framework) แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานและคุณลักษณะของความเป็นเลิศ (Excellence) ในเชิงบริหารที่นำเสนอเน้นในองค์การธุรกิจ สำหรับการบริหารพลศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ ควรจะต้องประกอบด้วยตัวแปรสำคัญคือ กรอบแนวคิดที่คิดค้นโดยคนจากบริษัท McKinsey (ทำให้ชื่อของ 7s คือ 7s McKinsey) โดยแนวคิด 7s สร้างขึ้นมาด้วยแนวคิดที่มองว่าองค์กรที่ดีเกิดจากความสัมพันธ์ของปัจจัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดพื้นฐานที่นำมาใช้วิเคราะห์ตัวแปรทั้ง 7 ประการซึ่งมีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จของธุรกิจ โดยนำผลการวิเคราะห์มา กำหนดกลยุทธ์เพื่อให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุดต่อการบริหารองค์กร ดังนี้

1. กลยุทธ์ (Strategy) คือ การวางแผนกิจกรรมภายในองค์กร โดยให้แผนที่วางขึ้นมานั้นได้สอดคล้องและเหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก และภายในองค์กร ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ช่วยสนับสนุนให้องค์กรมีขีดความสามารถเหนือคู่แข่ง

2. โครงสร้างองค์กร (Structure) หมายถึง ลักษณะโครงสร้างขององค์กรที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ รวมถึงขนาดการควบคุม การรวมอำนาจ และการกระจายอำนาจของผู้บริหาร การแบ่งโครงสร้างงานตามหน้าที่ ตามผลิตภัณฑ์ ตามลูกค้า ตามภูมิภาคได้อย่างเหมาะสม

3. สไตล์ (Style) สไตล์ในการทำงานของผู้บริหารนั้น มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะผู้บริหารระดับสูง จะมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของพนักงานภายในองค์กร มากกว่าคำพูดของผู้บริหาร

4. ระบบ (System) เป็นการวิเคราะห์ถึงระบบงานขององค์กรในทุก ๆ เรื่อง ทั้งเรื่องระบบการบริหารจัดการ ระบบการปฏิบัติงาน เช่น ระบบสารสนเทศ ระบบการวางแผน ระบบงบประมาณ ระบบการควบคุม ระบบการจัดซื้อ ระบบในการสรรหาและคัดเลือกพนักงาน ระบบในการฝึกอบรม ตลอดจนระบบในการจ่ายผลตอบแทน

5. บุคลากร (Staff) หมายถึง การคัดเลือกบุคลากรที่มีความสามารถ การพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

6. ทักษะ (Skill) เป็นการพิจารณาถึงทักษะหรือความเชี่ยวชาญขององค์กรโดยรวม ว่ามีความเชี่ยวชาญหรือมีความชำนาญในด้านใด

7. ค่านิยม (Shared Value) หมายถึง ค่านิยมร่วมกันระหว่างคนในองค์กร ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

องค์ประกอบของ 7s McKinsey มีลักษณะที่แตกต่างกัน โดยสามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ ส่วนที่จับต้องได้ สามารถนำมาประยุกต์ลอกเลียนแบบหรือปรับใช้ได้ ส่วนลักษณะที่ 2 ไม่สามารถจับต้องได้ ได้แก่ วิธีคิดของคน วัฒนธรรมของแต่ละองค์กร และทักษะในการทำงานรูปแบบแนวคิด 7s McKinsey เป็นการวิเคราะห์ที่สามารถนำมาใช้ได้หลากหลายสถานการณ์ อาทิเช่น ใช้ในส่วนของการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน ตรวจสอบปัจจัยภายในที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงในอนาคต จัดเพิ่มหรือลดหน่วยงานที่จำเป็นเพื่อประสิทธิภาพในการทำงาน รวมถึงใช้ในการกำหนดวิธีที่ดีที่สุดที่จะใช้กลยุทธ์นำเสนอ เป็นการปรับกระบวนการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพสอดคล้องกับการนำแผนกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ซึ่งเป็นแนวคิดที่เน้นว่าค่านิยมที่กำหนดนี้เป็นศูนย์กลางในการพัฒนาทุกองค์ประกอบที่สำคัญขององค์กร และการบริหาร ได้แก่ 4M 1) คนที่มีทั้งปริมาณและคุณภาพ (Man) 2) เงินและงบประมาณ (Money) 3) สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Materials) 4) การจัดการ (Management)

5. การจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ในที่นี้จะได้นำเอาความหมายของ “การจัดการ” ที่มีความหมายว่า เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มี การวางแผน มีจุดมุ่งหมาย และกำหนดทิศทางการเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีกว่า และมีความมั่นคงกว่าเดิม รวมกับ ความหมายของ “กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ” ที่มีความหมายว่าเป็นกีฬาที่มีการแข่งขัน ที่มุ่งหวังทางประสิทธิภาพของนักกีฬา ให้ได้รับโอกาสที่จะแสดงความเป็นเลิศทางกีฬา การจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

จึงพอสรุปได้ว่า เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีการวางแผนมีจุดมุ่งหมาย และกำหนดทิศทางการเปลี่ยนแปลงของการแข่งขันกีฬา ที่มุ่งหวังทางประสิทธิภาพของนักกีฬา ให้ได้รับโอกาสแสดงความเป็นเลิศทางกีฬา และเพื่อเป็นแชมป์เปียน

พินิจ กุลละวณิช (2539, หน้า 54) ได้กล่าวว่า นักกีฬาที่จะเป็นเลิศต้องประกอบด้วย

1. พรสวรรค์ คือเกิดขึ้นมาเก่ง หรือมีกายวิภาคเอื้ออำนวยอยู่แล้ว
2. ได้รับการฝึกฝนที่ถูกต้อง
3. ได้รับประทานอาหารที่ถูกต้อง

สันติภาพ เตชะวนิช (2540, น. 11 อ้างอิงใน สยามโพสต์, 2541, น. 1) การที่จะสร้างมาตรฐานกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ควรมีการปรับปรุงด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. อำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อมและแข่งขัน
2. สร้างสนามฝึกซ้อมให้พอและกระจายสู่ภูมิภาคให้มากที่สุด
3. สร้างนักกีฬาเข้าสู่ระบบอาชีพ
4. ประชาสัมพันธ์ด้านกีฬาให้มาก
5. ต้องสนับสนุนงบประมาณกีฬาอย่างเต็มที่

จึงสรุปได้ว่า การจัดการกีฬาในมหาวิทยาลัยการจัดการกีฬา เพื่อความเป็นเลิศนั้น จะต้องให้ความสำคัญกับการนำกระบวนการในการจัดการมาใช้กับการกีฬา เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรนั้นบรรลุเป้าหมาย

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2550, น. 21) ได้กล่าว ถึงองค์ประกอบในการพัฒนาการกีฬาไว้ว่า การพัฒนาการกีฬาของชาติจะประสบความสำเร็จได้ต้องประกอบด้วยปัจจัยหลัก 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านบุคลากร หมายถึง จำนวนประชากรหรือบุคคลที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับ การกีฬาขั้นพื้นฐานและมวลชนจะมีจำนวนประชากรที่มากกว่า ดังนั้นควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานเป็นอันดับแรก เพื่อพัฒนาทักษะและทัศนคติการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย แล้วส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนเล่นกีฬาและออกกำลังกายจนเป็นวิถีชีวิตตามยุทธศาสตร์ การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าออกกำลังกายเล่นกีฬา และพัฒนา ทักษะและศักยภาพด้านการกีฬา เพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ และการเล่นกีฬาเพื่ออาชีพในระดับต่อไป

2. องค์ประกอบด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย โครงสร้างสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และโครงสร้างอื่นๆ ที่สนับสนุนและสร้างโอกาสการเล่นกีฬา การออกกำลังกาย และการแข่งขันกีฬา ของเยาวชน นักกีฬา และประชาชน รวมทั้งองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา และการบริหารจัดการกีฬาเพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพด้านการกีฬาได้อย่างเต็มที่

3. องค์ประกอบด้านงบประมาณ เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นที่จะทำให้ กิจกรรมด้านการกีฬาและออกกำลังกายที่ดำเนินการนั้นประสบความสำเร็จ ดังนั้นการพิจารณา จัดสรรงบประมาณจากแหล่งต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้อง พิจารณาให้มีความเหมาะสม

สุเทพ เมย์ไธสง, นภาพรรณ จตุรโพธิ์ และสัมพันธ์ บัวทอง (2551, น. 201) ได้ศึกษา องค์ประกอบเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศทางการกีฬาของสถาบันการพลศึกษาได้แก่

1. องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมองค์กร มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยอ้อมต่อความเป็น เลิศทางการกีฬาของสถาบันการพลศึกษา

2. องค์ประกอบด้านแรงจูงใจของนักกีฬา ที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความเป็น เลิศทางการกีฬา

3. องค์ประกอบด้านจิตพิสัยของนักกีฬาที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความเป็นเลิศทางการกีฬา
4. องค์ประกอบด้านความคาดหวังต่อสถาบันและกีฬา ที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความเป็นเลิศทางการกีฬา โดยผ่านประสิทธิผลของการฝึกทักษะกีฬาและ
5. องค์ประกอบทางด้านประสิทธิผลของการฝึกทักษะกีฬา ที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความเป็นเลิศทางการกีฬา

De Bosscher, De Knop, Van Bottenburg and Shibli (2006, p. 55) ได้กล่าวถึงรูปแบบนโยบายการพัฒนากีฬาที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันนานาชาติ ประกอบด้วย การสนับสนุนงบประมาณองค์กรและโครงสร้างของนโยบายกีฬา การมีส่วนร่วม การค้ำหานักกีฬาที่มีพรสวรรค์และมีระบบการพัฒนา การสนับสนุนในการเป็นนักกีฬาและหลังจากเลิกเล่นกีฬา การฝึกและอุปกรณ์ในการฝึกการจัดการโค้ชและการพัฒนาโค้ช การแข่งขันในระดับชาติและนานาชาติ และการวิจัยเชิงวิชาการ

รัชนี ขวัญบุญจันทร์ (2551, น. 15-17) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบต่างๆ ในการที่จะพัฒนากีฬาในการแข่งขันจนประสบความสำเร็จสู่ความเป็นเลิศได้นั้น จะประกอบด้วย

1. ด้านพัฒนาความสามารถตัวนักกีฬาหรือผู้เล่น โดยจะต้องมีการขยายฐานให้มีผู้เล่นกีฬาให้มากขึ้น มีการส่งเสริมให้เยาวชนได้เล่นกีฬาทั้งในระบบการศึกษาและนอกระบบการศึกษา โดยเฉพาะในระบบการศึกษา หลักสูตรพลศึกษาควรมีทุกระดับตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา มีการสอนทักษะการกีฬาหลากหลายชนิด ในหลักสูตรพลศึกษา ควรจัดให้มีพัฒนาการของทักษะกีฬาเป็นลำดับขั้น ตั้งแต่ระดับต่ำจนถึงระดับสูง ปลูกฝังให้รักการเล่นกีฬาตั้งแต่ยังเด็ก ควรมีสุนัขกีฬาโรงเรียนเพื่อความเป็นเลิศ และดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดจนการพัฒนาผู้เล่นกีฬาที่มีแววเพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ตั้งแต่ระดับโรงเรียน สโมสรจังหวัด ภาค หรือประเทศ โดยนำนักกีฬาที่มีทักษะดีให้ได้รับการฝึกพัฒนา และได้เข้าแข่งขันเพิ่มประสบการณ์สู่ความเป็นเลิศในระดับสูงขึ้น

2. ด้านการพัฒนาบุคลากร ประกอบด้วย ผู้ฝึกสอนกีฬาในระบบการศึกษา ควรมีการพัฒนาครูพลศึกษาให้มีสมรรถนะในการสอนพลศึกษาและกีฬาให้เด็กมีทักษะพื้นฐานที่ถูกต้องและปลูกฝังให้เด็กมีความรักและนิยมการเล่นกีฬา การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการกีฬา ผู้ฝึกสอนในสโมสรสมาคมกีฬาจังหวัด หรือสถาบันที่มีการแข่งขันกีฬาจะต้องมีการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาให้มีสมรรถนะที่จะฝึกสอนนักกีฬาเพื่อเข้าแข่งขันกีฬาในระดับทักษะที่สูงขึ้น ตั้งแต่ระดับโรงเรียนระดับสโมสร ระดับจังหวัด ระดับสมาคมกีฬา จนถึงระดับชาติ ผู้ตัดสินกีฬาทั้งในระดับโรงเรียนและระดับสโมสรควรมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทุกระดับ มีเป้าหมายในการผลิต และพัฒนาผู้ตัดสินไปสู่ระดับสหพันธ์นานาชาติมากขึ้น และผู้บริหารหรือผู้จัดการทีมควรมีการอบรม และพัฒนาให้มีความสามารถในการบริหารอย่างมืออาชีพ

3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ควรมีการจัดสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเล่นกีฬาให้มีจำนวนมากเพียงพอกับความต้องการ รวมทั้งเปิดกว้างและอำนวยความสะดวกในการเล่นกีฬาและการแข่งขันกีฬาให้มากที่สุด

4. ด้านการจัดการแข่งขัน ซึ่งในการจัดการแข่งขันกีฬาเปรียบเสมือนสถานที่ประลองทักษะทางกีฬา จึงจำเป็นต้องมีระบบการแข่งขันกีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันกีฬาทุกระดับอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับโรงเรียน สโมสร จังหวัด ภาค ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ซึ่งต้องจัดให้ต่อเนื่องเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย ตั้งแต่ระดับรากหญ้า รวมทั้งจัดให้มีปฏิทินกีฬาประจำปี

5. ด้านการมีส่วนร่วมและปลูกกระแสค่านิยมทางการกีฬา จะต้องมีการรณรงค์สร้างค่านิยมและกระแสการเล่นและรักกีฬาตั้งแต่เด็ก เช่น Fan Club ตั้งแต่ระดับโรงเรียน สโมสรจังหวัด โดยเน้นการมีส่วนร่วมและรักในทีม ซึ่งจะต้องปลูกฝังตั้งแต่เด็ก การสร้างค่านิยม และสร้างทัศนคติที่ดีในการเล่นกีฬา ต้องเริ่มตั้งแต่ครอบครัวและการศึกษาในโรงเรียน หลักสูตรและการสอนทางพลศึกษาที่ดีจึงมีความสำคัญและจำเป็นในการปลูกฝังให้เยาวชนรักการเล่นกีฬา และนิยมการเล่นกีฬา

6. ด้านการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้ เพื่อพัฒนานักกีฬาให้มีประสิทธิภาพสูงสุดในทุกระดับ โดยการผสมผสานความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้าไปในหลักสูตรการเรียนการสอนทางพลศึกษา เพื่อให้มีความเข้าใจและมองเห็นประโยชน์ของวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้ ตั้งแต่ระดับการกีฬาพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน และกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

7. ด้านองค์กรรับผิดชอบองค์กรที่รับผิดชอบด้านการกีฬาจะต้องให้ความสำคัญ และมีการทำงานที่เชื่อมโยงเป็นระบบ ตั้งแต่ระบบโรงเรียน สโมสร สมาคมกีฬาจังหวัด สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย รวมทั้งองค์กรส่งเสริมการกีฬา ได้แก่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จะต้องมีส่วนร่วมในการวางแผนและพัฒนา และการจัดกิจกรรมส่งเสริมกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในทุกระดับ

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2553, น. 20) ได้แสดงแนวคิดปัจจัยหลักในความสำเร็จกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Key Success Factors) ที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา 5 ส่วน คือ บุคลากรการกีฬา (ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้จัดการทีม ผู้แทนสหพันธ์กีฬา) การจัดและส่งเสริมกีฬาระดับชาติและนานาชาติ การบริหารจัดการสิทธิประโยชน์และสวัสดิการ สถานกีฬาอุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬาในด้านการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับทางการกีฬาของ

สุรุฒิมหารมณ (2551, น. 46) ที่ได้กล่าวว่า ในการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการขององค์กรกีฬาในระดับชาติลงมาจนถึงระดับผู้จัดการทีมกีฬา ยังขาดประสบการณ์ทางด้านการจัดการ เพราะบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการกีฬาไม่มีพื้นฐานหรือประสบการณ์ของการบริหารจัดการมาก่อน แต่ถ้าหากมีประสบการณ์และความรู้ของการบริหารจัดการแต่ก็ยังคงขาดความรู้ทางด้านการศึกษา จะเห็นได้ว่าการพัฒนาการทางด้านการกีฬาของประเทศไทยยังเกิดช่องว่างในด้านของการ

บริหารจัดการซึ่งในปัจจุบันการดำเนินการกิจการใดๆ ต้องอาศัยกระบวนการบริหารจัดการในทฤษฎีใหม่ที่ทันสมัยเข้าช่วยในการบริหารจัดการอย่างเป็นรูปแบบ เพื่อจะสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดความเรียบร้อย โปร่งใสเป็นธรรม โดยเฉพาะวิทยาการด้านการบริหารจัดการได้ก้าวหน้าไปมาก การวัดผล ประเมินผล การกำกับและการปรับแผน จึงเป็นเรื่องจำเป็นในการจัดการให้บรรลุเป้าหมาย

ปรางทิพย์ ยูวานนท์ (2552, น. 56) ได้กล่าวว่า การจัดการทางการกีฬาว่า เป็นการนำแนวคิด หลักการทางการบริหารจัดการมาผสมผสานกับคุณสมบัติเฉพาะของทางการกีฬาและประสบการณ์ในทุกบริบทของผู้บริหารเพื่อให้ได้วิธีการที่ดีที่สุด สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จตามความคาดหวังในระดับสูง และนวัตกรรมจัดการทางการกีฬา (Sport Management Innovation) ดังนั้น การจัดการทางการกีฬาจึงเป็น การสร้างใหม่ การพัฒนาศักยภาพ รวมถึงการมีผลิตภัณฑ์บริการที่ดีกว่า และมีความแตกต่าง นวัตกรรมจัดการทางการกีฬาในการจัดการแข่งขันทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ มีส่วนสำคัญ 2 ด้าน คือ การสร้าง (Build) และการพัฒนาค้นคิด (Develop/Create) แล้วนำไปพัฒนาการจัดการ (Management Development) การสร้างที่ดีต้องสร้างสรรค์อย่างทันสมัยทำได้โดยการกำหนดวิสัยทัศน์ นโยบาย เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของบุคคลในองค์กร การวางกลยุทธ์ในการจัดการการแข่งขันและนำเอาเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้การค้นหาและการวิเคราะห์ตนเองทั้งด้านที่ประสบความสำเร็จและล้มเหลวที่เคยทำมาในอดีตพิจารณาปัจจุบันโดยวิเคราะห์จุดแข็ง ปัญหา อุปสรรค และโอกาสในการพัฒนา แล้วจึงตั้งเป้าหมายในอนาคตให้ชัดเจนต่อไป และยังสามารถคล้องกับ Davis (2011, p. 25) ที่ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับการจัดการทางการกีฬาว่าในการส่งเสริมกีฬานั้นมีความจำเป็นที่จะต้องมีการสร้างโครงสร้างของกีฬาในแต่ละประเภทอย่างชัดเจน หรือที่เรียกว่าการจัดการกีฬาขององค์กรกีฬา (Management of Sports Organizations) ในการนี้ สุรวุฒิ มหาวรรณ (2550, น. 44) ยังได้กำหนดระดับการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักกีฬามี 3 ระดับ คือ

1. ระดับสูงสุด เป็นการบริหารในระดับนโยบาย ซึ่งเป็นการรับนโยบายของรัฐบาลด้านการกีฬามาดำเนินการ ซึ่งการกำหนดทิศทางและนโยบายการบริหารจัดการด้านกีฬามีงานที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาของชาติ ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1) นโยบายการบริหารทั่วไป 2) แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ 3) สถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา และ 4) การสนับสนุนงบประมาณ

2. ระดับสนองนโยบาย เมื่อมีการกำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ในระดับการบริหารระดับสูง หรือระดับกระทรวงแล้ว การจัดทำแผนปฏิบัติการของหน่วยงานที่จะสนองนโยบายให้เป็นรูปธรรม โดยมียุทธศาสตร์สำคัญ 4 ยุทธศาสตร์ คือ กีฬามวลชน กีฬาพื้นฐานกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาเพื่อการอาชีพ และอีก 2 ยุทธศาสตร์ คือ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา และการ

บริหารจัดการกีฬาเป็นกระบวนการที่นำมาใช้ผสมผสานกับ 4 ยุทธศาสตร์หลักโดยที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้มอบหมายให้องค์กรรับผิดชอบ 2 องค์กร คือ

2.1 สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ (กรมพลศึกษาในปัจจุบัน) ให้ดำเนินการด้านการกีฬาขั้นพื้นฐาน และกีฬาเพื่อมวลชน ประเด็นสำคัญผลผลิตที่ได้รับจำเป็นต้องเชื่อมโยงสู่กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ สามารถนำนักกีฬาที่มีทักษะ มีพรสวรรค์มาพัฒนาต่อยอดสู่การเป็นตัวแทนทีมชาติ

2.2 การกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้ดำเนินการเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และการกีฬาอาชีพ ซึ่งในการพัฒนากีฬาอาชีพนั้นจะต้องต่อยอดจากกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

3. ระดับปฏิบัติ เป็นการบริหารจัดการระดับล่างสุด แต่จะส่งผลกระทบต่อระดับความสำเร็จสูงสุด และมีความรับผิดชอบโดยตรงคือสมาคมกีฬา ชมรม หรือสโมสรกีฬาต่าง ๆ

สมบัติ เกตุสม และคณะ (2557, น. 54) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 41 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาด้านกีฬา มีปัจจัยที่สำคัญ 5 ปัจจัย ดังนี้ 1. ด้านนโยบายและการส่งเสริมด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย 2. แผนพัฒนากีฬาที่เป็นระบบ 3. ระบบช่วยเหลือด้านการเรียน 4. ระบบการพัฒนาผู้ฝึกสอนและนักกีฬา 5. การสร้างแรงจูงใจในการเป็นนักกีฬา

จตุรงค์ เหมรา และคณะ (2560) ได้สังเคราะห์ตัวบ่งชี้ความสำเร็จยุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา พร้อมทั้งระบอบองค์ประกอบร่วมที่อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ความสำเร็จยุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา และตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบความสำเร็จยุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบพบว่า ตัวบ่งชี้ทั้งหมดสามารถจัดกลุ่มเข้าองค์ประกอบได้จำนวน 9 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การส่งเสริม สนับสนุนและการจูงใจ 2) ความพร้อมของนักกีฬา 3) การบริหารจัดการองค์กร 4) วิทยาศาสตร์การกีฬา 5) สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก 6) ผู้ฝึกสอน/ผู้เชี่ยวชาญกีฬา 7) การคัดเลือกนักกีฬา 8) การฝึกซ้อม และ 9) การจัดประสบการณ์ในการแข่งขัน ผลการตรวจสอบเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบความสำเร็จยุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พบว่าโครงสร้างองค์ประกอบทั้ง 9 องค์ประกอบ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

จากการศึกษาและการสังเคราะห์ความสอดคล้องของแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบในการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่มีผู้ให้แนวคิดเหมือนกัน ผู้วิจัยจึงสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบในการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ดังนี้ ปีเตอร์และวอร์เตอร์แมน ได้ทำการวิจัยโดยศึกษาว่าองค์การที่มีความเป็นเลิศนั้นทำอย่างไร มีองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบคือ Structure, Strategy, Systems,

ผู้วิจัย	ปีที่วิจัย	ตัวแปร												
		ด้านยุทธศาสตร์ขององค์กร	ด้านโครงสร้างการจ้ดองค์กร	ด้านรูปแบบการบริหารงาน	ด้านระบบการทำงาน	ด้านบุคลากร	ด้านทักษะงาน	ด้านค่านิยมร่วม	ด้านการเงินและงบประมาณ	ด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	ด้านการจัดการ	ด้านการวางแผน	ด้านการนำไปสู่การปฏิบัติ	ด้านการประเมินผล
5. Waterman, Robert, H	1982	√	√	√	√	√	√	√	√	√	√			
6. โกศล รอดมา	2557			√		√				√	√			
7. ปรีชา พงษ์เพ็ง	2558					√			√		√			
8. บัณฑิต ผังนรินทร์	2558					√			√		√			
9. สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์	2558					√			√		√			
10. อำพร ศรียากย์	2557		√			√					√	√	√	
11. บงกช จันทร์สุขวงศ์	2562			√		√			√	√				
รวม		5	6	7	5	11	5	5	9	7	9	1	1	1

จากการศึกษาและการสังเคราะห์ความสอดคล้องของแนวคิดเกี่ยวกับแนวทางในการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ที่มีผู้ให้แนวคิดเหมือนกัน มากกว่า 4 คนขึ้นไป ผู้วิจัยจึงสามารถสรุปได้ว่าแนวทางในการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ประกอบด้วยแนวทางดังนี้

- 1) ด้านโครงสร้างการจ้ดองค์กร
- 2) ด้านยุทธศาสตร์ขององค์กร
- 3) ด้านระบบการทำงาน
- 4) ด้านแนวการบริหาร
- 5) ด้านทักษะงาน
- 6) ด้านค่านิยมร่วม
- 7) ด้านบุคลากร
- 8) ด้านการเงินและงบประมาณ
- 9) ด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
- 10) ด้านการจัดการ

6. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ

รูปแบบ (Model) หรือมีชื่อเรียกอื่นที่มีความหมายเดียวกัน ได้แก่ แบบจำลอง ตัวแบบ หุ่นจำลอง ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมาย ประเภท คุณลักษณะของรูปแบบ องค์ประกอบ และการพัฒนา รูปแบบ มีดังนี้

1. ความหมายของรูปแบบ (Model)

คำว่า “รูปแบบ” หรือ Model เป็นคำที่ใช้เพื่อสื่อความหมาย ซึ่งโดยทั่วไปแล้วรูปแบบ จะหมายถึงสิ่งหรือวิธีการดำเนินงานที่เป็นต้นแบบอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น แบบจำลองสิ่งก่อสร้าง รูปแบบในการพัฒนาชนบท เป็นต้น พจนานุกรม Contemporary English ของ Longman (Longman, 1981, p. 25 อ้างอิงใน คำสอนดีดี, 2552, Online) ให้ความหมายไว้ 5 ความหมาย แต่ โดยสรุปแล้วจะมี 3 ลักษณะ คือ

1. Model หมายถึง สิ่งซึ่งเป็นแบบย่อส่วนของของจริง ซึ่งเท่ากับ แบบจำลอง
2. Model ที่หมายถึง สิ่งของหรือคนทีนำมาใช้เป็นแบบอย่างในการดำเนินการบางอย่าง

เช่น ครูต้นแบบ

3. Model หมายถึง รุ่นของผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ

Bardo and Hartman (1982, p. 25) ได้ให้ความหมายของรูปแบบไว้ว่าเป็นอะไรบางอย่างที่เราพัฒนาขึ้นเพื่อบรรยายคุณลักษณะที่สำคัญ ๆ ของปรากฏการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจรูปแบบจึงไม่ใช่การบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์อย่างละเอียด ทุกแง่ทุกมุม ส่วนการที่จะระบุว่ารูปแบบหนึ่ง ๆ จะต้องมีรายละเอียดมากน้อยเพียงใดจึงเหมาะสมและรูปแบบ นั้นๆ ควรมียุคประกอบอะไรบ้างไม่ได้มีข้อกำหนดตายตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์แต่ละอย่างและวัตถุประสงค์ของผู้สร้างรูปแบบที่ต้องการจะอธิบายปรากฏการณ์นั้นๆ อย่างไร

Keeves (1988, p. 34) ได้สรุปความหมายของรูปแบบว่า หมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างของความเกี่ยวข้องระหว่างชุดของปัจจัยหรือตัวแปรต่างๆ หรือองค์ประกอบที่สำคัญในเชิงความสัมพันธ์ หรือเหตุผลซึ่งกันและกันเพื่อช่วยให้เข้าใจข้อเท็จจริงหรือปรากฏการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ นอกจากนั้นยังได้กล่าวว่ารูปแบบที่ใช้ประโยชน์ได้ควรจะมีข้อกำหนด (Requirement) 4 ประการคือ

1. รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้าง (Structural relationship) มากกว่าความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันแบบรวมๆ (Associative relationship)
2. รูปแบบควรใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้น ซึ่งสามารถถูกตรวจสอบได้ โดยการสังเกตซึ่งเป็นไปได้ที่จะทดสอบรูปแบบบนพื้นฐานของข้อมูลได้
3. รูปแบบควรจะต้องระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่กำลังศึกษานั้น นอกจากรูปแบบจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้ควรใช้อธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย

4. รูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ใหม่และสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ซึ่งเป็นการขยายในเรื่องที่กำลังศึกษา

ทาตาโอะ มียากาวะ (คงศักดิ์ สันติพิฤกษ์วงศ์, ผู้แปล, 1986, น. 11) ได้กล่าวถึงโมเดลหรือรูปแบบ คือการแสดงผลภาพความเป็นจริงที่เรากำลังสนใจ ค้นคว้าออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง บางครั้งก็เป็นรูปวาด รูปถ่าย รูปแกะสลัก บางครั้งก็เป็นกราฟ หรือสมการคณิตศาสตร์ จะเห็นว่าสามารถแสดงโมเดลได้หลายลักษณะแตกต่างกันออกไป แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นจุดประสงค์ก็คือ เพื่อการอธิบาย การพยากรณ์ หรือการควบคุมโครงสร้าง และการเคลื่อนไหวของสภาพความเป็นจริงที่ค้นคว้าอยู่

สุธนะ ดิงศภิตี (2554, น. 16) รูปแบบ หรือโมเดล หมายถึง แบบจำลองอย่างง่ายหรือย่อส่วนของปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เสนอรูปแบบดังกล่าวได้ศึกษาและพัฒนาขึ้นมา เพื่อแสดงโครงสร้าง หรืออธิบายปรากฏการณ์ให้เข้าใจให้ง่ายขึ้นหรือในบางกรณีอาจจะใช้ประโยชน์ในการทำนายปรากฏการณ์ที่จะเกิดขึ้น ตลอดจนอาจใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไป โดยสรุปรูปแบบหมายถึง สิ่งที่เป็นตัวแทนของโครงสร้างทางความคิด หรือองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ที่สำคัญของเรื่องที่จะศึกษา

ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ (2557, น. 13) ได้กล่าวว่ารูปแบบ หมายถึง แบบแผนที่กำหนดขึ้นมาเพื่อแสดงให้เห็นแนวทางการบริหารจัดการ โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญในเชิงความสัมพันธ์หรือเหตุผลซึ่งกันและกันเพื่อช่วยให้เข้าใจข้อเท็จจริงหรือปรากฏการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

สรุปว่า รูปแบบ หรือโมเดล หมายถึง แบบจำลองอย่างง่ายหรือย่อส่วนของปรากฏการณ์ต่างๆ ที่ผู้เสนอรูปแบบดังกล่าวได้ศึกษาและพัฒนาขึ้นมา เพื่อแสดงโครงสร้าง หรืออธิบายปรากฏการณ์ให้เข้าใจให้ง่ายขึ้น หรือในบางกรณีอาจจะใช้ประโยชน์ในการทำนายปรากฏการณ์ที่จะเกิดขึ้น ตลอดจนอาจใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปโดยสรุป รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่เป็นตัวแทนของโครงสร้างทางความคิด หรือองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญของเรื่องที่จะศึกษา

2. ประเภทของรูปแบบ

Steiner (1988, p. 44 อ้างอิงใน เสรี ชัดแจ้ง, 2552, Online) ได้กล่าวถึงความหมายของรูปแบบว่า หมายถึง สิ่งของสิ่งหนึ่งที่คล้ายคลึงกับสิ่งของอีกสิ่งหนึ่ง และได้จำแนกความหมายเฉพาะของรูปแบบเป็น 2 ลักษณะคือ

1. รูปแบบเชิงกายภาพ (Physical Model) แบ่งออกเป็น

1.1 รูปแบบของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Model Of) เป็นแบบจำลองที่ออกแบบมาจากของจริง เช่น แบบจำลองเครื่องบินเอฟ 16 ลำเล็กๆ ที่จำลองมาจากเครื่องบินเอฟ 16 จริง ๆ

1.2 รูปแบบเพื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Model For) เป็นแบบจำลองที่ออกแบบเพื่อใช้เป็นต้นแบบของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น เราต้องสร้างแบบจำลองเครื่องบินเอฟ 16 ขึ้นมาก่อนเพื่อนำไปเป็นต้นแบบผลิตเครื่องบินเอฟ 16 ลำจริง

2. รูปแบบเชิงแนวคิด (Conceptual Model) แบ่งออกเป็น

2.1 รูปแบบเชิงแนวคิดของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Conceptual Selection) เพื่อนำไปใช้อธิบายทฤษฎีการคงอยู่ของนักเรียนในโรงเรียน เป็นต้น

2.2 รูปแบบเชิงความคิดเพื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Conceptual Model-For) คือโมเดลหรือแบบจำลองที่สร้างขึ้นเพื่อใช้อธิบายทฤษฎี เช่น โมเดลที่สร้างขึ้นมาจากทฤษฎีการคัดเลือกตามธรรมชาติ (Theory of Natural Selection) เพื่อนำไปใช้อธิบายทฤษฎีการคงอยู่ของนักเรียนในโรงเรียน เป็นต้น

พรพิมล รุ่งเรืองศิลป์ (2560, น. 39) ได้กล่าวว่า รูปแบบที่จะนำไปใช้ได้ประโยชน์สูงสุดนั้นรูปแบบต้องประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ คือ มีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง สามารถทำนายผลได้ สามารถขยายความผลทำนายได้กว้างขวางขึ้น และสามารถนำไปสู่แนวคิดใหม่ๆ สำหรับการพัฒนารูปแบบนั้น มีการศึกษาแนวคิดทฤษฎีในการสร้างรูปแบบ นำเอาข้อมูลที่จัดเก็บมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อกำหนดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบ กำหนดโครงสร้างและข้อเสนอของรูปแบบอย่างชัดเจน เพื่อนำไปสู่ผลสรุปเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่มุ่งหวังของการวิจัย มีการทดสอบและปรับปรุงแบบก่อนนำรูปแบบ ก่อนนำรูปแบบไปใช้ในงานจริง ประเมินผลหลังจากการนำรูปแบบไปใช้งานจริง

สรุป ประเภทของรูปแบบ หมายถึง การแบ่งรูปแบบโดยการใช้ข้อความเชิงนามธรรมในการอธิบายปรากฏการณ์ที่ผู้ศึกษาสนใจเพื่อนิยามคุณลักษณะหรืออธิบายคุณสมบัติให้เข้าใจได้ง่าย โดยรูปแบบทางสังคมศาสตร์ ควรมีคุณสมบัติ 2 ประการ คือ ความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของปรากฏการณ์ที่ทำการศึกษา และสามารถสรุปเพื่ออธิบาย ทำนายหรือควบคุมปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้ ส่วนรายละเอียดของรูปแบบจะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้สร้างรูปแบบที่ต้องการอธิบายปรากฏการณ์นั้นๆ

3. องค์ประกอบของรูปแบบ

สมาน อัสวภูมิ (2537, น. 29) ได้กล่าวว่า การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบนั้น ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง จำนวนของรูปแบบมีเท่าใด มีโครงสร้างและความสัมพันธ์กันอย่างไร นั้นขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของปัจจัยหรือตัวแปรและปรากฏการณ์ที่เราจะศึกษาหรือความต้องการ จะออกแบบแนวคิดทฤษฎีหรือหลักการพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบนั้น ๆ เป็นหลัก

Brown and Moberg (1980, p. 34) ได้ทำการสังเคราะห์องค์ประกอบของแบบจำลองพบว่า แบบจำลองส่วนใหญ่ประกอบด้วย

1. สภาพแวดล้อม (Environment)
2. เทคโนโลยี (Technology)
3. โครงสร้าง (Structure)
4. กระบวนการจัดการ (Management Process) และการตัดสินใจสั่งการ (Decision Making)

Bardo and Hartman (1982, p. 20) ได้สรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบไว้ว่าการที่จะระบุว่ามีรูปแบบหนึ่ง ๆ จะต้องมียุทธศาสตร์เพียงใดจึงเหมาะสมและรูปแบบนั้น ๆ ควรมียุทธศาสตร์ประกอบอะไรบ้างไม่ได้มีข้อกำหนดตายตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์แต่ละอย่างและวัตถุประสงค์ของผู้สร้างรูปแบบที่ต้องการจะอธิบายปรากฏการณ์นั้นๆ อย่างไร

โดยสรุปได้ว่า การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว แต่จะขึ้นอยู่กับสิ่งที่จะศึกษาว่าต้องการทำนายปรากฏการณ์เกี่ยวกับเรื่องอะไร แล้วจึงเลือกองค์ประกอบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

4. คุณลักษณะของรูปแบบ

ทาดาโอะ มียากาวะ (คางาคิตะ สันติพิภพวงค์, ผู้แปล, 2526, น. 28) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของรูปแบบ ซึ่งสรุปได้ว่า รูปแบบที่ดีจะเปรียบเสมือน สิ่งที่ทำให้ผู้ที่สนใจศึกษาในเรื่องใด ๆ ได้มีความเข้าใจในเบื้องต้นก่อนการศึกษาในแนวลึกต่อไป ดังนั้น การสร้างรูปแบบที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้

1. รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่างตัวแปร มากกว่าที่จะเน้นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแบบรวม ๆ
 2. รูปแบบควรนำไปสู่การทำนายผลที่ตามมา ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยเมื่อทดสอบรูปแบบแล้ว ถ้าปรากฏว่าไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ รูปแบบนั้นต้องถูกยกเลิกไป
 3. รูปแบบควรอธิบายถึงโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของเรื่องที่จะศึกษาได้อย่างชัดเจน
 4. รูปแบบควรนำไปสู่การสร้างแนวคิดใหม่ หรือความสัมพันธ์ใหม่ของเรื่องที่จะศึกษา
- โดยสรุป จะเห็นได้ว่ารูปแบบมีความชัดเจนและสามารถให้คำนิยามได้ รูปแบบสามารถสร้างแล้วทดสอบได้ และถ้าจำเป็นสามารถสร้างขึ้นมาใหม่ได้ รูปแบบมีความสัมพันธ์กับทฤษฎี แต่โดยแนวคิด (Concept) แล้วมีความแตกต่างไปจากทฤษฎี

5. การพัฒนารูปแบบ

อุทัย บุญประเสริฐ (2546, น. 14) ได้กล่าวว่า การพัฒนาแบบจำลองโดยทั่วไป อาจแบ่งเป็น 2 ตอนที่สำคัญ คือ การสร้างแบบจำลองและการหาความตรงของแบบจำลอง และขั้นตอนการดำเนินงานในรายละเอียดที่สำคัญจะแบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย

1. การศึกษาสภาพ ระบบ และสภาพแวดล้อมของระบบปัจจุบัน (การวิเคราะห์เพื่อทำความเข้าใจระบบปัจจุบันให้แน่ชัด ให้ชัดเจน)
2. การค้นหาและระบุปัญหา และความต้องการอันจำเป็น (Needs) ของระบบปัจจุบัน (หาว่าควรปรับปรุงและแก้ไข หรือพัฒนาอะไร)
3. จัดสร้าง จัดทำแบบจำลอง ออกแบบจำลอง หรือเสนอแบบจำลองที่เป็นทางเลือก (Alternative model) สำหรับการปรับปรุง แก้ไข หรือพัฒนา
4. ทดสอบความเป็นไปได้ ความเหมาะสมในการปฏิบัติ และการยอมรับโดยเฉพาะของคณะผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง
5. ปรับต้นแบบเป็นแบบจำลองฉบับสมบูรณ์ที่เหมาะสมกับการนำไปปฏิบัติ

Rosman and Schlatter (2000, p. 44) ได้อธิบายหลักการของวงจรการพัฒนาโปรแกรม (The Program Development cycle) เป็นรูปแบบแสดงถึงโปรแกรมที่ถูกพัฒนาอย่างมีระเบียบวิธี มีขั้นตอนเป็นระบบ และมีกระบวนการโต้ตอบและต่อเนื่องในทุกขั้นตอน มี 4 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้น A วัฒนธรรมองค์กร (Stage A: Agency Culture) เป็นขั้นตอนการทำความเข้าใจในบริบทและวัฒนธรรมขององค์กรเกี่ยวกับ 1) พันธกิจ ตรวจสอบสภาพแวดล้อมภายในภายนอกขององค์กร 2) ทิศทางกลยุทธ์ของการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์
2. ขั้น B การพัฒนาเป้าหมายของแผน (Stage B: Target Program Development) เป็นขั้นตอนกำหนดเป้าหมายของแผนงานให้สอดคล้องกับความปรารถนาและความต้องการของลูกค้า ทรัพยากรและให้บรรลุตามพันธกิจขององค์กร
3. ขั้น C กลยุทธ์ในการดำเนินงาน (Stage C: Operation Strategies) เป็นขั้นตอนการนำแผนที่ได้รับการพัฒนาแล้วไปใช้กับลูกค้า ผู้จัดทำแผนทำการตรวจสอบและจัดการดำเนินการตามแผน
4. ขั้น D วิเคราะห์และติดตาม (Stage D: Follow-up Analysis) เป็นขั้นตอนการประเมินผลของแผนงาน จากข้อมูลการประเมินผล แผนงานอาจมีแนวโน้มที่จะกระทำต่อไปได้ คือ นำไปใช้ต่อได้ หรือ ปรับปรุงแก้ไข หรือหยุด

สรุปได้ว่า การพัฒนารูปแบบหรือแผนควรเริ่มจากมีระเบียบวิธีปฏิบัติ มีกระบวนการอย่างมีระบบและเป็นขั้นตอน และสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ในทุกขั้นตอน เพื่อให้ได้รูปแบบที่สอดคล้องกับความต้องการ และบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

6. การตรวจสอบรูปแบบ

นักวิชาการต่างๆ ได้กล่าวถึงการตรวจสอบรูปแบบ ดังนี้

การศึกษาแนวคิดในการตรวจสอบหรือการทดสอบรูปแบบของนักวิชาการ Keeves (1988) อุทุมพร จามรมาน (2541, น. 38) และรุ่งนภา จิตรโรจนรักษ์ (2548, น. 60) สามารถสรุปได้ว่าการทดสอบหรือการตรวจสอบรูปแบบมีเป้าหมายสำคัญ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้ โดยการตรวจสอบรูปแบบสามารถดำเนินการได้ใน 2 ลักษณะ คือ

1. การตรวจสอบรูปแบบเชิงคุณลักษณะ มักใช้ในการทดสอบแบบจำลองทางสังคมศาสตร์หรือพฤติกรรมศาสตร์ เพื่อให้ได้ข้อสรุปของสิ่งที่ทำการประเมินอย่างเหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ตรวจสอบ

2. การตรวจสอบรูปแบบเชิงปริมาณ มักใช้ในการทดสอบรูปแบบทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ โดยการตรวจสอบด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ ปริมาณมากหรือน้อยของความสัมพันธ์ ความเป็นเหตุผลกัน หรือใช้การตรวจสอบเชิงสถิติ

Eisner (1976, p. 20) ได้เสนอแนวคิดการพัฒนาและตรวจสอบโดยการใช้ผู้ทรงคุณวุฒิในบางเรื่องที่ต้องการความละเอียดอ่อนมากกว่าการวิจัยในเชิงปริมาณ โดยเชื่อว่าการรับรู้ที่เท่ากันนั้นเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของผู้รู้และได้เสนอแนวคิดการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิไว้ดังนี้

1. การประเมินโดยแนวทางนี้ มิได้เน้นผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ตามรูปแบบการประเมินที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก (Goal-based model) การตอบสนองปัญหาและความต้องการของผู้เกี่ยวข้องตามรูปแบบการประเมินแบบตอบสนอง (Responsive model) หรือกระบวนการตัดสินใจ (Decision making model) แต่อย่างใดอย่างหนึ่ง แต่การประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิจะเป็นการวิเคราะห์อย่างลึกซึ้งเฉพาะในประเด็นที่นำมาพิจารณา ซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเสมอไป แต่อาจจะผสมผสานปัจจัยในการพิจารณาต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ตามวิจารณญาณของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณภาพ ประสิทธิภาพ หรือความเหมาะสมของสิ่งที่ทำงานประเมิน

2. เป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง (Specialization) ในเรื่องที่จะประเมินโดยที่พัฒนามาจากรูปแบบการวิจารณ์งานศิลป์ (Art criticism) ที่มีความละเอียดอ่อนลึกซึ้งและต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญระดับสูงมาเป็นผู้วินิจฉัย เนื่องจากเป็นการวัดคุณค่าไม่อาจประเมินด้วยเครื่องวัดใดๆ ได้ และต้องใช้ความรู้ความสามารถของผู้ประเมินอย่างแท้จริง ต่อมาได้มีการนำแนวคิดนี้มาประยุกต์ใช้ในทางการศึกษาระดับสูงในวงการอุดมศึกษามากขึ้น

ในสาขาเฉพาะที่ต้องอาศัยผู้รู้ ผู้เล่นในเรื่องนั้นจริงๆ มาเป็นผู้ประเมินผล ทั้งนี้เพราะองค์ความรู้เฉพาะสาขานั้น ผู้ที่ศึกษาเรื่องนั้นจริงๆ ings จะทราบและเข้าใจอย่างลึกซึ้ง

3. เป็นรูปแบบที่ใช้ตัวบุคคล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการประเมิน โดยให้ความเชื่อถือว่าคุณวฒินั้นเที่ยงธรรมและมีคุณพินิจที่ดี ทั้งนี้มาตรฐานและเกณฑ์ต่างๆ นั้นจะเกิดขึ้นจากประสบการณ์และความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒินั่นเอง

4. เป็นรูปแบบที่ยอมให้ความยืดหยุ่นในกระบวนการทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิตาม อรรถยาศัยและความถนัดของแต่ละคน นับตั้งแต่การกำหนดประเด็นสำคัญที่พิจารณา การบ่งชี้ข้อมูลที่ต้องการเก็บรวบรวม การประเมินผล การวินิจฉัยข้อมูล ตลอดจนวิธีการนำเสนอ

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การตรวจสอบรูปแบบมี 2 ลักษณะ คือ 1) การตรวจสอบรูปแบบเชิงคุณลักษณะใช้ตรวจสอบรูปแบบทางสังคมศาสตร์หรือพฤติกรรมศาสตร์ โดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ 2) การตรวจสอบรูปแบบเชิงปริมาณ ใช้ตรวจสอบรูปแบบทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์โดยการใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์หรือใช้ข้อมูลเชิงสถิติ

7. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ

แนวคิดและทฤษฎีทางการจัดการ

ความหมายของแนวความคิดและทฤษฎีทางการจัดการ สำหรับความหมายของแนวความคิดและทฤษฎีทางการจัดการ มีดังนี้

สโตนเนอร์ (Stoner, 1978, p.32) กล่าวว่า วิวัฒนาการตามแนวคิดหลักหรือแนวคิดที่สำคัญ ๆ ทางการจัดการที่เกิดขึ้นและผ่านมา 3 ยุค ได้แก่ ยุคแนวความคิดทางการจัดการสมัยดั้งเดิม ยุคแนวความคิดทางการจัดการแนวพฤติกรรมศาสตร์ และยุคแนวความคิดทางการจัดการเชิงปริมาณ วิวัฒนาการของแนวคิดทางการจัดการที่สำคัญจะนำเสนอถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาต่าง ๆ และแนวความคิดทางการจัดการซึ่งถูกนำมาใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในยุคนั้น ๆ และผลกระทบซึ่งมีผลต่อการออกแบบโครงสร้างขององค์การอันเป็นผลทำให้เกิดเป็นสภาวะการณ์ขององค์การที่มีส่วนในการกำหนดพฤติกรรมมนุษย์ขึ้นตามมา

กริฟฟิน (Griffin, 1999, p.36) กล่าวว่า ทฤษฎีการจัดการ หมายถึง กรอบแนวความคิด ความรู้และการกำหนดแนวทางในการจัดองค์การรวมทั้งเพื่อการบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

ดิน ปรัชญพฤทธิ (2538, น. 10) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของทฤษฎีองค์การ คือ การมุ่งที่จะพรรณนา อธิบาย และพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างปรากฏการณ์หรือพฤติกรรม โดยชี้ให้เห็นถึงส่วนประกอบหรือตัวแปรของการศึกษาในองค์การนั้น ทฤษฎีทางการบริหารนั้นมาจากทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Theory) ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าแนวคิดทางการบริหารหรือการจัดการ

นั้นมาจากทฤษฎีเกิดขึ้นจากการพัฒนาโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์นั่นเอง ซึ่งคำว่าทฤษฎี หมายถึง กลุ่มความคิดหรือแนวคิดที่อธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น (เสนาะ ตีแยว, 2544, น. 45)

ทฤษฎีองค์การเป็นแนวคิดหรือกรอบของการศึกษาขององค์การว่าในการพัฒนาให้องค์การเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่พึงประสงค์นั้นมีปัจจัยต่างๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องหลายปัจจัย ได้แก่ โครงสร้างองค์การ ภาวะความเป็นผู้นำ ขวัญของพนักงาน การสื่อสาร การควบคุม การประเมินผลงาน การตัดสินใจ พฤติกรรมกลุ่ม การวัดผลงาน การจูงใจ สถานภาพและบทบาทอำนาจ วัฒนธรรม บรรยากาศขององค์การ เป็นต้น (นรินทร แจ่มจำรัส, 2549, น. 22) ทฤษฎีองค์การ หมายถึง กรอบที่ใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างหน้าที่และการปฏิบัติงานในองค์การ ตลอดจนพฤติกรรมของกลุ่มและบุคคลที่ปฏิบัติงานในองค์การ (<http://mpa8chonburi.com>)

จากการที่ผู้ให้ความหมายดังกล่าวข้างต้นผู้เขียนมีความเห็นว่า ทฤษฎีองค์การ (Organization Theory) หมายถึง กรอบแนวความคิดหรือความรู้ที่ได้จากวิธีการทางวิทยาศาสตร์ โดยมุ่งที่จะอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับปรากฏการณ์หรือพฤติกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นของการศึกษาในองค์การ และการกำหนดแนวทางในการจัดองค์การเพื่อการบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ การจัดแบ่งกลุ่มแนวคิดและทฤษฎีทางการจัดการจากอดีตจนถึงปัจจุบันนี้มีอยู่ด้วยกันหลายแนวความคิดและทฤษฎี (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2548, น. 32) ดังนี้

1. แนวความคิดทางการจัดการในสมัยเดิมหรือยุคคลาสสิก (Classical Perspective) สำหรับแนวความคิดทางการจัดการในยุคของทฤษฎีสมัยเดิมหรือยุคคลาสสิก สามารถแยกได้เป็น 3 แนวความคิดหลัก ดังนี้

1.1 แนวความคิดทางการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Management)

1.1.1 ผลงานของเฟรดเดอริค วินสโลว์ เทย์เลอร์ (Frederick Winslow Taylor's)

1.1.2 ผลงานแฟรงค์ บังเกอร์ กิลเบรธ และลิลเลียน มอลเลอร์ กิลเบรธ (Frank, B.

Gilbreth & Lillian, E.M. Gilbreth)

1.2 แนวความคิดการจัดการองค์การระบบราชการ (Bureaucratic Organization)

1.2.1 ผลงานของแมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber)

1.3 แนวความคิดทางการจัดการเชิงกระบวนการ (Process Management)

1.3.1 ผลงานของเฮนรี ฟาโยล (Henri Fayol)

1.3.2 ผลงานของกุลิค ลูเธอร์และเออร์วิค (Gulick, Luther., & Lyndall F.

Urwick)

1.3.3 ผลงานของเจมส์ ดี. มนู และอัลเลน ซี. เรลลีย์ (James D. Mooney., & Alan

C. Rieley)

ความสำคัญของการจัดการ

พยอม วงศ์สารศรี (2538, หน้า 36) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการดังนี้

1. การจัดการเป็นสมอขององค์การ การที่องค์การจะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้นั้น จำเป็นต้องมีการะบวนการจัดการที่ดี มีการวางแผนและตัดสินใจโดยผ่านการกลั่นกรองจากฝ่ายจัดการที่ได้พิจารณาข้อมูลอย่างใช้ดุลยพินิจใช้สติปัญญาพิจารณาผลกระทบต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นต่อองค์การนั้น
2. การจัดการเป็นเทคนิควิธีการที่ทำให้สมาชิกในองค์การเกิดจิตสำนึกร่วมกัน ในการปฏิบัติ งานมีความตั้งใจ เต็มใจช่วยเหลือองค์การประสบความสำเร็จ
3. การจัดการเป็นการกำหนดขอบเขตในการทำงานของสมาชิกในองค์การไม่ให้ซ้ำซ้อนกัน ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความราบรื่น รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ
4. การจัดการเป็นวิธีการแสวงหาที่ดีที่สุด ในการปฏิบัติให้องค์การเกิดประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุด

หลักการจัดการ

สมคิด บางโม (2544, หน้า 127) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการดังนี้การจัดการองค์การเป็นกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่การงาน บุคลากรและปัจจัยกายภาพต่าง ๆ ขององค์การ ในที่นี้จะเสนอระบบการจัดการแบบราชการ เพราะเป็นองค์การการจัดการองค์การที่ได้รับความนิยมกันอย่างกว้างขวาง และมีการนำมาใช้ทุกวงการโดยหลักที่สำคัญของการจัดการองค์การมีดังนี้ การกำหนดหน้าที่การงาน หมายถึง การกำหนดหน้าที่ของงานนั้นขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ขององค์การ ลักษณะขององค์การและขนาดขององค์การด้วย

การแบ่งงานหมายถึง การแยกงานหรือการรวมหน้าที่การงานที่มีลักษณะเดียวกันหรือใกล้เคียงกันไว้ด้วยกัน หรือแบ่งงานตามลักษณะของงานแล้วมอบหมายงานนั้น ให้แก่บุคคลหรือกลุ่มคนที่มีความสามารถหรือความถนัดในการทำงานนั้น ๆ โดยการตั้งเป็นหน่วยย่อย ๆ ในการทำงานหน่วยงานสำคัญขององค์การ ได้แก่

1. หน่วยงานหลัก หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่โดยตรงกับวัตถุประสงค์ขององค์การและบุคคลการปฏิบัติงานที่ขึ้นตรงต่อสายงานการบังคับบัญชา องค์การทุกองค์การจะต้องประกอบด้วยหน่วยงานหลัก ซึ่งเป็นซึ่งเป็นหน่วยงานเพื่อผลประโยชน์โดยตรงต่อความสำเร็จขององค์การ
2. หน่วยงานที่ปรึกษา หมายถึง หน่วยงานที่ช่วยให้หน่วยงานหลักปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้นส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะงาน หรือเป็นรูปของคณะกรรมการที่ปรึกษาในบริษัทต่าง ๆ ได้แก่ คณะกรรมการบริหารงาน ฝ่ายวิจัยวางแผน ฝ่ายบุคคล เป็นต้น
3. หน่วยงานอนุกร หมายถึง หน่วยงานที่ช่วยบริการแก่หน่วยงานหลัก และหน่วยงานที่ปรึกษาหน่วยงานอนุกรม มักเป็นหน่วยงานด้านงานธุรการและงานอำนวยความสะดวกเป็นส่วนใหญ่

โดยไม่มีหน้าที่บริการลูกค้าขององค์กรโดยตรงหรือไม่ปฏิบัติงานอันเป็นงานหลักขององค์กร ได้แก่ ฝ่ายบุคคล เป็นต้น

Taylor (1915 อ้างถึงใน ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ 2545, หน้า 15) ได้กล่าวถึงหลักการของการจัดการตามแนวความคิดของ เทเลอร์ สรุปได้ดังนี้

1. พัฒนาวิธีการทำงานวิธีที่ดีที่สุด (One Best Way) ที่ผ่านการวิเคราะห์ที่มีหลักเกณฑ์ แทนการใช้กฎที่ไม่แน่นอน

2. ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่มีหลักเกณฑ์ คัดเลือก ฝึกหัด สอน และพัฒนาคนงานให้มีคุณสมบัติตามงานที่เราปฏิบัติ เพราะในอดีตคนงานของจะทำงานของตนและแสวงหาประสบการณ์ไปเรื่อยๆ จนพบวิธีที่ดีที่สุดด้วยตนเอง

3. มีการร่วมมือกับคนงานอย่างจริงจัง เพื่อให้เชื่อมั่นว่างานทั้งหมดได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ได้พัฒนาขึ้น

4. มีการแบ่งงานและความรับผิดชอบระหว่างการจัดการและแรงงานหรือกล่าวง่ายๆ ว่ามีการแบ่งงานและความรับผิดชอบระหว่างการจัดการและฝ่ายผลิต เพราะว่างานในอดีตนั้นงานและความรับผิดชอบส่วนใหญ่จะตกอยู่กับฝ่ายผลิต (คนงาน)

Fayol (1925 อ้างถึงใน ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2545, หน้า 15) ได้คิดค้นหลักการ 14 ข้อ “หลักการจัดการ” มีดังต่อไปนี้

1. หลักการแบ่งงานกันทำ (Division of Work) โดยการเพิ่มการแบ่งงานกันทำ ตามความถนัดความสามารถของสมาชิกในองค์กร ในงานแต่ละงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2. หลักการเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (Authority and Responsibility) อำนาจหน้าที่เป็นสิทธิในการสั่งการในเรื่องนั้น ๆ ส่วนความรับผิดชอบเป็นการทำงานตามที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จสิ้นตามตำแหน่งต่าง ๆ ที่มีหน้าที่อยู่ การมอบอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบกับสมาชิกในองค์กรควรมีลักษณะควบคู่กัน ควรคำนึงถึงความพอเหมาะที่จะทำให้งานนั้นประสบผลสำเร็จ

3. หลักการมีระเบียบวินัย (Discipline) ผู้ใต้บังคับบัญชาควรใช้ความเคารพและเชื่อฟังในข้อกำหนดและนโยบายขององค์กร แต่การธำรงรักษาไว้ซึ่งระเบียบวินัยนี้ขึ้นอยู่กับคุณภาพของผู้นำในองค์กรด้วย จะต้องมียุติธรรมที่ชัดเจนและยุติธรรม และมีการลงโทษอย่างยุติธรรมเสมอหน้ากัน

4. หลักและความเป็นเอกภาพในการบังคับบัญชา (Unity of Command) ผู้ใต้บัญชาควรรับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียวที่เรียกกันว่าหลักการ (One Man One Boss)

5. หลักความเป็นเอกภาพในการอำนวยการ (Unity of Direction) ทุกกิจกรรมต้องมุ่งบรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กร

6. หลักผลประโยชน์ส่วนบุคคลเป็นรองผลประโยชน์ส่วนรวม (Subordination of Individual Interest to the General Interest) นั่นคือผลประโยชน์ทางสังคมควรมาก่อนในลำดับแรกผลประโยชน์ขององค์กรในลำดับที่สอง และผลประโยชน์ของแต่ละบุคคลหรือกลุ่มคนมาเป็นอันดับสุดท้าย

7. หลักผลตอบแทน (Remuneration) คนงานควรได้รับค่าตอบแทนอย่างยุติธรรม โดยคำนึงถึงหลักความเหมาะสมและยุติธรรมให้เกิดความพอใจทั้งลูกจ้างและนายจ้าง

8. หลักการรวมอำนาจ (Centralization) การที่ผู้ใต้บังคับบัญชาทุกระดับจะต้องรับฟังคำสั่งจากผู้บริหารเพียงคนเดียว

9. หลักการจัดสายบังคับบัญชา (Scalar Chain) เป็นการจัดสายบังคับบัญชาจากระดับสูงสุดไปสู่ระดับต่ำสุด ต้องมีการเชื่อมโยงด้วยการติดต่อสื่อสารโดยเน้นในวงจรรสั้น เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

10. หลักการจัดอันดับ (Order) การจัดการที่ดีต้องมีการจัดลำดับตำแหน่งและหน้าที่ของตำแหน่งต่าง ๆ ให้ชัดเจน

11. หลักความเสมอภาค (Equity) การปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างยุติธรรม

12. หลักความมั่นคงในการทำงาน (Stability of Tenure) งานแต่ละงานที่ต้องใช้เวลาในการเรียนรู้ ฉะนั้นไม่ควรมีการเปลี่ยนแปลงโยกย้ายงานบ่อย เพราะจะทำให้รู้สึกกว่าตนเองไม่มีความมั่นคงเพราะขาดความสามารถในการทำงานนั้น ๆ

13. หลักความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Initiative) เปิดโอกาสให้ลูกจ้างแสดงความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงาน ทำให้ลูกจ้างเกิดความพอใจเมื่อได้รับการยอมรับให้มีส่วนแสดงความคิดเห็นและเป็นการสร้างความมั่นคงให้กับองค์กรอีกด้วย

14. หลักความสามัคคีหรือความเป็นน้ำใจหนึ่งน้ำใจเดียวกัน (Esprit de Cope of Union is Strength) การมีมนุษยสัมพันธ์ในองค์กรก่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน อันนำไปสู่ความสำเร็จขององค์กร ฉะนั้นผู้บริหารควรได้รับการสนับสนุนให้บุคคลในองค์กรสร้าง ความสัมพันธ์กัน

การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ (Planning)

1. ความหมาย

1.1. กระบวนการคาดการณ์ความต้องการทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรไว้ล่วงหน้า และควบคุมจำนวนทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรให้มีความสอดคล้องกับการดำเนินงาน และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรบุคคลได้อย่างเกิดประโยชน์สูงสุด

2. หน้าที่ทางการจัดการ

2.1 การวางแผน กำหนดเป้าหมาย สรรหาแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อให้องค์การบรรลุวัตถุประสงค์ อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 การจัดตั้งองค์การ จัดความสัมพันธ์ของกิจกรรมและบุคคลในองค์การให้มีความเหมาะสม และสามารถปฏิบัติงานร่วมกันอย่างราบรื่น

2.3 การนำหัวหน้าใช้ภาวะผู้นำ ชักจูง ส่งเสริมให้คนอื่นปฏิบัติตามที่ตนต้องการด้วยความเต็มใจ

2.4 การควบคุม ตรวจสอบ ประเมินผลงานว่าเป็นไปตามแผนหรือไม่ แล้วทำการพัฒนาและปรับปรุง

การจัดองค์การ (Organizing) คือ การจัดระเบียบกิจกรรมต่างๆ ในองค์การ และมอบหมายงานให้คนปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย การจัดองค์การที่ดี จะช่วยให้การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพได้เนื่องจาก

1. ทำให้ทราบขอบเขต ความรับผิดชอบ และอำนาจหน้าที่ต่างๆ
2. ช่วยป้องกันการงานที่ซ้ำซ้อน
3. ช่วยประสานงานในหน้าที่ต่างๆ ได้ดี
4. ช่วยลดปัญหาความขัดแย้งระหว่างพนักงานในองค์การได้
5. สามารถแสดงให้เห็นตัวภาระหน้าที่ความรับผิดชอบได้ชัดเจน
6. ทำให้มีระบบการสื่อสารตามสายการบังคับบัญชาที่ดี

การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) คือ การเสาะหา การคัดเลือก ตลอดจนการฝึกอบรมและพัฒนาพนักงานขององค์การ ประกอบด้วย การเสาะหา (Recruitment) การคัดเลือก (Selection) การฝึกอบรมและพัฒนา (Training and Development)

การนำ (Leading) หรือการสั่งการ (Directing) คือ วิธีการในการจูงใจพนักงานให้ปฏิบัติงานอย่างขยันขันแข็งเพื่อให้องค์การบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การควบคุม (Controlling) คือ กระบวนการในการตรวจสอบและติดตามผลงาน เพื่อให้สามารถมั่นใจได้ว่าผลงานของพนักงานเป็นไปตามแผนที่ได้ตั้งไว้ และทำการแก้ไขในกรณีที่ไม่เป็นไปตามแผน

หน้าที่ของการจัดการการกีฬา (Sport Management Function)

การจัดการ มีหน้าที่ ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง โดยต้องคำนึงถึงความเหมาะสม ความคุ้มค่าและทรัพยากรให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ และผลที่ได้ควรอธิบายให้เห็นได้อย่างเป็นรูปธรรม หน้าที่ในการดำเนินงานหรือหน้าที่ในการจัดการเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการ

Drucker กล่าวว่า หน้าที่ในการจัดการ คือ งานที่ผู้บริหาร ผู้จัดการหรือ ผู้นำองค์การจะต้องหาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ มี 4 ประการ คือ

1. การวางแผน (Planning)
2. การจัดองค์กร (Organizing)
3. การอำนวยการ หรือการนำไปปฏิบัติ (Implementing)
4. การควบคุม (Controlling)

แนวความคิดของการจัดการโดยทั่วไปในอดีตจะเป็นการมุ่งเน้นในการประสานงานกันระหว่างผู้บริหารกับบุคลากรเพื่อมุ่งในการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร แต่จากการที่ผู้บริหารมีสมมติฐานว่ามนุษย์เป็นผู้ที่มีเหตุผลในการปฏิบัติงาน และประสิทธิภาพของผลงานเกิดจากการแบ่งงานกันทำตามความถนัด แต่ผู้บริหารไม่ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสภาวะแวดล้อมและพฤติกรรมของมนุษย์ในองค์กร ทำให้การปฏิบัติงานและประสิทธิภาพของผลงานไม่เป็นไปตามที่ต้องการ เช่น การที่บุคลากรไม่ทราบวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน งานมีลักษณะที่เป็นงานประจำจนขาดความสำคัญต่อความต้องการของลูกค้าแต่ผลผลิตสามารถจำหน่ายได้ทั้งหมด และทรัพยากรที่มีคุณภาพมิให้ใช้ได้อย่างไม่จำกัด เป็นต้น แม้ว่าแนวความคิดทางการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์จะช่วยเพิ่มผลผลิตให้มากขึ้นก็ตาม แต่ก็สามารถทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับมนุษย์ขึ้นได้ เช่น คนงานส่วนใหญ่ไม่ชอบงานในลักษณะที่เป็นงานประจำจนเป็นผลทำให้ผู้บริหารคิดหาทางนำไปสู่การขยายงาน การเพิ่มคุณค่าของงาน และการให้อำนาจตัดสินใจกับพนักงานเพิ่มขึ้น หรือการนำแนวความคิดของการจ่ายค่าตอบแทนตามจำนวนผลงานมาประยุกต์ใช้กับคนงานจนสามารถเพิ่มผลผลิตได้เกินจากมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะได้รับค่าตอบแทนกว่าคนงานที่ทำได้กว่ามาตรฐานก็สามารถผลักดันให้คนงานแต่ละคนทำงานได้ตามเป้าหมายที่กำหนด ในการจ่ายค่าตอบแทนตามระบบดังกล่าวผู้บริหารเชื่อว่าจะทำให้หัวหน้าคนงานมีกำลังใจที่จะสอนงานให้คนงานทำงานให้ดีขึ้นกว่าเดิมด้วย ในการออกแบบองค์กรโดยผู้บริหารจะต้องเผชิญกับการตัดสินใจที่มีความยุ่งยากและซับซ้อนหลายประการ ผลลัพธ์ของการตัดสินใจที่ต้องการ คือ โครงสร้างองค์กรที่มีความเหมาะสมที่สุดที่ได้จากแนวคิดและทฤษฎีทางการจัดการเพื่อให้องค์กรสามารถบรรลุผลสำเร็จที่ต้องการ โดยทั่วไปการออกแบบองค์กรจะมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่สำคัญของผู้บริหาร ได้แก่ การแบ่งงานออกเป็นงานย่อย ๆ ตามลำดับความสำคัญ การจัดสรรอำนาจหน้าที่ระหว่างงานเพื่อการตัดสินใจ การรวมกลุ่มงานแต่ละด้านเข้าด้วยกัน และการกำหนดขนาดของกลุ่มงานของผู้บริหารแต่ละคนอย่างเหมาะสม(สมัยศ นาวีการ, 2533, น. 163-164) ดังนี้

1. ผู้บริหารจะต้องดำเนินการแบ่งงานออกเป็นงานย่อยๆ ตามลำดับความสำคัญ ซึ่งคุณลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งของการแบ่งงานนั้น คือ การมุ่งเน้นด้านความชำนาญ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของงานถึงแม้ว่างานจะมีลักษณะที่แตกต่างกันก็ตาม
2. ผู้บริหารจะต้องดำเนินการรวมกลุ่มงานแต่ละด้านเข้าด้วยกันอย่างเหมาะสมงานที่สามารถรวมกลุ่มเข้าด้วยกันอาจจะอยู่บนรากฐานของความคล้ายคลึงกันเป็นสำคัญ

3. ผู้บริหารจะต้องดำเนินการจัดสรรอำนาจหน้าที่ระหว่างงานเพื่อให้บุคลากรสามารถทำการตัดสินใจโดยไม่ต้องขออนุมัติจากผู้บริหารทุกครั้ง ทำให้บุคลากรมีสิทธิเพื่อการตัดสินใจภายในขอบเขตที่กำหนดไว้ จนส่งผลทำให้การดำเนินงานได้อย่างราบรื่นจากการตัดสินใจที่ทันเหตุการณ์

4. ผู้บริหารจะต้องกำหนดขนาดของกลุ่มงานของผู้บริหารแต่ละคนอย่างเหมาะสม ดังนั้นโครงสร้างองค์การย่อมจะแตกต่างกันตามการตัดสินใจของผู้บริหาร จากการใช้แนวคิดและทฤษฎีทางการจัดการและถ้าหากพิจารณาถึงการตัดสินใจของผู้บริหารข้างต้นแล้ว จะพบว่า ในการแบ่งงานกันทำเฉพาะด้านจะขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านความเชี่ยวชาญมากหรือน้อยในการมอบอำนาจหน้าที่ที่จะขึ้นอยู่กับปัจจัยความมากหรือน้อยของอำนาจหน้าที่ขึ้นอยู่กับปัจจัยความมากหรือน้อยของอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย การจัดแผนงานจะขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานด้านความเหมือนกันหรือความแตกต่างกันของลักษณะงานและขนาดในการควบคุมจะขึ้นอยู่กับปัจจัยของจำนวนบุคลากร เป็นต้น เพื่อให้การแก้ไขปัญหาด้านบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างสอดคล้องกับความต้องการขององค์การนั้น ผู้บริหารสามารถทำได้โดยการจัดโครงสร้างองค์การและกำหนดแนวทางการจัดการที่มีความเหมาะสมกับสภาวะแวดล้อม เช่น การแสวงหาผู้บริหารที่มีความชำนาญเฉพาะด้านมาปฏิบัติการ ใช้วิธีการจูงใจด้านเงินเดือนและตำแหน่งงาน การสังเกตและการวิเคราะห์งานเพื่อหาวิธีการทำงานที่ดีที่สุด เป็นต้น จากแนวคิดและทฤษฎีทางการจัดการข้างต้นจะเป็นแนวทางที่ผู้บริหารสามารถนำมาปรับใช้ได้และสามารถก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน ดังนั้นผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญกับแนวคิดและทฤษฎีทางการจัดการ เพื่อที่จะทำให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจกำหนดแนวทางที่มีความเหมาะสม ตลอดจนองค์การสามารถบรรลุผลสำเร็จตามที่ต้องการได้อย่างราบรื่น ทฤษฎีองค์การเป็นศาสตร์ที่มีการพัฒนาไม่มากนัก ทั้งนี้เนื่องมาจากในเบื้องต้นสังคมส่วนใหญ่เป็นสังคมแบบเกษตรกรรม ทฤษฎีองค์การจึงเป็นสิ่งที่ไม่มีความจำเป็นจนถึงในช่วงต้นของศตวรรษที่ 19 สภาพสังคมได้เริ่มเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมอุตสาหกรรมส่งผลให้ทฤษฎีองค์การเริ่มได้รับความสนใจขึ้น มีการพัฒนา รวมทั้งมีวิวัฒนาการต่อกันมาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ทฤษฎีองค์การจึงเป็นแนวความคิดที่มีความสัมพันธ์และแสดงถึงภาพรวมของพฤติกรรมของบุคคลกลุ่มย่อย และกลุ่มต่างๆ ภายในองค์การอย่างเป็นระบบ สามารถแสดงถึงปฏิสัมพันธ์ของรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่างๆ ของกิจกรรมในองค์การ ดังนั้นโดยเนื้อหาที่แท้จริงแล้วทฤษฎีองค์การ คือ การกำหนดกรอบของแนวความคิดจากทฤษฎีต่าง ๆ ที่ศึกษาเฉพาะเรื่องโครงสร้างขององค์การ (Organization Design) กล่าวคือ การกำหนดโครงสร้างขององค์การ เป็นการศึกษาเพื่ออธิบายถึงการจัดโครงสร้างองค์การ การออกแบบองค์การรวมทั้งการเสนอทางเลือกในการบริหารองค์การอย่างมีประสิทธิภาพ

7.1 กรอบแนวคิดของ McKinsey “7s”

คือ กรอบแนวคิดที่คิดค้นโดยคนจากบริษัท McKinsey (ทำให้อีกชื่อของ 7s คือ 7s McKinsey) โดยแนวคิด 7s สร้างขึ้นมาด้วยแนวคิดที่มองว่าองค์กรที่ดีเกิดจากความสัมพันธ์ของปัจจัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดพื้นฐานที่นำมาใช้วิเคราะห์ตัวแปรทั้ง 7 ประการซึ่งมีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จของธุรกิจ โดยนำผลการวิเคราะห์มากำหนดกลยุทธ์เพื่อให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุดต่อการบริหารองค์กร ดังนี้

1. กลยุทธ์ (Strategy) คือ การวางแผนกิจกรรมภายในองค์กร โดยให้แผนที่วางขึ้นมานั้นได้สอดคล้องและเหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก และภายในองค์กร ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ช่วยสนับสนุนให้องค์กรมีขีดความสามารถเหนือคู่แข่ง

2. โครงสร้างองค์กร (Structure) หมายถึง ลักษณะโครงสร้างขององค์การที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ รวมถึงขนาดการควบคุม การรวมอำนาจ และการกระจายอำนาจของผู้บริหาร การแบ่งโครงสร้างงานตามหน้าที่ ตามผลิตภัณฑ์ ตามลูกค้า ตามภูมิภาคได้อย่างเหมาะสม

3. สไตล์ (Style) สไตล์ในการทำงานของผู้บริหารนั้น มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะผู้บริหารระดับสูง จะมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของพนักงานภายในองค์กร มากกว่าคำพูดของผู้บริหาร

4. ระบบ (System) เป็นการวิเคราะห์ถึงระบบงานขององค์กรในทุก ๆ เรื่อง ทั้งเรื่องระบบการบริหารจัดการระบบการปฏิบัติงาน เช่น ระบบสารสนเทศ ระบบการวางแผน ระบบงบประมาณ ระบบการควบคุม ระบบการจัดซื้อ ระบบในการสรรหาและคัดเลือกพนักงาน ระบบในการฝึกอบรม ตลอดจนระบบในการจ่ายผลตอบแทน

5. บุคลากร (Staff) หมายถึง การคัดเลือกบุคลากรที่มีความสามารถ การพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

6. ทักษะ (Skill) เป็นการพิจารณาถึงทักษะหรือความเชี่ยวชาญขององค์กรโดยรวม ว่ามีความเชี่ยวชาญหรือมีความชำนาญในด้านใด

7. ค่านิยม (Shared Value) หมายถึง ค่านิยมร่วมกันระหว่างคนในองค์การ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

องค์ประกอบของ 7s McKinsey มีลักษณะที่แตกต่างกัน โดยสามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ ส่วนที่จับต้องได้ สามารถนำมาประยุกต์ลอกเลียนแบบหรือปรับใช้ได้ ส่วนลักษณะที่ 2 ไม่สามารถจับต้องได้ ได้แก่ วิธีคิดของคน วัฒนธรรมของแต่ละองค์กร และทักษะในการทำงานรูปแบบแนวคิด 7s McKinsey เป็นการวิเคราะห์ที่สามารถนำมาใช้ได้หลากหลายสถานการณ์ อาทิเช่น ใช้ในส่วนของการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน ตรวจสอบปัจจัยภายในที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงใน

อนาคต จัดเพิ่มหรือลดหน่วยงานที่จำเป็นเพื่อประสิทธิภาพในการทำงาน รวมถึงใช้ในการกำหนดวิธีที่ดีที่สุดที่จะใช้กลยุทธ์นำเสนอ เป็นการปรับกระบวนการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพสอดคล้องกับการนำแผนกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ซึ่งเป็นแนวคิดที่เน้นว่าค่านิยมที่กำหนดนี้เป็นศูนย์กลางในการพัฒนาทุกองค์ประกอบที่สำคัญขององค์กร

7.2 แนวคิดทฤษฎี 4 M

1. ด้านบุคลากร (Man)

ธงชัย สันติวงษ์ (2539) ได้กล่าวว่าคนเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญมากที่สุด แม้ว่าองค์กรจะมีเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ทันสมัย และมีราคาแพงเพียงใดก็ตาม ถ้าหากขาดบุคคลที่มีความรู้ความสามารถแล้ว เครื่องจักรอุปกรณ์เหล่านั้นก็จะไม่เกิดประโยชน์อันใด และแม้ถึงจะใช้ดำเนินงานได้บ้าง ประสิทธิภาพเครื่องจักรก็คงอยู่ในระดับต่ำ ด้วยเหตุผลข้างต้น การจัดคนเข้าทำงานหรือการบริหารงานบุคคลจึงถือได้ว่าเป็นงานที่สำคัญยิ่ง ซึ่งจะมีผลทำให้การบริหารงานและการเพิ่มผลผลิตทำได้ดีขึ้น หน้าที่ประการหนึ่งที่น่าจะถือได้ว่าเป็นงานที่มีความสำคัญยิ่งในบรรดาหน้าที่ต่างๆ ที่ผู้บริหารจะต้องรับผิดชอบก็คือหน้าที่ในการจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) ทั้งนี้เพราะภายหลังจากที่ได้มีการจัดองค์กรจนเสร็จสิ้นแล้ว โครงสร้างในส่วนต่างๆ ก็ต้องถูกบรรจุด้วยตัวบุคคลที่จะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งในองค์กร และในการที่จะให้ผลการปฏิบัติงานต่างๆ ดังกล่าวได้มีประสิทธิภาพที่สุดนั้น ย่อมต้องขึ้นอยู่กับความสามารถและความพร้อมเพียงของตัวบุคคลดังกล่าวด้วย ผู้บริหารจะต้องมีภาระหน้าที่ในเลือกเฟ้นตัวบุคคลที่มีคุณสมบัติที่ดีเท่านั้น จึงจะทำให้องค์กรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสมรรถภาพ (Effective and Efficiency) และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งเอาไว้ ด้วยเหตุผลต่างๆ ดังกล่าวมาแล้วนี้เอง จึงควรที่จะได้ให้ความสนใจศึกษาถึงกระบวนการในการเสาะหาและพัฒนาตัวบุคคลที่จะมาเป็นผู้บริหารในหน้าที่ต่างๆ รวมตลอดทั้งการพัฒนาตัวบุคคลดังกล่าวให้มีความสามารถสูงขึ้น กระบวนการดังกล่าวนี้ก็คือ กระบวนการทางด้านการบริหารงานบุคคล (Personnel Management Process)

หลัก 4 ประการของการใช้ประโยชน์ที่มีประสิทธิภาพ

1. จัดหาคนที่มีความสามารถและเต็มใจทำงาน
2. บรรจุให้เข้าทำงานที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถและความสนใจ
3. พัฒนาเขาโดยการให้การศึกษาและเพื่อให้เขาทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ประสิทธิผล

4. พยายามทำให้คนงานมีความพอใจในงาน

เนตร์พัฒนา ยาวีราช (2546) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการบริหารทรัพยากรมนุษย์มีขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน คือ

1. การสรรหา (Recruitment) การสรรหาคือ การได้มาซึ่งทรัพยากรมนุษย์ เพื่อบรรจุลงตำแหน่งงานที่ว่างโดยการจ้างงาน การสรรหาที่มีประสิทธิภาพ มีข้อควรพิจารณาคือ การพิจารณางานที่ต้องการ พนักงานมาปฏิบัติหน้าที่ แหล่งของทรัพยากรมนุษย์ที่จะทำการสรรหาที่จะทำได้ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ

2. การคัดเลือก (Selection) หลักในการคัดเลือกพนักงานคือการได้บุคคลที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุดกับงานนั้น

3. การพัฒนาและฝึกอบรม (Training) การฝึกอบรมเป็นกระบวนการในการพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรเพื่อให้มีผลการทำงานดีขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม มีผลต่อความสำเร็จขององค์กรและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของพนักงาน ขั้นตอนของการฝึกอบรมพนักงานมีดังนี้

3.1 การพิจารณาความต้องการฝึกอบรม

3.2 การกำหนดโครงการฝึกอบรม

3.3 การบริหารจัดการฝึกอบรม

3.4 การประเมินผลการฝึกอบรม

4. การประเมินผลการปฏิบัติงาน (Performance Appraisal)

2. ด้านการเงินและงบประมาณ (Money and Budgeting)

งบประมาณและการเงินเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งสำหรับการบริหารงาน ฝ่ายบริหารมีหน้าที่จัดทำงบประมาณและเงินทุนให้กับหน่วยงานต่าง ๆ และบุคลากรควบคุมดูแลว่าเงินที่ขอมานั้นใช้อย่างถูกต้องหรือไม่ งานดังกล่าวนี้ต้องอาศัยความซื่อสัตย์ ความเฉลียวฉลาดรอบรู้และความหนักแน่น การจัดงบประมาณผู้บริหารต้องคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ของการจัดการในเรื่องการเงิน ผู้บริหารจะต้องทราบเพื่อป้องกันการใช้จ่ายเงินในทางที่ผิด และสูญเสียเงินไปโดยเปล่าประโยชน์

2. ผู้บริหารมีหน้าที่รับผิดชอบ การจัดเตรียมงบประมาณเป็นงานที่ต้องประสานกันหลาย ๆ อย่าง ต้องมีแบบแผน โครงการ ตลอดจนค่าใช้จ่ายและเงินทุนที่ได้รับมาจากสายงานต่าง ๆ ผู้บริหารจะต้องทราบหรือพิจารณาเตรียมจัดงบประมาณการจัดทำงบประมาณ ต้องการจัดแผนงานทางการเงินอันเกี่ยวกับงานเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ผู้บริหารมีหน้าที่ที่จะต้องจัดทำงบประมาณเตรียมไว้สำหรับแผนระยะเวลา 1 ปี 3 ปี 5 ปี หรือ 7 ปี โครงการสำคัญแต่ละโครงการจะต้องไว้ล่วงหน้าหลาย ๆ ปี ฉะนั้นการจัดทำงบประมาณการเงินต้องจัดไว้สำหรับโครงการระยะยาวด้วย

3. ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Material)

วัสดุอุปกรณ์ซึ่งนับรวมถึงอาคารสถานที่เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะทำให้การบริหารประสบผลสำเร็จได้ผลสมบูรณ์ เป็นการบริหารอย่างแท้จริงและให้เกิดประโยชน์มากที่สุดควรยึดหลักการดังต่อไปนี้

1. ใช้วัสดุตามความเหมาะสม
 2. ใช้ให้ได้ผลคุ้มค่า
 3. ใช้อย่างประหยัดทั้งแรงงาน เงินและเวลา
 4. ก่อนใช้อุปกรณ์ทุกครั้งต้องทดลองเสียก่อนว่าใช้ได้ดี สะดวกและพอเหมาะกับเวลา
- ระวังอย่าให้การใช้อุปกรณ์ต้องติดขัดระหว่างใช้สำหรับการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ ควรปฏิบัติดังต่อไปนี้คือ
- 4.1 ก่อนการซื้อวัสดุอุปกรณ์ทุกครั้ง ควรสำรวจหรือทำบัญชีก่อนว่ามีอยู่แล้วมากน้อยเพียงใด และอยู่ในสภาพที่ใช้ได้หรือต้องซ่อมแซมและต้องการเพิ่มอีกจำนวนเท่าไร
 - 4.2 การซื้ออุปกรณ์ในร้านที่มีชื่อเสียงไว้ใจได้ เพราะจะได้ของที่มีคุณภาพเชื่อถือได้
 - 4.3 ควรซื้ออุปกรณ์ที่มีคุณภาพ เพราะตามปกติของที่มีคุณภาพสามารถใช้ได้นานกว่าปลอดภัยกว่า บางครั้งดีกว่าอุปกรณ์ที่มีราคาสูงกว่า การซื้อไม่ควรเอาราคาเป็นหลักอย่างเดียว ของราคาแพงคุณภาพอาจจะไม่ดีก็ได้
 - 4.4 ถ้าเป็นไปได้ควรจัดตารางในการซื้อให้มีการกระจายทั้งนี้เพื่อจะได้ไม่เป็นภาระต้องจ่ายเงินจำนวนมากๆ ในครั้งหนึ่ง
 - 4.5 พยายามใช้วิธีการซื้อที่ช่วยให้สามารถลดราคาให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้
 - 4.6 ควรซื้อตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ ในการใช้วัสดุอุปกรณ์ชนิดนั้นๆ ตามที่กำหนด
 - 4.7 ควรจัดซื้อในร้านที่มีอยู่ในท้องถิ่นที่สามารถให้ราคาของและคุณภาพเดียวกัน เพราะร้านในท้องถิ่นจะสามารถติดต่อได้ง่ายและสะดวกกว่า
 - 4.8 ควรเตรียมการซื้อวัสดุไว้แต่เนิ่น ๆ
 - 4.9 ในการซื้อแต่ครั้งจะต้องไม่มีการรับสิ่งตอบแทนจากร้านค้า

4. ด้านการจัดการ (Management)

การจัดการมีความหมายแตกต่างกันออกไปในความนึกคิดของบุคคล การทำความเข้าใจความหมายของการจัดการจะเกิดประโยชน์ต่อการนำความรู้ไปใช้ในการบริหารและจัดองค์กร นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการจัดการไว้ดังนี้ Haimann and Scott (1970) ได้ให้ความหมายว่า “การจัดการ” คือ กระบวนการทางสังคมและเทคนิคในการใช้ทรัพยากรการบริหารใน

การดำเนินงานขององค์กรและทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ประสบผลสำเร็จหรือบรรลุวัตถุประสงค์

Longenecker and Pringle (1981) กล่าวว่า “การจัดการ” คือ กระบวนการรวบรวมและประสานงานการใช้ทรัพยากรการบริหาร เพื่อดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรที่ตั้งไว้ การจัดการ หมายถึง กระบวนการที่จัดตั้งขึ้น เพื่อความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะสามารถทำให้การประกอบการขององค์กรบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้แนวคิดในการจัดองค์กรการองค์กรมีแนวคิดพื้นฐานมาจากการที่การดำเนินงานขององค์กรนั้นมีภารกิจมากมายที่บุคคลเพียงคนเดียวจำทำเองโดยลำพังได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องนำภารกิจขององค์กรมาแบ่งกันปฏิบัติจัดทำตามความรู้ความสามารถของบุคคลและการรวมงานเป็นครั้งคราว กล่าวคือการแบ่งงานออกเป็น ส่วน ๆ โดยมีเหตุผลว่า

1. งานนั้นมีปริมาณมากเกินไปที่บุคคลคนเดียวจะกระทำโดยลำพัง
 2. ในการทำงานที่แบ่งงานออกไปให้บุคคลหลายคนทำนั้น จำเป็นจะต้องมีการแบ่งงานเสียก่อน
 3. ความต้องการที่จะต้องให้ได้ประโยชน์จากลักษณะเฉพาะของงาน ทำให้จำเป็นต้องมอบหมายงานให้บุคคลที่มีความชำนาญพิเศษเป็นผู้ปฏิบัติจัดทำ
- หลักของการจัดองค์กร โดยทั่วไปหลักของการจัดองค์กรย่อมประกอบด้วยหลักสำคัญ ดังนี้
1. วัตถุประสงค์
 2. การแบ่งงานตามลักษณะเฉพาะช่วงการบังคับบัญชา
 3. การรวมอำนาจการบังคับบัญชาให้บุคคลหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารรวมทั้งให้มีการประสานงาน
 4. อำนาจหน้าที่
 5. ความรับผิดชอบ

8. การจัดการกีฬาในต่างประเทศ

8.1 การจัดการกีฬาในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

เป็นประเทศที่ใหญ่ที่สุดในเอเชีย ทั้งขนาดของพื้นที่และจำนวนประชากร ซึ่งประเทศจีนมีเนื้อที่ประมาณ 9,326,410 ตารางกิโลเมตร และมีประชากรประมาณ 1.3 พันล้านคน มีประเพณีและวัฒนธรรมคล้ายคนไทย แบ่งการปกครองออกเป็น เขตปกครองระดับมณฑลและเขตปกครองตนเอง โดยอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของรัฐบาลกลาง ประกอบด้วยการปกครองแบบเขตปกครองระดับมณฑล จำนวน 28 มณฑล (provinces) เช่น มณฑลกว่างตู่้ง(Guangdong) มณฑลหูหนาน (Hunan) มณฑลเจ้อเจียง (Zhejiang) มณฑลซานตง (Shandong) มณฑลเสฉวน (Sichuan) รวมทั้งได้หวั่น

เป็นต้น ปกครองเขตปกครองตนเอง จำนวน 5 เขตปกครองตนเอง (autonomous regions) ได้แก่ มองโกเลียใน ซินเกียง ทิเบต กวางสี และหนิงเซีย ปกครองแบบเทศบาลเมือง (municipalities) จำนวน 4 เทศบาลเมือง คือ มหานครปักกิ่ง มหานครเซี่ยงไฮ้ มหานครเทียนสิน และมหานครฉางชิ่ง และปกครองแบบเขตปกครองพิเศษ (special administration regions) จำนวน 2 เขตปกครองพิเศษ คือ ฮองกง และมาเก๊า ตามหลักการหนึ่งประเทศสองระบบนับเป็นประเทศที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจเร็วที่สุดในโลก

1. การจัดการกีฬาและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับกีฬา

จีนเป็นประเทศหนึ่งที่ประสบความสำเร็จด้านกีฬา จะเห็นได้จากตลอดระยะเวลา 50 ปีที่ผ่านมา นักกีฬาของจีนเป็นเจ้าของสถิติโลกถึง 865 คน และได้รับชัยชนะถึง 1,408 ครั้ง โดยเฉพาะในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 29 (Beijing 2008) ณ กรุงปักกิ่ง ที่จีนได้แสดงศักยภาพให้ชาวโลกได้เห็นว่ามีศักยภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับโลกเพื่อมวลมนุษยชาติที่จัดได้อย่างยิ่งใหญ่แล้ว ผลงานของนักกีฬาก็เป็นที่ประจักษ์แก่คนทั่วโลกด้วยการเป็นเจ้าของเหรียญทอง มีผลการแข่งขันเหนือกว่าประเทศต่างๆ ที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกในครั้งนั้น (วิจิต คณะนันทวิทยา, 2551) ผลของชัยชนะครั้งนี้มาจากการฝึกซ้อมอย่างหนักพร้อมกับการสนับสนุนจากรัฐบาลจีนในด้านต่าง ๆ อย่างเต็มที่ หนึ่งในด้านต่างๆ นั้น คือ การจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาอย่างเป็นระบบ ประเทศจีนได้จัดตั้งกระทรวงกีฬามาตั้งแต่ปี ค.ศ.1952 และได้ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับระบบกีฬาเพื่อการแข่งขัน (the competitive sport system of the PRC) เพื่อวางรากฐานให้กับระบบกีฬาเพื่อการแข่งขันในประเทศจีน โดยประกาศให้ 43 ชนิดกีฬา เป็นกีฬาเพื่อการแข่งขัน และให้มีการแข่งขันกีฬาแห่งชาติทุก 4 ปี เพื่อเป็นการส่งเสริมกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและสร้างความสามัคคีภายในชาติพร้อมไปด้วยกัน และยังได้ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดตั้งโรงเรียนกีฬาสำหรับเยาวชน (the regulations of the youth spare-time sport school) เพื่อวางรากฐานให้กับระบบกีฬา ในปี ค.ศ. 1956 ที่ได้นำแนวคิดมาจากสหภาพโซเวียต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกฝนนักกีฬาที่มีพรสวรรค์ตั้งแต่ในวัยเด็ก ในปัจจุบันมีโรงเรียนกีฬามากกว่า 3,000 แห่ง ในระยะต่อมาได้มีนโยบายต่อเนื่องไปถึงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา เพื่อเป็นการต่อยอดทางการศึกษาพร้อมไปกับการฝึกกีฬาอย่างต่อเนื่อง โดยผู้ฝึกสอนที่สำเร็จการศึกษาทางด้านพลศึกษาและกีฬา และเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมด้านการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามาแล้ว ในการสอนจะเน้นวิธีการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ใช้นวัตกรรมการฝึกสมัยใหม่และใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัย นอกจากนี้ จีนยังได้จัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาในระดับจังหวัด จำนวน 36 แห่ง ซึ่งเป็นหน่วยงานเฉพาะสำหรับการพัฒนาและส่งเสริมกีฬา จัดให้มีนักวิจัยปฏิบัติงานประจำสถาบัน โดยมีจุดมุ่งหมายของสถาบัน คือ ศึกษาค้นคว้าหาวิธีเพื่อพัฒนาให้นักกีฬาได้เหรียญในโอลิมปิกเกมส์มากขึ้น จะเห็นได้ว่าหน่วยงานต่างๆ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีบทบาทโดยตรงต่อการพัฒนากีฬาชาติทั้งสิ้น ความสำเร็จทางด้านกีฬาก็มีรากฐานมากจากระบบกีฬา

เพื่อความเป็นเลิศ โดยมีแนวคิดหลัก คือ ต้องได้รับการสนับสนุนจากทั้งประเทศเพื่อระบบกีฬาเป็นเลิศ (the whole country support for the elite sport system) ระบบดังกล่าว มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรด้านการกีฬาในประเทศ เพื่อให้เกิดการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ เพื่อสร้างนักกีฬายาวชน เพื่อความเป็นเลิศในระยะเวลายั่งยืน เพื่อความยิ่งใหญ่ และเพื่อสถานะของประเทศ ดังนั้นลักษณะสำคัญของระบบกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของจีน คือ การรวมอำนาจการบริหารจัดการเข้าสู่ศูนย์กลาง ระดมงบประมาณและทรัพยากรบุคคลจากทั่วประเทศ มาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งแนวทางการพัฒนากีฬาทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ เกิดขึ้นได้ดังบทสรุปผู้บริหารของสถาบันการพลศึกษา (2553) ที่ได้สรุปแนวทางการพัฒนาการกีฬาในสาธารณรัฐประชาชนจีน ไว้ดังนี้คือ

1.1 โครงสร้างการบริหารองค์กร ประกอบด้วยสภาการกีฬาแห่งชาติที่ควบคุม

นโยบายในหน่วยงานทางการกีฬาของชาติ รวมถึงคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งชาติ ที่เป็นหน่วยงานระดับรองลงมา มีเครือข่ายครอบคลุมทั่วประเทศ และลงไปถึงระดับท้องถิ่นจำนวนมากถึง 1,782 หน่วยทุกฝ่ายและทุกหน่วยงานมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับนโยบายจากสภาการกีฬาแห่งชาติ และมีการดำเนินงานเพื่อค้นหาเยาวชนที่มีพรสวรรค์ทางการกีฬา ให้ได้รับการส่งเสริมไปสู่โรงเรียนกีฬา ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ได้รับการส่งเสริมและรับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาล เป็นแหล่งเพาะบ่มนักกีฬาในระดับพื้นฐาน เด็กจะได้รับการฝึกฝนที่เข้มข้นและถูกหลักวิธีจนกระทั่งได้รับการคัดเลือกเป็นนักกีฬาแห่งชาติ เมื่อนักกีฬาได้รับการคัดเลือกเป็นนักกีฬาทีมชาติ นักกีฬาจะได้รับเงินเดือนในอัตรา 2,000 - 4,000 หยวน ในระหว่างที่เป็นนักกีฬาจะได้รับการฝึกกีฬาตามหลักการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ทั้งทางด้านหลักการฝึกกีฬา การเสริมสร้างสมรรถภาพร่างกาย หลักการทางโภชนาการ เป็นต้น มีหน่วยงานที่ให้การพัฒนาศักยภาพนักกีฬาทั้งในระดับชาติ ระดับมณฑล และระดับจังหวัด จำนวน 38 หน่วยงาน ช่วยกันหล่อหลอมให้นักกีฬามีความเข้มแข็ง มีวินัย และอุทิศเวลาในการฝึกซ้อมอย่างจริงจัง โดยหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมีการดำเนินงานอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง และมีความเป็นมืออาชีพ

1.2 การนำหลักทางวิทยาศาสตร์การกีฬามาพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาอย่างเป็น

รูปธรรม จริงจัง และต่อเนื่อง ซึ่งมีหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในสาขาต่างๆ จำนวน 19 ศูนย์กระจายอยู่ทั่วประเทศ เช่น ศูนย์ปฏิบัติการด้านจิตวิทยาการกีฬา ศูนย์ปฏิบัติการด้านชีวกลศาสตร์การกีฬา ศูนย์ปฏิบัติการเวชศาสตร์การกีฬา ศูนย์ปฏิบัติการโภชนาการการกีฬา ศูนย์ฝึกกีฬาและเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ตลอดจนศูนย์ตรวจสอบสารกระตุ้น

1.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาของจีน มีนโยบายให้ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วม ซึ่งได้

กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนากีฬาไว้ 7 ยุทธศาสตร์ ดังนี้ คือ

1) การพัฒนามาตรการเชิงนโยบาย โดยมุ่งเน้นการเรียนการสอนและการผลิตครูพลศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อปูพื้นฐานด้านกีฬาเพื่อมวลชนให้ได้มาตรฐานและมีความถูกต้องตามหลัก

วิทยาศาสตร์การกีฬา ส่งผลให้มีนักกีฬาที่มีคุณภาพเป็นจำนวนมาก และสามารถคัดเลือกนักกีฬาที่มีความสามารถระดับสูงได้จำนวนมากเพียงพอและต่อเนื่อง ตลอดจนมีการแข่งขันเพื่อประเมินผลอย่างจริงจัง

2) การพัฒนานักกีฬาตั้งแต่ระดับเยาวชน ตั้งแต่อายุ 6-9 ปี ให้ต่อเนื่องและจริงจัง ตลอดจนจัดสวัสดิการให้นักกีฬาอย่างดีเยี่ยม และส่งเสริมให้นักกีฬามีแรงจูงใจในการพัฒนาความสามารถของตนเอง

3) การจัดการแข่งขันให้สอดคล้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติเช่น มีการจัดการแข่งขันกีฬภายในประเทศก่อนการแข่งขันเอเชียนเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์ เพื่อคัดเลือกนักกีฬาที่ดีที่สุดมาเป็นตัวแทนทีมชาติในการเข้าร่วมมหกรรมกีฬาดังกล่าว

4) การนำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬามาพัฒนานักกีฬาอย่างมีคุณภาพ

5) การจัดเตรียมศูนย์ฝึกกีฬาแต่ละชนิด ครอบคลุมชนิดกีฬาสากล พร้อมมีอุปกรณ์การฝึกที่ทันสมัย เพื่อให้มีนักกีฬากรอบทุกประเภท

6) การระดมทุนและงบประมาณเพื่อกีฬาจากทุกภาคส่วน ทั้งภาคเอกชนและรัฐบาล เพื่อให้สามารถจัดสวัสดิการได้อย่างเพียงพอ รวมไปถึงการเพิ่มขวัญและกำลังใจในการฝึกซ้อม

7) การบริหารจัดการกีฬา เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมทางการกีฬา โดยจัดระบบการบริหารที่มีคุณภาพ ตลอดจนจัดระบบการแข่งขันกีฬาอาชีพ โดยมีภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน

การพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของจีนเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดแห่งหนึ่งในโลก โดยกระบวนการเริ่มต้นตั้งแต่นักกีฬายังเป็นเด็ก ซึ่งระบบการคัดเลือกและฝึกซ้อมอย่างเป็นระบบนี้เริ่มขึ้นอย่างเป็นทางการตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1963 โดยกระทรวงกีฬาได้ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการคัดเลือกตัวนักกีฬาและทีมกีฬาที่มีความสามารถโดดเด่น ซึ่งการคัดเลือกนักกีฬาจะมีขึ้นในทุกจังหวัด ระบบการดังกล่าวได้รับการพัฒนาจนเป็นโครงสร้างที่เรียกว่า ปิระมิด 4 ระดับ คือ

ระดับต้น เริ่มตั้งแต่เด็กอายุ 6-9 ปี โดยการคัดเลือกเด็กที่มีทักษะในแต่ละชนิดกีฬามาแล้วส่งไปยังโรงเรียนกีฬาท้องถิ่นที่มีอยู่ทั่วประเทศ เด็กจะเรียนวิชาการควบคู่ไปกับการฝึกซ้อมกีฬา โดยฝึกซ้อมกีฬา 3 ชั่วโมงต่อวัน และ 4-5 วันต่อสัปดาห์ ผู้ที่มีความสามารถโดดเด่นจะได้รับการคัดเลือกเข้าไปสู่ระดับที่สอง

ระดับที่สอง หรือระดับกลาง เรียกว่า กิ่งอาชีพ ผู้ได้รับการคัดเลือกเข้ามาในระดับนี้จะต้องเข้ารับการฝึกซ้อมกีฬาเพิ่มขึ้น โดยฝึกซ้อมกีฬา 4-5 ชั่วโมงต่อวัน และ 5-6 วันต่อสัปดาห์

ระดับที่สาม หรือระดับนักกีฬาอาชีพ นักกีฬาในระดับนี้จะได้รับการพัฒนาต่อเป็นระดับทีมชาติ และได้รับเงินเดือนจากหน่วยงานของรัฐระดับจังหวัดและระดับชาติ เป็นระดับที่นักกีฬาต้องใช้เวลาฝึกซ้อมกีฬาเต็มเวลา

ระดับที่สี่ นักกีฬาระดับโอลิมปิก เป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ โดยเฉพาะเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลกว่าประเทศมหาอำนาจทางการกีฬาของเอเชีย คือ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่ามีโรงเรียนกีฬาเป็นฐานที่สำคัญในการผลิตนักกีฬาให้ประเทศ และมีมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวกับการกีฬารองรับโดยตรง เช่นเดียวกับสาธารณรัฐเกาหลี โรงเรียนกีฬา สื่อซาไห่ เป็นตัวอย่างของโรงเรียนกีฬาของสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งมีอายุยาวนานถึง 49 ปี เป็นหนึ่งในโรงเรียนกีฬา ซึ่งมีมากกว่า 200 แห่งทั่วสาธารณรัฐประชาชนจีนที่ฝึกสอนนักเรียนมากกว่า 600 คน ใน 6 ชนิดกีฬาและให้การศึกษาขั้นพื้นฐานควบคู่ไปด้วย โดยนักเรียนราวครึ่งหนึ่งจะใช้ทุนของตัวเองเพื่อเข้าเรียนในโรงเรียน อีกครึ่งหนึ่งเป็นนักเรียนทุนเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นนักกีฬามืออาชีพ โดยนักเรียนกลุ่มหลัง จะได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลคนละราว 30,000 หยวนต่อปี เป็นค่าใช้จ่ายด้านที่พักอาศัยการศึกษาเล่าเรียน และการฝึกอบรมด้านกีฬา ทั้งนี้ ทุกปีทางโรงเรียนจะมีการคัดตัวนักกีฬาหน้าใหม่เพื่อมาทดแทนนักเรียนของโรงเรียนที่มีฝีมือไม่เข้าขั้น หรือโค้ชทีมกีฬาระดับมณฑลหรือระดับชาติเข้ามาสรรหาอัจฉริยะด้านกีฬาในโรงเรียน ซึ่งนักกีฬาที่ดีที่สุดจากโรงเรียนกีฬาต่างๆ จะได้เข้าร่วมทีมกีฬาระดับมณฑลในฐานะ “นักกีฬาแห่งชาติที่ได้รับการขึ้นทะเบียน” และสุดยอดอัจฉริยะด้านกีฬาในบรรดานักกีฬาที่ถูกคัดเลือกมาแล้วจะได้เข้าร่วมทีมชาติ และเป็นตัวแทนสาธารณรัฐประชาชนจีนในเวทีกีฬาระดับโลก ในสาธารณรัฐประชาชนจีนมีมหาวิทยาลัยกีฬาหลายแห่ง เช่น มหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง มหาวิทยาลัยกีฬากวางโจว มหาวิทยาลัยกีฬาเซี่ยงไฮ้ มหาวิทยาลัยกีฬาเซี่ยงตุ (สุพิตร สมานิติ, 2556 ก) ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเสนอรายละเอียดของการจัดการศึกษา เฉพาะของมหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง เพื่อให้ใช้เป็นแนวทางในการกรอบแนวคิดการวิจัย

มหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง (Beijing Sport University) มหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง ได้ก่อตั้งมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1953 โดยมีฐานรากของการก่อตั้งเพื่อการเสริมศักยภาพของครูพลศึกษา ที่ทำการเรียนการสอนอยู่ในโรงเรียนทั้งระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา ควบคู่กับการสร้างองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนานักกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศ ตลอดระยะเวลาเกือบ 60 ปีที่ผ่านมามหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง ได้มีการผลิตบุคลากรออกไปเพื่อรองรับการเจริญเติบโตทางด้านการศึกษาของประเทศไปแล้วอย่างมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกว่า 20% ของผู้บริหารระดับสูงทางการกีฬาของประเทศ ล้วนแล้วแต่เป็นผู้ที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ทั้งสิ้น นอกจากนี้ศิษย์เก่าส่วนหนึ่งก็ได้ออกไปทำหน้าที่ในการขยายเครือข่ายองค์ความรู้ทางด้านกีฬา พลศึกษา และวิทยาศาสตร์การกีฬาอยู่ในมหาวิทยาลัยกีฬาของสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งมีอยู่ในมณฑลต่างๆทั่วประเทศ 16 แห่ง รวมทั้งสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนในสาขาดังกล่าวอีกประมาณ 200 แห่ง จึงนับเป็นความภาคภูมิใจของคณะผู้บริหารของมหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่งเป็นอย่างมาก ที่มีโอกาสช่วยเหลือประเทศชาติในการผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพมีความรู้ มีความเชี่ยวชาญ

มีความมุ่งมั่นในการที่จะให้มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งนี้เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศอย่างยั่งยืน เพื่อนำพาสาธารณรัฐประชาชนจีนให้เป็นผู้นำทางด้านภารกิจอย่างสมบูรณ์ในทุกๆ บริบทที่เกี่ยวข้อง ความสำเร็จที่เป็นความภาคภูมิใจอีกประการหนึ่งของผู้บริหารของมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งนี้ก็คือ ความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากผลผลิตของมหาวิทยาลัยในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 29 “ปักกิ่งโอลิมปิกเกมส์ ค.ศ. 2008” ที่นักกีฬาของสถาบันแห่งนี้ สามารถทำเหรียญทองได้ถึง 14 เหรียญจากกีฬาชนิดต่างๆ และในรอบ 3 ปี ที่ผ่านมา ก็สามารถทำเหรียญทองได้กว่า 200 เหรียญ ในการแข่งขันมหกรรมกีฬาระดับโลก ซึ่งความสำเร็จต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้น ผู้บริหารระดับสูงของสถาบันได้สรุปให้ทราบว่า เกิดขึ้นจากการสนับสนุนอย่างจริงจังต่อเนื่องจากรัฐบาลจีน มีแผนการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน ทั้งกรอบเวลา กรอบบุคลากร และกรอบงบประมาณ และที่สำคัญอย่างยิ่งบุคลากรทั้งฝ่ายบริหาร ฝ่ายวิชาการที่ทำหน้าที่การจัดการเรียนการสอน การวิจัย ฝ่ายปฏิบัติการทุกคนจะมีความเข้าใจในวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และพันธกิจของมหาวิทยาลัยตรงกัน มีจิตสำนึกในบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบในการที่จะนำมหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่งไปสู่เป้าหมาย และเข้าสู่มาตรฐานสากลระดับนานาชาติ ตลอดจนเป็นที่ยอมรับจากสถาบันการศึกษาทางด้านภารกิจ และองค์กรกีฬาต่างๆ ทั่วโลก ซึ่ง ณ ปัจจุบันนี้ จะเห็นว่าผู้นำองค์กรกีฬาของโลก อาทิเช่น IOC President, Dr.Jacque Rogge, FISU President, Mr.George Killien, FISU/CESU Chairman, Mr.Claude Gallien และ President, China Olympic Committee ก็ได้เคยมาเยี่ยมเยียน เยี่ยมชม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้บริหารของมหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง ตลอดทั้งได้แสดงความชื่นชมต่อการบริหารจัดการ และการเจริญเติบโตของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ด้วยประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งคือ มหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่งมีกระบวนการคัดสรรบุคลากรเพื่อเข้ามาทำงานอย่างเข้มข้น คือได้ทั้งคนดี คนเก่ง และกว่า 80% จะเป็นศิษย์เก่าของสถาบันแห่งนี้ บุคลากรเหล่านี้จะมีความรัก ความผูกพัน และมีความมุ่งมั่นที่จะรักษาความดีงาม และความโดดเด่นของมหาวิทยาลัยเอาไว้ วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย คือ

1. เพื่อผลิตนักศึกษา ทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ให้มีความรู้และความเชี่ยวชาญ เพื่อออกไปประกอบอาชีพเป็นครูพลศึกษา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักบริหาร และนักการจัดการทางด้านกีฬา
2. เพื่อเป็นแหล่งรวบรวมขององค์ความรู้ทางด้านพลศึกษา กีฬา และวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยได้มาจากผลการวิจัยอย่างเข้มข้นจากศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์การกีฬา (Sport Science Research Center)
3. เพื่อเป็นศูนย์ฝึกกีฬาระดับชาติ (National Sport Training Center)
4. เพื่อเป็นแหล่งเพาะพันธ์นักกีฬารุ่นเยาว์_ (youth talented athletes) โดยมีโรงเรียนกีฬา (sport school) เป็นสถานศึกษารองรับ มหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง ได้จัดให้มีการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ในรูปแบบของการจัดการศึกษาใน

ระดับอุดมศึกษา เช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ที่เน้นการศึกษาเฉพาะทาง สำหรับมหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่งมุ่งเน้นทางด้านพลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา การจัดการกีฬา และทางด้านทักษะและเทคนิคกีฬาที่จะนำไปสู่กีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ ในการผลิตครูพลศึกษาและนักพลศึกษา นอกจากการได้รับความรู้ ความเข้าใจในวิชาแกนและสมรรถวิสัยของความเป็นครูแล้ว นักศึกษาจะได้ออกไปปฏิบัติในสถานการณ์จริงกับนักเรียนโรงเรียนกีฬา ซึ่งจะเป็นห้องปฏิบัติการที่มีคุณค่ามาก ทั้งต่อตัวผู้ให้และผู้รับคือ นักเรียนโรงเรียนกีฬา โดยมีครูพี่เลี้ยงในโรงเรียน และอาจารย์นิเทศจากมหาวิทยาลัย เป็นพี่เลี้ยงคอยชี้แนะให้ความรู้ ในส่วนของการผลิตนักวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่งจะมีศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความเข้มข้นในการค้นคว้าหาองค์ความรู้ใหม่ มีเครื่องมือ อุปกรณ์การวิจัย มีอาคารที่ทำการที่ทันสมัย มีคณาจารย์ที่เป็นนักวิจัยในสหวิทยาการของวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างครบถ้วน ศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์การกีฬาของมหาวิทยาลัยปักกิ่ง (Sport Science Research Center) หรือมีชื่อเรียกอีกอย่างว่า Institute of Sport Science of Beijing Sport University ได้ก่อตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อปี ค.ศ.2007 เพื่อเตรียมการและรองรับการเป็นเจ้าภาพโอลิมปิกเกมส์ ค.ศ. 2008 ศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์การกีฬาของมหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง ประกอบด้วย ห้องปฏิบัติการวิจัย 36 ห้องใน 6 กลุ่มวิจัย ได้แก่ ห้องปฏิบัติการชีวเคมี (Biochemistry Labs) ห้องปฏิบัติการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อการกีฬา (Sport Conditioning Labs) ห้องปฏิบัติการชีววิทยาทางการกีฬา (Sport Biology Labs) ห้องปฏิบัติการทดลองในสัตว์ (Animal Experiment Labs) ห้องปฏิบัติการประเมินผลสมรรถภาพทางกาย (Fitness Evaluation Labs) และห้องปฏิบัติการการผ่อนคลายทางจิตวิทยา (Psychological Relax Labs) นอกจากนี้ยังมีห้องปฏิบัติการพิเศษที่มหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่งได้จัดตั้งขึ้นมาเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพของเด็กและเยาวชน (Juvenile Fitness Promotion Lab) และเสริมศักยภาพของนักกีฬาทีมชาติแต่ละชนิดกีฬา โดยใช้องค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬา (Science Support Lab for Nation Teams) สำหรับการเผยแพร่ผลงานการวิจัยที่ได้จากศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬานั้น มหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง ได้มีการจัดประชุมวิชาการ อบรมเชิงปฏิบัติการ สัมมนา อยู่เป็นประจำ และได้ออกวารสารทางวิชาการของศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์การกีฬาของมหาวิทยาลัยเพื่อเผยแพร่ โดยมีทั้งภาษาอังกฤษ และภาษาจีนอีกด้วย สำหรับการผลิตนักบริหารจัดการทางการกีฬา มหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง ได้เปิดสาขาการเรียนการสอน และการเตรียมบุคลากร เพื่อไปเป็นผู้บริหาร ผู้จัดการการกีฬา ในการช่วยกันขับเคลื่อนความเจริญเติบโตของการกีฬาอีกด้วย สาขาที่เปิดการเรียนการสอน คือ สาขาการจัดการกีฬา อุตสาหกรรมกีฬา ธุรกิจการกีฬา ซึ่งในเนื้อหาที่มีการเรียนการสอนและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพจะมีทั้งด้านการตลาด สิทธิประโยชน์ทางการกีฬา กฎหมายกีฬา และการประชาสัมพันธ์ทางการกีฬา เป็นต้น เพื่อเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ศึกษาในสาขาดังกล่าว มหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่งได้มีเครือข่ายจากองค์กรกีฬาระดับชาติและระดับนานาชาติ โดยได้ลงนาม

ความร่วมมือทางวิชาการกันแล้วกับ 56 องค์กรกีฬา จาก 26 ประเทศทั่วโลก ซึ่งองค์กรเหล่านี้จะเปิดโอกาสให้นักศึกษาและคณาจารย์จากมหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่งได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ซึ่งกันและกันได้เป็นอย่างดี ในส่วนของโรงเรียนกีฬา (Sport School) ซึ่งได้ก่อตั้งขึ้นมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1979 การจัดการเรียนการสอนจะรับนักเรียนตั้งแต่อายุ 15-18 ปี นักเรียนโรงเรียนกีฬาจะแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ student athlete และ athlete student ซึ่งทั้งสองกลุ่มนี้จะเรียนในรายวิชาสามัญตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการเหมือนกัน แต่ในด้านการเรียนและฝึกฝนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศจะมีหลักการและวิธีการที่แตกต่างออกไป ความโดดเด่นของความสำเร็จในด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬานี้ก็คือนักเรียนที่เป็นนักกีฬาจะได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขันมหกรรมกีฬาในระดับนานาชาติอยู่เป็นประจำ และเมื่อจบการศึกษาแล้วนักเรียนเหล่านี้ก็ต้องสอบแข่งขันกับนักเรียนทั่วไปเพื่อศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่งต่อไป

สำหรับบุคลากรของมหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารและคณาจารย์ที่ทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการเรียนการสอน วิจัย และบริการวิชาการ มีอยู่ทั้งสิ้น 1,300 คน กลุ่มที่ 2 ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกษียณอายุราชการไปแล้ว (อายุ 60 ปีขึ้นไป) มหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่งยังจ้างให้ทำหน้าที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่างๆอยู่ประมาณ 700 คน และกลุ่มที่ 3 กลุ่มผู้ปฏิบัติการ ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานต่างๆ โดยเฉพาะในศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ ศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์การกีฬา กลุ่มนี้จะมีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางอยู่เป็นจำนวนมากเพื่อคอยช่วยเหลือดูแลนักกีฬามืออาชีพในการเข้าร่วมการแข่งขันมหกรรมกีฬาต่างๆ

นอกจากมหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง จะให้ความสำคัญกับบทบาทของการสร้างความเข้มแข็งทางด้านวิชาการให้กับครูพลศึกษา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา และยกระดับมาตรฐานทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพแล้ว มหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่งยังมีศูนย์บริการสุขภาพชุมชน (Beijing University Community Health Service Center) อยู่ในโครงสร้างของมหาวิทยาลัย เพื่อสร้างองค์ความรู้และให้บริการต่างๆทางด้านสุขภาพแก่คณาจารย์ นักศึกษา บุคลากรของมหาวิทยาลัยและชุมชนในพื้นที่อีกด้วยสำหรับงานวิจัย มหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง ก็ได้ทำหน้าที่ตามบทบาทของการวิจัยเพื่อค้นคว้าองค์ความรู้ใหม่ในสหวิทยาการของวิทยาศาสตร์การกีฬาทุกสาขา และข้อค้นพบเหล่านี้ได้ถูกนำไปประยุกต์กับนักกีฬาได้อย่างแท้จริง องค์กรกีฬาของประเทศก็มีส่วนร่วมช่วยสนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง และยังได้ให้การสนับสนุนในรูปแบบของการให้ทุนการศึกษาแก่นักกีฬาที่มีความโดดเด่นอีกด้วยมหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง เป็นมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติอีกมหาวิทยาลัยหนึ่งที่มีรากฐานของแนวคิดในการก่อตั้งมหาวิทยาลัยเพื่อสนองต่อความเจริญเติบโตของสังคมและประเทศชาติ มีรูปแบบโครงสร้างของมหาวิทยาลัยที่เป็นไปตามวิสัยทัศน์และพันธกิจที่ชัดเจน ผู้บริหารและบุคลากรของมหาวิทยาลัยมีความเข้าใจ มีทัศนคติ ความมุ่งมั่น เป้าหมายที่ตรงกันภายใต้การสนับสนุนจากรัฐบาล และบุคลากรที่เป็นศิษย์เก่าที่มีอยู่ทั่วประเทศ มี

เครื่องมือ อุปกรณ์การวิจัยที่ทันสมัย มีสนามกีฬา สระว่ายน้ำ อิมเนเซียม อาคารศูนย์ฝึกกีฬาชนิดต่างๆ อย่างครบครัน มีคณาจารย์และบุคลากรซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์สาขาต่างๆ ควบคุมดูแลการฝึกซ้อมกีฬาและการวิจัยอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลานี้ที่ต้องฝึกซ้อมนักกีฬาอย่างเข้มแข็ง เพื่อเข้าสู่มหกรรมกีฬาในโอลิมปิกเกมส์ลอนดอน ค.ศ. 2012 สิ่งที่ได้ยินได้ฟังและได้เห็นมหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง เป็นอีกหนึ่งมหาวิทยาลัยของโลกที่น่าจะนำมาเป็นกรณีศึกษาถึงความเป็นไปได้ของการจัดตั้ง “มหาวิทยาลัยกีฬาของประเทศไทย”(สุพิตร สมานทิโต, 2555)

8.2 การจัดการกีฬาในสาธารณรัฐเกาหลี

สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) เป็นประเทศที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตย แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 9 จังหวัด และ 6 เขตการปกครอง (โซล ปูซาน อินชอน แทกู ควังจู แทซอน) มีประชากรประมาณ 49 ล้านคน จัดเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ใต้อิทธิพลของอเมริกา มีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม สังคม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้รวดเร็ว ในขณะเดียวกันด้านกีฬาก็มีการพัฒนาอย่างชัดเจน อาชีพที่คนเกาหลีนิยม 5 อันดับแรก คือ ดารานักแสดง แพทย์ ครู นักกีฬา และวิศวกร อาชีพครูในเกาหลีได้รับการยกย่องเป็นอาชีพที่มีรายได้สูงเป็นอาชีพต้นๆ ที่ทุกคนอยากเป็นคนเก่งมีความสามารถล้วนมาเป็นครู ทำงานทุ่มเท มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีระเบียบบังคับห้องเรียนมีนักเรียนไม่เกิน 35 คนต่อครู 2 คน

การพัฒนากีฬาในสถาบันการศึกษา สาธารณรัฐเกาหลีได้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติเกาหลี (Korea National Sport University: KNSU) ขึ้นเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม ค.ศ. 1976 ใช้ชื่อว่า วิทยาลัยพลศึกษาแห่งชาติเกาหลีและจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา เมื่อวันที่ 1 มีนาคม ค.ศ. 1982 หลังจากนั้นในวันที่ 1 มีนาคม ค.ศ. 1993 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น มหาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งชาติเกาหลี และปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติเกาหลีในที่สุด โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง เพื่อสร้างความเป็นเลิศด้านการกีฬาและพลศึกษาของชาติ อีกทั้งจัดมีโรงเรียนกีฬาอยู่ในแล้วด้วย โดยจัดการศึกษาต่อเนื่องกัน ทำให้สามารถพัฒนาการศึกษาและกีฬาที่ได้ต่อเนื่อง KNSU เปิดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับปริญญาตรีถึงปริญญาเอก โดยในระดับปริญญาตรีมีการเรียนการสอนใน 9 สาขาวิชา ได้แก่ พลศึกษา (Physical Education) กีฬาชุมชน (Community Sport) การแนะแนวและพลศึกษาสำหรับเยาวชน (Youth Guidance and Sport Education) การเต้นรำ (Dance) พลศึกษาสำหรับผู้พิการ (Adapted Physical Education) เทควันโด (Taekwondo) กีฬายามว่าง (Leisure Sport) วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและสุขภาพ (Health and Exercise Science) กีฬาและสุขภาพผู้สูงอายุ (Sport and Healthy Aging) เมื่อมีการพิจารณาถึงความสำเร็จในการส่งนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ พบว่าตัวเลขของความสำเร็จในการส่งเข้าแข่งขันเป็นไปในระดับสูง ตัวอย่างเช่นในการแข่งขันระดับ

นานาชาติ 2 รายการ คือ โอลิมปิกเกมส์ และเอเชียนเกมส์ โอลิมปิกเกมส์ ในปี ค.ศ. 2008 ที่กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐเกาหลีใต้ 13 เหรียญทอง 10 เหรียญเงิน 8 เหรียญทองแดง รวม 31 เหรียญ มีนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติเป็นตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขันได้ 4 เหรียญทอง 3 เหรียญเงิน 3 เหรียญทองแดง รวม 10 เหรียญ คิดเป็นร้อยละ 30 ของจำนวนเหรียญที่ได้ทั้งหมด ส่วนกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาวที่จัดขึ้นที่แวนคูเวอร์ แคนาดา เมื่อปี ค.ศ. 2010 สาธารณรัฐเกาหลีใต้ 6 เหรียญทอง 6 เหรียญเงิน 2 เหรียญทองแดง รวม 14 เหรียญ นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติเป็นตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขันได้ 3 เหรียญทอง 2 เหรียญเงิน รวม 5 เหรียญ คิดเป็นร้อยละ 35 ของจำนวนเหรียญที่ได้ทั้งหมด เอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 16 ที่กวางโจว สาธารณรัฐเกาหลีใต้ 76 เหรียญทอง 65 เหรียญเงิน 91 เหรียญทองแดง รวม 232 เหรียญ นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติ เป็นตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขันได้ 24 เหรียญทอง 18 เหรียญเงิน 22 เหรียญทองแดง รวม 64 เหรียญ คิดเป็นร้อยละ 28 ของจำนวนเหรียญที่ได้ทั้งหมด นอกจากการมีมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติเกาหลีแล้ว ในมหาวิทยาลัยชั้นนำทั่วไปก็จัดการเรียนการสอนในหลักสูตรเฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับกีฬา พลศึกษา และวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อช่วยส่งเสริมการพัฒนากีฬาชาติอย่างเป็นระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อสร้างผู้เชี่ยวชาญทางการกีฬาในสาขาต่างๆ อาทิ ผู้ฝึกสอนกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักจัดการการกีฬา รวมทั้งการผลิตบุคลากรครูด้านพลศึกษา สำหรับเป็นผู้สอนกีฬาและพลศึกษาในโรงเรียน เพื่อส่งเสริมนักศึกษาที่มีความสามารถทางการกีฬาให้เป็นนักกีฬาระดับสูงเพื่อเป็นตัวแทนทีมชาติและเพื่อเข้าสู่ระบบกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ มหาวิทยาลัยที่มีการส่งเสริมการพัฒนาด้านการกีฬาอย่างชัดเจน เช่น Seoul National University มีการจัดการเรียนการสอนหลายสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดย สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา จัดเป็นสาขาหนึ่งที่มีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย แม้กระทั่งมหาวิทยาลัยสตรี เช่น Elwha Women University ก็ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนด้านกีฬา พลศึกษา และวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างชัดเจน ได้สร้างนักศึกษาให้เป็นนักกีฬาทีมชาติเป็นจำนวนมาก และยังได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยและสร้างนวัตกรรมทางการกีฬา มีผลงานวิจัยเชิงลึกด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติๆ อย่างต่อเนื่องและเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ในส่วนของมหาวิทยาลัยเอกชนก็ให้ความสำคัญกับการพัฒนากีฬา ดังเช่น Yonsei University ที่มีโครงการพัฒนานักกีฬาเพื่อการเป็นเลิศ โดยการจัดตั้งศูนย์พัฒนานักกีฬาของมหาวิทยาลัย เพื่อการฝึกซ้อมและพัฒนานักกีฬาอย่างเป็นระบบ จัดให้มีศูนย์ฝึกกีฬา สนามกีฬา และอุปกรณ์กีฬาที่ทันสมัย ครบถ้วนและได้มาตรฐาน มีการนำองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้อย่างเป็นระบบ

8.3 การจัดการกีฬาในประเทศญี่ปุ่น

ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศหมู่เกาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออก ที่ได้รวมกันเป็นปึกแผ่น สร้างสมวัฒนธรรม ลักษณะนิสัย และความเป็นเอกลักษณ์ของตนมาเป็นเวลายาวนานประเทศหนึ่ง ซึ่งได้

วัฒนธรรมจากการติดต่อกับชาวจีนและเกาหลี ผสมผสานวัฒนธรรมตามแนว ความคิดหลักของลัทธิขงจื้อ และลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะนิสัยของชาวญี่ปุ่นจึงเป็นคนรักธรรมชาติ รักหมู่คณะ เคารพบรรพบุรุษ สุภาพ อ่อนน้อม ขยัน อดทน ซื่อสัตย์ และกล้าหาญ ซึ่งเป็นลักษณะที่ถ่ายทอดมาถึงคนญี่ปุ่นในปัจจุบัน ญี่ปุ่นมีรูปแบบการปกครองแบบรูปแบบรัฐเป็นราชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ และมีรูปแบบการปกครองเป็นประชาธิปไตยแบบมีรัฐสภา ญี่ปุ่นมีเมืองใหญ่เป็นจำนวนมาก ซึ่งแต่ละเมืองต่างมีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และมีสำเนียงภาษาที่แตกต่างกันออกไป แบ่งการปกครองออกเป็น 47 จังหวัด แบ่งภาคออกเป็น 8 ภูมิภาค มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บริหารจังหวัด ประเทศญี่ปุ่น มีประชากรมากเป็นลำดับที่ 10 ของโลก คือ ประมาณ 128 ล้านคน เป็นประเทศผู้นำทางเศรษฐกิจ โดยมี จีดีพี สูงเป็นลำดับที่ 3 ของโลก

1. การจัดการด้านการกีฬาของญี่ปุ่น

ด้วยกีฬาเป็นที่สิ่งนิยมกันทั่วโลก นานาประเทศต่างยอมรับว่ากีฬานำมาซึ่งการพัฒนาทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองได้เป็นอย่างดี ญี่ปุ่นมีความเห็นว่ากีฬาเป็นวัฒนธรรมร่วมกันของโลก กระทรวงศึกษา วัฒนธรรม กีฬา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี (MEXT) จึงได้เปลี่ยนแปลงนโยบายการบริหารงานกีฬา โดยหันมาให้ความสำคัญกับการเตรียมสภาพแวดล้อมเพื่อให้คนในประเทศทำ ความคุ้นเคยกันโดยใช้กีฬาเป็นสื่อ พัฒนาการแข่งขันในระดับนานาชาติ ยกกระดานักกีฬาโอลิมปิก พัฒนาการสอนพลศึกษาในสถาบันการศึกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและความแข็งแรงให้กับเด็กและเยาวชน MEXT จึงได้มีการจัดทำแนวทางในการส่งเสริมการกีฬาพื้นฐาน (The Sports Promotion Act) ขึ้นในปี ค.ศ.1961 และในปี ค.ศ.2010 ได้มีการศึกษาทบทวนการพัฒนากีฬา และจัดทำกลยุทธ์การออกกำลังกายและกีฬาแห่งชาติ เพื่อกำหนดนโยบายและทิศทางกีฬาชาติใหม่ ทั้งนี้ได้มีการดำเนินงานแล้วเสร็จและประกาศใช้เป็น ข้อบัญญัติพื้นฐานด้านการกีฬาระดับแรกของญี่ปุ่น (The Basic Act on Sport: Activating Japan through Sport) สำหรับการส่งเสริมกีฬาของชาติอย่างเป็นทางการในเดือน มีนาคม 2012 จุดมุ่งหมายไปที่การกำหนดพื้นฐานด้านกีฬา โดย Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology (2014) มีเป้าหมายสำหรับการพัฒนากีฬาชาติ ภายใต้คำกล่าวที่ว่า “Sport for everyone! Create a society in which everyone shares the joy and the excitement of sports and supports sports” การจัดทำ ข้อบัญญัติพื้นฐานด้านกีฬาอยู่บนแนวคิดพื้นฐานของการมุ่งเน้นการพัฒนาไปที่คน (ผู้เข้าร่วม ผู้ชม ผู้สนับสนุน และผู้ให้การศึกษา) ทำให้พวกเขามั่นใจว่า การร่วมกิจกรรมกีฬาเป็นโอกาสของทุกคน สร้างสิ่งแวดล้อมด้วยกีฬาที่สามารถสร้างความสุขในลักษณะที่ปลอดภัยและเป็นธรรม สนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือ โดยการสร้างวงจรการขับเคลื่อนกีฬาทั้งเพื่อการแข่งขันและเพื่อสุขภาพของชุมชน รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการกีฬาในสังคม ภายใต้นโยบายหลัก 5 ข้อ คือ

1.1 สร้างการมีส่วนร่วมในกีฬาตลอดช่วงชีวิตของคนในชาติ ให้เป็นสังคมที่มีการเล่นกีฬาตลอดชีวิต สามารถเล่นกีฬาได้ทุกที่ ทุกเวลา มีเป้าหมาย เพื่อให้ประชาชนที่เป็นผู้ใหญ่ทุกคนมีส่วนร่วมในการกิจกรรมกีฬาอย่างน้อย 65% ได้มีการเล่นกีฬาเฉลี่ย 3 ครั้ง/ สัปดาห์ อีกทั้งให้โรงเรียนเรียนและชมรมกีฬาในโรงเรียนได้มีการจัดกิจกรรมกีฬาที่ยั่งยืน

1.2 พัฒนานักกีฬาที่มีฝีมือเข้าร่วมการแข่งขันในเวทีโลก โดยการสร้างระบบการเรียนการสอนกีฬาแบบบูรณาการ เพื่อเป็นการยกระดับนักกีฬาจากระดับเล็กไปสู่ระดับสูง ไปแข่งขันในเวทีโลกเทียบเท่าประเทศชั้นนำระดับแนวหน้า ดำเนินมาตรการเพื่อเพิ่มจำนวนเหรียญในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อนและฤดูหนาวในการแข่งขันครั้งต่อไป เพิ่มจำนวนนักกีฬาที่มีความสามารถติดลำดับ 1 ใน 10 ของการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกทุกๆ ครั้งในอนาคต จัดทำมาตรการและกลยุทธ์เพื่อเพิ่มเหรียญรางวัลในการแข่งขันในเวทีระดับโลกอย่างสม่ำเสมอในระยะยาว รวมทั้งสภาพแวดล้อมให้นักกีฬาที่มีฝีมือระดับสูงระดับสูงสามารถพัฒนาศักยภาพได้เต็มที่และต่อเนื่อง และจัดระบบการดูแลนักกีฬาภายหลังการเล่น และเสนอตัวเป็นเจ้าของจัดการแข่งขันมหกรรมกีฬาในระดับนานาชาติ เพื่อให้การจัดกิจกรรม ดังกล่าวช่วยส่งเสริมการกีฬาและกระตุ้นให้นักกีฬาเตรียมตัวเข้าร่วมการแข่งขัน ทำให้ชุมชนและท้องถิ่นตื่นตัว

1.3 สร้างวงจรบูรณาการกีฬา (virtuous cycle) โดยความร่วมมือและทำงานร่วมกับในอุตสาหกรรมกีฬา เพื่อสร้างวงจรการแข่งขันกีฬาและชุมชนกีฬา โดยการจัดตั้ง “Hub Club” ทางกีฬาทุกเทศบาลทั่วประเทศ (300 เขตเทศบาล) ให้อดีตนักกีฬา และผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความสามารถมารวมกลุ่มกันสร้างนักกีฬารุ่นใหม่ สร้างความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างกับสถาบันการศึกษาในท้องถิ่นกับชุมชน เพื่อเพิ่มบุคลากรกีฬาสำหรับการเรียนการสอนพลศึกษา และจัดตั้งชมรมกีฬาในสถาบันการศึกษา

1.4 มีมาตรการสร้างความโปร่งใส เป็นธรรมและเท่าเทียมกันในอุตสาหกรรมกีฬา ให้ความโปร่งใสในกำกับดูแลบริหารจัดการของสมาคมกีฬา สร้างความยุติธรรมและความเท่าเทียมกันในอุตสาหกรรมกีฬา และไม่มีการได้เปรียบ

1.5 มีมาตรการในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้มีการสนับสนุนการกีฬาจากสังคมกระตุ้นให้สร้างชุมชน “New Public Commons” เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมกีฬาในชุมชนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการกีฬา ออกแคมเปญและมาตรการภาษีที่เกี่ยวกับกีฬาทั่วประเทศเพื่อเพิ่มความสนใจในและส่งเสริมการรับรู้เกี่ยวกับกีฬาในหมู่ประชาชนทั่วไป

2. การจัดการกีฬาในสถาบันการศึกษาของญี่ปุ่น

สำหรับประเทศญี่ปุ่น ก็มีมหาวิทยาลัยกีฬาโดยเฉพาะ ได้แก่ Nippon Sport Science University เป็นมหาวิทยาลัยกีฬาของประเทศญี่ปุ่น ตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1893 ใช้ชื่อว่า Gymnastics Practice School ต่อมาได้เปลี่ยนเป็น Physical Exercise School of Nippon Taiikukai ในปี ค.ศ.

1900 หลังจากนั้นในปี ค.ศ. 1941 เปลี่ยนชื่อเป็น Nippon Professional School of Physical Education และท้ายที่สุดเปลี่ยนชื่อเป็น Nippon Sport Science University (NSSU) ในปี ค.ศ. 1996 สำหรับการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษานั้น เริ่มต้นจัดการศึกษาในระดับปริญญาโท ในปี ค.ศ. 1975 และระดับปริญญาเอก ในปี ค.ศ. 1998 โดยการดำเนินงานของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา (sport science) ถือเป็นคณะหลักประกอบไปด้วย 4 ภาควิชา คือ ภาควิชาพลศึกษา (physical education) ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ (health science) ภาควิชาศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว (martial arts) และภาควิชากีฬาตลอดชีวิตและนันทนาการ (lifelong sports and recreation) สำหรับการจัดการศึกษาในระดับปริญญาโท เน้น 2 สาขาหลัก คือ สุขภาพและวิทยาศาสตร์การกีฬา (health and sport science) กับ ปฏิบัติการศึกษาด้านสุขภาพและพลศึกษา (practical study on health and physical education) สำหรับปริญญาเอก จะมี 3 สาขาหลักคือ วัฒนธรรมกีฬาและสังคมศาสตร์ (sports culture and social science) วิทยาศาสตร์การฝึกซ้อมกีฬา (training science) และ วิทยาศาสตร์สุขภาพและกีฬาเวชศาสตร์ (health science and sports medicine) สำหรับความสำเร็จของนักกีฬาที่เป็นนักศึกษาของ NSSU ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก พบว่า ได้เหรียญทองตั้งแต่การแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ ที่กรุงโรม สาธารณรัฐอิตาลี ในปี ค.ศ. 1960 โดยทำได้ 2 เหรียญทองจากยิมนาสติก จนครั้งสุดท้ายที่ปักกิ่ง เมื่อปี ค.ศ. 2008 ทำได้ 3 เหรียญทอง จากว่ายน้ำ 2 เหรียญทอง และซอลท์บอล 1 เหรียญทอง รวมทั้งหมด ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960 ถึง ค.ศ. 2008 นักกีฬาที่เป็นนักศึกษาจาก NSSU ทำได้ทั้งหมด 33 เหรียญทอง 34 เหรียญเงิน 41 เหรียญทองแดง

จากข้อมูลที่เกี่ยวข้องในเบื้องต้นเห็นจะได้ว่า ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี และประเทศญี่ปุ่น พัฒนากีฬาในภาพรวมไม่แตกต่างกับประเทศไทย ทั้งในส่วนของนโยบายหลักของประเทศ การมีกฎหมายและข้อบังคับต่างๆเกี่ยวกับการศึกษาภาคบังคับ การจัดการระดับช่วงอายุ กระบวนการการพัฒนา และการจัดระบบการพัฒนากีฬาในสถาบันการศึกษา โดยที่ประเทศไทยยังเห็นผลสำเร็จของการพัฒนาไม่ชัดเจนนัก ซึ่งสามารถดูได้จากผลการแข่งขันและเหรียญรางวัลจากการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ ทั้งๆ ที่รัฐบาลไทยได้พยายามส่งเสริมให้มีการเล่นกีฬาทั่วประเทศ ทุกโรงเรียนต้องมีการจัดการแข่งขันกีฬา ซึ่งถือเป็นการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน อีกทั้งยังมีแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติที่มีถึง 6 ยุทธศาสตร์หลักที่ครอบคลุมทุกด้านของการพัฒนากีฬา โดยมีสถาบันการศึกษาเข้าไปมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าภาพอยู่ในทุกๆ ยุทธศาสตร์ แต่ภาพรวมของกีฬาไทยยังไม่โดดเด่นชัดเจนเท่าที่ควร ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องในส่วนของประเทศต่างๆ ในแถบเอเชียที่มีการพัฒนากีฬาอย่างชัดเจน มาเป็นกรณีตัวอย่าง ไม่ว่าจะเป็น สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐเกาหลี และญี่ปุ่น ที่ล้วนแล้วแต่มีชื่อเสียงด้านกีฬากีฬาเป็นที่ยอมรับในวงการกีฬาทั่วโลก มาประกอบการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

9.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

นนทชัย ศานติบุตร (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย การวิจัยมี 5 ขั้นตอน คือ การศึกษาขั้นต้นเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย การศึกษาสภาพการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทยในปัจจุบัน การสร้างรูปแบบการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ การปรับปรุงแบบการนำเสนอรูปแบบกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้ทรงคุณวุฒิ กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มนักวิชาการ กลุ่มสื่อมวลชนกีฬาฟุตบอล และกลุ่มผู้มีประสบการณ์ฟุตบอลโดยตรง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหาหาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t-test) ผลการวิจัย ได้แก่ การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทยที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทยในปัจจุบัน เป็นรูปแบบที่ครอบคลุมและสอดคล้องกับการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ความเป็นมา ส่วนที่ 2 รูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย ประกอบด้วย แนวคิดหลักการวัตถุประสงค์สถานะแวดล้อมฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย รูปแบบของการบริหารฟุตบอลอาชีพ 4 ด้าน ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การนำ และการควบคุมและรูปแบบการดำเนินงานตามปัจจัยหลักความสำเร็จฟุตบอลอาชีพ 11 ด้าน ได้แก่ นโยบายการส่งเสริมของรัฐ องค์กรหลักฟุตบอลอาชีพ (สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย คณะกรรมการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ สโมสรฟุตบอลอาชีพ) การจัดการแข่งขัน นักฟุตบอลอาชีพ บุคลากรฟุตบอลอาชีพ (ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน) ความนิยมและแฟนคลับ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก รายได้ธุรกิจและสิทธิประโยชน์ สื่อเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ กฎหมาย (กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ) และสวัสดิการ ส่วนที่ 3 การนำรูปแบบไปใช้ส่วนที่ 4 เงื่อนไขข้อจำกัดของรูปแบบ

ประกิต หงษ์แสนยธรรม (2552) การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจังหวัด การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจังหวัด โดยกำหนดระเบียบวิธีวิจัย 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาและสำรวจข้อมูลเบื้องต้น โดยศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วิธีการในการบริหารจัดการองค์กรกีฬา 2) การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจังหวัด โดยสอบถามผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 19 คน ด้วยกระบวนการเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) 3) การตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ โดยสอบถามความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาจังหวัด จำนวน 291 คน และผู้ฝึกสอนกีฬาของสมาคมกีฬาจังหวัด จำนวน 343 คน และการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบในการนำไปปฏิบัติจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน 4) การสรุปและการนำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจังหวัด สถิติที่ใช้ใน

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจังหวัด ประกอบด้วยโครงสร้างของรูปแบบ 4 ด้าน คือ 1) ด้านการวางแผน เมืองค์ประกอบจำนวน 22 ข้อ 2) ด้านการจัดองค์การ เมืองค์ประกอบจำนวน 21 ข้อ 3) ด้านการปฏิบัติการ เมืองค์ประกอบจำนวน 19 ข้อ และ 4) ด้านการควบคุม เมืองค์ประกอบจำนวน 14 ข้อ รูปแบบการการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจังหวัดที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติได้ จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ จะเห็นได้ว่าการศึกษากี่ยวกับการพัฒนากีฬาล้วนแล้วแต่เชื่อมโยงกับการสถาบันการศึกษา การพัฒนากีฬาชาติที่ประสบความสำเร็จจะพบว่ามีพื้นฐานมาจากการพัฒนากีฬาในสถานศึกษาอย่าง สุปรีดี สุวรรณภูมิ และมยุรี จะบัง (2554) ได้ทำการศึกษาภาพลักษณ์ของสถาบันการพลศึกษาในทัศนะของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา 17 วิทยาเขต จำนวน 818 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาในแต่ละวิทยาเขตเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของสถาบันการพลศึกษา และศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาที่มีต่อภาพลักษณ์ที่พึงประสงค์ ของสถาบัน ผลการศึกษา พบว่า 1) ภาพลักษณ์ของสถาบันการพลศึกษา ด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านความศรัทธาและการยอมรับต่อสถาบันและภาพลักษณ์ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่มีระดับความคิดเห็นในด้านการบริการสังคมในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของสถาบันการพลศึกษาระหว่างนักศึกษาแต่ละวิทยาเขต ในด้านการบริหารจัดการ ด้านการเรียนการสอน ด้านการบริการสังคม ด้านการวิจัย ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านความศรัทธาและการยอมรับต่อสถาบันและภาพลักษณ์ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งคณะนักวิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะจากประเด็นที่พบว่า ภาพลักษณ์ของสถาบันการพลศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง นั้น สถาบันควรวางแผนการดำเนินการ เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์แก้ไขปรับปรุงภาพลักษณ์ ชำรงไว้ซึ่งภาพลักษณ์ที่พึงประสงค์เพื่อพัฒนาสถาบัน โดยมีการจัดสรรงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ และผู้รับผิดชอบ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบาย ในด้านการบริหารจัดการ ควรมีการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการในด้านบุคลากร สภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ โดยเฉพาะการจัดสวัสดิการต่างๆ มีการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง จัดให้มีห้องปฏิบัติการและโรงฝึกพลศึกษาที่ได้มาตรฐานการกีฬาและทันสมัย ควรมีการส่งเสริมความรู้ด้านการวิจัยอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งสนับสนุนทุนวิจัยให้แก่บุคลากรและนักศึกษาให้ได้เข้าร่วมด้วย ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาภาพลักษณ์ในทัศนะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย บุคลากรบุคลากรอาจารย์ และผู้บริหาร และศึกษาควรศึกษาภาพลักษณ์ของสถาบันที่กำหนดไว้โดยศึกษาจากผู้บริหาร (ภาพลักษณ์แบบกระเจกเงา)

สุธนะ ดิงศภัทย์ (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนากีฬาเทนนิสอาชีพในประเทศไทย การวิจัยมี 6 ขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 การศึกษาปัญหาและวิเคราะห์ปัญหาเพื่อกำหนดกรอบ ขั้นที่ 2 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) ขั้นที่ 3 การสังเคราะห์รูปแบบโดยใช้แบบจำลองของสตีเฟน ทูลมิน (Stephen Toulmin) ในการตีความ ขั้นที่ 4 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) และสัมภาษณ์เชิงลึก ขั้นที่ 5 การหาคุณภาพของรูปแบบโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของรูปแบบและขั้นที่ 6 การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) เพื่อการวางแผนบริหารจัดการความเสี่ยง (Risk Management) เป็นการศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility Study) ของรูปแบบ และนำเสนอรูปแบบ โดยมีแหล่งข้อมูลคือ อดีตนักกีฬาเทนนิส ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการแข่งขัน นักการศึกษา บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเทนนิส และผู้ทรงคุณวุฒิ เก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก สนทนากลุ่ม ประเมินค่า IOC และประเมินค่าความเสี่ยงเพื่อการบริหารจัดการความเสี่ยง ผลการวิจัย ได้นำเสนอรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนากีฬาเทนนิสอาชีพในประเทศไทยที่เหมาะสมในสภาพปัจจุบัน ประกอบด้วยประเด็นพื้นฐาน จากการสังเคราะห์ตามแบบจำลองของสตีเฟน ทูลมินและการสังเคราะห์รูปแบบการจัดการศึกษาจากทฤษฎีการศึกษาจากประสบการณ์ (Experiential Education) ของจอห์น ดิวอี้ (John Dewey) เน้นให้ผู้เรียนได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่สร้างให้เหมือนกับชีวิตจริง (Environment Center) เพราะอาชีพของผู้เรียนคือการเล่นกีฬาเทนนิส และได้ นำเสนอรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนากีฬาเทนนิสอาชีพเชิงข้อความจำนวน 7 ข้อประกอบด้วย 1. วิสัยทัศน์ 2. พันธกิจ 3. เป้าหมาย 4. โครงสร้างการบริหารจัดการคือ 4.1. การจัดการเรียนรู้ 4.2. การคัดเลือกผู้เรียน 4.3. บุคลากร 4.4. สถานที่ 4.5.งบประมาณ 5. พระราชบัญญัติการศึกษาที่เกี่ยวข้อง 6. หลักสูตร คือ 6.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 6.2 โครงสร้างหลักสูตร 6.3 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 6.4 เวลาเรียน 6.5 ตารางเรียน 6.6 แผนการจัดการเรียนรู้ 6.7. การวัดและประเมินผล และ 7. ความเหมาะสมของรูปแบบ โดยรูปแบบมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) รวมเฉลี่ยในระดับดีมาก เท่ากับ 0.98 และ 0.91 และมีค่าการประเมินความเสี่ยง เมื่อวิเคราะห์ระดับความเสี่ยงแล้วมีค่าผลคูณที่ได้อยู่ระหว่าง 1-6 มีความเสี่ยงน้อย เป็นส่วนใหญ่ ยกเว้น ด้านปัจจัยนำเข้า เรื่องโอกาสที่จะไม่มีงบประมาณสนับสนุนโครงการ มีค่าผลคูณที่ได้คือ 12.14 อยู่ในระดับมีความเสี่ยงสูง ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทาง ในการแบ่ง (Share) ความเสี่ยงโดยการจัดตั้งเป็นมูลนิธิเพื่อการบริหารงบประมาณ แทน

สุเทพ เมยไธสง (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุเพื่อการบริหารความเป็นเลิศทางการกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา พบว่า องค์ประกอบที่สำคัญที่มีต่อความเป็นเลิศทางการกีฬา ได้แก่ (1) การบริหารของผู้บริหาร (2) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร (3) สมรรถนะของผู้ฝึกสอนกีฬา (4)

สมรรถภาพทางจิตใจของนักกีฬา และ (5) สมรรถภาพทางกายของนักกีฬา โดยมีค่าอิทธิพลรวม เท่ากับ 0.87, 0.81, 0.62, 0.34 และ 0.29 ตามลำดับ

ทวิทรัพย์ เขยผักแว่น (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย พบว่า การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการจำเป็นในการพัฒนากีฬาฟุตบอลให้เป็นกีฬาอาชีพในประเทศไทย 2) สร้างรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย 3) ประเมินรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย โดยกำหนดระเบียบวิธีวิจัย 3 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนากีฬาฟุตบอลเป็นอาชีพในประเทศไทย 2) การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย ด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) 3) การประเมินคุณภาพของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย โดยวิธีการสนทนากลุ่ม จำนวน 7 คน สรุปและนำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. ประเทศไทยมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนากีฬาฟุตบอลให้เป็นกีฬาอาชีพ 2. รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย ประกอบด้วยโครงสร้างของรูปแบบ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการบริหารจัดการสโมสร 2) ด้านงบประมาณ 3) ด้านการตลาดสิทธิประโยชน์ ประชาสัมพันธ์และแฟนคลับและ 4) ด้านการพัฒนานักกีฬาฟุตบอล และ 3. การประเมินรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย มีความเป็นไปได้ในระดับมากในการนำไปใช้จริง

จิรศักดิ์ บุญนาค (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งประเทศไทย พบว่า 1) ปัญหา การจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ การวางแผน ได้แก่ วัตถุประสงค์และนโยบายการจัดการจัดการ การปฏิบัติการ ได้แก่ ข้อบังคับ บททั่วไป คุณสมบัตินักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องกบทีม ผู้ตัดสินและผู้ชี้ขาดกีฬา สนามและอุปกรณ์ การใช้ สารต้องห้าม การประท้วง บทลงโทษ และการ ควบคุม 2) รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งประเทศไทยที่เหมาะสม ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การวางแผน มี 6 องค์ประกอบย่อย 20 ตัวชี้วัด องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ มี 5 ตัวชี้วัด องค์ประกอบที่ 3 การปฏิบัติการ มี 13 องค์ประกอบย่อย 47 ตัวชี้วัด และองค์ประกอบที่ 4 การควบคุม มี 4 ตัวชี้วัด และโมเดลการวัดองค์ประกอบ สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี

สุพิช จันทะสิทธิ์ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนกีฬาที่มีประสิทธิผลสังกัดสถาบันการพลศึกษา ผลจากการศึกษาวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนกีฬาที่มีประสิทธิผลสังกัดสถาบันการพลศึกษา คือ รูปแบบบูรณาการจัดการเชิงระบบ ซึ่งมีส่วนประกอบหลักดังนี้คือ 1) หลักการได้แก่ หลักธรรมาภิบาล หลักการมีส่วนร่วม หลักการใช้โรงเรียน

เป็นฐานในการพัฒนา และหลักการยุทธศาสตร์พัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ 2) วัตถุประสงค์ ได้แก่ เพื่อพัฒนาผู้บริหาร ครู ในการจัดการศึกษาและการกีฬา เพื่อพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถทางการกีฬาให้ถึงขั้นสูงสุดเพื่อเตรียมและผลิตนักกีฬาของชาติ 3) กลไกการดำเนินงาน ได้แก่ ปฏิรูประบบการบริหารจัดการให้มีคุณภาพ กระจายโอกาสความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันทางการศึกษา สร้างคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและการกีฬานำไปสู่ความเป็นเลิศ สร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการและการกีฬา เสริมสร้างความมั่นคงเข้มแข็งแก่ชุมชนและท้องถิ่น 4) วิธีดำเนินการ ได้แก่ วางแผนโครงสร้างการบริหาร การสร้างวิสัยทัศน์และพันธกิจร่วมกัน การพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬา การสร้างขวัญและกำลังใจ การพัฒนาบุคลิกภาพและวินัยนักเรียน 5) การประเมินผล ได้แก่ ด้านผู้เรียน ด้านบุคลากรผู้สอน และด้านผู้บริหาร 6) เงื่อนไขความสำเร็จ ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และบุคลากร โรงเรียนกีฬาเสียสละให้กับโรงเรียนอย่างมาก ระบบการบริหารจัดการจะต้องส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนากีฬา เพิ่มอัตราตำแหน่งให้ครูผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความสามารถ ผู้บริหารมีภาวะผู้นำสูง พัฒนาระบบการคัดเลือกนักกีฬาโดยมีส่วนร่วมของชุมชน มีงบประมาณสำหรับนักกีฬาในการเข้าร่วมการแข่งขันเพียงพอ ผลการประเมินรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ศรุติ เดชวิถิ (2555) ได้ศึกษาการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัย พบว่า ปัจจัยนำเข้าใช้ปัจจัยการบริหาร 4M's พบว่าผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศด้านกีฬาส่วนใหญ่ ให้ความสำคัญในด้านกีฬาเป็นอย่างมาก ทำให้การคัดเลือกเจ้าหน้าที่ดูแลด้านการกีฬา ของมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานด้านกีฬามากกว่า 5 ปี สำหรับนักกีฬาส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาในระดับชาติ ผู้บริหารมีงบประมาณในการจัดการกีฬามหาวิทยาลัยอย่างเพียงพอ ให้ความสนใจในเรื่องสนามฝึกซ้อมถึงแม้ว่าสนามจะไม่เพียงพอต่อการใช้งาน ได้อาศัยการบริหารจัดการตารางเวลา และการใช้สถานที่ฝึกซ้อมจากภายนอกพร้อมด้วยกระบวนการใช้กระบวนการบริหารตามหลักของคุนซ์ (Koontz,1972) พบว่า มหาวิทยาลัย ที่เป็นเลิศด้านกีฬาส่วนใหญ่ มีการวางแผนเป็นลักษณะแผนรายปี มีการจัดโครงสร้างองค์กรที่ดูแลกีฬา เพื่อความเป็นเลิศที่ชัดเจน มีการจัดสรรเจ้าหน้าที่ที่ เรียนจบด้านกีฬาหรือมีประสบการณ์ด้านกีฬาเข้ามาทำงาน แต่การสร้างแรงจูงใจให้กับเจ้าหน้าที่และนักกีฬามีน้อย มีการควบคุมและติดตามงานโดยการประชุมเป็นส่วนใหญ่และจัดทำเป็นรายงานในรูปแบบของเอกสารให้ผู้บริหารรับทราบ ผลลัพธ์การบริการจัดการจัดการทั้ง 4 สถาบันอยู่ในอันดับ 1 ใน 10 อันดับแรกของตารางสรุปเหรียญการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยและคาดว่าอันดับยังคงเป็นเช่นนี้ไปอีก 2-3 ปี จากการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะว่า ควรมีนโยบาย ด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่ชัดเจนเพื่อเป็นแนวทางในการบริการจัดการควรมีแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามขั้นตอน มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารควรมีการติดตามและประเมินงานอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง

อาพัทธ์ เตียวตระกูล (2555) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการนิสิตนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พบว่า รูปแบบการจัดการนิสิตนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 สภาพแวดล้อม ประกอบด้วย จุดมุ่งหมาย บทบาท ภารกิจ โครงสร้าง ส่วนที่ 2 ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านวิธีการจัดการ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และด้านระบบสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ส่วนที่ 3 กระบวนการ ประกอบด้วย ด้านการเรียน ด้านกีฬา และด้านการจัดสวัสดิการ และ ส่วนที่ 4 ผลผลิต ประกอบด้วย ด้านการเรียน และด้านกีฬา 2. ผลการประเมินความเหมาะสมและความถูกต้องครอบคลุมของรูปแบบการจัดการนิสิต นักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมและความถูกต้องครอบคลุมอยู่ในระดับมากที่สุด

ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ (2556) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการกีฬาออลฟ์เซิงท่องเที่ยวการวิจัยนี้เป็นการวิจัยที่ใช้วิธีผสมผสานในการรวบรวมข้อมูลของการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาออลฟ์เซิงท่องเที่ยว วิธีการดำเนินการวิจัยมี 2 ขั้นตอนคือ 1 การศึกษาปัจจัยส่วนผสมทางการตลาด (Marketing Mix) ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเล่นกีฬาออลฟ์เซิงท่องเที่ยวจากแนวคิดกลยุทธ์การตลาดสำหรับธุรกิจบริการตามแนวคิดของ Biter, M. J. and Booms, H (1981) ดำเนินการสอบถามนักกอล์ฟทั่วประเทศจำนวน 634 คน เครื่องมือเป็นแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และ 2 การศึกษารูปแบบการจัดการกีฬาออลฟ์เซิงท่องเที่ยวโดยการศึกษาเอกสารและสัมภาษณ์ผู้จัดการบริษัท organizer ผู้จัดการโรงแรมรีสอร์ท และที่พักรักษาสุขภาพกอล์ฟและผู้จัดการบริษัททัวร์กอล์ฟจำนวน 12 คนตามกรอบปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดและนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วสรุปเป็นรูปแบบการจัดการกีฬาออลฟ์เซิงท่องเที่ยว ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเล่นกีฬาออลฟ์เซิงท่องเที่ยวพบว่าตัวแปรพยากรณ์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเล่นกีฬาออลฟ์เซิงท่องเที่ยวมากที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ด้านผลิตภัณฑ์ด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านราคา 2) รูปแบบการจัดการกีฬาออลฟ์เซิงท่องเที่ยวมีอยู่ 2 รูปแบบได้แก่ 1. รูปแบบการจัดการกีฬาออลฟ์เซิงท่องเที่ยวแบบเน้นการท่องเที่ยวพบว่าผู้จัดการเป็นบริษัทเอกชนร่วมกับผู้จัดการร่วมจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ทททจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆกลุ่มเป้าหมายคือบุคคลทั่วไปและผู้สนใจในการท่องเที่ยว วิธีการจัดการดำเนินการโดยผู้จัดงานเป็นผู้เข้าพื้นที่ในการจัดงานใช้ชื่อว่าไทยเที่ยวไทย จะจัดขึ้นปีละ 4 ครั้งเพื่อนำเสนอผลิตภัณฑ์ราคาและจัดการโปรโมชั่น ผลที่ได้รับคือผลตอบแทนจากธุรกิจท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆและความพึงพอใจจากบุคคลทั่วไปและผู้สนใจในการท่องเที่ยว 2. รูปแบบการจัดการกีฬาออลฟ์เซิงท่องเที่ยวแบบเน้นกีฬาออลฟ์พบว่า ผู้จัดงานเป็นบริษัทเอกชนหรือ

แก๊นซ์เซอร์ที่จัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาอล์ฟแบบ tournament ร่วมกับผู้จัดร่วมจากบริษัทหรือสิ่งพิมพ์ทางกีฬาหรือโทรทัศน์ช่องกีฬาและบริษัทที่ให้การสนับสนุนสปอนเซอร์อีกหลายบริษัท จุดมุ่งหมายเพื่อตอบแทนทางธุรกิจกีฬาอล์ฟกลุ่มเป้าหมายคือกลุ่มนักกอล์ฟสมัครเล่นวิธีการจัดการดำเนินการโดยผู้จัดการจัดการแข่งขันในลักษณะใกล้เคียงกับการแข่งขันของนักกอล์ฟอาชีพ ผลที่ได้รับคือผลตอบแทนทางธุรกิจที่มีผลต่อการใช้สินค้าของสปอนเซอร์และความพึงพอใจจากนักกอล์ฟสมัครเล่น

แอน มหาศีตะ และถนอมศักดิ์ เสนาคำ (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการองค์กรกีฬาคนพิการในประเทศไทยในปัจจุบัน และนำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการองค์กรกีฬาคนพิการในประเทศไทย โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์กรกีฬาคนพิการ ประกอบด้วย ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารองค์กรกีฬา องค์กรกีฬาคนพิการ สมาคมกีฬา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการองค์กรกีฬา รวมถึงนักวิชาการที่มีความรู้และประสบการณ์ในด้านวิชาการและการบริหารในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนของการวิจัย ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานในการทำการวิจัย โดยการสุ่มแบบลูกโซ่ (Snowball Sampling) จำนวน 5 คน ขั้นตอนที่ 2 การประยุกต์ใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 17 คน ขั้นตอนที่ 3 การยืนยันรูปแบบฯ ด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยการสุ่มแบบลูกโซ่ (Snowball Sampling) จำนวน 10 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก พบว่าการบริหารจัดการองค์กรกีฬาคนพิการในประเทศไทยนั้นสามารถกำหนดกรอบในการวิจัยด้วยการใช้ทฤษฎีการจัดการปฏิบัติการ (Operational Management Theory) ของ Fayol ซึ่งเป็นทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ประกอบด้วยหน้าที่การบริหารจัดการ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน (Planning) ด้านการจัดองค์กร (Organizing) การประสานงาน (Coordination) การบังคับบัญชาหรือการสั่งการ (Commanding) และการควบคุม (Controlling) 2) ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบการบริหารจัดการองค์กรกีฬาคนพิการในประเทศไทย รอบที่ 2 และรอบที่ 3 มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และมีค่าพิสัยควอไทล์ตั้งแต่ 1.50 ลงมา ในทุกๆ ด้าน 3) ผลการยืนยันรูปแบบการบริหารจัดการองค์กรกีฬาคนพิการในประเทศไทย ด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่ารูปแบบการบริหารจัดการองค์กรกีฬาคนพิการในประเทศไทย มีความเหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้ทุกด้าน ประกอบด้วย ด้านการวางแผน มีสาระสำคัญ จำนวน 20 ข้อ ด้านการจัดองค์กร มีสาระสำคัญ จำนวน 25 ข้อ การบังคับบัญชาหรือการสั่งการ มีสาระสำคัญ จำนวน 36 ข้อ การประสานงาน มีสาระสำคัญ จำนวน 32 ข้อ และการควบคุม มีสาระสำคัญ จำนวน 11 ข้อ

พงษ์เอก สุขใส (2557) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พบว่า สภาพ และปัญหาการบริหารจัดการกีฬาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยภาพรวมมีการดำเนินการบริหารจัดการกีฬาและมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่สร้างขึ้น ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ด้านบุคคล ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก 2) กระบวนการบริหารจัดการ ประกอบด้วย การนำ การวางแผน การจัดองค์การ การลงมือปฏิบัติ การประสานงาน และการควบคุม 3) ผลผลิต ประกอบด้วย ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกายและเล่นกีฬาจนเป็นวิถีชีวิต ผู้มีความเป็นเลิศทางการกีฬาได้รับการสนับสนุน และทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม 3. การประเมินรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่พัฒนาขึ้นมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ และมีประโยชน์อยู่ในระดับมาก

ปรีชา พงษ์เพ็ง (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่องพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่ใช้บริการต่อรูปแบบการจัดการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยที่พัฒนาขึ้นใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการกีฬา จำนวน 5 คนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์การกีฬาจำนวน 6 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง ใช้วิธีการสัมภาษณ์เจาะลึกและสนทนากลุ่ม ประชากรในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่มาใช้บริการ ณ ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่ชัด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ ประชาชนที่มาใช้บริการ ณ ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 560 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจากผู้ให้บริการ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง และการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ การจัดการบุคลากร การจัดการการเงินและเศรษฐกิจ การจัดการเทคโนโลยี การจัดการการตลาด และการจัดการชุมชน โดยต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนกับภาคการเมืองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการและต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อม และบริบทของจังหวัดสุพรรณบุรีด้วย ผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า รูปแบบการจัดการ ที่พัฒนาขึ้นมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ อยู่ในเกณฑ์ที่ดี นอกจากนี้จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อรูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพ พบว่า ประชาชนที่ใช้บริการ ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกันมีความเห็นด้วยต่อรูปแบบการจัดการที่พัฒนาขึ้นว่ามีประสิทธิภาพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เทิดทูล โตคีรี (2558, หน้า 249) ได้ทำการวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาศูนย์ฝึกนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนของสโมสรฟุตบอลอาชีพ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาศูนย์ฝึกนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนของสโมสรฟุตบอลอาชีพโดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้ 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบ ปัจจัยในแต่ละองค์ประกอบ และแนวทางการพัฒนาศูนย์ฝึกนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนของสโมสรฟุตบอลอาชีพ 2) เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการพัฒนาศูนย์ฝึกนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนของสโมสรฟุตบอลอาชีพ 3) เพื่อประเมินรูปแบบการพัฒนาศูนย์ฝึกนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนของสโมสรฟุตบอลอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการพัฒนาศูนย์ฝึกนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนของสโมสรฟุตบอลอาชีพ ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อย คือ 1) ด้านบุคลากร 2) ด้านสถานกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก 3) ด้านงบประมาณ 4) ด้านการจัดการ องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อย คือ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการจัดการฝึก 3) ด้านการพัฒนา 4) ด้านการศึกษาและสวัสดิการ และ องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิต ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ 1) ด้านผลสำเร็จของการพัฒนา 2) ด้านเอกลักษณ์ของสโมสรและรูปแบบการพัฒนาศูนย์ฝึกนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนของสโมสรฟุตบอลอาชีพ มีค่าความเป็นไปได้ที่ระดับมากที่สุด

สมาน อัครภูมิ (2559) ได้ศึกษาความเป็นเลิศและการจัดการความเลิศ พบว่า ความเป็นเลิศและการจัดการความเป็นเลิศเป็นความมุ่งมั่นที่องค์กรต้องการกระทำและจะเป็น แต่มักจะเป็นเพียงคำกล่าวอ้างที่ไม่ค่อยจะทำอย่างจริงจังในทางปฏิบัติในบริบทการบริหารของไทย ประเด็นอาจจะไม่ใช่ผู้บริหารและบุคลากรในองค์กรไม่ยอมทำ แต่อาจจะเป็นเพราะยังไม่ค่อยชัดเจนในความหมาย และวิธีการที่จะนำไปสู่ความเป็นเลิศที่กล่าวถึงและอยากเป็นก็เป็นได้บทความนี้จะพยายามทำความเข้าใจและชี้ชวน ผู้บริหารและบุคลากรในองค์กรที่ต้องการสร้างความเป็นเลิศให้กับองค์กรของตนเอง เพื่อมองเห็นจุดเริ่มต้น และแสงไฟแห่งความสำเร็จที่ปลายทางด้วย โดยจะเริ่มต้นจากการทบทวนนิยามความเป็นเลิศ และต่อยอดหลัก คิดและแนวทางในการสร้างความเป็นเลิศเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นในการดำเนินการต่อไป

พรพิมล รุ่งเรืองศิลป์ (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพในมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพ และปัญหาของการจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพในมหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพในมหาวิทยาลัยราชภัฏ 3) เพื่อประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพและปัญหาการจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพในมหาวิทยาลัยราชภัฏอยู่ในระดับปานกลาง 2. รูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพในมหาวิทยาลัยราชภัฏที่สร้างขึ้น ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ด้านบุคคล ด้านงบประมาณและด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านขอขบขางาน

กาจัดการก็ทำเพื่อสุขภาพ 2) กระบวนการบริหารจัดการประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การนำการควบคุม 3) ผลผลิต นักศึกษา บุคลากรและประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการออกกำลังกาย และกีฬาเพื่อสุขภาพ 3. การประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพใน มหาวิทยาลัยราชภัฏที่พัฒนาขึ้นมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก

เพ็ญจันทร์ อุปพงษ์ และศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2560) ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียน อนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ คือ 1) การนำ องค์การ 2) การวางแผนกลยุทธ์ 3) การมุ่งเน้นผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน 4) การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ 5) การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล 6) การจัดการกระบวนการ และ 7) ผลลัพธ์การดำเนินการ ทั้งนี้ รูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมโดยรวมในระดับมาก เมื่อจัดลำดับความเหมาะสม ขององค์ประกอบทั้ง 7 มีดังนี้ คือการวางแผนกลยุทธ์ การนำองค์การ การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล การจัด กระบวนการ ผลลัพธ์การดำเนินการ การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ และการมุ่งเน้นผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ตามลำดับ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ารูปแบบมีความเหมาะสม

ทินกร ชอัมพงษ์ (2560) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารงานกีฬาแบบมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า 1) การศึกษาองค์ประกอบรูปแบบการบริหารงานกีฬา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการ นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านการควบคุม และด้านการประเมินผล 2) รูปแบบการบริหารงานกีฬาแบบ มีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยราชภัฏประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ส่วนที่ 2 เนื้อหา ประกอบด้วย องค์ประกอบหลักของรูปแบบการบริหารงานกีฬาแบบมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และกระบวนการพัฒนาการบริหารงานกีฬาแบบมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยราชภัฏและ ส่วนที่ 3 เงื่อนไขความสำเร็จของการนำรูปแบบไปใช้ 3) การประเมินรูปแบบการบริหารงานกีฬาแบบมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนการพัฒนารูปแบบการบริหารงานกีฬาแบบมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด บงกช จันทร์สุขวงศ์ (2562) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในโรงเรียนกีฬา สังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในโรงเรียนกีฬา สังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 2. เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในโรงเรียนกีฬา สังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 3. เพื่อประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในโรงเรียนกีฬา สังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬา

แห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาวิธีดำเนินการวิจัยมี 3 ขั้นตอนคือ 1) ศึกษาองค์ประกอบในการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในโรงเรียนกีฬา สังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยนำผลที่ได้มาทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ร่วมกับเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้กลุ่มตัวอย่าง 4 โรงเรียน และการสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูล จำนวน 12 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหา 2) การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในโรงเรียนกีฬา สังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มาয়กร่างรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในโรงเรียนกีฬา สังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในโรงเรียนกีฬา สังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้วยการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน และ 3) การประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในโรงเรียนกีฬา สังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในโรงเรียนกีฬา สังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยการทำแบบสอบถามความคิดเห็นจากผู้ให้ข้อมูล สถิติวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อเสนอแนะวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1. รูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในโรงเรียนกีฬา สังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประกอบด้วย 11 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ผู้ฝึกสอน/ผู้เชี่ยวชาญกีฬา 2) วิทยาศาสตร์การกีฬา 3) สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก 4)งบประมาณ 5) การบริหารจัดการองค์กร 6) การฝึกซ้อม 7) การจัดการประสบการณ์ในการแข่งขัน 8)การคัดเลือกนักกีฬา 9) ความพร้อมของนักกีฬา 10) การส่งเสริม สนับสนุนและการจูงใจ 11) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 2. การประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในโรงเรียนกีฬา สังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พบว่ามีความเป็นไปได้ตามความคิดเห็นของตัวแทนคณะกรรมการบริหารโรงเรียนกีฬา และผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาหรือผู้ฝึกสอนกีฬาที่ระดับมาก

9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Wilke (1983) ทำการศึกษาโครงสร้างทั่วไปของโปรแกรมพลศึกษาระดับอุดมศึกษาในอนาคตใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารโปรแกรมพลศึกษา จำนวน 100 คน ของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนในอเมริกา ที่มีจำนวนนักศึกษาสถาบันละไม่ต่ำกว่า 500 คน และเป็นสถาบันที่จัดให้มีการเรียนการสอนพลศึกษา ผลการวิจัย พบว่าในแต่ละภาคการศึกษาควรจัดให้การเรียนการสอนที่เน้นในด้านที่เกี่ยวข้องกับ สมรรถภาพของหัวใจ การไหลเวียนเลือด โภชนาการ และการควบคุมน้ำหนัก ให้มากขึ้น ผู้บริหารควรตระหนักถึงคุณค่า

ของการจัดวิชาพลศึกษาในหลักสูตรการศึกษาโดยกำหนดให้เป็นหน่วยกิต และในด้านการจัดกิจกรรมกีฬาและพลศึกษา ควรเป็นกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีวิตมากกว่าการเล่นกีฬาที่เป็นทีม ในด้านการสอนจะต้องสนองต่อความต้องการที่แตกต่างกันระหว่างบุคคล และควรมีการปรับปรุงเพื่อความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ

Armstrong (2007, p. 119 อ้างอิงใน สุริยา สุขสุภักดิ์, 2554, น. 108) พบว่าในการค้นหาและคัดเลือกนักกีฬาเยาวชนของแต่ละประเทศจนถึงการพัฒนาให้นักกีฬาสู่ความเป็นเลิศนักกีฬาถือได้ว่าเป็นรหัสลับของโค้ชที่มีความพยายามอย่างสูงและใช้เวลานานในการค้นหาความสามารถพิเศษเชิงกีฬาที่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนทั้งด้านร่างกายและจิตใจเพื่อพัฒนาให้เป็นนักกีฬาชั้นเยี่ยมระดับโลกปัจจัยหลักที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกันได้แก่พันธุกรรมด้านสังคม-เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมที่จะเกื้อหนุนให้เกิดความสำเร็จนักกีฬาเยาวชนที่อยู่ในระดับแนวหน้าในการแข่งขันนานาชาติของประเทศอังกฤษปัจจัยที่สำคัญได้แก่ตัวเด็กนักกีฬาเองสมาชิกในครอบครัวที่ส่งเสริมสนับสนุนอย่างจริงจังรวมทั้งสโมสรและการมีโค้ชที่ดีด้วย

Nikolai and Robinson (2009, p. 115) ได้ศึกษาเปรียบเทียบระบบพัฒนานักกีฬาเป็นเลิศโดยหาแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Benchmarking) เป็นวิธีการที่ศึกษาแนวทางการปฏิบัติที่เป็นเลิศเป็นแบบอย่าง ค้นหาแนวทางที่ต้องปรับปรุงเมื่อทำการวิเคราะห์แนวปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จ นำไปใช้เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าต่อไป เพื่อความสำเร็จให้สูงขึ้นไป จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องเข้าใจว่า “เรา” และ “คนอื่น” มีการดำเนินการอย่างไร โดยมีขั้น ตอนที่สำคัญดังนี้ 1) วิเคราะห์โครงสร้างภายใน (Internal) เป็นการเปรียบเทียบการดำเนินงานที่มีความคล้ายคลึงกัน ภายในองค์กรตัวเอง 2) ภาวะการแข่งขัน (Competitive) เป็นการเปรียบเทียบกับคนหรือองค์กรที่ดีที่สุดที่เป็นคู่แข่งกันโดยตรง 3) หน้าที่การทำงาน (Functional) เป็นการเปรียบเทียบวิธีการกับหน่วยงานอื่นที่มีกระบวนการในบทบาทหน้าที่ที่เหมือนกัน และ 4) กระบวนการทำงานทั่วไป (Generic Process) เป็นการเปรียบเทียบกระบวนการทำงานกับคนอื่น ๆ ที่มีนวัตกรรมสร้างสรรค์ เช่น กระบวนการทำงานซึ่งรูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่ใช้ในระบบกีฬาเป็นเลิศ ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่าการทำ Benchmarking มีอุปสรรคในการนำไปใช้ ถ้าปฏิบัติคิดว่าจะเป็นการลอกเลียนแบบ ดังนั้นควรใช้เทคนิคการบริหารจัดการ และนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาและปฏิบัติขั้นตอนของการศึกษาเปรียบเทียบและแก้ไขเพื่อให้เกิดแนวทางในการบริหารจัดการอันเป็นรูปแบบที่ตนเองสามารถปฏิบัติได้มากที่สุด

Glotova (2011) ทำการวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบการศึกษากีฬาในโรงเรียนของรัสเซีย สำหรับการพัฒนาระดับมืออาชีพและประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครู โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อแนะนำรูปแบบการศึกษากีฬาให้กับนักเรียนรัสเซียในวิทยาลัยพลศึกษา และติดตามความเข้าใจและความตั้งใจของพวกเขาที่จะสอนผ่านการเรียนรู้จากประสบการณ์ ใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 4 ขั้นตอน คือ การบรรยาย/การเรียนรู้ การมีส่วนร่วม/การฝึกปฏิบัติ การ

วางแผน และการสอน ในแต่ละขั้นตอนนักวิจัยสร้างโมเดล (mini - model) ที่จัดเป็นลักษณะของ "แผนการ – การดำเนินการ – การสะท้อนกลับ" (plan-action-reflection) การออกแบบงานวิจัยในครั้งนี้อยู่บนพื้นฐานลักษณะเฉพาะของการปฏิบัติงาน โดยการจัดสัมมนาเพื่อสร้างรูปแบบการสอน หลังจากได้รูปแบบแล้วนำไปแนะนำให้กับครู (pre-service teacher) เพื่อทดลองใช้ในโรงเรียน และขณะเดียวกันให้นักศึกษาระดับวิทยาลัยทำการฝึกสอนกับนักศึกษาใหม่ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษาด้วย โดยผู้วิจัยติดตามสังเกตการสอน และเป็นที่ปรึกษาในการสอนตลอดช่วงที่ทดลองใช้ และเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้แล้วนำมาผลมาวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ผลการศึกษา พบว่า สิ่งสำคัญที่สุดที่ค้นพบจากการทดลองใช้รูปแบบการสอนในครั้งนี้ คือ การเชื่อมโยงความรู้ของครูผู้สอนให้ระหว่างทำการสอน ในระยะแรกครูผู้ร่วมสอนมักจะเริ่มต้นด้วยการเข้าใจผิดเกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่จัดทำขึ้น ซึ่งครูควรจะเป็นเพียงผู้ดำเนินการ นักเรียนจะต้องให้เป็นหลักของชั้นเรียน ทั้งนี้ในรูปแบบใหม่ของการศึกษากีฬา ควรจะมีรูปแบบการเรียนการสอนที่แตกต่างกันตามสไตล์ของผู้สอน ซึ่งครูผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกของกิจกรรมในชั้นเรียน และการเตรียมการเรียนการสอนด้วยตนเองเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ เพราะการสอนในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียวมีเวลาน้อยไม่เพียงพอต่อการพัฒนาและการนำไปประยุกต์ใช้

ค คือ ให้ความยืดหยุ่นในเรื่องของการถือบวช การปรับเปลี่ยนเงื่อนไขของการสอบ การอำนวยความสะดวกต่อการเดินทางให้นักกีฬา มีอาจารย์สอนเสริมให้ ให้ความรู้ทางด้านโภชนาการกีฬา และการดูแลทางการแพทย์ที่ครบถ้วน รวมทั้งการตรวจทางการแพทย์สอบก่อนฤดูกาลแข่งขัน อย่างไรก็ตามสิ่งที่ทำหายที่มหาวิทยาลัยต้องพิจารณาเพื่อให้การพัฒนากีฬาเกิดผลเป็นที่ยอมรับในวงการกีฬาระดับโลก คือ มหาวิทยาลัยต้องไม่ขาดงบประมาณ มีทัศนวิสัยกว้างไกล การได้รับการสนับสนุนจากบุคลากรในคณะและบุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยและได้รับความสนใจจากสื่อ

Kriemadis (2011) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวางแผนกลยุทธ์แผนกกีฬาของมหาวิทยาลัยใน สหราชอาณาจักร โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพิจารณาขอบเขตที่แผนกกีฬาของมหาวิทยาลัยใน สหราชอาณาจักรใช้ในการวางแผนเชิงกลยุทธ์ เพื่อระบุปัจจัยสำคัญที่ขัดขวางการวางแผนเชิงกลยุทธ์ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้แผนเชิงกลยุทธ์กับขนาดของมหาวิทยาลัย และประสบการณ์ของผู้อำนวยความสะดวกหน่วยงานกีฬา ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 101 สถาบัน จากบริติชมหาวิทยาลัยสมาคม (BUSA) ผลการศึกษา พบว่า ร้อยละ 59.5 ของภาควิชากีฬามีแผนกลยุทธ์ที่เขียนเป็นแผนระยะยาว มีการประเมินสภาวะแวดล้อมภายนอกและภายใน อยู่บนพื้นฐานของพันธกิจ และเป้าหมายของแผนกกีฬา ที่เหลืออีกร้อยละ 40.5 ยังไม่มีแผนเชิงกลยุทธ์ ใช้เพียงส่วนประกอบบางอย่างของกระบวนการวางแผนเชิงกลยุทธ์ และบางส่วนใช้แผนและงบประมาณระยะสั้น โดยร้อยละ 75.7 ของหน่วยงานมีการทางด้านกีฬาได้มีการพัฒนาวิสัยทัศน์ และ มากกว่าร้อยละ 90 ได้มีการ

พัฒนาพันธกิจและดำเนินการวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค (SWOT) จากสภาพแวดล้อม มีการประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการวางแผน ร้อยละ 73 และประเมินการทำงานภาพรวมของแผนกกีฬา ร้อยละ 78.4 สำหรับปัจจัยที่ขัดขวางการวางแผนเชิงกลยุทธ์ด้านกีฬาเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ ทรัพยากรทางการเงินไม่เพียงพอ เวลาไม่เพียงพอ การฝึกอบรมการจัดทำแผนไม่เพียงพอ การสื่อสารไม่ชัดเจน การต่อต้านของทีมงาน และการวางแผนที่ไม่มีมูลค่าและพบว่า ขอบเขตของการใช้แผนเชิงกลยุทธ์ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = .57$) กับประสบการณ์ของผู้อำนวยการหน่วยงานกีฬา ซึ่งผู้วิจัยมีแนวคิดว่ามีมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีแผนกลยุทธ์ที่ชัดเจน

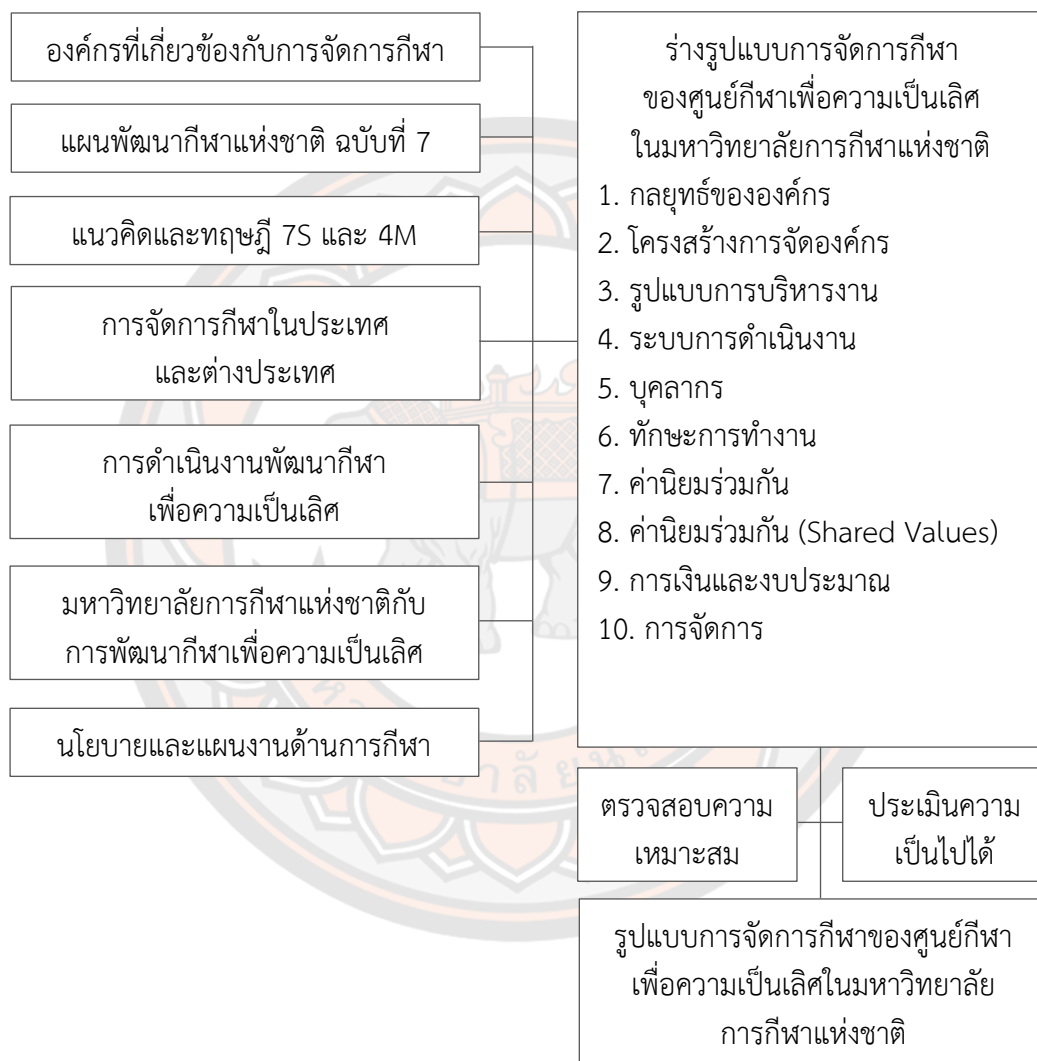
Jacobsson and Timpka (2014, p. 178) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาารูปแบบองค์กรที่เชื่อมโยงกับอุปสรรคองค์กรปฏิบัติการในการป้องกันความเสียหายร้ายแรง : การศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติ การในการแข่งขันกีฬาในประเทศสวีเดน เนื่องจากช่องว่างระหว่างองค์กรกีฬาและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ข้องกับกีฬา เป็นผลทำให้เกิดการก้าวถอยและแทรกซ้อนทำงาน จนทำให้เกิดความเสียหายร้ายแรงซึ่งเป็นอุปสรรคต่อองค์กรปฏิบัติการ จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อพัฒนารูปแบบส่งเสริมความปลอดภัยระหว่างองค์กรกีฬา โดยกำหนดเป้าหมายในการป้องกันความเสียหายร้ายแรงโดยระบุแนวทางป้องกันที่เป็นอุปสรรคต่อองค์กรปฏิบัติการ ทำการวิจัยโดยการวิจัยเชิงปฏิบัติการกับการสนทนากลุ่ม (Focus group) โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการแปลงหน้าที่ทางคุณภาพ (Quality Function Deployment Technique) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การในการวิจัย คือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาของสวีเดน ได้แก่ นักกีฬา, เจ้าหน้าที่ในตำแหน่งที่แตกต่างกันของสมาคมกีฬาสวีเดน, ผู้ฝึกสอน, นักกีฬา, แพทย์, ตัวแทนสโมสร และผู้ปกครองของนักกีฬาเยาวชน (ปี 1 จำนวน 12 คน, ปี 2 จำนวน 35 คน) ข้อมูลเชิงคุณภาพที่เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ความต้องการของกีฬา, ความต้องการขององค์กร, การเปลี่ยนแปลงองค์กร ซึ่งผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการรักษาความปลอดภัยขององค์กรกีฬา ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงของการระบุความต้องการของกีฬา ความต้องการขององค์กร และการเปลี่ยนแปลงองค์กร องค์กรที่ปฏิบัติในรูปแบบนี้อย่างจริงจัง และต่อเนื่องซึ่งส่งผลตรงข้ามกับอุปสรรคขององค์กรปฏิบัติการ โดยองค์กรปฏิบัติการมีโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการแลกเปลี่ยนของฐานข้อมูลและการประชาสัมพันธ์ความแตกต่างของการแข่งขันกีฬา โดยองค์กรจะเฝ้าระวังความปลอดภัยของระบบอินเทอร์เน็ต ให้ครอบคลุมการแข่งขันกีฬาทั้งหมดของประเทศสวีเดนรูปแบบระบบรักษาความปลอดภัย จะถูกนำมาพิจารณาร่วมกันระหว่างนักกีฬานักวิจัยสมาคมกีฬาสวีเดน ผู้ฝึกสอน โดยอนุญาตให้สนทนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่แตกต่างกันระหว่างผู้ฝึกสอนและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ การกล่าวโดยสรุปคือ รูปแบบความปลอดภัยระหว่างองค์กรกีฬา ในการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกร่วมกันระหว่างองค์กรกีฬาและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกีฬาได้รับการพัฒนา และดำเนินการแข่งขันกีฬาของประเทศสวีเดน โดยคุณลักษณะที่สำคัญในรูปแบบนี้ คือ

ต้องทราบกีฬาที่เป็นที่ต้องการ ความต้องการขององค์กรเอง และการเปลี่ยนแปลงองค์กรให้เหมาะสม ซึ่งโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรก็เป็นสิ่งสำคัญต่อที่สนับสนุนการแลกเปลี่ยนฐานข้อมูลและการประชาสัมพันธ์ระหว่างการแข่งขันกีฬา ซึ่งการทำวิจัยในอนาคตควรศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานและการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบใหม่ในการป้องกันความเสียหายร้ายแรงชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาด้านการกีฬาขั้นพื้นฐาน การกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ หรือการกีฬาเพื่อการอาชีพ โดยอาศัยหลักการบริหารจัดการทั้งสิ้น ทั้งนี้เป็นเพราะวัยเด็ก เยาวชนทั้งจะหลายศึกษาอยู่ในระบบโรงเรียน ส่วนการศึกษาในระดับสูงขึ้นไปก็จะมีสัดส่วนการเข้ารับการศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาในสัดส่วนที่แตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ ตามการพัฒนาและความพร้อม นอกจากนี้ยังพบว่าการพัฒนากีฬาจะเป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนาชาติได้อย่างชัดเจน ซึ่งผู้วิจัยจะนำข้อมูลดังกล่าวมาสร้าง กรอบแนวคิดในการวิจัย และวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษานักการศึกษานักวิจัยที่ศึกษารูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และกำหนดเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน แสดงดังกรอบวิธีวิจัย (Research Framework) ดังนี้

ภาพ 2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

การศึกษาแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ศึกษาจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำแนกเป็น รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี ฝ่ายกิจการนิสิต หัวหน้าสำนักงานศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ผู้เชี่ยวชาญกีฬา จำนวน 104 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกีฬาในศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำแนกเป็น รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต หัวหน้าสำนักงานศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ผู้เชี่ยวชาญกีฬา จำนวน 104 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามภูมิภาคที่ตั้งของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ผู้เชี่ยวชาญกีฬา 4 ภูมิภาค ภูมิภาคละ 1 มหาวิทยาลัย แล้วเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง มหาวิทยาลัยละ 4 คน ซึ่งเป็น รองอธิการบดี จำนวน 1 คน ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา จำนวน 1 คน หัวหน้าสำนักงานศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญกีฬา จำนวน 1 คน สังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวนทั้งหมด 16 คน ดังนี้

1. ภาคเหนือ คือ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุโขทัย
2. ภาคใต้ คือ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตตรัง
3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอุดรธานี
4. ภาคกลาง คือ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา

2. ตัวแปรที่ศึกษา

แนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ คือ เป็นแบบศึกษาเอกสารและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง เพื่อศึกษาแนวทางที่เกี่ยวกับการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3.1 การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

2. กำหนดประเด็นการสัมภาษณ์ และข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ

กีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คือ แนวทางทั้ง 10 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกลยุทธ์ขององค์กร 2) ด้านโครงสร้างขององค์กร 3) ด้านรูปแบบการบริหารงานของผู้บริหารระดับสูง 4) ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร 5) ด้านบุคลากรในองค์กร 6) ด้านทักษะ 7) ด้านค่านิยมร่วม 8) ด้านงบประมาณ 9) ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ และ 10) ด้านการจัดการ

3. นำร่างแบบศึกษาเอกสาร แบบสัมภาษณ์ เกี่ยวกับการศึกษาแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบคุณภาพขั้นต้นด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับนิยามเชิงปฏิบัติการ และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

4. นำแบบศึกษาเอกสาร แบบสัมภาษณ์ ปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและมาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน จากนั้นรวบรวมข้อมูล ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างรายการข้อคำถามกับ วัตถุประสงค์การวิจัยด้วยค่า IOC (Index of Item Objective Congruence)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมโดยใช้การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ (Formal Interview) และการวิเคราะห์เอกสาร (Document Analysis) ดังนี้

4.1 วิเคราะห์เอกสาร ผู้วิจัยใช้ข้อมูลจากเอกสารซึ่ง ประกอบด้วย รายงานการประเมินคุณภาพภายใน รายงานผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

4.2 การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต หัวหน้าสำนักงานศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ผู้เชี่ยวชาญกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประกอบไปด้วย 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การยกร่างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ ที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 มากร่างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

2. ผู้วิจัยนำร่างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการ กีฬาแห่งชาติ ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเหมาะสม

3. ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปดำเนินการปรับปรุง แก้ไข จัดทำเป็นร่าง รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ส่วนที่ 2 การตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศใน มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 9 คน โดยคัดเลือกจากผู้ที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหาร ที่มีความรู้และประสบการณ์ เกี่ยวกับการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 3 คน ได้แก่

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพัชร์ พูลสวัสดิ์ รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ วิทยาเขตสุโขทัย

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย สุขดี รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติ สิทธิจินดา รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเพชรบูรณ์

กลุ่มที่ 2 อาจารย์มหาวิทยาลัยและอาจารย์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่สอนเกี่ยวกับ พลศึกษา และการจัดการกีฬา ที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 3 คน ได้แก่

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา สังขวดี อดีตอาจารย์มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ปรึกษา โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยนเรศวร

2. รองศาสตราจารย์ ดร.นิธิดชน์ เชิดพุทธ อดีตอาจารย์มหาวิทยาลัยนเรศวร

3. ดร.จุฬา ดิงศภัทย์ อดีตอาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มที่ 3 ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถในระดับชาติ จำนวน 3 คน ได้แก่

1. ดร.กิตติพงษ์ โพธิภูมิ อดีต่ออธิบดีกรมพลศึกษา และคณะกรรมการพาราลิมปิกแห่งประเทศไทย
2. ดร.ปัญญา หาญลำยวง อดีตรองปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา อดีต่ออธิบดีกรมพลศึกษา
3. นายกมล ต้นกิมหงษ์ หัวหน้าผู้ฝึกสอนทีมแฮปปี้เตอร์ ทีมชาติไทย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 2.1 ลักษณะของเครื่องมือ ได้แก่ ร่างรูปแบบฯ, ประเด็นสนทนากลุ่มและแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ
 - 2.2 การสร้างเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้
 - 1) สังเคราะห์ แนวทางร่างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
 - 2) กำหนดประเด็นในการสนทนากลุ่มเรื่องประเด็นการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของการใช้ภาษา
 - 3) นำข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มาปรับปรุงแก้ไขทุกประเด็นเพื่อนำไปใช้ในการสนทนากลุ่ม
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
 1. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ในการทำหนังสือถึงผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม
 2. ผู้วิจัยส่งหนังสือขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่มถึงผู้ทรงคุณวุฒิทางไปรษณีย์ โดยแนบ 1) โครงร่างวิทยานิพนธ์ 2) ร่างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 3) ประเด็นในการสนทนากลุ่ม
 3. ผู้วิจัยประสานผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อแจ้งและยืนยันการเข้าร่วมสนทนากลุ่มอีกครั้งทางโทรศัพท์
 4. ดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ในวันที่ 1 เดือนมีนาคม 2564 เวลา 10.00 น. ณ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยในการดำเนินการสนทนากลุ่มในครั้งนี้ ประธานคือว่าที่ร้อยตรี ดร.ทวีทรัพย์ เขยผักแว่น ผู้ทำหน้าที่ดำเนินการสนทนา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมธจิต แป้นศรี ผู้วิจัยเป็นผู้นำเสนอร่างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้ทำหน้าที่บันทึกเสียงและถ่ายภาพ คือ ดร.ภักดิ์วัฒน์ เชิดพุทธ
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยนำข้อเสนอแนะต่างๆ ของผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาฉันทามติ (Consensus) และปรับปรุงแก้ไขร่างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

การประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้แก่ บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้แก่ รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา หัวหน้าสำนักงานกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และผู้เชี่ยวชาญกีฬา โดยเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 17 วิทยาเขต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ วิทยาเขตเพชรบูรณ์ วิทยาเขตลำปาง วิทยาเขตสุโขทัย วิทยาเขตกรุงเทพฯ วิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร วิทยาเขตสุพรรณบุรี วิทยาเขตอ่างทอง วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตมหาสารคาม วิทยาเขตศรีสะเกษ วิทยาเขตวิทยาเขตอุดรธานี วิทยาเขตกระบี่ วิทยาเขตชุมพร วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตยะลา วิทยาเขต 4 คน ซึ่งเป็น รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ ผู้อำนวยการศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และผู้เชี่ยวชาญ รวมจำนวนทั้งหมด 68 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ลักษณะของเครื่องมือ ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน

2 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 142 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 3 ถ้ามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนำรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ไปใช้ในการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำรายละเอียดตามมติหลังจากการสนทนากลุ่ม ที่ได้ข้อสรุปของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มากำหนดเป็นประเด็นคำถาม

2. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเพื่อประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

3. ผู้วิจัยนำร่างแบบสอบถามเพื่อประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและการใช้ภาษา

4. นำข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไขและจัดทำแบบสอบถามเพื่อประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพร้อมกับแบบประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อขอเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยส่งหนังสือนำจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ไปยังกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทางไปรษณีย์ เป้าหมายในการเก็บข้อมูล จำนวน 68 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาร้อยละ 100

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ไปใช้โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, ม.ป.ป. หน้า 183) ดังนี้

4.50-5.00 หมายถึง รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

3.50-4.49 หมายถึง รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ มีความเป็นไปได้ในระดับมาก

2.50-3.49 หมายถึง รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ มีความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง

1.50-2.49 หมายถึง รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ มีความเป็นไปได้ในระดับน้อย

1.00-1.49 หมายถึง รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ มีความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การตัดสินพิจารณาจากข้อความที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไปและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานมีค่าไม่เกิน 1.00 ส่วนข้อเสนอแนะผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ” ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประกอบไปด้วย 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การยกร่างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ดำเนินการดังนี้

ส่วนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

1.1 ศึกษาค้นคว้าข้อมูลและทบทวนวรรณกรรม จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร การศึกษาทางวิชาการ และงานวิจัย

การศึกษาค้นคว้าข้อมูลและทบทวนวรรณกรรม จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร การศึกษาทางวิชาการ และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล และสร้างกรอบแนวคิดในการนำมาสร้างแบบสัมภาษณ์ สรุปรูปข้อมูลได้ดังต่อไปนี้

ตาราง 2 ผลการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ด้าน	แนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ความถี่)
1	ด้านกลยุทธ์ขององค์กร	6
2	ด้านโครงสร้างขององค์กร	5
3	ด้านรูปแบบในการบริหารงาน	5
4	ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร	7
5	ด้านบุคลากรในองค์กร	5
6	ด้านทักษะ	11
7	ด้านค่านิยมร่วม	5
8	ด้านงบประมาณ	9
9	ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์	7
10	ด้านการจัดการ	9

จากตาราง 2 พบว่า ผลการศึกษาแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้แนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจำนวน 10 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านกลยุทธ์ขององค์กร 2) ด้านโครงสร้างขององค์กร 3) ด้านรูปแบบในการบริหารงาน 4) ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร 5) ด้านบุคลากรในองค์กร 6) ด้านทักษะ 7) ด้านค่านิยมร่วม 8) ด้านงบประมาณ 9) ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ และ 10) ด้านการจัดการ

ตาราง 3 ผลการศึกษาแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

จากการสัมภาษณ์ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจำนวน 16 คน ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ ได้แก่ รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา หัวหน้าสำนักงานศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ผู้เชี่ยวชาญกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และได้ผลการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้าน	แนวทางการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
1. ด้านกลยุทธ์ขององค์กร	<p>มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ด้านการกีฬามีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพ ทำการสอน วิจัยและพัฒนา บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ที่มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้านการกีฬา การพลศึกษาการสร้างเสริมสุขภาพ วิทยาศาสตร์การกีฬา การบริหารจัดการกีฬา การประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมกีฬา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นแหล่งสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาของประเทศ จัดทำแผนยุทธศาสตร์ระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาวด้านการกีฬา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านศาสตร์การกีฬา 1.2 ส่งเสริมวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม ด้านศาสตร์การกีฬา 1.3 ส่งเสริมบริการวิชาการแก่สังคม 1.4 ส่งเสริมการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย 1.5 ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนและนักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล เช่น การกำหนดชนิดกีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่ชัดเจนของแต่ละสถาบัน 1.6 ส่งเสริมการพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ 1.7 ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติให้มีคุณภาพ 1.8 ส่งเสริมการสร้างความร่วมมือหรือการสร้างเครือข่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ 1.9 ส่งเสริมนักศึกษาและบุคลากรของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศให้มีการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น 1.10 จัดสรรงบประมาณด้านสวัสดิการ สร้างขวัญและกำลังใจให้นักกีฬาให้กับศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของ

ด้าน	แนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
	มหาวิทยาลัยแห่งชาติ เช่น 1) ทุนการศึกษา 2) ชุตฝึกซ้อมกีฬา 3) อุปกรณ์กีฬา
1. ด้านกลยุทธ์ขององค์กร	<p>1.11 เพิ่มค่าตอบแทนให้กับผู้เชี่ยวชาญกีฬาทั้งในประเทศ และต่างประเทศให้มีความเหมาะสม</p> <p>1.12 ส่งเสริมการจัดทำแผนทางการฝึกซ้อมและการแข่งขัน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศและการกำกับติดตามและประเมินผล</p> <p>1.13 ส่งเสริม พัฒนา สนับสนุนนักกีฬาทุกระดับเพื่อเป็นเลิศ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยใช้หลักวิทยาศาสตร์ทางการ กีฬาและการจัดการศึกษาแบบพิเศษ 1) พัฒนาระบบการ บริหารจัดการกีฬา</p> <p>2) ส่งเสริมนักกีฬา</p> <p>1.14 สรรหานักกีฬาและผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ ทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>1.15 ส่งเสริมให้ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเข้าร่วมการ แข่งขันทุกรายการและจัดการแข่งขันทุกระดับ</p>
2. ด้านโครงสร้างของ องค์กร	<p>ในแต่ละส่วนต้องมีการกำหนดภารกิจความรับผิดชอบต้องม งานด้วยกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายให้เกิดความชัดเจน แบ่ง โครงสร้างออกเป็น 2 ส่วน</p> <p>2.1 โครงสร้างด้านผู้บริหารองค์กร</p> <p>2.1.1 อธิการบดี</p> <p>2.1.2 รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต</p> <p>2.1.3 ผู้อำนวยการศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ สำนัก อธิการบดี</p> <p>2.1.4 ผู้อำนวยการศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศประจำ วิทยาเขต</p> <p>2.1.5 ผู้เชี่ยวชาญกีฬาหรือผู้ฝึกสอนกีฬาศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศ</p> <p>2.1.6 ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนนักกีฬา</p>

ด้าน	แนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
2. ด้านโครงสร้างขององค์กร	<p>2.2 โครงสร้างด้านผู้ปฏิบัติงาน</p> <p>2.2.1 งานบริหารทั่วไป ได้แก่ 1) งานธุรการ 2) งานการเงินและพัสดุ 3) งานประกันคุณภาพการศึกษา</p> <p>2.2.2 งานแผนและงบประมาณ</p> <p>2.2.3 งานบริหารจัดการกีฬา ได้แก่ 1) งานบริหารจัดการกีฬา 2) งานสวัสดิการทางการกีฬา 3) งานมาตรฐานสนามกีฬาและอุปกรณ์ 4) งานฐานข้อมูลและสารสนเทศ</p> <p>2.2.4. งานส่งเสริมและพัฒนากีฬา 1) งานสรรหาบุคลากรทางการกีฬา 2) งานพัฒนาและส่งเสริมกีฬา 3) งานส่งเสริมสนับสนุนนักกีฬาเข้าร่วมกีฬามหาวิทยาลัย 4) งานจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ</p> <p>5) โครงการ 1 วิทยาเขต 1 ชนิดกีฬา</p> <p>2.2.5 งานจัดการแข่งขันกีฬา การจัดการแข่งขันกีฬา โรงเรียนกีฬา การจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ การจัดการแข่งขันระดับชาติและนานาชาติ</p> <p>2.2.6 งานวิชาการและประกันคุณภาพ</p> <p>2.2.7 งานส่งเสริมวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬา</p>
3. ด้านรูปแบบในการบริหารงาน	<p>รูปแบบในการบริหารงานของผู้บริหารประกอบด้วย</p> <p>3.1 รูปแบบการทำงานเป็นทีมและการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม</p> <p>3.2 รูปแบบการทำงานแบบกระจายอำนาจประชาธิปไตย</p> <p>3.3 สร้างเครือข่ายความร่วมมือการดำเนินงานตามภารกิจให้คล่องตัวมากขึ้นในหลาย ๆ มิติ</p> <p>3.4 ความเป็นเอกภาพ</p> <p>3.5 ความร่วมมือและการบูรณาการกับองค์กรอื่นๆ</p> <p>3.6 มีการวางแผนในการทำงานที่ชัดเจน เช่น วางการฝึกซ้อม วางแผนการแข่งขัน</p>

ด้าน	แนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
	3.7 มีกระบวนการในการควบคุมที่โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ 3.8 มีกระบวนการติดตามความก้าวหน้าและการประเมินผล อย่างเป็นรูปธรรม 3.9 มีการนำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักกายภาพบำบัด นักโภชนาการเพื่อดูแลความสมบูรณ์ของนักกีฬา 3.10 มีการนำแผน และการจัดการเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ
4. ด้านระบบในการ ดำเนินงานขององค์กร	ระบบในการดำเนินงานขององค์กร มีดังนี้ 4.1 ต้องปฏิบัติงานตามโครงสร้างระบบ 4.2 มีระบบการทำงานที่ชัดเจนและสามารถขับเคลื่อนการ ทำงานได้ 4.3 มีการนำระบบนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการ ดำเนินงาน 4.4 มีการนำทฤษฎีระบบมาใช้ในการดำเนินงาน 4.5 มีการนำกระบวนการนำเข้า OUTPUT – OUTCOM 4.6 มีนำกระบวนการ PDCA ในการปฏิบัติงาน 4.7 มีการนำ Swot analyze มาวิเคราะห์ห้องค์ 4.8 มีระบบการควบคุมในการดำเนินงาน
5. ด้านบุคลากรในองค์กร	บุคลากรในองค์กร มีดังนี้ 5.1 กระบวนการสรรหารับบุคลากรและนักกีฬาที่มี คุณสมบัติตรงและเหมาะสมกับงาน 5.2 การจัดคนให้เหมาะสมกับงานในทุกงานของศูนย์ 1) งาน บริหารทั่วไป 2) งานแผนและงบประมาณ 3) งานบริหารจัดการ กีฬา 4) งานส่งเสริมและพัฒนากีฬา 5) งานจัดการแข่งขันกีฬา 5.3 การคัดเลือกบุคลากรในองค์กรตามคุณสมบัติตาม เกณฑ์ที่กำหนด 5.4 สมรรถนะของผู้ฝึกสอนกีฬามีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่ กำหนด

ด้าน	แนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
	<p>5.5 สมรรถนะของบุคลากรตรงตามภารกิจและคุณสมบัติในทุกๆ มิติ</p> <p>5.6 ผู้บริหาร มีวิสัยทัศน์ ตระหนักในความสำคัญ และเข้าใจจุดมุ่งหมาย</p> <p>5.7 เจ้าหน้าที่ สามารถประสานงาน สามารถให้คาปรึกษา สามารถใช้เทคโนโลยี มีใจบริการ ความรู้และสนใจเรื่องกีฬา</p> <p>5.8 ผู้ฝึกสอนกีฬา/ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีความสามารถเฉพาะ มีเอกสารรับรอง มีความเอาใจใส่ เข้าใจจุดมุ่งหมายทางกีฬาของมหาวิทยาลัย มีปรัชญาการทำงาน เข้าใจจิตวิทยา มีระเบียบวินัย เป็นแบบอย่างที่ดี และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ</p> <p>5.9 อาจารย์ที่ปรึกษาประจำทีมกีฬา/ผู้จัดการทีม มีความโปร่งใส เป็นผู้ดูแลเฉพาะนักกีฬา สามารถให้คาปรึกษา สามารถประสานงาน มีความเอาใจใส่ รู้หน้าที่ตนเอง ทุกๆ มิติ</p> <p>5.10 อาจารย์ที่ปรึกษา มีความเอาใจใส่</p> <p>5.11 อาจารย์ผู้สอน เข้าใจธรรมชาติของนักกีฬา</p> <p>5.12 นักกีฬาเป็นผู้ที่มีศักยภาพด้านกีฬา และมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด</p> <p>5.13 มีบุคลากรตามโครงสร้างขององค์กร ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน นักกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักกายภาพบำบัด นักจิตวิทยา ทีมวางแผน นักวิเคราะห์และวางแผน นักเทคโนโลยีการกีฬา</p>
6. ด้านทักษะ	<p>6.1 มีทักษะพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้</p> <p>6.2 มีทักษะการประสานงานที่ดี</p> <p>6.3 มีทักษะในการสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัย</p> <p>6.4 มีทักษะทางด้านวิจัยทางการกีฬา</p> <p>6.5 มีทักษะในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการกีฬา</p> <p>6.6 มีทักษะในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ดี</p> <p>6.7 มีทักษะเฉพาะด้านที่ตรงตามความสามารถและ</p>

ด้าน	แนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
	<p>เหมาะสม</p> <p>6.8 มีทักษะด้านการใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาอาเซียน</p> <p>6.9 มีทักษะความสามารถเฉพาะตำแหน่งตามชนิดกีฬา</p> <p>6.10 มีการทักษะในการสื่อสารเพื่อการเข้าใจในการปฏิบัติงาน</p> <p>6.11 มีทักษะในการเป็นผู้นำ</p> <p>6.12 ต้องมีทักษะในการสร้างแรงจูงใจและแรงบรรณานใจในการปฏิบัติงาน</p> <p>6.13 ต้องมีทักษะการบริหารเวลา</p>
7. ด้านค่านิยม	<p>7.1 ต้องมีทัศนคติที่ดีด้านกีฬาไปในทิศทางเดียวกัน</p> <p>7.2 ต้องมีการรักษาสมดุของค่านิยม</p> <p>7.3 สร้างค่านิยมของการรักองค์กร</p> <p>7.4 มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ร่วมงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง</p> <p>7.5 ต้องให้การสนับสนุนการทำงานขององค์กร</p> <p>7.6 ต้องให้ความเห็นอกเห็นใจผู้ร่วมงานขององค์กร เช่น ให้กำลังใจ แสดงคำชมเชยและให้ความเชื่อถือไว้วางใจแก่นักกีฬาและผู้ฝึกสอน</p> <p>7.7 มีความยินดีชื่นชมกับคนในองค์กรที่ประสบผลสำเร็จ</p> <p>7.8 บุคลากรทุกฝ่ายต้องมีความร่วมมือสมัครสมานสามัคคีถึงจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย เช่น กิจกรรมสังสรรค์ร่วมกัน รับประทานอาหารร่วมกัน สภากาแฟ ยูนิฟอรม์</p> <p>7.9 การจัดกิจกรรมเชื่อมความสามัคคีในรูปแบบต่างๆ เช่น การแต่งชุดยูนิฟอรม์ที่เหมือนกัน กันตามวัฒนธรรมหรือสภาพการตามภูมิภาค</p> <p>7.10 สร้างกลุ่มเครือข่ายทางเทคโนโลยี เช่น แพนคลับ เฟสบุ๊ก ไลน์ การประชาสัมพันธ์</p>

ด้าน	แนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
	<p>7.11 สนับสนุนบุคลากรในองค์กร ในด้านการพัฒนาทักษะฝึกรวม สัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้</p> <p>7.12 สนับสนุนทุนการศึกษา มอบเกียรติบัตรให้นักกีฬาที่ได้รับเหรียญรางวัลในการแข่งขันกีฬา เช่น ค่าตอบแทน เบี้ยเลี้ยง ค่ายานพาหนะ ค่าที่พัก</p> <p>7.13 การสร้างแรงจูงใจด้วยการจัดสวัสดิการให้บุคลากรด้านกีฬา ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา เทคนิคการจูงใจที่สำคัญ ประกอบด้วย เงิน การมีส่วนร่วม และคุณภาพชีวิตในการทำงาน</p>
8. ด้านงบประมาณ	<p>8.1 จัดสรรงบประมาณตามวัตถุประสงค์โครงการ และกระจายงบประมาณให้คุ้มค่าที่สุด</p> <p>8.2 ภาครัฐจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนโครงการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ</p> <p>8.3 มีการจัดหางบประมาณจากหน่วยงานภายนอก เช่น ภาคเอกชน บริษัท และหน่วยงานอื่นๆ</p> <p>8.4 จัดงบประมาณสนับสนุนอย่างเป็นระบบครบวงจร</p> <p>8.5 จัดสรรงบประมาณให้มีความพอเพียง คุ่มค่า และคุ้มค่า</p> <p>8.6 จัดหาผู้สนับสนุนสปอนเซอร์จากหน่วยงานภายนอกที่ให้การสนับสนุน</p> <p>8.7 จัดสรรงบประมาณให้มีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กับบุคลากร</p>
9. ด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์	<p>9.1 สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกมีความพร้อม</p> <p>9.2 สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกมีความทันสมัย</p> <p>9.3 สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกมีความเหมาะสม</p> <p>9.4 มีแผนในการบริหารจัดการและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ชัดเจน เช่น การจัดหา การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์</p> <p>9.5 สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกมีความปลอดภัยช่วยสร้างแรงบันดาลใจสร้างมาตรฐานการฝึกเหมาะกับร่างกายและ</p>

ด้าน	แนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
พัฒนาการของนักกีฬา	9.6 มีที่พักนักกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกเฉพาะนักกีฬา
นั้นๆ	9.7 มีสนามฝึกซ้อมและอุปกรณ์ฝึกซ้อมที่เป็นไปตามมาตรฐานกีฬานั้นๆ
สถานที่	9.8 มีการประสานงานกับฝ่ายต่างๆ ในการจัดสรรเวลา
แข่งขันของนักกีฬา เช่น รถยนต์รับส่งนักกีฬา	9.9 มีการสนับสนุนยานพาหนะในการเดินทางไปฝึกซ้อมและแข่งขันของนักกีฬา เช่น รถยนต์รับส่งนักกีฬา
กายภาพบำบัด ห้องพยาบาล ห้องสรรรทนาการ ห้องรับประทานอาหารพร้อมห้องครัว ห้องสุขา ห้องอาบน้ำ ห้องเก็บของ ห้องเก็บวัสดุอุปกรณ์กีฬา มีอินเทอร์เน็ต	9.10 มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องต่างๆ เช่น ห้องพัก ห้องประชุม ห้องเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ห้องกายภาพบำบัด ห้องพยาบาล ห้องสรรรทนาการ ห้องรับประทานอาหารพร้อมห้องครัว ห้องสุขา ห้องอาบน้ำ ห้องเก็บของ ห้องเก็บวัสดุอุปกรณ์กีฬา มีอินเทอร์เน็ต
10. ด้านการจัดการ	10.1 การจัดการการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการดำเนินงานตามภารกิจให้คล่องตัวมากขึ้นในหลายๆมิติ
เดินทาง และงบประมาณด้านการจัดสวัสดิการต่างๆ	10.2 การจัดการเรื่องแผนการฝึกซ้อม การแข่งขัน การเดินทาง และงบประมาณด้านการจัดสวัสดิการต่างๆ
ฝึกซ้อม	10.3 การจัดการเรื่องการควบคุมการฝึกซ้อม และแผนการฝึกซ้อม
ของนักกีฬา	10.4 การจัดการเรื่องนักวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อดูความสมบูรณ์ของนักกีฬา
10.5 การจัดการเรื่องคณะกรรมการติดตามความก้าวหน้าของนักกีฬา	10.5 การจัดการเรื่องคณะกรรมการติดตามความก้าวหน้าของนักกีฬา
นักกีฬาที่สามารถมาต่อยอดได้เลย	10.6 การจัดการเรื่องการรับเข้านักกีฬา มีกระบวนการและวิธีการพิเศษ โดยยึดหลักการบริหารแบบ PDCA การจัดทำนักกีฬาที่สามารถมาต่อยอดได้เลย
10.7 การบริหารจัดการความเสี่ยง	10.7 การบริหารจัดการความเสี่ยง
10.8 แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัย	10.8 แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัย
10.9 จัดทำระเบียบว่าด้วยสวัสดิการสำหรับนักกีฬา	10.9 จัดทำระเบียบว่าด้วยสวัสดิการสำหรับนักกีฬา

ด้าน	แนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
	10.10 สวัสดิการที่จัดให้ในระดับเพียงพอให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีพอเหมาะสมพอควร
	10.11 จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีเรื่องการจัดสวัสดิการ
	10.12 ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการประจำปี
	10.13 การจัดการเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬาภายในศูนย์
	10.14 จัดทำระบบฐานข้อมูลด้านการเรียนและ จัดทำระบบฐานข้อมูลทางด้านกีฬา
	10.15 ประชาสัมพันธ์ผลการแข่งขันรายการต่าง ๆ

จากตาราง 3 ผลจากการศึกษาแนวทางของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์การกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ สามารถสรุปและสังเคราะห์ได้ดังนี้ ได้แนวทาง 7 ด้าน 1. ด้านกลยุทธ์ขององค์กร 2. ด้านโครงสร้างขององค์กร 3. ด้านรูปแบบในการบริหารงาน 4. ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร 5. ด้านบุคลากรในองค์กร 6. ด้านทักษะ 7. ด้านค่านิยม 8. ด้านงบประมาณ 9. ด้านวัสดุอุปกรณ์ 10.ด้านการจัดการ

ตาราง 4 ผลการศึกษา การสังเคราะห์ แนวทางของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1

แนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็น เลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ผลการศึกษาจากขั้นตอนที่ 1	
	สังเคราะห์เอกสาร	สัมภาษณ์
1. ด้านกลยุทธ์ขององค์กร	✓.	✓.
2. ด้านโครงสร้างขององค์กร	✓.	✓.
3. ด้านรูปแบบการบริหารงาน	✓.	✓.
4. ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร	✓.	✓.
5. ด้านบุคลากรในองค์กร	✓.	✓.
6. ด้านทักษะ	✓.	✓.
7. ด้านค่านิยมร่วม	✓.	✓.
8. ด้านงบประมาณ		✓.

แนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ผลการศึกษาจากขั้นตอนที่ 1	
	สังเคราะห์เอกสาร	สัมภาษณ์
9. ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์		✓.
10. ด้านการจัดการ		✓.

จากตาราง 4 ผลจากการศึกษาแนวทางของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์การกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จากการสัมภาษณ์รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา หัวหน้าสำนักงานกีฬา และผู้เชี่ยวชาญกีฬา สามารถสรุปและสังเคราะห์ได้ดังนี้ ได้แนวทาง 10 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านกลยุทธ์ขององค์กร 2. ด้านโครงสร้างขององค์กร 3. ด้านรูปแบบในการบริหารงาน 4. ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร 5. ด้านบุคลากรในองค์กร 6. ด้านทักษะ 7. ด้านค่านิยม 8. ด้านงบประมาณ 9. ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ และ 10. ด้านการจัดการ

ขั้นตอนที่ 2 ผลการสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

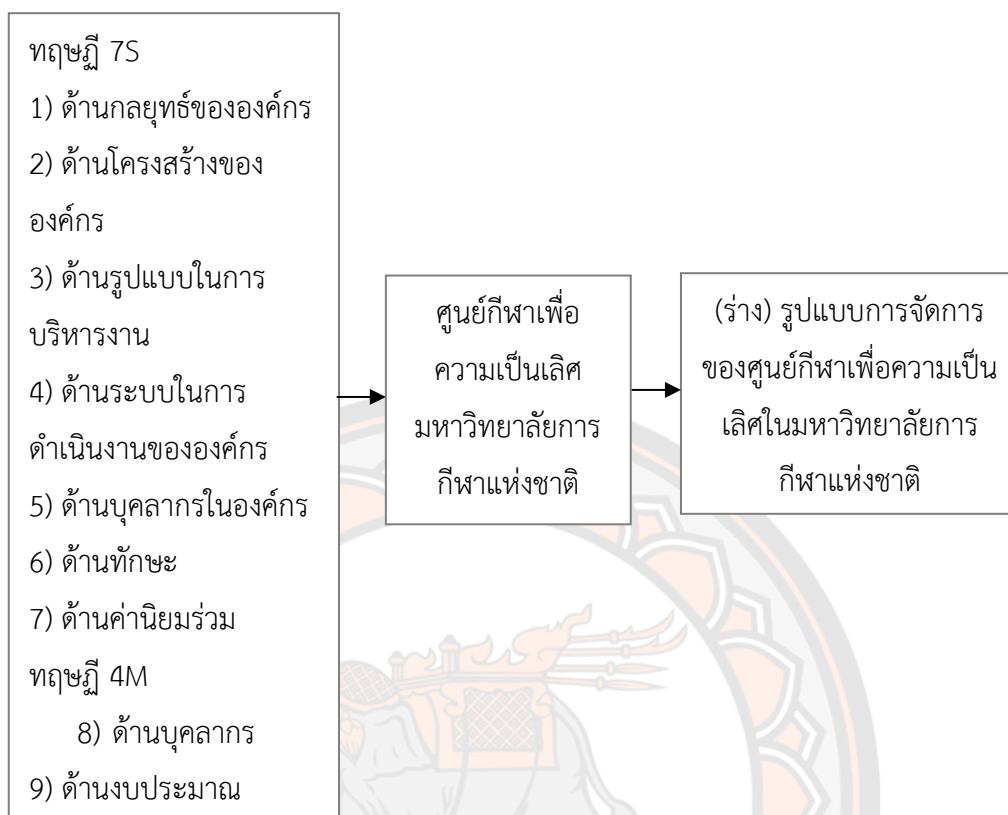
ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวทางการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มาเป็นกรอบแนวทางในการสร้างรูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยนำเสนอเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการยกร่างรูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ส่วนที่ 2 การตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ รายละเอียดของผลการวิจัยแต่ละส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การยกร่างรูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ผลการยกร่างการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วย 12 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านกลยุทธ์ขององค์กร 2) ด้านโครงสร้างขององค์กร 3) ด้านรูปแบบการบริหารงาน 4) ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร 5) ด้านบุคลากรในองค์กร 6) ด้านทักษะ 7) ด้านค่านิยมร่วม 8) ด้านงบประมาณ 9) ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และ 10) ด้านการจัดการ ดังภาพ 3

ภาพ 3 (ร่าง) รูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

จากภาพ 3 ร่างรูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วย 10 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกลยุทธ์ขององค์กร 2) ด้านโครงสร้างองค์กร 3) ด้านรูปแบบในการบริหารงาน 4) ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร 5) ด้านบุคลากรในองค์กร 6) ด้านทักษะ 7) ด้านค่านิยมร่วม 8) ด้านงบประมาณ 9) ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ 10) ด้านการจัดการ โดยมีรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบ ตามแหล่งที่มาของข้อมูล ดังนี้

* หมายถึง ข้อมูลจากการสังเคราะห์เอกสาร หลักการ ทฤษฎี ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

** หมายถึง ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต หัวหน้าสำนักงานศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ผู้เชี่ยวชาญกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ด้านที่ 1 ด้านกลยุทธ์ขององค์กร

- 1.1 ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านศาสตร์การกีฬา (*,**)
- 1.2 ส่งเสริมวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม ด้านศาสตร์การกีฬา (*,**)
- 1.3 ส่งเสริมบริการวิชาการแก่สังคม (*,**)
- 1.4 ส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย (*,**)
- 1.5 ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนและนักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล เช่น การกำหนดชนิดกีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่ชัดเจนของแต่ละสถาบัน (วิทยาเขต) (*,**)
- 1.6 ส่งเสริมการพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ (**)
- 1.7 ส่งเสริมและพัฒนากิจการการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติให้มีคุณภาพ (*,**)
- 1.8 ส่งเสริมการสร้างความร่วมมือหรือการสร้างเครือข่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ (**)
- 1.9 ส่งเสริมนักศึกษาและบุคลากรของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศให้มีการศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น (**)
- 1.10 จัดสรรงบประมาณด้านสวัสดิการ สร้างขวัญและกำลังใจให้นักกีฬาให้กับศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยแห่งชาติ เช่น 1) ทุนการศึกษา 2) ชุดฝึกซ้อมกีฬา 3) อุปกรณ์กีฬา (**)
- 1.11 ควรเพิ่มค่าตอบแทนให้กับผู้เชี่ยวชาญกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศให้มีความเหมาะสม (**)
- 1.12 ส่งเสริมการจัดทำแผนทางการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและการกำกับติดตามและประเมินผล (*,**)
- 1.13 ส่งเสริม พัฒนา สนับสนุนนักกีฬาทุกระดับเพื่อความเป็นเลิศทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยใช้หลักวิทยาศาสตร์ทางการกีฬาและการจัดการศึกษาแบบพิเศษ พัฒนาระบบการบริหารจัดการกีฬา ส่งเสริมนักกีฬา (*,**)
- 1.14 สรรหานักกีฬาและผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถทั้งในและต่างประเทศ (*,**)
- 1.15 ส่งเสริมให้ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเข้าร่วมการแข่งขันทุกรายการและจัดการแข่งขันทุกระดับ (*,**)
- 1.16 ส่งเสริมและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (**)
- 1.17 ส่งเสริมและพัฒนาด้านเทคโนโลยีของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (**)
- 1.18 ส่งเสริมนักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเพื่อต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ (**)

ด้านที่ 2 ด้านโครงสร้างขององค์กร

2.1 มีโครงสร้างด้านผู้บริหารองค์กร ประกอบด้วยรองอธิการบดี รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ผู้อำนวยการศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ สำนักอธิการบดี ผู้อำนวยการศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ประจำวิทยาเขต ผู้เชี่ยวชาญกีฬาหรือผู้ฝึกสอนกีฬาศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนนักกีฬา (*,**)

2.2 มีโครงสร้างด้านผู้ปฏิบัติงาน ประกอบด้วย งานบริหารทั่วไป ได้แก่ 1) งานธุรการ 2) งานการเงินและพัสดุ 3) งานประกันคุณภาพการศึกษา (*,**)

2.3 มีงานแผนและงบประมาณ (*,**)

2.4 มีงานบริหารจัดการกีฬา ได้แก่ 1) งานบริหารจัดการกีฬา 2) งานสวัสดิการทางการกีฬา 3) งานมาตรฐานสนามกีฬาและอุปกรณ์ 4) งานฐานข้อมูลและสารสนเทศ (*,**)

2.5 มีงานส่งเสริมและพัฒนากีฬา 1) งานสรรหาบุคลากรทางการกีฬา 2) งานพัฒนาและส่งเสริมกีฬา 3) งานส่งเสริมสนับสนุนนักกีฬาเข้าร่วมกีฬามหาวิทยาลัย 4) งานจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ 5) โครงการ 1 วิทยาเขต 1 ชนิดกีฬา (*,**)

2.6 มีงานจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ การจัดการแข่งขันระดับชาติ และระดับนานาชาติ (*,**)

2.7 มีงานวิชาการและงานวิจัยและประกันคุณภาพ (**)

2.8 มีงานส่งเสริมวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬา (**)

ด้านที่ 3 ด้านรูปแบบในการบริหารงาน

3.1 มีรูปแบบการทำงานเป็นทีมและการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม (*)

3.2 มีรูปแบบการทำงานแบบกระจายอำนาจประชาธิปไตย (*,**)

3.3 มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือการดำเนินงานตามภารกิจให้คล่องตัวมากขึ้นในหลายๆ มิติ (*,**)

3.4 ี่ความเป็นเอกภาพ (**)

3.5 ได้รับความร่วมมือและการบูรณาการกับองค์กรอื่นๆ (**)

3.6 มีการวางแผนในการทำงานที่ชัดเจน เช่น วางการฝึกซ้อม วางแผนการแข่งขัน (*,**)

3.7 มีกระบวนการในการควบคุมที่โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ (*,**)

3.8 ผู้บริหารระดับสูงมีกระบวนการติดตามความก้าวหน้าและการประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรม(*,**)

3.9 มีนโยบายการนำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักกายภาพบำบัด นักโภชนาการ เป็นต้น เพื่อดูแลความสมบูรณ์ของนักกีฬา (**)

3.10. มีการนำแผน และการจัดการเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ (*,**)

ด้านที่ 4 ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร

- 4.1 ต้องปฏิบัติงานตามโครงสร้างระบบ (*)
- 4.2 มีระบบการทำงานที่ชัดเจนและสามารถขับเคลื่อนการทำงานได้ (*)
- 4.3 มีการนำระบบนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงาน (*,**)
- 4.4 มีการนำทฤษฎีระบบมาใช้ในการดำเนินงาน (*,**)
- 4.5 มีการนำกระบวนการนำเข้า OUTPUT – OUTCOME (**)
- 4.6 มีนำกระบวนการ PDCA ในการปฏิบัติงาน (*,**)
- 4.7 มีการนำ Swot analyze มาวิเคราะห์องค์กร (*,**)
- 4.8 มีระบบการควบคุมในการดำเนินงาน (**)

ด้านที่ 5 ด้านบุคลากรในองค์กร

- 5.1 มีกระบวนการสรรหาบุคลากรและนักกีฬาที่มีคุณสมบัติตรงและเหมาะสมกับงาน (*)
- 5.2 มีการจัดคนให้เหมาะสมกับงานในทุกงานของศูนย์

1) งานบริหารทั่วไป 2) งานแผนและงบประมาณ 3) งานบริหารจัดการกีฬา 4) งานส่งเสริมและพัฒนา(*, **)

- 5.3 มีการคัดเลือกบุคลากรในองค์กรตามคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด (*)
- 5.4 มีผู้ฝึกสอนกีฬาคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด (*)
- 5.5 มีสมรรถนะของบุคลากรตรงตามภารกิจและคุณสมบัติในทุกๆมิติ (*,**)
- 5.6 มีผู้บริหาร มีวิสัยทัศน์ ตระหนักในความสำคัญ และเข้าใจจุดมุ่งหมาย (**)
- 5.7 มีเจ้าหน้าที่ สามารถประสานงาน สามารถให้คำปรึกษา สามารถใช้เทคโนโลยี มีใจ

บริการ ความรู้และสนใจเรื่องกีฬา (*, **)

5.8 มีผู้ฝึกสอนกีฬา/ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีความสามารถเฉพาะ มีเอกสารรับรอง มีความเอาใจใส่ เข้าใจจุดมุ่งหมายทางกีฬาของมหาวิทยาลัย มีปรัชญาการทำงาน เข้าใจจิตวิทยา มีระเบียบวินัย เป็นแบบอย่างที่ดี และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ (*, **)

5.9 มีอาจารย์ที่ปรึกษาประจำทีมกีฬา ผู้จัดการทีม มีความโปร่งใส เป็นผู้ดูแลเฉพาะ นักกีฬา สามารถให้คำปรึกษา สามารถประสานงาน มีความเอาใจใส่ รู้หน้าที่ตนเอง (**)

5.10 มีอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายวิชาการ มีความเอาใจใส่ (**)

5.11 มีอาจารย์ผู้สอน เข้าใจธรรมชาติของนักกีฬา (**)

5.12 มีนักกีฬาเป็นผู้ที่มีศักยภาพด้านกีฬา และมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด (*, **)

5.13 มีบุคลากรตามโครงสร้างขององค์กร ได้แก่ ผู้จัดการทีม

ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน นักกีฬา ทีมวางแผน นักวิเคราะห์และวางแผน และนักเทคโนโลยีการกีฬา (*, **)

ด้านที่ 6 ด้านทักษะ

- 6.1 มีบุคลากรที่มีทักษะพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้ (*, **)
- 6.2 มีบุคลากรที่มีทักษะการประสานงานที่ดี (**)
- 6.3 มีบุคลากรที่มีทักษะในการสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัย (**)
- 6.4 มีบุคลากรที่มีทักษะทางด้านวิจัยทางการกีฬา (**)
- 6.5 มีบุคลากรที่มีทักษะในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ดี (**)
- 6.6 มีบุคลากรที่มีทักษะเฉพาะด้านที่ตรงตามความสามารถและเหมาะสม (*, **)
- 6.7 มีบุคลากรที่มีทักษะด้านการใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาอาเซียน (**)
- 6.8 มีบุคลากรที่มีทักษะความสามารถเฉพาะตำแหน่งตามชนิดกีฬา (*, **)
- 6.9 มีบุคลากรที่มีการทักษะในการสื่อสารเพื่อการเข้าใจในการปฏิบัติงาน (*, **)
- 6.10 มีบุคลากรที่มีทักษะในการเป็นผู้นำ (*, **)
- 6.11 มีบุคลากรที่มีทักษะในการสร้างแรงจูงใจและแรงบันดาลใจในการปฏิบัติงาน (*, **)
- 6.12 มีบุคลากรที่มีทักษะการบริหารเวลา (*, **)

ด้านที่ 7 ด้านค่านิยมร่วม

- 7.1 ต้องมีบุคลากรที่มีทัศนคติที่ดีด้านกีฬาไปในทิศทางเดียวกัน (**)
- 7.2 ต้องมีบุคลากรที่มีการรักษาสมดุลของค่านิยม (**)
- 7.3 ต้องมีบุคลากรที่สร้างค่านิยมของการรักองค์กร (**)
- 7.4 ต้องมีบุคลากรที่มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ร่วมงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (*, **)
- 7.5 ต้องมีบุคลากรที่ให้การสนับสนุนการทำงานขององค์กร (**)
- 7.6 ต้องมีบุคลากรที่ให้ความเห็นอกเห็นใจผู้ร่วมงานขององค์กร เช่น ให้กำลังใจ แสดงคำชมเชยและให้ความเชื่อถือไว้วางใจแก่นักกีฬาและผู้ฝึกสอน (*, **)
- 7.7 ต้องมีบุคลากรที่มีความยินดีชื่นชมกับคนในองค์กรที่ประสบผลสำเร็จ (*, **)
- 7.8 ต้องมีบุคลากรที่บุคลากรทุกฝ่ายต้องมีความร่วมมือสมัครสมานสามัคคีถึงจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายเช่น กิจกรรมสังสรรค์ร่วมกัน รับประทานอาหารร่วมกัน สภากาแฟ ยูนิฟอร์ม (**)
- 7.9 ต้องมีการจัดกิจกรรมเชื่อมความสามัคคีในรูปแบบต่างๆ เช่น การแต่งชุดยูนิฟอร์มที่เหมือน ๆ กันตามวัฒนธรรมหรือสภาพการตามภูมิภาค (**)
- 7.10 ต้องสร้างกลุ่มเครือข่ายทางเทคโนโลยี เช่น แพนคลับ เฟซบุ๊ก ไลน์ การประชาสัมพันธ์ (**)

7.11 ต้องสนับสนุนบุคลากรในองค์กร ในด้านการพัฒนาทักษะ ฝึกอบรม สัมมนา เพื่อเพิ่มพูนความรู้ (*,**)

7.12 ต้องสนับสนุนทุนการศึกษา มอบเกียรติบัตรให้นักกีฬาที่ได้รับเหรียญรางวัลในการแข่งขันกีฬา เช่น ค่าตอบแทน เบี้ยเลี้ยง ค่ายานพาหนะ ค่าที่พัก (**)

7.13 ต้องมีการสร้างแรงจูงใจด้วยการจัดสวัสดิการให้บุคลากรด้านกีฬา ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา เทคนิคการจูงใจที่สำคัญ ประกอบด้วย เงิน การมีส่วนร่วม และคุณภาพชีวิตในการทำงาน (**)

ด้านที่ 8 ด้านงบประมาณ

8.1 มีจัดสรรงบประมาณตามวัตถุประสงค์โครงการและกระจายงบประมาณให้คุ้มค่าที่สุด (**)

8.2 มีภาครัฐจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนโครงการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (*)

8.3 มีการจัดหางบประมาณจากหน่วยงานภายนอก เช่น ภาคเอกชน บริษัท และหน่วยงานอื่นๆ (*,**)

8.4 มีจัดงบประมาณสนับสนุนอย่างเป็นระบบครบวงจร (*,**)

8.5 มีจัดสรรงบประมาณให้มีความพอเพียง คุ้มค่า และคุ้มค่า (**)

8.6 มีจัดหาผู้สนับสนุนสปอนเซอร์จากหน่วยงานภายนอกที่ให้การสนับสนุน (**)

8.7 มีจัดสรรงบประมาณให้มีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กับบุคลากร (*,**)

ด้านที่ 9 ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์

9.1 มีสถานที่และวัสดุอุปกรณ์มีความพร้อม (*,**)

9.2 มีสถานที่และวัสดุอุปกรณ์มีความทันสมัย (*,**)

9.3 มีสถานที่และวัสดุอุปกรณ์มีความเหมาะสม (**)

9.4 มีแผนในการบริหารจัดการและวัสดุอุปกรณ์ที่ชัดเจน เช่น การจัดหา การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์ (*,**)

9.5 มีสถานที่และวัสดุอุปกรณ์มีความปลอดภัย ช่วยสร้างแรงบันดาลใจสร้างมาตรฐานการฝึกเหมาะกับร่างกายและพัฒนาการของนักกีฬา (*,**)

9.6 มีที่พักนักกีฬาและวัสดุอุปกรณ์เฉพาะนักกีฬา (**)

9.7 มีสนามฝึกซ้อมและวัสดุอุปกรณ์อุปกรณ์ฝึกซ้อมที่เป็นไปตามมาตรฐานกีฬานั้นๆ (*,**)

9.8 มีการประสานงานกับฝ่ายต่างๆ ในการจัดสรรเวลาสถานที่ (**)

9.9 มีการสนับสนุนยานพาหนะในการเดินทางไปฝึกซ้อมและแข่งขันของนักกีฬา เช่น รถยนต์รับส่งนักกีฬา (*,**)

9.10 มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและได้มาตรฐานตามห้องต่าง ๆ เช่น ห้องพัก ห้องประชุม ห้องเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและห้องทดลองทางวิทยาศาสตร์การกีฬา* ห้องกายภาพบำบัด ห้องพยาบาล ห้องสรรรพนาการ ห้องรับประทานอาหารพร้อมห้องครัว ห้องสุขา ห้องอาบน้ำ ห้องเก็บของ ห้องเก็บวัสดุอุปกรณ์กีฬา มีอินเตอร์เน็ต เป็นต้น (**)

ด้านที่ 10 ด้านการจัดการ

10.1 มีการจัดการการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการดำเนินงานตามภารกิจให้คล่องตัวมากขึ้นในหลายๆมิติ (*, **)

10.2 มีการจัดการเรื่องแผนการฝึกซ้อม การแข่งขัน การเดินทาง และงบประมาณ ด้านการจัดสวัสดิการต่างๆ (*)

10.3 มีการจัดการเรื่องการควบคุมการฝึกซ้อม และแผนการฝึกซ้อม (*)

10.4 มีการจัดให้มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อดูความสมบูรณ์ของนักกีฬา (*, **)

10.5 มีการจัดการเรื่องคณะกรรมการติดตามความก้าวหน้าของนักกีฬา (**)

10.6 มีการจัดการเรื่องการรับเข้านักกีฬา มีกระบวนการ และวิธีการพิเศษ โดยยึดหลักการบริหารแบบ PDCA การจัดการนักกีฬาที่สามารถมาต่อยอดได้เลย (*, **)

10.7 มีการบริหารจัดการความเสี่ยง (*, **)

10.8 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัย (**)

10.9 มีการจัดทำระเบียบว่าด้วยสวัสดิการสำหรับนักกีฬา (**)

10.10 มีสวัสดิการที่จัดให้ในระดับเพียงพอให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีเหมาะสมพอควร (**)

10.11 มีการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีเรื่องการจัดสวัสดิการ (**)

10.12 ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการประจำปี (*, **)

10.13 มีการจัดการเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬาภายในศูนย์(*, **)

10.14 มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลด้านการเรียนและ จัดทำระบบฐานข้อมูลทางด้านกีฬา (**)

10.15 มีการประชาสัมพันธ์ผลการแข่งขันรายการต่าง ๆ (**)

ส่วนที่ 2 ผลการตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ผลการตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน เพื่อพิจารณาความถูกต้องครอบคลุมของการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ว่ามีความสัมพันธ์ สอดคล้อง และถูกต้องครอบคลุมตามทฤษฎีและหลักวิชาการ ด้วยเทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ซึ่ง

ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาได้วิพากษ์วิจารณ์ ให้ข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และพิจารณาฉันทามติ (Consensus) จากการสนทนากลุ่ม โดยภาพรวมแล้ว ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะดังนี้ คือ ให้เพิ่มด้านที่ 11 ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และด้านที่ 12 ด้านการจัดการเรียนการสอนพิเศษ และได้ปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะรายละเอียดเปรียบเทียบได้ดังตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

(ร่าง) รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
1. ด้านกลยุทธ์ขององค์กร		
1.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านศาสตร์การกีฬา	✓	
1.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม ด้านศาสตร์การกีฬา	✓	
1.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมบริการวิชาการแก่สังคม	✓	
1.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย	✓	-ตัดคำว่า นักเรียน
1.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนและนักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล เช่น การกำหนดชนิดกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ		
1.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ส่งเสริมการพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ	✓	-ส่งเสริมการปรับรูปแบบการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานอุดมศึกษา (อว.)
1.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติให้มีคุณภาพ	✓	
	✓	

(ร่าง) รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
1.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมการสร้าง ความร่วมมือหรือการสร้างเครือข่ายทั้งในประเทศ และต่างประเทศ		
1.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมนักศึกษา และบุคลากรของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศให้มี การศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น		
2. ด้านโครงสร้างองค์กร		
2.1. ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีโครงสร้างด้าน ผู้บริหารองค์กร ประกอบด้วยอธิการบดี รอง อธิการบดีประจำวิทยาเขต ผู้อำนวยการศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศ สำนักอธิการบดี ผู้อำนวยการ ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ประจำวิทยาเขต ผู้เชี่ยวชาญกีฬาหรือ ผู้ฝึกสอนกีฬาศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ผู้ช่วยผู้ ฝึกสอนนักกีฬา	✓	-เพิ่มเติม งานด้าน ประชาสัมพันธ์ งานด้านวิจัยและงานด้านการ เรียนการสอน
2.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีโครงสร้างด้าน ผู้ปฏิบัติงาน ประกอบด้วย งานบริหารทั่วไป ได้แก่ 1) งานธุรการ 2) งานการเงินและพัสดุ 3) งาน ประกันคุณภาพการศึกษา		
2.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีงานแผนและ งบประมาณ		
2.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีงานบริหาร จัดการกีฬา ได้แก่ 1) งานบริหารจัดการกีฬา 2) งานสวัสดิการทางการกีฬา 3) งานมาตรฐานสนาม กีฬาและอุปกรณ์ 4) งานฐานข้อมูลและสารสนเทศ	✓	เพิ่มเติม งานด้าน ประชาสัมพันธ์
2.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีงานส่งเสริมและ พัฒนากีฬา 1) งานสรรหาบุคลากรทางการกีฬา 2) งานพัฒนาและส่งเสริมกีฬา 3) งานส่งเสริม	✓	-พิจารณาตัดออก

(ร่าง) รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
สนับสนุนนักกีฬาเข้าร่วมกีฬามหาวิทยาลัย 4) งาน จัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ 5) โครงการ 1 วิทยา เขต 1 ชนิดกีฬา		
2.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีงานจัดการ แข่งขันกีฬา การจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ การจัดการแข่งขัน	✓	-พิจารณาใช้คำ ส่งเสริม สนับสนุนในงานจัดการแข่งขัน กีฬาในการแข่งขันระดับชาติ และนานาชาติ
2.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีงานวิชาการ และงานวิจัยและประกันคุณภาพ	✓	-พิจารณาตัดเพื่อรวมกับข้อ 2.2
2.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีงานส่งเสริม วิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬา		
3. ด้านรูปแบบในการบริหารงาน		
3.1. ผู้บริหารระดับสูงมีรูปแบบการทำงานเป็น ทีมและการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม	✓	
3.2. ผู้บริหารระดับสูงมีรูปแบบการทำงานแบบ กระจายอำนาจประชาธิปไตย		-ประชาธิปไตยและมีการ กระจายอำนาจ
3.3 ผู้บริหารระดับสูงมีการสร้างเครือข่ายความ ร่วมมือการดำเนินงานตามภารกิจให้คล่องตัวมาก ขึ้นในหลายๆ มิติ	✓	
3.4. ผู้บริหารระดับสูงมีความเป็นเอกภาพ	✓	
3.5. ผู้บริหารระดับสูงได้รับความร่วมมือและ การบูรณาการกับองค์กรอื่น ๆ		-พิจารณาตัดเพื่อรวมกับข้อ 3.3
3.6. ผู้บริหารระดับสูงมีการวางแผนในการ ทำงานที่ชัดเจน เช่น วางการฝึกซ้อม วางแผนการ แข่งขัน	✓ ✓	
3.7. ผู้บริหารระดับสูงมีกระบวนการในการ ควบคุมที่โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้	✓	
3.8. ผู้บริหารระดับสูงมีกระบวนการติดตาม ความก้าวหน้าและการประเมินผลอย่างเป็น		

(ร่าง) รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
รูปธรรม		-ยกตัวอย่าง นักวิทยาศาสตร์ การกีฬา
3.9. ผู้บริหารระดับสูงมีนโยบายการนำ นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักกายภาพบำบัด นัก โภชนาการ เป็นต้น เพื่อดูแลความสมบูรณ์ของ นักกีฬา	✓	
3.10. ผู้บริหารระดับสูงมีการนำแผน และการ จัดการเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ		
4. ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร		
4.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศต้องปฏิบัติงาน ตามโครงสร้างระบบ	✓	
4.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีระบบการ ทำงานที่ชัดเจนและสามารถขับเคลื่อนการทำงาน ได้	✓	
4.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการนำระบบ นวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงาน	✓	
4.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการนำทฤษฎี ระบบมาใช้ในการดำเนินงาน		แก้ไข INPUT – OUTCOME
4.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการนำ กระบวนการนำเข้า OUTPUT – OUTCOME	✓	
4.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีนำกระบวนการ PDCA ในการปฏิบัติงาน	✓	
4.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการนำ Swot analyze มาวิเคราะห์องค์กร	✓	
4.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีระบบการ ควบคุมในการดำเนินงาน		
5. ด้านบุคลากร		
5.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีกระบวนการ สรรหาบุคลากรและนักกีฬาที่มีคุณสมบัติตรง	✓	

(ร่าง) รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
และเหมาะสมกับงาน		
5.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดคนให้ เหมาะสมกับงานในทุกงานของศูนย์ 1) งานบริหาร ทั่วไป 2) งานแผนและงบประมาณ 3) งานบริหาร จัดการกีฬา 4) งานส่งเสริมและพัฒนา		-พิจารณาให้สอดคล้อง 2.2 เปลี่ยนแปลง คน เป็น บุคลากร
5.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการคัดเลือก บุคลากรในองค์กรตามคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่ กำหนด		-พิจารณาตัดเพื่อรวมกับข้อ 5.1
5.4. ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีผู้ฝึกสอนกีฬา คุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด		-ปรับเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามี สมรรถนะ
5.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีสมรรถนะของ บุคลากรตรงตามภารกิจและคุณสมบัติในทุก ๆ มิติ		-ปรับเป็นบุคลากรมีสมรรถนะ
5.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีผู้บริหาร มี วิสัยทัศน์ ตระหนักในความสำคัญ และเข้าใจ จุดมุ่งหมาย	✓	
5.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีเจ้าหน้าที่ สามารถประสานงาน สามารถให้คำปรึกษา สามารถใช้เทคโนโลยี มีใจบริการ ความรู้และสนใจ เรื่องกีฬา	✓ ✓	
5.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีผู้ฝึกสอนกีฬา/ ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีความสามารถเฉพาะ มีเอกสาร รับรอง มีความเอาใจใส่ เข้าใจจุดมุ่งหมายทางกีฬา ของมหาวิทยาลัย มีปรัชญาการทำงาน เข้าใจ จิตวิทยา มีระเบียบวินัย เป็นแบบอย่างที่ดี และ พัฒนาตนเองอยู่เสมอ	✓	
5.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีอาจารย์ที่ ปรึกษาประจำทีมกีฬา/ผู้จัดการทีม มีความโปร่งใส เป็นผู้ดูแลเฉพาะนักกีฬา สามารถให้คำปรึกษา		

(ร่าง) รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
สามารถประสานงาน มีความเอาใจใส่ รู้หน้าที่ ตนเอง	✓	พิจารณาให้สอดคล้องกับข้อ 3.9
5.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีอาจารย์ที่ ปรึกษาฝ่ายวิชาการ มีความเอาใจใส่	✓	
5.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีอาจารย์ผู้สอน เข้าใจธรรมชาติของนักกีฬา	✓	
5.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีนักกีฬาเป็นผู้ ที่มีศักยภาพด้านกีฬา และมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่ กำหนด		
โครงสร้างขององค์กร ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ ฝึกสอน		
5.13 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีบุคลากร ตามโครงสร้างขององค์กร ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน นักกีฬา ทีมวางแผน นักวิเคราะห์และวางแผน นักเทคโนโลยีการศึกษา	✓	
6. ด้านทักษะ		6. ด้านทักษะและ
6.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มี ทักษะพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้	✓	ความสามารถในการทำงาน
6.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากร ทักษะการประสานงานที่ดี	✓	
6.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มี ทักษะในการสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัย	✓	
6.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มี ทักษะทางด้านวิจัยทางการกีฬา	✓	
6.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มี ทักษะในการแก้ไขปัญหาต่างๆได้ดี	✓	
6.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มี ทักษะเฉพาะด้านที่ตรงตามความสามารถและ		

(ร่าง) รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
เหมาะสม		
6.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มี ทักษะด้านการใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาอาเซียน		
6.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มี ทักษะความสามารถเฉพาะตำแหน่งตามชนิดกีฬา		
6.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มี การทักษะในการสื่อสารเพื่อการเข้าใจในการ ปฏิบัติงาน		
6.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มี ทักษะในการเป็นผู้นำ		
6.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มี ทักษะในการสร้างแรงจูงใจและแรงบันดาลใจใน การปฏิบัติงาน ✓		
6.13 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มี ทักษะการบริหารเวลา ✓		
7. ด้านค่านิยมร่วม		
7.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่ มีทัศนคติที่ดีด้านกีฬาไปในทิศทางเดียวกัน ✓		
7.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่ มีการรักษาสมดุลของค่านิยม ✓		
7.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่ สร้างค่านิยมของการรักองค์กร ✓		
7.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่ มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ร่วมงานและผู้ที่มี ส่วนเกี่ยวข้อง ✓		
7.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่ ✓		

(ร่าง) รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
ให้การสนับสนุนการทำงานขององค์กร		
7.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่ ให้ความเห็นอกเห็นใจผู้ร่วมงานขององค์กร เช่น ให้ กำลังใจ แสดงคำชมเชยและให้ความเชื่อถือ ไว้วางใจแก่นักกีฬาและผู้ฝึกสอน	✓	
7.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากร ที่มีความยินดีชื่นชมกับคนในองค์กรที่ประสบ ผลสำเร็จ	✓	✓
7.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากร ที่บุคลากรทุกฝ่ายต้องมีความร่วมมือสมัครสมาน สามัคคีถึงจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายเช่น กิจกรรมสังสรรค์ร่วมกัน รับประทานอาหารร่วมกัน สภากาแฟ		
ยูนิฟอร์ม		
7.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีการจัด กิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ เช่น การแต่งชุดยูนิฟอร์มที่เหมือนกันตามวัฒนธรรม หรือสภาพการตามภูมิภาค	✓	
7.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องสร้างกลุ่ม เครือข่ายทางเทคโนโลยี เช่น แพนคลับ เพจ เฟสบุ๊ก ไลน์ การประชาสัมพันธ์	✓	
7.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องสนับสนุน บุคลากรในองค์กร ในด้านการพัฒนาทักษะ ฝึกอบรม สัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้	✓	
7.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องสนับสนุน ทุนการศึกษา มอบเกียรติบัตรให้นักกีฬาที่ได้รับ เหรียญรางวัลในการแข่งขันกีฬา เช่น ค่าตอบแทน เบี้ยเลี้ยง ค่ายานพาหนะ ค่าที่พัก	✓	✓

(ร่าง) รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
7.13 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีการ สร้างแรงจูงใจด้วยการจัดสวัสดิการให้บุคลากรด้าน กีฬา ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา เทคนิคการจูงใจที่ สำคัญ ประกอบด้วย เงิน การมีส่วนร่วม และ คุณภาพชีวิตในการทำงาน		
8. ด้านงบประมาณ		
8.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีจัดสรร งบประมาณตามวัตถุประสงค์โครงการและกระจาย งบประมาณให้คุ้มค่าที่สุด		-พิจารณาเพื่อสนับสนุน โครงการของศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศ
8.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีภาครัฐจัดสรร งบประมาณเพื่อสนับสนุนโครงการของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศ		-ตัดออก
8.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดหา งบประมาณจากหน่วยงานภายนอก เช่น ภาคเอกชน บริษัท และหน่วยงานอื่นๆ		-พิจารณาระเบียบ
8.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีจัดงบประมาณ สนับสนุนอย่างเป็นระบบครบวงจร	✓	
8.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีจัดสรร งบประมาณให้มีความพอเพียง คุ้มค่า และคุ้มค่า	✓	
8.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ จัดหา ผู้สนับสนุนสปอนเซอร์จากหน่วยงานภายนอกที่ให้ การสนับสนุน		-พิจารณาระเบียบ
8.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีจัดสรร งบประมาณให้มีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กับ บุคลากร	✓	
9. ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์		
9.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีสถานที่และ วัสดุอุปกรณ์มีความพร้อม	✓	

(ร่าง) รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
9.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีสถานที่และ วัสดุอุปกรณ์มีความทันสมัย	✓	
9.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีสถานที่และ วัสดุอุปกรณ์มีความเหมาะสม		-พิจารณาตัดเพื่อรวมกับข้อ 9.1
9.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีแผนในการ บริหารจัดการและวัสดุอุปกรณ์ที่ชัดเจน เช่น การ จัดหา การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์	✓	
9.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีสถานที่และ วัสดุอุปกรณ์มีความปลอดภัย ช่วยสร้างแรงบันดาลใจ สร้างมาตรฐานการฝึกเหมาะกับร่างกายและ พัฒนาการของนักกีฬา		-เพิ่มหรือรวมคำว่ามาตรฐาน และช่วยสร้างแรงบันดาลใจ สร้างมาตรฐานการฝึก
9.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีที่พักนักกีฬา และวัสดุอุปกรณ์เฉพาะนักกีฬา	✓	
9.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีสนามฝึกซ้อม และวัสดุอุปกรณ์อุปกรณ์ฝึกซ้อมที่เป็นไปตาม มาตรฐานกีฬานั้น ๆ	✓	
9.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการ ประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ในการจัดสรรเวลา สถานที่	✓ ✓	
9.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการสนับสนุน ยานพาหนะในการเดินทางไปฝึกซ้อมและแข่งขัน ของนักกีฬา เช่น รถยนต์รับส่งนักกีฬา		-แก้ไข ห้องสรรพนาการ เป็น ห้องนันทนาการ
9.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดสิ่ง อำนวยความสะดวกและได้มาตรฐานตามห้องต่าง ๆ เช่น ห้องพัก ห้องประชุม ห้องเสริมสร้าง สมรรถภาพทางกายและห้องทดลองทาง วิทยาศาสตร์การกีฬา ห้องกายภาพบำบัด ห้อง พยาบาล ห้องสรรพนาการ ห้องรับประทานอาหาร		

(ร่าง) รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
พร้อมห้องครัว ห้องสุขา ห้องอาบน้ำ ห้องเก็บของ ห้องเก็บวัสดุอุปกรณ์กีฬา มีอินเทอร์เน็ต เป็นต้น		
10. ด้านการจัดการ		
10.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดการ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการดำเนินงาน ตามภารกิจให้คล่องตัวมากขึ้นในหลาย ๆ มิติ	✓	
10.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดการ เรื่องแผนการฝึกซ้อม การแข่งขัน การเดินทาง และงบประมาณ ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ	✓	
10.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดการ เรื่องการควบคุมการฝึกซ้อม และแผนการฝึกซ้อม	✓	
10.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดให้มี นักวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อดูความสมบูรณ์ของ นักกีฬา		-พิจารณาตักนักกีฬาออกและ เพิ่มเติมนักวิทยาศาสตร์การ กีฬาประจำศูนย์
10.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดการ เรื่องคณะกรรมการติดตามความก้าวหน้าของ นักกีฬา	✓	-เพิ่มเติม การประเมินผล/ ศูนย์
10.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดการ เรื่องการรับเข้านักกีฬา มีกระบวนการ และวิธีการ พิเศษ โดยยึดหลักการบริหารแบบ PDCA การ จัดหานักกีฬาที่สามารถมาต่อ ยอดได้เลย	✓	
10.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการบริหาร จัดการความเสี่ยง		
10.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัย	✓	-พิจารณาให้อยู่ในด้านบุคลากร
10.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดทำ ระเบียบว่าด้วยสวัสดิการสำหรับนักกีฬา	✓	
10.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีสวัสดิการที่		

(ร่าง) รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
จัดให้ในระดับเพียงพอให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พอเหมาะพอควร		
10.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดทำ แผนปฏิบัติการประจำปีเรื่องการจัดสวัสดิการ	✓	-มีแผนการจัดการระยะสั้น กลาง ยาว
10.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ดำเนินการ ตามแผนปฏิบัติการประจำปี	✓	
10.13 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดการ เรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬาภายใน ศูนย์	✓	
10.14 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดทำ ระบบฐานข้อมูลด้านการเรียนและ จัดทำระบบ ฐานข้อมูลทางด้านกีฬา		
10.15 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการ ประชาสัมพันธ์ผลการแข่งขันรายการต่าง ๆ		-เพิ่มการแข่งขัน
11. ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา		ผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณา
11.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีนักสรีระวิทยา และมีนักกายภาพบำบัดทางการกีฬา		ร่วมกันให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ด้านที่ 11 ด้านวิทยาศาสตร์
11.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการส่งเสริมให้ ความรู้การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของ นักกีฬา		การกีฬา มีข้อย่อจำนวน 9 ข้อ ตามข้อความที่อยู่ในตาราง
11.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการเพิ่มพูน สมรรถภาพทางกายโดยมีเจ้าหน้าที่เทคนิคและ วิทยาศาสตร์เป็นผู้ควบคุม		
11.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดหานัก กายภาพบำบัดเพื่อดูแลช่วยเหลือนักกีฬา		
11.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีนักโภชนาการ กีฬา		
11.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีนักจิตวิทยา		

(ร่าง) รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
<p>ทางการกีฬา</p> <p>11.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการอบรมให้ความรู้และมีการตรวจการใช้สารกระตุ้นและสารต้องห้ามทางการกีฬา</p> <p>11.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการวิจัยทางการกีฬา</p> <p>11.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศพัฒนาบุคลากรที่มีสมรรถนะในการใช้เครื่องมือองค์ความรู้ในด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีวิทยาศาสตร์การกีฬา</p>		
<p>12. ด้านการจัดการเรียนการสอนพิเศษ</p> <p>12.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศร่วมมือกับอาจารย์และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ</p> <p>12.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดตั้งกองทุนเพื่อดูแลรักษานักกีฬาที่ได้รับบาดเจ็บทางการกีฬา</p> <p>12.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดการเรียนการสอนแบบพิเศษ ด้านการเรียนความสามารถทางการเรียนผลการเรียนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2.00</p> <p>12.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการกำหนดระบบ ระเบียบ และแนวปฏิบัติในการจัดการการเรียนรู้อ</p> <p>12.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการประสานงานทำความเข้าใจกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง</p> <p>12.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาเพิ่มเติมจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการปกติ</p>		<p>ผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณา ร่วมกันให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ด้านที่ 12 ด้านการจัดการเรียน การสอนพิเศษ มีข้อย่อ จำนวน 17 ข้อ ตามข้อความที่ อยู่ในตาราง</p>

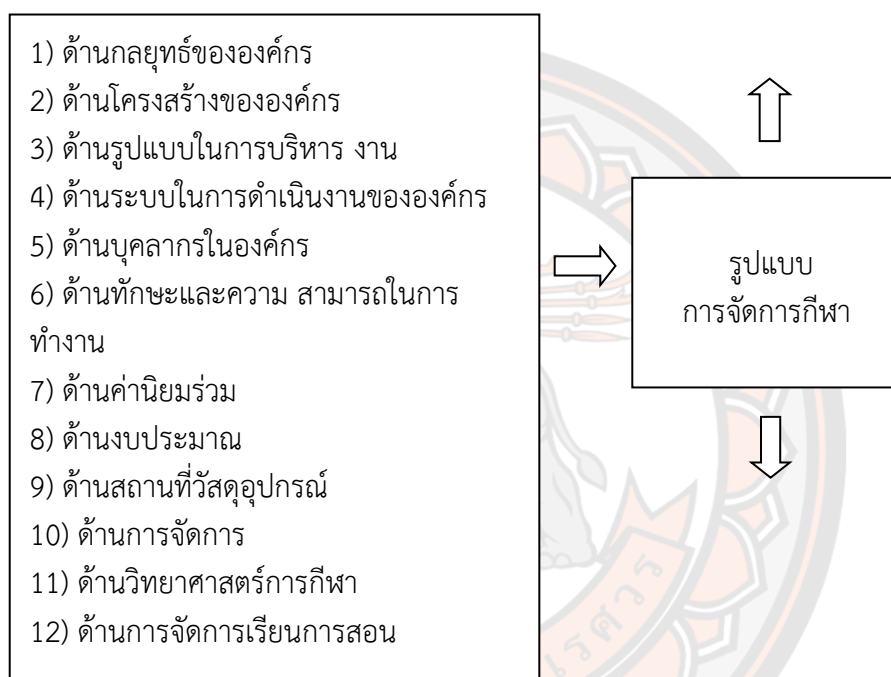
(ร่าง) รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
12.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัด กิจกรรมปฐมนิเทศเรื่องการเรียนการสอนหรือ กิจกรรมการเรียนรู้		
12.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดทำ โครงการเปิดกลุ่มเรียนให้นักกีฬาเรียนเป็นกลุ่ม		
12.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีอาจารย์ผู้สอน ติดตาม กำกับพฤติกรรมกรรมการเรียน		
12.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการทำความ เข้าใจกับอาจารย์เรื่องการลา		
12.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการทำความ เข้าใจกับคณะที่มีนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษ ทางกีฬา		
12.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการ มอบหมายเพื่อนเพื่อช่วยในการเรียน		
12.13 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัด ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนรู้ด้านวิชาการ		ผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณา ร่วมกันให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ด้านที่ 12 ด้านการจัดการเรียน การสอนพิเศษ มีข้อย่อย
12.14 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการติดตาม และประเมินผลทางด้านการศึกษา		จำนวน 17 ข้อ ตามข้อความที่ อยู่ในตาราง

จากตาราง 5 การตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยการสนทนากลุ่ม จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านที่ 11 ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และด้านที่ 12 ด้านการจัดการเรียนการสอนพิเศษ โดยได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของแต่ละด้าน จึงได้รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วย 12 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านกลยุทธ์ขององค์กร 2) ด้านโครงสร้างขององค์กร 3) ด้านรูปแบบในการบริหารงาน 4) ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร 5) ด้านบุคลากรในองค์กร 6) ด้านทักษะ 7) ด้านค่านิยมร่วม 8) ด้านงบประมาณ 9) ด้าน

สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ 10) ด้านการจัดการ 11) ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และ 12) ด้านการจัดการเรียนการสอนแบบพิเศษ ดังภาพ 4

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ภาพ 4 รูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

จากภาพ 4 รูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มี 12 ด้าน ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านที่ 1 ด้านกลยุทธ์ขององค์กร ประกอบด้วย

- 1.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านศาสตร์การกีฬา
- 1.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม ด้านศาสตร์การกีฬา
- 1.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมบริการวิชาการแก่สังคม

- 1.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย
- 1.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมและพัฒนาให้นักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล เช่น การกำหนดชนิดกีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่ชัดเจนของแต่ละวิทยาเขต
- 1.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมการปรับปรุงแบบการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานอุดมศึกษา
- 1.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติให้มีคุณภาพ
- 1.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมการสร้างร่วมมือหรือการสร้างเครือข่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- 1.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมนักศึกษาและบุคลากรของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศให้มีการศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น
- 1.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศจัดสรรงบประมาณด้านสวัสดิการ สร้างขวัญและกำลังใจให้นักกีฬาให้กับศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยแห่งชาติ เช่น
- 1) ทุนการศึกษา
 - 2) ชุดฝึกซ้อมกีฬา
 - 3) อุปกรณ์กีฬา
- 1.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศควรมีค่าตอบแทนให้กับผู้เชี่ยวชาญกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศให้มีความเหมาะสม
- 1.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมการจัดทำแผนทางการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและการกำกับติดตามและประเมินผล
- 1.13 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริม พัฒนา สนับสนุนนักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยใช้หลักวิทยาศาสตร์ทางการกีฬาและการจัดการศึกษาแบบพิเศษ พัฒนาระบบการบริหารจัดการกีฬา
- 1.14 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศสรรหานักกีฬาและผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถทั้งในและต่างประเทศ
- 1.15 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมให้ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเข้าร่วมการแข่งขันและจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
- 1.16 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

1.17 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมและพัฒนาด้านเทคโนโลยีของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

1.18 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมนักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ

ด้านที่ 2 ด้านโครงสร้างองค์กร ประกอบด้วย

2.1. ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีโครงสร้างด้านผู้บริหารองค์กร ประกอบด้วย อธิการบดี รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ผู้อำนวยการศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ สำนักอธิการบดี หัวหน้าศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ประจำวิทยาเขต ผู้เชี่ยวชาญกีฬาหรือผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนกีฬาศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

2.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีโครงสร้างด้านผู้ปฏิบัติงาน ประกอบด้วย งานบริหารทั่วไป ได้แก่

- 1) งานธุรการและประชาสัมพันธ์
- 2) งานการเงินและพัสดุ
- 3) งานประกันคุณภาพการศึกษา
- 4) งานด้านวิจัยและงานด้านการเรียนการสอน
- 5) งานส่งเสริมวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬา

2.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีงานแผนและงบประมาณ

2.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีงานบริหารจัดการกีฬา ได้แก่

- 1) งานบริหารจัดการกีฬา
- 2) งานสวัสดิการทางการกีฬา
- 3) งานมาตรฐานสนามกีฬาและอุปกรณ์
- 4) งานฐานข้อมูล สารสนเทศและงานด้านประชาสัมพันธ์

2.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีงานส่งเสริมและพัฒนากีฬา

- 1) งานสรรหาบุคลากรทางการกีฬา
- 2) งานพัฒนาและส่งเสริมกีฬา
- 3) งานส่งเสริมสนับสนุนนักกีฬาเข้าร่วมกีฬามหาวิทยาลัย
- 4) งานจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
- 5) งานโครงการ 1 วิทยาเขต 1 ชนิดกีฬา

2.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ การจัดการแข่งขันระดับชาติและระดับนานาชาติ

2.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ส่งเสริมสนับสนุนวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยี

การกีฬา

ด้านที่ 3 ด้านรูปแบบในการบริหารงาน ประกอบด้วย

3.1 ผู้บริหารระดับสูงมีรูปแบบการทำงานเป็นทีมและการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม

3.2 ผู้บริหารระดับสูงมีรูปแบบการทำงานแบบประชาธิปไตยและมีการกระจายอำนาจ

3.3 ผู้บริหารระดับสูงมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือการดำเนินงานตามภารกิจให้

คล่องตัวมากขึ้นในหลาย ๆ มิติและการบูรณาการกับองค์กรอื่น ๆ

3.4 ผู้บริหารระดับสูงมีความเป็นเอกภาพ

3.5 ผู้บริหารระดับสูงมีการวางแผนในการทำงานที่ชัดเจน เช่น วางการฝึกซ้อม วาง

แผนการแข่งขัน

3.6 ผู้บริหารระดับสูงมีกระบวนการในการควบคุมที่โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

3.7 ผู้บริหารระดับสูงมีกระบวนการติดตามความก้าวหน้าและการประเมินผลอย่างเป็น

รูปธรรม

3.8 ผู้บริหารระดับสูงมีนโยบายการนำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา เช่น นักกายภาพบำบัด

นักโภชนาการ เป็นต้น เพื่อมาดูแลความสมบูรณ์ของนักกีฬา

3.9 ผู้บริหารระดับสูงมีการนำแผน และการจัดการเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

ด้านที่ 4 ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร ประกอบด้วย

4.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศต้องปฏิบัติตามโครงสร้างระบบ

4.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีระบบการทำงานที่ชัดเจนและสามารถขับเคลื่อนการ

ทำงานได้

4.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการนำระบบนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการ

ดำเนินงาน รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

4.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการนำทฤษฎีระบบมาใช้ในการดำเนินงาน

4.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการนำกระบวนการนำเข้า Input - Outcome

4.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการนำกระบวนการ PDCA ในการปฏิบัติงาน

4.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการนำ Swot analyze มาวิเคราะห์องค์กร

4.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีระบบการควบคุมในการดำเนินงาน

ด้านที่ 5 ด้านบุคลากรในองค์กร ประกอบด้วย

5.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีกระบวนการสรรหารับบุคลากร ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีสมรรถนะและนักกีฬาที่มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด

5.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงานในทุกงานของศูนย์ทั่วไป ได้แก่

- 1) งานธุรการ
- 2) งานการเงินและพัสดุ
- 3) งานประกันคุณภาพการศึกษา
- 4) งานด้านวิจัยและงานด้านการเรียนการสอน
- 5) งานส่งเสริมวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬา

5.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัย

5.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีบุคลากรที่มีสมรรถนะตรงตามภารกิจและคุณสมบัติในทุก ๆ มิติ

5.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ ตระหนักในความสำเร็จ และเข้าใจจุดมุ่งหมาย

5.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีเจ้าหน้าที่ สามารถประสานงาน สามารถให้คำปรึกษา สามารถใช้เทคโนโลยี มีใจบริการ มีความรู้และความสนใจเรื่องกีฬา

5.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีผู้ฝึกสอนกีฬา/ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีความสามารถเฉพาะ มีเอกสารรับรอง มีความเอาใจใส่ เข้าใจจุดมุ่งหมายทางกีฬาของมหาวิทยาลัย มีปรัชญาการทำงาน เข้าใจจิตวิทยา มีระเบียบวินัย เป็นแบบอย่างที่ดี และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

5.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีอาจารย์ที่ปรึกษาประจำทีมกีฬา/ผู้จัดการทีม มีความโปร่งใส เป็นผู้ดูแลเฉพาะนักกีฬา สามารถให้คำปรึกษา สามารถประสานงาน มีความเอาใจใส่ รู้หน้าที่ตนเอง

5.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายวิชาการที่มีความเอาใจใส่

5.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีอาจารย์ผู้สอนที่เข้าใจธรรมชาติของนักกีฬา

5.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีนักกีฬาเป็นผู้ที่มีศักยภาพด้านกีฬา และมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด

5.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีบุคลากรตามโครงสร้างขององค์กร เช่น นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักกายภาพบำบัด นักโภชนาการ เป็นต้น เพื่อดูแลความสมบูรณ์ของนักกีฬา

ด้านที่ 6 ด้านทักษะและความสามารถในการทำงาน ประกอบด้วย

- 6.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้
- 6.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะการประสานงานที่ดี
- 6.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะในการสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัย
- 6.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะทางด้านวิจัยทางการกีฬา
- 6.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ดี
- 6.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะเฉพาะด้านที่ตรงตามความสามารถ

และเหมาะสม

- 6.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะด้านการใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาอาเซียน เป็นต้น
- 6.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะความสามารถเฉพาะตำแหน่งตามชนิดกีฬา
- 6.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะในการสื่อสารเพื่อความเข้าใจในการปฏิบัติงาน
- 6.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะในการเป็นผู้นำ
- 6.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะในการสร้างแรงจูงใจและแรงบันดาลใจในการปฏิบัติงาน
- 6.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะการบริหารเวลา

ด้านที่ 7 ด้านค่านิยมร่วม ประกอบด้วย

- 7.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่มีทัศนคติที่ดีด้านกีฬาไปในทิศทางเดียวกัน
- 7.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่มีการรักษาสมดุลของค่านิยม มีบุคลากรที่สร้างค่านิยมของการรักองค์กร และการประชาสัมพันธ์ทางการกีฬา
- 7.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ร่วมงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
- 7.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่ให้การสนับสนุนการทำงานขององค์กร
- 7.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่ให้ความเห็นอกเห็นใจผู้ร่วมงานขององค์กร เช่น ให้ความสำคัญแสดงคำชมเชยและให้ความเชื่อใจไว้วางใจแก่นักกีฬา และผู้ฝึกสอน
- 7.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่มีความยินดีชื่นชมกับคนในองค์กรที่ประสบผลสำเร็จ

7.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่บุคลากรทุกฝ่ายต้องมีความร่วมมือสมัครสมานสามัคคีถึงจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย เช่น กิจกรรมสังสรรค์ร่วมกัน รับประทานอาหารร่วมกันและสภากาแฟ

7.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีการจัดกิจกรรมเชื่อมความสามัคคีในรูปแบบต่างๆ เช่น การแต่งกายชุดยูนิฟอร์มที่เหมือนกันตามวัฒนธรรมหรือสภาพการตามภูมิภาค

7.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องสร้างกลุ่มเครือข่ายทางเทคโนโลยี เช่น แพนคลับเพจ เฟสบุ๊ก ไลน์ และการประชาสัมพันธ์

7.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องสนับสนุนบุคลากรในองค์กร ในด้านการพัฒนาทักษะ ฝึกอบรม สัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้

7.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องสนับสนุนทุนการศึกษา มอบเกียรติบัตรให้กับนักกีฬาที่ได้รับเหรียญรางวัลในการแข่งขันกีฬา เช่น ค่าตอบแทน เบี้ยเลี้ยง ค่ายานพาหนะ ค่าที่พัก

7.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีการสร้างแรงจูงใจด้วยการจัดสวัสดิการให้บุคลากรด้านกีฬา ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา เทคนิคการจูงใจที่สำคัญ ประกอบด้วย เงิน การมีส่วนร่วม และคุณภาพชีวิตในการทำงาน

ด้านที่ 8 ด้านงบประมาณ ประกอบด้วย

8.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการพิจารณางบประมาณตามวัตถุประสงค์โครงการ และกระจายงบประมาณให้คุ้มค่าที่สุด

8.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนโครงการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

8.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการพิจารณาระเบียบจัดหางบประมาณจากหน่วยงานภายนอก เช่น ภาคเอกชน บริษัท และหน่วยงานอื่นๆ

8.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีจัดงบประมาณสนับสนุนอย่างเป็นระบบครบวงจร

8.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีจัดสรรงบประมาณให้พอเพียง คุ่มค่า และคุ่มทุน

8.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีจัดหาผู้สนับสนุนสปอนเซอร์จากหน่วยงานภายนอกที่ให้การสนับสนุน

8.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีจัดสรรงบประมาณให้มีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กับบุคลากร

ด้านที่ 9 ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ ประกอบด้วย

9.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีสถานที่และวัสดุอุปกรณ์มีความพร้อม และเหมาะสม

9.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีสถานที่และวัสดุอุปกรณ์มีความทันสมัย

9.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีแผนในการบริหารจัดการและวัสดุอุปกรณ์ที่ชัดเจน เช่น การจัดหา การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์

9.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีมาตรฐาน และช่วยสร้างแรงบันดาลใจ มีความพร้อม มาตรฐานการฝึกเหมาะกับร่างกายและพัฒนาการของนักกีฬา

9.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีที่พักนักกีฬาและวัสดุอุปกรณ์เฉพาะนักกีฬา

9.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีสนามฝึกซ้อมและวัสดุอุปกรณ์อุปกรณ์ฝึกซ้อมที่เป็นไปตามมาตรฐานกีฬานั้น ๆ

9.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการประสานงานกับฝ่ายต่างๆ ในการจัดสรรเวลาและสถานที่

9.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการสนับสนุนยานพาหนะในการเดินทางไปฝึกซ้อม และแข่งขันของนักกีฬา เช่น รถยนต์รับส่งนักกีฬา

9.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและได้มาตรฐานตามห้องต่างๆ เช่น ห้องพัก ห้องประชุม ห้องเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและห้องทดลองทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ห้องกายภาพบำบัด ห้องพยาบาล ห้องนันทนาการ ห้องรับประทานอาหารพร้อมห้องครัว ห้องสุขา ห้องอาบน้ำ ห้องเก็บของ ห้องเก็บวัสดุอุปกรณ์กีฬา มีอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

ด้านที่ 10 ด้านการจัดการ ประกอบด้วย

10.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดการการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการดำเนินงานตามภารกิจให้คล่องตัวมากขึ้นในหลาย ๆ มิติ

10.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดการเรื่องแผนการฝึกซ้อม การแข่งขัน การเดินทาง และงบประมาณ ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ

10.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดการเรื่องการควบคุมการฝึกซ้อม และแผนการฝึกซ้อม

10.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดให้มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาประจำศูนย์เพื่อดูแลสุขภาพสมบูรณ์ของนักกีฬา

10.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดการเรื่องคณะกรรมการติดตามประเมินความก้าวหน้าของนักกีฬาและศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

10.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดการเรื่องการรับเข้านักกีฬา มีกระบวนการและวิธีการพิเศษ โดยยึดหลักการบริหารแบบ PDCA การจัดหานักกีฬาที่สามารถมาต่อ ยอดได้เลย

10.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการบริหารจัดการความเสี่ยง

10.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดทำระเบียบว่าด้วยสวัสดิการสำหรับนักกีฬา

- 10.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีสวัสดิการที่จัดให้ในระดับเพียงพอให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีพอเหมาะสมพอควร
- 10.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีเรื่องการจัดสวัสดิการ
- 10.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดหาเงินทุนการศึกษา อาหารเสริม และเวชภัณฑ์ต่าง ๆ
- 10.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการประจำปี
- 10.13 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดการเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬาภายในศูนย์
- 10.14 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลด้านการเรียนและ จัดทำระบบฐานข้อมูลทางด้านกีฬา
- 10.15 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการประชาสัมพันธ์ผลการแข่งขันรายการต่าง ๆ
- ด้านที่ 11 ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ประกอบด้วย
- 11.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีนักสรีระวิทยาและนักกายภาพบำบัดทางการกีฬาเป็นต้น
- 11.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการส่งเสริมให้ความรู้การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา
- 11.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการเพิ่มพูนสมรรถภาพทางกายโดยมีเจ้าหน้าที่เทคนิคและวิทยาศาสตร์เป็นผู้ควบคุม
- 11.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดหานักกายภาพบำบัดเพื่อดูแลช่วยเหลือนักกีฬา
- 11.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีนักโภชนาการกีฬา
- 11.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีนักจิตวิทยาทางการกีฬา
- 11.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการอบรมให้ความรู้และมีการตรวจการใช้สารกระตุ้นและสารต้องห้ามทางการกีฬาให้กับนักกีฬา
- 11.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการวิจัยทางการกีฬา
- 11.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศพัฒนาบุคลากรที่มีสมรรถนะในการใช้เครื่องมือองค์ความรู้ในด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และเทคโนโลยีทางการกีฬา
- ด้านที่ 12 ด้านการจัดการเรียนการสอนแบบพิเศษ ประกอบด้วย
- 12.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศร่วมมือกับอาจารย์และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ

12.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดตั้งกองทุนเพื่อดูแลรักษานักกีฬาที่ได้รับบาดเจ็บทางการกีฬา

12.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดการเรียนการสอนแบบพิเศษ ด้านการเรียนความสามารถทางการเรียนผลการเรียนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2.00

12.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการกำหนดระบบ ระเบียบ และแนวปฏิบัติในการจัดการการเรียนรู้

12.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการประสานงานทำความเข้าใจกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง

12.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาเพิ่มเติมจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการปกติ

12.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดกิจกรรมปฐมนิเทศเรื่องการเรียนการสอนหรือกิจกรรมการเรียนรู้

12.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดทำโครงการเปิดกลุ่มเรียนให้นักกีฬาเรียนเป็นกลุ่ม

12.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีอาจารย์ผู้สอน ติดตาม กำกับพฤติกรรมกรรมการเรียน

12.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการทำความเข้าใจกับอาจารย์เรื่องการลา

12.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการทำความเข้าใจกับคณะที่มีนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา

12.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการมอบหมายเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อช่วยในการเรียน

12.13 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านวิชาการ

12.14 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการติดตามและประเมินผลทางด้านการศึกษา

จากการตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จากนั้นนำมาถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน รายละเอียด ดังตาราง 6

ตาราง 6 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (N=9)

รูปแบบการการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านที่ 1 ด้านกลยุทธ์ขององค์กร	4.22	0.67	มาก
ด้านที่ 2 ด้านโครงสร้างขององค์กร	4.22	0.44	มาก
ด้านที่ 3 ด้านรูปแบบในการบริหารงาน	3.89	0.60	มาก
ด้านที่ 4 ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร	3.89	0.60	มาก
ด้านที่ 5 ด้านบุคลากรในองค์กร	3.89	0.60	มาก
ด้านที่ 6 ด้านทักษะและความสามารถในการทำงาน	4.22	0.67	มาก
ด้านที่ 7 ด้านค่านิยมร่วม	4.33	0.50	มาก
ด้านที่ 8 ด้านงบประมาณ	4.33	0.53	มาก
ด้านที่ 9 ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์	4.44	0.73	มาก
ด้านที่ 10 ด้านการจัดการ	4.44	0.53	มาก
ด้านที่ 11 ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา	4.56	0.73	มากที่สุด
ด้านที่ 12 ด้านการจัดการเรียนการสอนแบบพิเศษ	4.67	0.50	มากที่สุด
รวม	4.26	0.57	มาก

จากตาราง 12 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.57) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และเมื่อคิดเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่ 12 ด้านการจัดการเรียนการสอนพิเศษ ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.50) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านที่ 3 ด้านรูปแบบในการบริหารงาน ด้านที่ 4 ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร และด้านที่ 5 ด้านบุคลากรในองค์กร ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.60) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ขั้นตอนที่ 3 ผลการประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ผู้วิจัยได้ส่งรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติไปยังบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้แก่ บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้แก่ รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา หัวหน้าสำนักงานกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และผู้เชี่ยวชาญกีฬา จำนวน 17 วิทยาเขต รวมจำนวนทั้งหมด 68 คน เพื่อประเมินระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีผลการประเมินดังนี้

ตาราง 7 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	57	84
หญิง	11	16
รวม	68	100

จากตาราง 7 พบว่า สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเป็นเพศชายจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 84 และเพศหญิงจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 16

ตาราง 8 อายุผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	2	2.9
30-39 ปี	9	13
40-49 ปี	32	47
50 ปีขึ้นไป	25	37
รวม	68	100

จากตาราง 8 พบว่า อายุผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ อายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 อายุ 30-39 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 13 อายุ 40-49 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 47 และอายุ 50 ปีขึ้นไปจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 37

ตาราง 9 ระดับการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ระดับการศึกษา	จำนวนตัวอย่าง (คน)	ร้อยละ
ปริญญาเอก	12	18
ปริญญาโท	47	69
ปริญญาตรี	9	13
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
อื่นๆ		
รวม	68	100

จากตาราง 9 พบว่า ระดับการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเป็น ปริญญาเอก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 18 ปริญญาโท จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 69 และปริญญาตรีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 13

ตาราง 10 ตำแหน่งผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตำแหน่ง	จำนวนตัวอย่าง (คน)	ร้อยละ
รองอธิบดี	17	25
ผู้ช่วยอธิการบดี	17	25
หัวหน้าสำนักงาน	17	25
ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ฝึกสอน	17	25
รวม	68	100

จากตาราง 10 พบว่า ตำแหน่งผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเป็น รองอธิการอธิบดี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 25 หัวหน้าสำนักงานกีฬาจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ฝึกสอนจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 25

ตาราง 11 ประสพการณ์ผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ประสพการณ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-5 ปี	18	26
6-10 ปี	14	21
11-15 ปี	17	25
มากกว่า 15 ปี	19	28
รวม	68	100

จากตาราง 11 พบว่า ประสพการณ์ผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติพบว่า ประสพการณ์ 1-5 ปี มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 26 ประสพการณ์ 6-10 ปี มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 21 ประสพการณ์ 11-15 ปี มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และ ประสพการณ์มากกว่า 15 ปี มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 28

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยรวม

ด้าน	รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยรวม	ความเป็นไปได้ ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความคิดเห็น
		\bar{X}	S.D.	
1	ด้านกลยุทธ์ขององค์กร	4.19	0.75	มาก
2	ด้านโครงสร้างขององค์กร	4.19	0.74	มาก
3	ด้านรูปแบบในการบริหารงาน	4.14	0.78	มาก
4	ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร	4.14	0.74	มาก
5	ด้านบุคลากรในองค์กร	4.13	0.77	มาก
6	ด้านทักษะและความสามารถในการทำงาน	4.10	0.79	มาก
7	ด้านค่านิยมร่วม	4.28	0.77	มาก
8	ด้านงบประมาณ	3.99	0.88	มาก
9	ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์	4.04	0.81	มาก
10	ด้านการจัดการ	4.06	0.80	มาก
11	ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา	3.83	1.00	มาก
12	ด้านการจัดการเรียนการสอนแบบพิเศษ	3.95	0.87	มาก
รวมเฉลี่ย		4.09	0.81	มาก

จากตาราง 12 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = 0.81) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และเมื่อคิดเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่ 7 ด้านค่านิยมร่วม ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = 0.77) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านที่ 11 ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 1.00) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านกลยุทธ์ขององค์กร

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ความเป็นไปได้ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
1 ด้านกลยุทธ์ขององค์กร			
1.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านศาสตร์การกีฬา	4.18	0.67	มาก
1.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม ด้านศาสตร์การกีฬา	4.18	0.74	มาก
1.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมบริการวิชาการแก่สังคม	4.12	0.78	มาก
1.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย	3.72	0.88	มาก
1.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล เช่น การกำหนดชนิดกีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่ชัดเจนของแต่ละวิทยาเขต	4.49	0.72	มาก
1.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ส่งเสริมการปรับรูปแบบการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานอุดมศึกษา	4.12	0.74	มาก
1.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติให้มีคุณภาพต่างประเทศ	4.34	0.70	มาก
1.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมการสร้างความร่วมมือหรือการสร้างเครือข่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ	4.12	0.82	มาก

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ความเป็นไปได้ ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความ คิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
1.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศส่งเสริมนักศึกษาและ บุคลากรของศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศให้มี การศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น	4.06	0.71	มาก
1.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศจัดสรรงบประมาณ ด้านสวัสดิการ สร้างขวัญและกำลังใจให้นักกีฬา ให้กับศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศของมหาวิทยาลัย แห่งชาติ เช่น ทุนการศึกษา ชุดฝึกซ้อมกีฬา และ อุปกรณ์กีฬา	4.13	0.83	มาก
1.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศควรมีค่าตอบแทน ให้กับผู้เชี่ยวชาญกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ให้มีความเหมาะสม	4.28	0.75	มาก
1.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศส่งเสริมการจัดทำ แผนทางการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬาเพื่อความ เป็นเลิศและการกำกับติดตามและประเมินผล	4.24	0.71	มาก
1.13 ศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศส่งเสริม พัฒนา สนับสนุนนักกีฬาเพื่อความ เป็นเลิศทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ โดยใช้หลักวิทยาศาสตร์ทางการกีฬาและ การจัดการศึกษาแบบพิเศษ พัฒนาระบบการบริหาร จัดการกีฬา	4.12	0.68	มาก
1.14 ศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศสรรหานักกีฬาและ ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถทั้งในและ ต่างประเทศ	4.40	0.72	มาก
1.15 ศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศส่งเสริมให้ศูนย์กีฬา เพื่อความ เป็นเลิศส่งเข้าร่วมการแข่งขันและจัดการ แข่งขันกีฬาเพื่อความ เป็นเลิศ	4.29	0.67	มาก
1.17 ศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศส่งเสริมและพัฒนา			

รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ความเป็นไปได้ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
ด้านเทคโนโลยีของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	4.09	0.81	มาก
1.18 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมนักศึกษาเพื่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ	4.13	0.81	มาก
รวมเฉลี่ย	4.19	0.75	มาก

จากตาราง 13 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านกลยุทธ์ขององค์กรโดยรวมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.19, S.D. = 0.75) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และเมื่อคิดเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 1.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมและพัฒนาให้นักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล เช่น การกำหนดชนิดกีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่ชัดเจนของแต่ละวิทยาเขต (\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.72) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดที่สุด คือข้อ 1.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย (\bar{X} = 3.72, S.D. = 0.88) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านโครงสร้างองค์กร

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ความเป็นไปได้ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
2 ด้านโครงสร้างองค์กร			
2.1. ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีโครงสร้างด้านผู้บริหารองค์กร ประกอบด้วย อธิการบดี รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ผู้อำนวยการศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ สำนักอธิการบดี หัวหน้าศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ประจำวิทยาเขต ผู้เชี่ยวชาญกีฬาหรือผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนกีฬาศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	4.46	0.68	มาก
2.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีโครงสร้างด้านผู้ปฏิบัติงาน ประกอบด้วย งานบริหารทั่วไป ได้แก่ งานธุรการและประชาสัมพันธ์ งานการเงินและพัสดุ งานประกันคุณภาพการศึกษา งานด้านวิจัยและงานด้านการเรียนการสอนและงานส่งเสริมวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬา	3.84	0.94	มาก
2.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีงานแผนและงบประมาณ	4.18	0.75	มาก
2.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีงานบริหารจัดการกีฬา ได้แก่ งานบริหารจัดการกีฬา งานสวัสดิการทางการกีฬา	4.12	0.76	มาก
งานมาตรฐานสนามกีฬาและอุปกรณ์และงานฐานข้อมูล สารสนเทศและงานด้านประชาสัมพันธ์	4.29	0.60	มาก
2.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีงานส่งเสริมและพัฒนากีฬา ได้แก่ งานสรรหาบุคลากรทางการกีฬา	4.31	0.70	มาก

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ความเป็นไปได้ ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความ คิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
	งานพัฒนาและส่งเสริมกีฬา งานส่งเสริมสนับสนุน นักกีฬาเข้าร่วมกีฬามหาวิทยาลัย งานจัดการกีฬา เพื่อความเป็นเลิศและงานโครงการ 1 วิทยาเขต 1 ชนิดกีฬา	4.13	
2.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ส่งเสริมสนับสนุน การจัดการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ การจัดการแข่งขันระดับชาติและระดับ นานาชาติ			
2.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ส่งเสริมสนับสนุน วิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬา			
รวมเฉลี่ย	4.19	0.74	มาก

จากตาราง 14 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านโครงสร้างขององค์กรโดยรวมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.19, S.D. = 0.74) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และเมื่อคิดเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 2.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีโครงสร้างด้านผู้บริหารองค์กรประกอบด้วย อธิการบดี รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ผู้อำนวยการศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ สำนักอธิการบดี หัวหน้าศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ประจำวิทยาเขต ผู้เชี่ยวชาญกีฬาหรือผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนกีฬา ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (\bar{x} = 4.46, S.D. = 0.68) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 2.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีโครงสร้างด้านผู้ปฏิบัติงาน ประกอบด้วย งานบริหารทั่วไป ได้แก่ งานธุรการและประชาสัมพันธ์ งานการเงินและพัสดุ งานประกันคุณภาพการศึกษา งานด้านวิจัยและงานด้านการเรียนการสอนและงานส่งเสริมวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬา (\bar{x} = 3.84, S.D. = 0.94) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านรูปแบบในการบริหารงาน

รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ความเป็นไปได้ ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
3 ด้านรูปแบบในการบริหารงาน			
3.1 ผู้บริหารระดับสูงมีรูปแบบการทำงานเป็นทีมและการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม	4.18	0.75	มาก
3.2 ผู้บริหารระดับสูงมีรูปแบบการทำงานแบบประชาธิปไตยและมีการกระจายอำนาจ	4.15	0.76	มาก
3.3 ผู้บริหารระดับสูงมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ การดำเนินงานตามภารกิจให้คล่องตัวมากขึ้นในหลาย ๆ มิติและการบูรณาการกับองค์กรอื่น ๆ	4.13	0.75	มาก
3.4 ผู้บริหารระดับสูงมีความเป็นเอกภาพ	4.15	0.76	มาก
3.5 ผู้บริหารระดับสูงมีการวางแผนในการทำงานที่ชัดเจน เช่น วางการฝึกซ้อม วางแผนการแข่งขัน	4.22	0.73	มาก
3.6 ผู้บริหารระดับสูงมีกระบวนการในการควบคุมที่โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้	4.18	0.75	มาก
3.7 ผู้บริหารระดับสูงมีกระบวนการติดตามความก้าวหน้าและการประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรม	4.19	0.76	มาก
3.8 ผู้บริหารระดับสูงมีนโยบายการนำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา เช่น นักกายภาพบำบัดนักโภชนาการ เป็นต้น เพื่อมาดูแลความสมบูรณ์ของนักกีฬา	3.97	0.96	มาก
3.9 ผู้บริหารระดับสูงมีการนำแผน และการจัดการเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ	4.13	0.81	มาก
รวมเฉลี่ย	4.14	0.78	มาก

จากตาราง 15 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านรูปแบบในการบริหารงาน โดยรวมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.14, S.D. = 0.78) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และเมื่อคิดเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 3.5 ผู้บริหารระดับสูงมีการวางแผนในการทำงานที่ชัดเจน เช่น วางการฝึกซ้อม วางแผนการแข่งขัน (\bar{X} = 4.22, S.D. = 0.73) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือข้อ 3.8 ผู้บริหารระดับสูงมีนโยบายการนำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา เช่น นักกายภาพบำบัดนักโภชนาการ เป็นต้น เพื่อมาดูแลความสมบูรณ์ของนักกีฬา (\bar{X} = 3.97, S.D. = 0.96) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร

รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ความเป็นไปได้ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
4 ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร			
4.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศต้องปฏิบัติงานตามโครงสร้างระบบ	4.16	0.70	มาก
4.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีระบบการทำงานที่ชัดเจนและสามารถขับเคลื่อนการทำงานได้	4.21	0.72	มาก
4.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการนำระบบนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	4.03	0.77	มาก
4.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการนำทฤษฎีระบบมาใช้ในการดำเนินงาน	4.10	0.72	มาก
4.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการนำกระบวนการนำเข้า Input – Outcome	4.12	0.68	มาก

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ความเป็นไปได้ ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความ คิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
	4.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีนำกระบวนการ PDCA ในการปฏิบัติงาน	4.18	
4.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการนำ Swot analyze มาวิเคราะห์องค์กร	4.22	0.79	มาก
4.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีระบบการควบคุมในการ ดำเนินงาน	4.09	0.77	มาก
รวมเฉลี่ย	4.14	0.74	มาก

จากตาราง 16 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กรโดยรวมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.14, S.D. = 0.74) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และเมื่อคิดเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 4.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการนำ Swot analyze มาวิเคราะห์องค์กร (\bar{X} = 4.22, S.D. = 0.79) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และข้อที่ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือข้อ 4.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการนำระบบนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (\bar{X} = 4.03, S.D. = 0.77) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านบุคลากรในองค์กร

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ความเป็นไปได้ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
5 ด้านบุคลากรในองค์กร			
5.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีกระบวนการสรรหาบุคลากร ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีสมรรถนะและนักกีฬาที่มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด	4.22	0.81	มาก
5.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงานในทุกงานของศูนย์ ทั่วไป ได้แก่ งานธุรการ งานการเงินและพัสดุ งานประกันคุณภาพการศึกษา งานด้านวิจัยและงานด้านการเรียนการสอนและงานส่งเสริมวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬา	3.99	0.78	มาก
5.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัย	4.21	0.78	มาก
5.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีบุคลากรที่มีสมรรถนะตรงตามภารกิจและคุณสมบัติในทุก ๆ มิติ	4.13	0.71	มาก
5.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ ตระหนักในความสำคัญ และเข้าใจจุดมุ่งหมาย	4.25	0.68	มาก
5.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีเจ้าหน้าที่ สามารถประสานงาน สามารถให้คำปรึกษา สามารถใช้เทคโนโลยี มีใจบริการ มีความรู้และความสนใจเรื่องกีฬา	4.19	0.65	มาก

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ความเป็นไปได้ ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความ คิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
5.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีผู้ฝึกสอนกีฬา/ผู้ช่วย ผู้ฝึกสอน มีความสามารถเฉพาะ มีเอกสารรับรอง มี ความเอาใจใส่ เข้าใจจุดมุ่งหมายทางกีฬาของ มหาวิทยาลัย มีปรัชญาการทำงาน เข้าใจจิตวิทยา มี ระเบียบวินัย เป็นแบบอย่างที่ดี และพัฒนาตนเองอยู่ เสมอ	4.37	0.60	มาก
5.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีอาจารย์ที่ปรึกษา ประจำทีมกีฬา/ผู้จัดการทีม มีความโปร่งใส เป็น ผู้ดูแลเฉพาะนักกีฬา สามารถให้คำปรึกษา สามารถ ประสานงาน มีความเอาใจใส่ รู้หน้าที่ตนเอง	4.21	0.78	มาก
5.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีอาจารย์ที่ปรึกษา ฝ่ายวิชาการที่มีความเอาใจใส่	3.91	0.86	มาก
5.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีอาจารย์ผู้สอนที่ เข้าใจธรรมชาติของนักกีฬา	4.07	0.80	มาก
5.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีนักกีฬาเป็นผู้ที่มี ศักยภาพด้านกีฬา และมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่ กำหนด	4.25	0.78	มาก
5.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีบุคลากรตาม โครงสร้างขององค์กร เช่น นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักกายภาพบำบัด นักโภชนาการ เป็นต้น เพื่อดูแล ความสมบูรณ์ของนักกีฬา	3.72	1.03	มาก
รวมเฉลี่ย	4.13	0.77	มาก

จากตาราง 17 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านบุคลากรในองค์กรโดยรวมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.13, S.D. = 0.77) ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และเมื่อคิดเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 5.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีผู้ฝึกสอนกีฬา/ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มี

ความสามารถเฉพาะ มีเอกสารรับรอง มีความเอาใจใส่ เข้าใจจุดมุ่งหมายทางกีฬาของมหาวิทยาลัย มีปรัชญาการทำงาน เข้าใจจิตวิทยา มีระเบียบวินัย เป็นแบบอย่างที่ดี และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ (\bar{X} = 4.37, S.D. = 0.60) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือข้อ 5.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีบุคลากรตามโครงสร้างขององค์กร เช่น นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักกายภาพบำบัด นักโภชนาการ เป็นต้น เพื่อดูแลความสมบูรณ์ของนักกีฬา (\bar{X} = 3.72, S.D. = 1.03) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านทักษะและความสามารถในการทำงาน

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ความเป็นไปได้ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
6 ด้านทักษะและความสามารถในการทำงาน			
6.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้	4.18	0.77	มาก
6.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะการประสานงานที่ดี	4.15	0.72	มาก
6.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะในการสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัย	4.03	0.81	มาก
6.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะทางด้านวิจัยทางการกีฬา	3.88	0.94	มาก
6.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ดี	4.07	0.83	มาก
6.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะเฉพาะด้านที่ตรงตามความสามารถและเหมาะสม	4.24	0.74	มาก
6.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มี	3.78	0.97	มาก

รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ความเป็นไปได้ ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความ คิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
ทักษะด้านการใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาอาเซียน เป็นต้น	4.28	0.75	มาก
6.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศ มีบุคลากรที่มี ทักษะความสามารถเฉพาะตำแหน่งตามชนิดกีฬา	4.16	0.73	มาก
6.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีการ ทักษะในการสื่อสารเพื่อความเข้าใจในการ ปฏิบัติงาน	4.24	0.76	มาก
6.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศ มีบุคลากรที่มี ทักษะในการเป็นผู้นำ	4.19	0.76	มาก
6.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศ มีบุคลากรที่มี ทักษะในการสร้างแรงจูงใจและแรงบันดาลใจใน การปฏิบัติงาน	3.99	0.74	มาก
6.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศ มีบุคลากรที่มี ทักษะการบริหารเวลา			
รวมเฉลี่ย	4.10	0.79	มาก

จากตาราง 18 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการ
กีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านทักษะและความสามารถในการ
ทำงานโดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.10, S.D. = 0.79) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และเมื่อคิดเป็น
รายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 6.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะ
ความสามารถเฉพาะตำแหน่งตามชนิดกีฬา (\bar{X} = 4.28, S.D. = 0.75) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับ
มาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือข้อ 6.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะด้านการใช้
ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาอาเซียน เป็นต้น (\bar{X} = 3.78,
S.D. = 0.97) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านค่านิยมร่วม

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ความเป็นไปได้ ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความ คิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
	7 ด้านค่านิยมร่วม		
7.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่มีทัศนคติที่ดีด้านกีฬาไปในทิศทางเดียวกัน	4.22	0.75	มาก
7.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่มีการรักษาสมดุลของค่านิยม มีบุคลากรที่สร้างค่านิยมของการรักองค์กร และการประชาสัมพันธ์ทางการกีฬา	4.24	0.76	มาก
7.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ร่วมงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	4.25	0.76	มาก
7.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่ให้กสนับสนุนการทำงานขององค์กร	4.29	0.75	มาก
7.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่ให้ความเห็นอกเห็นใจผู้ร่วมงานขององค์กร เช่น ให้กำลังใจ แสดงคำชมเชยและให้ความเชื่อถือไว้วางใจแก่นักกีฬาและผู้ฝึกสอน	4.34	0.77	มาก
7.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่มีความยินดีชื่นชมกับคนในองค์กรที่ประสบผลสำเร็จ	4.35	0.77	มาก
7.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่บุคลากรทุกฝ่ายต้องมีความร่วมมือสมัครสมานสามัคคีถึงจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย เช่น กิจกรรมสังสรรค์ร่วมกัน รับประทานอาหารร่วมกันและสภากาแฟ	4.18	0.77	มาก
7.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีการจัดกิจกรรม			

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ความเป็นไปได้ ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความ คิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
	เชื่อมความสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การแต่งกาย ชุดยูนิฟอร์มที่เหมือนกันตามวัฒนธรรมหรือสภาพการตาม ภูมิภาค	4.28	0.77
7.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องสร้างกลุ่มเครือข่ายทาง เทคโนโลยี เช่น แพนคลับ เพจ เฟสบุ๊ก ไลน์ และการ ประชาสัมพันธ์	4.28	0.83	มาก
7.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องสนับสนุน บุคลากรในองค์กร ในด้านการพัฒนาทักษะ ฝึกอบรม สัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้	4.37	0.83	มาก
7.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องสนับสนุน ทุนการศึกษา มอบเกียรติบัตรให้กับนักกีฬาที่ได้รับ เหรียญรางวัลในการแข่งขันกีฬา เช่น ค่าตอบแทน เบี้ย เลี้ยง ค่ายานพาหนะ ค่าที่พัก	4.32	0.74	มาก
7.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีการสร้าง แรงจูงใจด้วยการจัดสวัสดิการให้บุคลากรด้านกีฬา ผู้ ฝึกสอน และนักกีฬา เทคนิคการจูงใจที่สำคัญ ประกอบด้วย เงิน การมีส่วนร่วม และคุณภาพชีวิตใน การทำงาน	4.21	0.80	มาก
รวมเฉลี่ย	4.28	0.77	มาก

จากตาราง 19 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านค่านิยมร่วมโดยรวมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.28, S.D. = 0.77) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และเมื่อคิดเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 7.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องสนับสนุนบุคลากรในองค์กร ในด้านการพัฒนาทักษะ ฝึกอบรม สัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ (\bar{X} = 4.37, S.D. = 0.83) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือข้อ 7.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่บุคลากร

ทุกฝ่ายต้องมีความร่วมมือสมัครสมานสามัคคีถึงจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย เช่น กิจกรรมสังสรรค์ร่วมกัน รับประทานอาหารร่วมกันและสภากาแฟ (\bar{X} = 4.18, S.D. = 0.77) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านงบประมาณ

รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ความเป็นไปได้ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
8 ด้านงบประมาณ			
8.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการพิจารณางบประมาณตามวัตถุประสงค์โครงการ และกระจายงบประมาณให้คุ้มค่าที่สุดที่สุด	4.22	0.83	มาก
8.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนโครงการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	4.18	0.81	มาก
8.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการพิจารณาระเบียบจัดหางบประมาณจากหน่วยงานภายนอก เช่น ภาคเอกชน บริษัท และหน่วยงานอื่น ๆ	3.81	0.95	มาก
8.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีจัดงบประมาณสนับสนุนอย่างเป็นระบบครบวงจร	4.00	0.86	มาก
8.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีจัดสรรงบประมาณให้มีความพอเพียง คุ้มค่า และคุ้มค่า	3.96	0.84	มาก
8.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีจัดหาผู้สนับสนุนสปอนเซอร์จากหน่วยงานภายนอกที่ให้การสนับสนุน	3.69	1.05	มาก
8.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีจัดสรรงบประมาณให้มีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กับ	4.10	0.79	มาก

รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ความเป็นไปได้ ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความ คิดเห็น
	\bar{x}	S.D.	
บุคลากร			
รวมเฉลี่ย	3.99	0.88	มาก

จากตาราง 20 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านงบประมาณโดยรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.88) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และเมื่อคิดเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 8.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการพิจารณางบประมาณตามวัตถุประสงค์โครงการ และกระจายงบประมาณให้คุ้มค่าที่สุดที่สุด ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.83) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือข้อ 8.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีจัดหาผู้สนับสนุนสปอนเซอร์จากหน่วยงานภายนอกที่ให้การสนับสนุน ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 1.05) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์

รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ความเป็นไปได้ ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความ คิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
9 ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์			
9.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีสถานที่และวัสดุ อุปกรณ์มีความพร้อม และเหมาะสม	4.10	0.81	มาก
9.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีสถานที่และวัสดุ อุปกรณ์มีความทันสมัย	3.93	0.80	มาก
9.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีแผนในการบริหาร จัดการและวัสดุอุปกรณ์ที่ชัดเจน เช่น การจัดหา การ	3.96	0.78	มาก

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ความเป็นไปได้ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
บำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์			
9.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีมาตรฐาน และช่วยสร้างแรงบันดาลใจ มีความพร้อม มาตรฐานการฝึก เหมาะกับร่างกายและพัฒนาการของนักกีฬา	4.15	0.78	มาก
9.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีที่พักนักกีฬาและวัสดุอุปกรณ์เฉพาะนักกีฬา	4.09	0.79	มาก
9.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีสนามฝึกซ้อมและวัสดุอุปกรณ์อุปกรณ์ฝึกซ้อมที่เป็นไปตามมาตรฐานกีฬานั้น ๆ	4.12	0.80	มาก
9.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการประสานงานกับฝ่ายต่างๆ ในการจัดสรรเวลาและสถานที่	4.10	0.79	มาก
9.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการสนับสนุนยานพาหนะในการเดินทางไปฝึกซ้อมและแข่งขันของนักกีฬา เช่น รถยนต์รับส่งนักกีฬา	4.04	0.89	มาก
9.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและได้มาตรฐานตามห้องต่างๆ เช่น ห้องพัก ห้องประชุม ห้องเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและห้องทดลองทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ห้องกายภาพบำบัด ห้องพยาบาล ห้องนันทนาการ ห้องรับประทานอาหารพร้อมห้องครัว ห้องสุขา ห้องอาบน้ำ ห้องเก็บของ ห้องเก็บวัสดุอุปกรณ์กีฬา มีอินเทอร์เน็ต เป็นต้น	3.85	0.83	มาก
รวมเฉลี่ย	4.04	0.81	มาก

จากตาราง 20 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ โดยรวมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.04 , S.D. = 0.81) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และเมื่อคิดเป็นรายข้อ

พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 9.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีมาตรฐาน และช่วยสร้างแรงบันดาลใจ มีความพร้อม มาตรฐานการฝึกเหมาะกับร่างกายและพัฒนาการของนักกีฬา (\bar{X} = 4.15 , S.D. = 0.78) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือข้อ 9.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและได้มาตรฐานตามห้องต่างๆ เช่น ห้องพัก ห้องประชุม ห้องเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและห้องทดลองทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ห้องกายภาพบำบัด ห้องพยาบาล ห้องนันทนาการ ห้องรับประทานอาหารพร้อมห้องครัว ห้องสุขา ห้องอาบน้ำ ห้องเก็บของ ห้องเก็บวัสดุอุปกรณ์กีฬา มีอินเทอร์เน็ต เป็นต้น (\bar{X} = 3.85 , S.D. = 0.83) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านการจัดการ

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ความเป็นไปได้ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
10 ด้านการจัดการ			
10.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดการการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการดำเนินงานตามภารกิจให้คล่องตัวมากขึ้นในหลาย ๆ มิติ	3.94	0.81	มาก
10.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดการเรื่องแผนการฝึกซ้อม การแข่งขัน การเดินทาง และงบประมาณ ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ	4.10	0.79	มาก
10.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดการเรื่องการควบคุมการฝึกซ้อม และแผนการฝึกซ้อม	4.16	0.75	มาก
10.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดให้นักวิทยาศาสตร์การกีฬาประจำศูนย์เพื่อดูความสมบูรณ์ของนักกีฬา	3.87	0.98	มาก
10.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดการเรื่องคณะกรรมการติดตามประเมินความก้าวหน้าของนักกีฬาและศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	4.07	0.70	มาก

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ความเป็นไปได้ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
10.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดการเรื่องการรับเข้านักกีฬา มีกระบวนการ และวิธีการพิเศษ โดยยึดหลักการบริหารแบบ PDCA การจัดการนักกีฬาที่สามารถมาต่อ ยอดได้โดย	4.10	0.81	มาก
10.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการบริหารจัดการความเสี่ยง	4.03	0.79	มาก
10.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดทำระเบียบว่าด้วยสวัสดิการสำหรับนักกีฬา	4.04	0.87	มาก
10.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีสวัสดิการที่จัดให้ในระดับเพียงพอให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีพอเหมาะสม	4.00	0.79	มาก
10.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีเรื่องการจัดสวัสดิการ	4.04	0.80	มาก
10.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดหาเงินทุนการศึกษา อาหารเสริม และเวชภัณฑ์ต่าง ๆ	3.81	0.89	มาก
10.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการประจำปี	4.12	0.78	มาก
10.13 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดการเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬาภายในศูนย์	4.16	0.84	มาก
10.14 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลด้านการเรียนและ จัดทำระบบฐานข้อมูลทางด้านกีฬา	4.15	0.78	มาก
10.15 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการประชาสัมพันธ์ผลการแข่งขันรายการต่าง ๆ	4.29	0.69	มาก
รวมเฉลี่ย	4.06	0.80	มาก

จากตาราง 22 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของ ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านการจัดการโดยรวม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.06, S.D. = 0.80) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และเมื่อคิดเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด คือข้อ 10.15 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการประชาสัมพันธ์ผลการแข่งขันรายการต่าง ๆ (\bar{X} = 4.29, S.D. = 0.69) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือข้อ 10.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดหาเงินทุนการศึกษา อาหารเสริม และเวชภัณฑ์ต่างๆ (\bar{X} = 3.81, S.D. = 0.89) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ตาราง 23 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ความเป็นไปได้ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
11 ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา			
11.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีนักสรีระวิทยาและมีนักกายภาพบำบัดทางการกีฬา เป็นต้น	3.84	0.94	มาก
11.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการส่งเสริมให้ความรู้การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา	4.07	0.94	มาก
11.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการเพิ่มพูนสมรรถภาพทางกายโดยมีเจ้าหน้าที่เทคนิคและวิทยาศาสตร์เป็นผู้ควบคุม	3.97	0.90	มาก
11.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดหาพนักงานกายภาพบำบัดเพื่อดูแลช่วยเหลือนักกีฬา	3.76	1.04	มาก
11.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีนักโภชนาการกีฬา	3.68	1.13	มาก
11.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีนักจิตวิทยาทางการกีฬา	3.62	1.17	มาก
11.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการอบรมให้ความรู้และมีการตรวจการใช้สารกระตุ้นและสารต้องห้ามทางการกีฬาให้กับนักกีฬา	3.81	1.00	มาก
	3.75	0.97	มาก
	3.96	0.97	มาก

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ความเป็นไปได้ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
11.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการวิจัยทางการกีฬา			
11.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศพัฒนาบุคลากรที่มีสมรรถนะในการใช้เครื่องมือองค์ความรู้ในด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และเทคโนโลยีทางการกีฬา			
รวมเฉลี่ย	3.83	1.00	มาก

จากตาราง 23 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 3.83, S.D. = 1.00) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และเมื่อคิดเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 11.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการส่งเสริมให้ความรู้การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา (\bar{X} = 4.07, S.D. = 0.94) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือข้อ 11.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีนักจิตวิทยาทางการกีฬา (\bar{X} = 3.62, S.D. = 1.17) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ตาราง 24 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านการจัดการเรียนการสอนพิเศษ

รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ความเป็นไปได้ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
12 ด้านการจัดการเรียนการสอนพิเศษ			
12.1 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศร่วมมือกับอาจารย์และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ	4.10	0.88	มาก
12.2 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดตั้งกองทุนเพื่อดูแลรักษานักกีฬาที่ได้รับบาดเจ็บทางการกีฬา	3.79	1.00	มาก
12.3 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดการเรียนการสอนแบบพิเศษ ด้านการเรียน ความสามารถทางการเรียนผลการเรียนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2.00	4.03	0.85	มาก
12.4 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการกำหนดระบบระเบียบ และแนวปฏิบัติในการจัดการการเรียนรู้อ	3.91	0.88	มาก
12.5 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการประสานงานทำความเข้าใจกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง	4.06	0.75	มาก
12.6 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาเพิ่มเติมจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการปกติ	3.78	0.93	มาก
12.7 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดกิจกรรมปฐมนิเทศเรื่องการเรียนการสอนหรือกิจกรรมการเรียนรู้อ	3.87	0.84	มาก
12.8 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดทำโครงการเปิดกลุ่มเรียนให้นักกีฬาเรียนเป็นกลุ่ม	3.74	0.96	มาก
12.9 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีอาจารย์ผู้สอนติดตาม กำกับพฤติกรรมกรรมการเรียน	3.94	0.86	มาก
12.10 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการทำความเข้าใจกับอาจารย์เรื่องการลา	3.99	0.86	มาก

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	ความเป็นไปได้ของรูปแบบ (n=68)		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
12.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการทำความเข้าใจกับคณะที่มีนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬา	4.13	0.81	มาก
12.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการมอบหมายเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อช่วยในการเรียน	3.97	0.86	มาก
12.13 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านวิชาการ	3.85	0.83	มาก
12.14 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการติดตามและประเมินผลทางด้านการศึกษา	4.13	0.81	มาก
รวมเฉลี่ย	3.95	0.87	มาก

จากตาราง 24 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านการจัดการเรียนการสอนพิเศษโดยรวม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.87) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และเมื่อคิดเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 12.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการทำความเข้าใจกับคณะที่มีนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬา ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.81) และข้อ 12.14 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการติดตามและประเมินผลทางด้านการศึกษา ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.81) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือข้อ 12.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดทำโครงการเปิดกลุ่มเรียนให้นักกีฬาเรียนเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.96) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

บทที่ 5

บทสรุป

งานวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ” ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 2) เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 3) เพื่อประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

การดำเนินการโดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้แนวทางจำนวน 10 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านกลยุทธ์ขององค์กร 2) ด้านโครงสร้างขององค์กร 3) ด้านรูปแบบในการบริหารงาน 4) ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร 5) ด้านบุคลากรในองค์กร 6) ด้านทักษะ 7) ด้านค่านิยมร่วม 8) ด้านงบประมาณ 9) ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ 10) ด้านการจัดการ

2. ผลการสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิมีจำนวน 12 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านกลยุทธ์ขององค์กร 2) ด้านโครงสร้างขององค์กร 3) ด้านรูปแบบในการบริหารงาน 4) ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร 5) ด้านบุคลากรในองค์กร 6) ด้านทักษะ 7) ด้านค่านิยมร่วม 8) ด้านงบประมาณ 9) ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ 10) ด้านการจัดการ 11) ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และ 12) ด้านการจัดการเรียนการสอนแบบพิเศษ

3. ผลการประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกีฬาของ ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยรวม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.79) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และเมื่อคิดเป็นรายด้าน พบว่า ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่ 7 ด้านค่านิยมร่วม ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.77) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเป็นรายข้อ พบว่า

3.1 ด้านกลยุทธ์ขององค์กร ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 1.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ส่งเสริมและพัฒนาให้นักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล เช่น การกำหนดชนิดกีฬา เพื่อความเป็นเลิศที่ชัดเจนของแต่ละวิทยาเขต ($\bar{X} = 4.49$, S.D.=0.72) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับ มาก

3.2 ด้านโครงสร้างขององค์กร ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 2.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีโครงสร้างด้านผู้บริหารองค์กร ประกอบด้วย อธิการบดี รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ผู้อำนวยการ ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ สำนักอธิการบดี หัวหน้าศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ประจำวิทยาเขต ผู้เชี่ยวชาญกีฬาหรือผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนกีฬาศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.68) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

3.3 ด้านรูปแบบในการบริหารงาน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 3.5 ผู้บริหารระดับสูงมีการ วางแผนในการทำงานที่ชัดเจน เช่น วางการฝึกซ้อม วางแผนการแข่งขัน ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.73) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

3.4 ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 4.7 ศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศมีการนำ SWOT analyze มาวิเคราะห์ห้ององค์กร ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.79) มีความ เป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

3.5 ด้านบุคลากรในองค์กร ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 5.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีผู้ ฝึกสอนกีฬา/ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีความสามารถเฉพาะ มีเอกสารรับรอง มีความเอาใจใส่ เข้าใจ จุดมุ่งหมายทางกีฬาของมหาวิทยาลัย มีปรัชญาการทำงาน เข้าใจจิตวิทยา มีระเบียบวินัย เป็น แบบอย่างที่ดี และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.60) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

3.6 ด้านทักษะและความสามารถในการทำงาน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 6.8 ศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะความสามารถเฉพาะตำแหน่งตามชนิดกีฬา ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.75) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

3.7 ด้านค่านิยมร่วม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 7.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องสนับสนุนบุคลากรในองค์กร ในด้านการพัฒนาทักษะ ฝึกอบรม สัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.83) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

3.8 ด้านงบประมาณ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 8.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการพิจารณางบประมาณตามวัตถุประสงค์โครงการ และกระจายงบประมาณให้คุ้มค่ามากที่สุด ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.83) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

3.9 ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 9.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีมาตรฐาน และช่วยสร้างแรงบันดาลใจ มีความพร้อม มาตรฐานการฝึกเหมาะกับร่างกายและพัฒนาการของนักศึกษา ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.78) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

3.10 ด้านการจัดการข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 10.15 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการประชาสัมพันธ์ผลการแข่งขันรายการต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.69) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

3.11 ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 11.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการส่งเสริมให้ความรู้การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักศึกษา ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.94) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

3.12 ด้านการจัดการเรียนการสอนแบบพิเศษ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 12.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการทำความเข้าใจกับคณะที่มีนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬา ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.81) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พบว่า แนวทางในการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีแนวทางดังนี้ 1) ด้านกลยุทธ์ขององค์กร 2) ด้านโครงสร้างองค์กร 3) ด้านรูปแบบในการบริหารของผู้บริหารระดับสูง 4) ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร 5) ด้านบุคลากรในองค์กร 6) ด้านทักษะและความสามารถในการทำงาน 7) ด้านค่านิยมร่วม 8) ด้านงบประมาณ 9) ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ 10) ด้านการจัดการ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะด้านต่างๆ ในการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศนั้น มีความสำคัญต่อศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อตอบสนองตามวิสัยทัศน์ และเป้าหมายของมหาวิทยาลัย จำเป็นต้องมีด้านที่เป็นปัจจัยที่ทำให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการทางด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีการมุ่งหวังทางประสิทธิภาพของนักศึกษา เพื่อให้ นักกีฬาได้รับโอกาสที่จะแสดงความเป็นเลิศทางกีฬา ผู้วิจัยจึงได้สรุปแนวทางของการจัดการกีฬาเพื่อ

ความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และนำแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการอธิบายโครงสร้างรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อให้เห็นภาพของการทำงานได้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2550, น. 21) ได้กล่าว ถึงองค์ประกอบในการพัฒนาการกีฬาไว้ว่า การพัฒนาการกีฬาของชาติจะประสบความสำเร็จได้ต้องประกอบด้วยปัจจัยหลัก 3 ประการ คือ 1) ด้านบุคลากร 2) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย โครงสร้างสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬาและโครงสร้างอื่น ๆ ที่สนับสนุนและสร้างโอกาสการเล่นกีฬา การออกกกำลังกาย และการแข่งขันกีฬาของเยาวชน นักกีฬา และประชาชน รวมทั้งองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา และการบริหารจัดการการกีฬาเพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพด้านการกีฬาได้อย่างเต็มที่ 3) ด้านงบประมาณ และยังสอดคล้องกับ รัชณี ขวัญบุญจันทร์ (2551, น. 15-17) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ในการที่จะพัฒนากีฬาในการแข่งขันจนประสบความสำเร็จสู่ความเป็นเลิศได้นั้น จะประกอบด้วย 1) ด้านพัฒนาความสามารถตัวนักกีฬาหรือผู้เล่น 2) ด้านการพัฒนาบุคลากร 3) ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก 4) ด้านการจัดการแข่งขัน 5) ด้านการมีส่วนร่วมและปลูกกระแสค่านิยมทางการกีฬา 6) ด้านการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้ 7) ด้านองค์กรรับผิดชอบองค์กรที่รับผิดชอบด้านการกีฬา นอกจากนี้ ปีเตอร์และ วอร์เตอร์แมน (1982) ได้ทำการวิจัยโดยศึกษาว่าองค์การที่มีความเป็นเลิศนั้นทำอย่างไร พบว่า มีองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบคือ มีสาระโดยสรุปดังนี้ 1) โครงสร้างการจ้องค์การ เป็นแบบไหน กลุ่มงาน เป็นอย่างไร ใครขึ้นตรงและรายงานต่อใคร 2) ยุทธศาสตร์องค์การ แผนในการรักษาจุดยืน และเป็นจุดแข็งขององค์การเพื่อชนะ คู่แข่ง 3) ระบบการทำงาน กิจกรรมและกระบวนการดำเนินงานที่บุคลากรในองค์การใช้ในการดำเนินงานประจำวันเพื่อให้งานสำเร็จ 4) แนวการบริหาร แบบภาวะผู้นำที่ผู้บริหารใช้ในการบริหารงาน 5) ทักษะงาน ทักษะและความสามารถในการทำงานของบุคลากรในองค์การ 6) บุคลากรและความสามารถทั่วไปของบุคลากร 7) ค่านิยมร่วมกัน เป้าหมายสูงสุดในการตั้งองค์การซึ่งเป็นค่านิยมหรือคุณ ค่าที่องค์การทำให้สะท้อนจากวัฒนธรรมและจริยธรรมขององค์การ และการบริหาร ได้แก่ 4M คือ 1) คนที่มีทั้งปริมาณและคุณภาพ 2) เงินและงบประมาณ 3) สถานที่วัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก 4) การจัดการ

2. การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากการศึกษาเอกสาร หลักการ ทฤษฎี ตำรา งานวิจัย และสอบถามผู้เชี่ยวชาญ การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒินำมายกร่างรูปแบบในขั้นตอนที่ 2 จากนั้นจึงนำรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเสนอต่อการสนทนากลุ่มเพื่อตรวจสอบเชิงคุณภาพของรูปแบบและปรับปรุงรูปแบบ ทำให้ได้รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีคุณภาพของรูปแบบตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและมีความเหมาะสมของรูปแบบที่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.26$ และ $S.D = 0.57$) ซึ่ง

สอดคล้องกับ Keeves (2531) อุทุมพร จามรมาน (2541, น. 38) และรุ่งนภา จิตรโรจนรักษ์ (2548, น. 60) การตรวจสอบรูปแบบมีเป้าหมายสำคัญ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้ โดยการตรวจสอบรูปแบบสามารถดำเนินการได้ใน 2 ลักษณะ คือ 1) การตรวจสอบรูปแบบเชิงคุณลักษณะ มักใช้ในการทดสอบแบบจำลองทาง สังคมศาสตร์หรือพฤติกรรมศาสตร์ เพื่อให้ได้ข้อสรุปของสิ่งที่ทำการประเมินอย่างเหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ตรวจสอบ 2) การตรวจสอบรูปแบบเชิงปริมาณ มักใช้ในการทดสอบรูปแบบทางวิทยาศาสตร์ และ คณิตศาสตร์ โดยการตรวจสอบด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ ปริมาณมากหรือน้อยของความสัมพันธ์ ความ เป็นเหตุผลกัน หรือใช้การตรวจสอบเชิงสถิติ ซึ่งรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วย 12 องค์ประกอบดังนี้ 1) ด้านกลยุทธ์ขององค์กร 2) ด้านโครงสร้างองค์กร 3) ด้านรูปแบบในการบริหารของผู้บริหารระดับสูง 4) ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร 5) ด้านบุคลากรในองค์กร 6) ด้านทักษะและความสามารถในการทำงาน 7) ด้านค่านิยมร่วม 8) ด้านงบประมาณ 9) ด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ 10) ด้านการจัดการ 11) ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา 12) ด้านการจัดการเรียนการสอนแบบพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับ Bardo and Hartman (2525, น. 20) ได้สรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบไว้ว่า การที่จะระบุว่ารูปแบบหนึ่ง ๆ จะต้องมีรายละเอียดมากน้อยเพียงใดจึงเหมาะสมและรูปแบบนั้น ๆ ควรมีองค์ประกอบอะไรบ้างไม่ได้มีข้อกำหนดตายตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์แต่ละอย่างและวัตถุประสงค์ของผู้สร้างรูปแบบที่ต้องการจะอธิบายปรากฏการณ์นั้น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีรายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านกลยุทธ์ขององค์กร ประกอบด้วย ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศผลิตและพัฒนาศูนย์กีฬาด้านศาสตร์การกีฬา ส่งเสริมวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม ด้านศาสตร์การกีฬา ส่งเสริมบริการวิชาการแก่สังคม ส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย ส่งเสริมและพัฒนาให้นักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล เช่น การกำหนดชนิดกีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่ชัดเจนของแต่ละวิทยาเขต ส่งเสริมการปรับรูปแบบการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานอุดมศึกษา ส่งเสริมและพัฒนากิจการการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติให้มีคุณภาพ ส่งเสริมการสร้างความร่วมมือหรือการสร้างเครือข่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ ส่งเสริมนักศึกษาและบุคลากรของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศให้มีการศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น จัดสรรงบประมาณด้านสวัสดิการ สร้างขวัญและกำลังใจให้นักกีฬาให้กับศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยแห่งชาติ ควรมีค่าตอบแทนให้กับผู้เชี่ยวชาญกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศให้มีความเหมาะสม ส่งเสริมการจัดทำแผนทางการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและการกำกับติดตามและประเมินผล ส่งเสริม พัฒนา สนับสนุนนักกีฬา

เพื่อความเป็นเลิศทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยใช้หลักวิทยาศาสตร์ทางการกีฬาและการจัดการศึกษาแบบพิเศษ พัฒนาระบบการบริหารจัดการกีฬา สรรหานักกีฬาและผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมให้ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเข้าร่วมการแข่งขันและจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ส่งเสริมและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ส่งเสริมและพัฒนาด้านเทคโนโลยีของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และส่งเสริมนักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับ Davis (2554, น.115) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเชิงกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีประเทศจาไมกา ในการสร้างนักกีฬาที่เป็นนักศึกษาที่ดีที่สุดในโลก โดยเฉพาะนักกีฬาประเภทกรีฑาจากสถิติการแข่งขันรายการต่าง ๆ ในระดับโลก นักวิ่งจากจาไมกาเป็นเจ้าของสถิติทั้งสิ้น และนักกีฬาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ แผนพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยเกิดขึ้นในช่วงปี ค.ศ.1948 นักกีฬาส่วนใหญ่หลังจากจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาไปฝึมนักกีฬาอาชีพ โดยไปศึกษาต่อที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ในระบบของ NCAA ความสำเร็จของแผนพัฒนากีฬาเห็นชัดเจนจากผลการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่ปักกิ่งในปี ค.ศ.2008 นักกีฬาของจาไมกาได้ถึง 11 เหรียญ (6 เหรียญทอง 3 เหรียญเงิน และ 2 เหรียญทองแดง) ซึ่งแผนกลยุทธ์หลักที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีใช้เป็นเสาหลัก คือ “จาไมกาโมเดล” (Jamaica Model) รูปแบบ คือ 1) โค้ชได้รับการทำสัญญาระยะยาว เพื่อการเตรียมทีมและการแข่งขัน 2) นักเรียนที่เป็นนักกีฬา ฝึกกีฬาตลอดทั้งปี 3) ผู้ฝึกสอนกีฬา (โค้ช) ทำโปรแกรมรายปี โดยให้นักกีฬามีส่วนร่วม เพื่อจุดมุ่งหมายในการพัฒนานักกีฬาระดับสูงเพื่อความเป็นเลิศ 4) โค้ชคัดเลือกนักกีฬาที่มีศักยภาพจากโรงเรียนมัธยมไม่จำเป็นต้องมีมาตรฐานสูง 5) จัดให้มีการแข่งขันแห่งชาติ นอกเหนือจากการแข่งขันของมหาวิทยาลัย 6) จัดระบบทุนการศึกษาในหลายระดับของการสนับสนุนทางการเงิน โดยให้ครอบคลุมค่าเล่าเรียน ค่าที่พัก หรือค่าหนังสือ นอกเหนือจากการสนับสนุนกีฬาในด้านที่เกี่ยวข้องโดยตรงแล้ว คณะผู้บริหารและนักวิชาการระดับมหาวิทยาลัยจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวหรือจัดการเกี่ยวกับรายละเอียดของโปรแกรมกีฬา สนับสนุนให้ผู้ดำเนินงานโครงการแสดงบทบาทได้เต็มที่ ให้การสนับสนุนที่จำเป็นและเหมาะสม ทั้งด้านวิชาการและการขาดเรียนของนักกีฬา ซึ่งหลักในการบริหารจัดการของแผนกลยุทธ์สำหรับการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัยที่นักกีฬาคาดหวังให้เกิด

ด้านที่ 2 ด้านโครงสร้างองค์กร ประกอบด้วยศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีโครงสร้างด้านผู้บริหารองค์กร ประกอบด้วย อธิการบดี รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ผู้อำนวยการศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ สำนักอธิการบดี หัวหน้าศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ประจำวิทยาเขต ผู้เชี่ยวชาญกีฬาหรือผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนกีฬาศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีโครงสร้างด้านผู้ปฏิบัติงานประกอบด้วย งานบริหารทั่วไป มีงานแผนและงบประมาณ มีงานบริหารจัดการกีฬา มีงานส่งเสริมและพัฒนากีฬา ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ การจัดการ

แข่งขันระดับชาติและระดับนานาชาติ และส่งเสริมสนับสนุนวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wilke (2526) ทำการศึกษาโครงสร้างทั่วไปของโปรแกรมพลศึกษาระดับอุดมศึกษาในอนาคตใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารโปรแกรมพลศึกษา จำนวน 100 คน ของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนในอเมริกา ที่มีจำนวนนักศึกษาสถาบันละไม่ต่ำกว่า 500 คน และเป็นสถาบันที่จัดให้มีการเรียนการสอนพลศึกษา ผลการวิจัย พบว่า ในแต่ละภาคการศึกษาควรจัดให้การเรียนการสอนที่เน้นในด้านที่เกี่ยวข้องกับ สมรรถภาพของหัวใจ การไหลเวียนเลือด โภชนาการ และการควบคุมน้ำหนัก ให้มากขึ้น ผู้บริหารควรตระหนักถึงคุณค่าของการจัดวิชาพลศึกษาในหลักสูตรการศึกษาโดยกำหนดให้เป็นหน่วยกิต และในด้านการจัดกิจกรรมกีฬาและพลศึกษา ควรเป็นกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีวิตมากกว่าการเล่นกีฬาที่เป็นทีม ในด้านการสอนจะต้องสนองต่อความต้องการที่แตกต่างกันระหว่างบุคคล และควรมีการปรับปรุงเพื่อความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ

ด้านที่ 3 ด้านรูปแบบในการบริหารงานของผู้บริหารระดับสูง ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับสูงมีรูปแบบการทำงานเป็นทีมและการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม มีรูปแบบการทำงานแบบประชาธิปไตยและมีการกระจายอำนาจ มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือการดำเนินงานตามภารกิจให้คล่องตัวมากขึ้นในหลาย ๆ มิติและการบูรณาการกับองค์กรอื่น ๆ มีความเป็นเอกภาพ มีการวางแผนในการทำงานที่ชัดเจน เช่น วางแผนฝึกซ้อม วางแผนการแข่งขัน มีกระบวนการในการควบคุมที่โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ มีกระบวนการติดตามความก้าวหน้าและการประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรม มีนโยบายการนำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา เช่น นักกายภาพบำบัด นักโภชนาการ เป็นต้น เพื่อมาดูแลความสมบูรณ์ของนักกีฬา และมีการนำแผน และการจัดการเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปีเตอร์ และ วอร์เตอร์แมน (2537 น.11-14) ได้ทำการวิจัยโดยศึกษาว่าองค์กรที่มีความเป็นเลิศนั้นทำอย่างไร มีองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบคือ มีสาระโดยสรุปดังนี้ 1) โครงสร้างการจัดองค์กร 2) ยุทธศาสตร์องค์กร 3) ระบบการทำงาน 4) แนวการบริหาร 5) ทักษะงาน 6) บุคลากร 7) ค่านิยมร่วมกัน

ด้านที่ 4 ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร ประกอบด้วย ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศต้องปฏิบัติงานตามโครงสร้างระบบ มีระบบการทำงานที่ชัดเจนและสามารถขับเคลื่อนการทำงานได้ มีการนำระบบนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงาน รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีการนำทฤษฎีระบบมาใช้ในการดำเนินงาน มีการนำกระบวนการนำเข้า Input – Outcome มีนำกระบวนการ PDCA ในการปฏิบัติงาน มีการนำ Swot analyze มาวิเคราะห์องค์กร และมีระบบการควบคุมในการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับ Nikolai and Robinson (2552, น. 115) ได้ศึกษาเปรียบเทียบระบบพัฒนากีฬาเป็นเลิศโดยหาแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Benchmarking) เป็นวิธีการที่ศึกษาแนวทางการปฏิบัติที่เป็นเลิศเป็นแบบอย่าง

ค้นหาแนวทางที่ต้องปรับปรุงเมื่อทำการวิเคราะห์แนวปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จ นำไปใช้เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าต่อไป เพื่อความสำเร็จให้สูงขึ้นไป จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องเข้าใจว่า “เรา” และ “คนอื่น” มีการดำเนินการอย่างไร โดยมีขั้นตอนที่สำคัญดังนี้ 1) วิเคราะห์โครงสร้างภายในเป็นการเปรียบเทียบการดำเนินงานที่มีความคล้ายคลึงกัน ภายในองค์กรตัวเอง 2) ภาวะการณ์แข่งขันเป็นการเปรียบเทียบกับคนหรือองค์กรที่ดีที่สุดที่เป็นคู่แข่งกันโดยตรง 3) หน้าที่การทำงานเป็นการเปรียบเทียบวิธีการกับหน่วยงานอื่นที่มีกระบวนการในบทบาทหน้าที่ที่เหมือนกัน และ 4) กระบวนการทำงานทั่วไปเป็นการเปรียบเทียบกระบวนการทำงานกับคนอื่น ๆ ที่มีนวัตกรรมสร้างสรรค์ เช่น กระบวนการทำงาน ซึ่งรูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่ใช้ในระบบกีฬาเป็นเลิศ ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่าการทำ Benchmarking มีอุปสรรคในการนำไปใช้ ถ้าปฏิบัติคิดว่าจะเป็นการลอกเลียนแบบ ดังนั้นควรใช้เทคนิคการบริหารจัดการและนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาและปฏิบัติขั้นตอนของการศึกษาเปรียบเทียบและแก้ไขเพื่อให้เกิดแนวทางในการบริหารจัดการอันเป็นรูปแบบที่ตนเองสามารถปฏิบัติได้มากที่สุด

ด้านที่ 5 ด้านบุคลากรในองค์กร ประกอบด้วย ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีกระบวนการสรรหารับบุคลากร ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีสมรรถนะและนักกีฬาที่มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด มีการจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงานในทุกงานของศูนย์ทั่วไป มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัย มีบุคลากรที่มีสมรรถนะตรงตามภารกิจและคุณสมบัติในทุก ๆ มิติ มีผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ ตระหนักในความสำคัญ และเข้าใจจุดมุ่งหมาย มีเจ้าหน้าที่ สามารถประสานงาน สามารถให้คำปรึกษา สามารถใช้เทคโนโลยี มีใจบริการ มีความรู้และความสนใจเรื่องกีฬา มีผู้ฝึกสอนกีฬา/ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีความสามารถเฉพาะ มีเอกสารรับรอง มีความเอาใจใส่ เข้าใจจุดมุ่งหมายทางกีฬาของมหาวิทยาลัย มีปรัชญาการทำงาน เข้าใจจิตวิทยา มีระเบียบวินัย เป็นแบบอย่างที่ดี และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ มีอาจารย์ที่ปรึกษาประจำทีมกีฬา/ผู้จัดการทีม มีความโปร่งใส เป็นผู้ดูแลเฉพาะนักกีฬา สามารถให้คำปรึกษา สามารถประสานงาน มีความเอาใจใส่ รู้หน้าที่ตนเอง มีอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายวิชาการที่มีความเอาใจใส่ มีอาจารย์ผู้สอนที่เข้าใจธรรมชาติของนักกีฬา มีนักกีฬาเป็นผู้ที่มีศักยภาพด้านกีฬา และมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด และมีบุคลากรตามโครงสร้างขององค์กร เช่น นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักกายภาพบำบัด นักโภชนาการ เป็นต้น เพื่อดูแลความสมบูรณ์ของนักกีฬา สอดคล้องกับธงชัย สันติวงษ์ (2539) ได้กล่าวว่าคนเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญมากที่สุดแม้ว่าองค์กรจะมีเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ทันสมัย และมีราคาแพงเพียงใดก็ตาม ถ้าหากขาดบุคคลที่มีความรู้ความสามารถแล้ว เครื่องจักรอุปกรณ์เหล่านั้นก็จะไม่เกิดประโยชน์อันใด และแม้ถึงจะใช้ดำเนินงานงานได้บ้าง ประสิทธิภาพเครื่องจักรก็คงอยู่ในระดับต่ำ ด้วยเหตุผลข้างต้น การจัดคนเข้าทำงานหรือการบริหารงานบุคคลจึงถือได้ว่าเป็นงานที่สำคัญยิ่ง ซึ่งจะมีผลทำให้การบริหารงานและการเพิ่มผลผลิตทำได้ดีขึ้น หน้าที่ประการหนึ่งที่น่าจะถือได้ว่าเป็นงานที่มีความสำคัญยิ่งในบรรดาหน้าที่ต่างๆ ที่ผู้บริหารจะต้องรับผิดชอบก็คือหน้าที่ในการจัดคนเข้าทำงาน ทั้งนี้เพราะภายหลังจากที่ได้มีการจัด

องค์กรจนเสร็จสิ้นแล้ว โครงสร้างในส่วนต่างๆ ก็ต้องถูกบรรจุด้วยตัวบุคคลที่จะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งในองค์กร และในการที่จะให้ผลการปฏิบัติงานต่างๆ ดังกล่าวได้มีประสิทธิภาพที่สุดนั้น ย่อมต้องขึ้นอยู่กับความสามารถและความพร้อมเพียงของตัวบุคคลดังกล่าวด้วย ผู้บริหารจะต้องมีภาระหน้าที่ในเลือกเฟ้นตัวบุคคลที่มีคุณสมบัติที่ดีเท่านั้น จึงจะทำให้องค์กรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสมรรถภาพและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งเอาไว้ ด้วยเหตุผลต่างๆ ดังกล่าวมาแล้วนี้เอง จึงควรที่จะได้ให้ความสำคัญถึงกระบวนการในการเสาะหาและพัฒนาตัวบุคคลที่จะมาเป็นผู้บริหารในหน้าที่ต่างๆ รวมตลอดทั้งการพัฒนาตัวบุคคลดังกล่าวให้มีความสามารถสูงขึ้น กระบวนการดังกล่าวนี้ก็คือ กระบวนการทางด้านการบริหารงานบุคคล

ด้านที่ 6 ด้านทักษะความสามารถในการทำงาน ประกอบด้วย ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้ มีบุคลากรที่มีทักษะการประสานงานที่ดี มีบุคลากรที่มีทักษะในการสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัย มีบุคลากรที่มีทักษะทางด้านวิจัยทางการกีฬา มีบุคลากรที่มีทักษะในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ดี มีบุคลากรที่มีทักษะเฉพาะด้านที่ตรงตามความสามารถและเหมาะสม มีบุคลากรที่มีทักษะด้านการใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาอาเซียน เป็นต้น มีบุคลากรที่มีทักษะความสามารถเฉพาะตำแหน่งตามชนิดกีฬา มีบุคลากรที่มีการทักษะในการสื่อสารเพื่อความเข้าใจในการปฏิบัติงาน มีบุคลากรที่มีทักษะในการเป็นผู้นำ มีบุคลากรที่มีทักษะในการสร้างแรงจูงใจและแรงบันดาลใจในการปฏิบัติงาน และมีบุคลากรที่มีทักษะการบริหารเวลากรอบแนวคิด McKinsey โดยแนวคิดนี้สร้างขึ้นมาจากแนวคิดที่มองว่าองค์กรที่ดีเกิดจากความสัมพันธ์ของปัจจัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดพื้นฐานที่นำมาใช้วิเคราะห์ตัวแปรทั้ง 7 ประการซึ่งมีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จของธุรกิจ โดยนำผลการวิเคราะห์มากำหนดกลยุทธ์เพื่อให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุดต่อการบริหารองค์กร ดังนี้ 1) กลยุทธ์ 2) โครงสร้างองค์กร 3) สโตร์ 4) ระบบ 5) บุคลากร 6) ทักษะ 7) ค่านิยม

ด้านที่ 7 ด้านค่านิยมร่วม ประกอบด้วยศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่มีทัศนคติที่ดีด้านกีฬาไปในทิศทางเดียวกัน ต้องมีบุคลากรที่มีการรักษาสมดุลของค่านิยม มีบุคลากรที่สร้างค่านิยมของการรักองค์กร และการประชาสัมพันธ์ทางการกีฬาต้องมีบุคลากรที่มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ร่วมงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ต้องมีบุคลากรที่ให้การสนับสนุนการทำงานขององค์กร ต้องมีบุคลากรที่ให้ความเห็นอกเห็นใจผู้ร่วมงานขององค์กร เช่น ให้กำลังใจแสดงคำชมเชยและให้ความเชื่อถือไว้วางใจแก่นักกีฬา และผู้ฝึกสอน ต้องมีบุคลากรที่มีความยินดีชื่นชมกับคนในองค์กรที่ประสบผลสำเร็จ ต้องมีบุคลากรที่บุคลากรทุกฝ่ายต้องมีความร่วมมือสมัครสมานสามัคคีถึงจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ต้องมีการจัดกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ต้องสร้างกลุ่มเครือข่ายทางเทคโนโลยี ต้องสนับสนุนบุคลากรในองค์กร ในด้านการพัฒนาทักษะ ฝึกอบรม สัมมนา เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ต้องสนับสนุนทุนการศึกษา มอบเกียรติบัตรให้กับนักกีฬาที่ได้รับเหรียญรางวัลใน

การแข่งขันกีฬา และต้องมีการสร้างแรงจูงใจด้วยการจัดสวัสดิการให้บุคลากรด้านกีฬา ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา เทคนิคการจูงใจที่สำคัญ ประกอบด้วย เงิน การมีส่วนร่วม และคุณภาพชีวิตในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับแบบแนวคิด 7s McKinsey เป็นการวิเคราะห์ที่สามารถนำมาใช้ได้หลากหลายสถานการณ์ อาทิเช่น ใช้ในส่วนของ การปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน ตรวจสอบปัจจัยภายในที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงในอนาคต จัดเพิ่มหรือลดหน่วยงานที่จำเป็นเพื่อประสิทธิภาพในการทำงาน รวมถึงใช้ในการกำหนดวิธีที่ดีที่สุดที่จะใช้กลยุทธ์นำเสนอ เป็นการปรับกระบวนการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพสอดคล้องกับการนำแผนกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ซึ่งเป็นแนวคิดที่เน้นว่าค่านิยมที่กำหนดนี้เป็นศูนย์กลางในการพัฒนาทุกองค์ประกอบที่สำคัญขององค์กร และการบริหาร ได้แก่ 4M 1) คนที่มีทั้งปริมาณและคุณภาพ 2) เงินและงบประมาณ 3) สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก 4) การจัดการ

ด้านที่ 8 ด้านงบประมาณ ประกอบด้วย ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการพิจารณางบประมาณตามวัตถุประสงค์โครงการ และกระจายงบประมาณให้คุ้มค่าที่สุด มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนโครงการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการพิจารณาระเบียบจัดหางบประมาณจากหน่วยงานภายนอก เช่น ภาคเอกชน บริษัท และหน่วยงานอื่น ๆ มีจัดงบประมาณสนับสนุนอย่างเป็นระบบครบวงจร มีจัดสรรงบประมาณให้มีความพอเพียง คุ้มค่า และคุ้มค่า มีจัดหาผู้สนับสนุนสปอนเซอร์จากหน่วยงานภายนอกที่ให้การสนับสนุน และมีจัดสรรงบประมาณให้มีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กับบุคลากร สอดคล้องกับแนวคิดของ De Bosscher, De Knop, Van Bottenburg and Shibli (2549, น. 55) ได้กล่าวถึง รูปแบบนโยบายการพัฒนากีฬาที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการแข่งขันนานาชาติ ประกอบด้วย การสนับสนุนงบประมาณองค์กรและโครงสร้างของนโยบายกีฬา การมีส่วนร่วม การคั่นหานักกีฬาที่มีพรสวรรค์และมีระบบการพัฒนา การสนับสนุนในการเป็นนักกีฬาและหลังจากเลิกเล่นกีฬา การฝึกและอุปกรณ์ในการฝึกการจัดการโค้ชและการพัฒนาโค้ช การแข่งขันในระดับชาติและนานาชาติ และการวิจัยเชิงวิชาการ

ด้านที่ 9 ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ ประกอบด้วย ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีสถานที่และวัสดุอุปกรณ์มีความพร้อมและเหมาะสม มีสถานที่และวัสดุอุปกรณ์มีความทันสมัย มีแผนในการบริหารจัดการและวัสดุอุปกรณ์ที่ชัดเจน เช่น การจัดหา การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์ มีมาตรฐาน และช่วยสร้างแรงบันดาลใจ มีความพร้อม มาตรฐานการฝึกเหมาะกับร่างกายและพัฒนาการของนักกีฬา มีที่พักนักกีฬาและวัสดุอุปกรณ์เฉพาะนักกีฬา มีสนามฝึกซ้อมและวัสดุอุปกรณ์อุปกรณ์ฝึกซ้อมที่เป็นไปตามมาตรฐานกีฬานั้น ๆ มีการประสานงานกับฝ่ายต่างๆ ในการจัดสรรเวลาและสถานที่ มีการสนับสนุนยานพาหนะในการเดินทางไปฝึกซ้อมและแข่งขันของนักกีฬา เช่น รถยนต์รับส่งนักกีฬา และมีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและได้มาตรฐานตามห้องต่างๆ สอดคล้องกับพรพิมล รุ่งเรืองศิลป์ (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพใน

มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพ และปัญหาของการจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพในมหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพในมหาวิทยาลัยราชภัฏ 3) เพื่อประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพและปัญหาการจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพในมหาวิทยาลัยราชภัฏอยู่ในระดับปานกลาง 2. รูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพในมหาวิทยาลัยราชภัฏที่สร้างขึ้นประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ด้านบุคคล ด้านงบประมาณและด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านขอบข่ายงานกาจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพ 2) กระบวนการบริหารจัดการประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การนำการควบคุม 3) ผลผลิต นักศึกษา บุคลากรและประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการออกกำลังกายและกีฬาเพื่อสุขภาพ 3. การประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพในมหาวิทยาลัยราชภัฏที่พัฒนาขึ้นมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 10 ด้านการจัดการ ประกอบด้วย ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดการการสร้างสรรค์ช่วยความร่วมมือในการดำเนินงานตามภารกิจให้คล่องตัวมากขึ้นในหลาย ๆ มิติ มีการจัดการเรื่องแผนการฝึกซ้อม การแข่งขัน การเดินทาง และงบประมาณ ด้านการจัดสวัสดิการต่าง ๆ มีการจัดการเรื่องการควบคุมการฝึกซ้อม และแผนการฝึกซ้อม มีการจัดให้มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาประจำศูนย์เพื่อดูความสมบูรณ์ของนักกีฬา มีการจัดการเรื่องคณะกรรมการติดตามประเมินความก้าวหน้าของนักกีฬาและศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดการเรื่องการรับเข้านักกีฬา มีกระบวนการและวิธีการพิเศษ โดยยึดหลักการบริหารแบบ PDCA การจัดหาพนักงานที่สามารถมาต่อ ยอดได้เลย มีการบริหารจัดการความเสี่ยง มีการจัดทำระเบียบว่าด้วยสวัสดิการสำหรับนักกีฬา มีสวัสดิการที่จัดให้ในระดับเพียงพอให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีพอเหมาะพอควร มีการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีเรื่องการจัดสวัสดิการ มีการจัดหาเงินทุนการศึกษา อาหารเสริม และเวชภัณฑ์ต่าง ๆ ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการประจำปี มีการจัดการเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬาภายในศูนย์ มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลด้านการเรียนและ จัดทำระบบฐานข้อมูลทางด้านกีฬา และมีการประชาสัมพันธ์ผลการแข่งขันรายการต่าง ๆ สอดคล้องกับ สุรวุฒิ มหารมณ (2551, น. 46) ที่ได้กล่าวว่า ในการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการขององค์กรกีฬาในระดับชาติลงมาจนถึงระดับผู้จัดการทีมกีฬา ยังขาดประสบการณ์ทางด้านการจัดการ เพราะบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการกีฬาไม่มีพื้นฐานหรือประสบการณ์ของการบริหารจัดการมาก่อน แต่ถ้าหากมีประสบการณ์และความรู้ของการบริหารจัดการแต่ก็ยังคงขาดความรู้ทางด้านการกีฬา จะเห็นได้ว่าการพัฒนาการทางด้านการกีฬาของประเทศไทยยังเกิดช่องว่างในด้านของการบริหารจัดการซึ่งในปัจจุบันการดำเนินการกิจการใดๆ ต้องอาศัยกระบวนการบริหารจัดการในทฤษฎีใหม่ที่ทันสมัยเข้าช่วยในการบริหารจัดการอย่างเป็นรูปแบบ เพื่อจะสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดความเรียบร้อย โปร่งใสเป็น

ธรรม โดยเฉพาะวิทยาการด้านการบริหารจัดการได้ก้าวหน้าไปมาก การวัดผล ประเมินผล การกำกับ และการปรับแผน จึงเป็นเรื่องจำเป็นในการจัดการให้บรรลุเป้าหมาย และสอดคล้องกับปรารถนาของ ยูวานนท์ (2552, น. 56) ได้กล่าวว่า การจัดการทางการกีฬาว่าเป็นการนำแนวคิด หลักการทางการ บริหารจัดการมาผสมผสานกับคุณสมบัติเฉพาะของกีฬาและประสบการณ์ในทุกบริบทของผู้บริหาร เพื่อให้ได้วิธีการที่ดีที่สุด สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จตามความคาดหวังในระดับสูง และ นวัตกรรมจัดการทางการกีฬา (Sport Management Innovation) ดังนั้น การจัดการทางการ กีฬาจึงเป็น การสร้างใหม่ การพัฒนาศักยภาพ รวมถึงการมีผลิตภัณฑ์บริการที่ดีกว่าและมีความ แตกต่าง นวัตกรรมจัดการทางการกีฬาในการจัดการแข่งขันทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ มีส่วน สำคัญ 2 ด้าน คือ การสร้าง (Build) และการพัฒนาความคิด (Develop/Create) แล้วนำไปพัฒนาการ จัดการ (Management Development) การสร้างที่ดีต้องสร้างสรรค์อย่างทันสมัย ทำได้โดยการ กำหนดวิสัยทัศน์ นโยบาย เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของบุคคลในองค์กร การวางกลยุทธ์ใน การจัดการการแข่งขันและนำเอาเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้การค้นหาและการวิเคราะห์ตนเองทั้งด้านที่ ประสบความสำเร็จและล้มเหลวที่เคยทำมาในอดีตพิจารณาปัจจุบันโดยวิเคราะห์จุดแข็ง ปัญหา อุปสรรค และโอกาสในการพัฒนา แล้วจึงตั้งเป้าหมายในอนาคตให้ชัดเจนต่อไป

ด้านที่ 11 ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ประกอบด้วย ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีนักสรีระ วิทยาและมีนักกายภาพบำบัดทางการกีฬา มีการส่งเสริมให้ความรู้การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ของนักกีฬา มีการเพิ่มพูนสมรรถภาพทางกายโดยมีเจ้าหน้าที่เทคนิคและวิทยาศาสตร์เป็นผู้ควบคุม มีการจัดหานักกายภาพบำบัดเพื่อดูแลช่วยเหลือนักกีฬามีนักโภชนาการกีฬา มีนักจิตวิทยาทางการ กีฬามีการอบรมให้ความรู้และมีการตรวจการใช้สารกระตุ้นและสารต้องห้ามทางการกีฬาให้กับ นักกีฬามีการวิจัยทางการกีฬา และพัฒนาบุคลากรที่มีสมรรถนะในการใช้เครื่องมือองค์ความรู้ในด้าน วิทยาศาสตร์การกีฬา และเทคโนโลยีทางการกีฬา สอดคล้องกับงานวิจัยของจตุรงค์ เหมรา และคณะ (2560) ได้สังเคราะห์ตัวบ่งชี้ความสำเร็จยุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบัน การพลศึกษา พร้อมทั้งระบอบองค์ประกอบที่อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ความสำเร็จ ยุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา และตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิง โครงสร้างขององค์ประกอบความสำเร็จยุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพล ศึกษา ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบพบว่า ตัวบ่งชี้ทั้งหมดสามารถจัดกลุ่มเข้าองค์ประกอบได้จำนวน 9 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การส่งเสริม สนับสนุนและการจูงใจ 2) ความพร้อมของนักกีฬา 3) การ บริหารจัดการองค์กร 4) วิทยาศาสตร์การกีฬา 5) สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก 6) ผู้ฝึกสอน/ผู้เชี่ยวชาญกีฬา 7) การคัดเลือกนักกีฬา 8) การฝึกซ้อม และ 9) การจัดประสบการณ์ใน การแข่งขัน ผลการตรวจสอบเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบความสำเร็จยุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬาเพื่อ

ความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พบว่าโครงสร้างองค์ประกอบทั้ง 9 องค์ประกอบ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ด้านที่ 12 ด้านการจัดการเรียนการสอนแบบพิเศษ ประกอบด้วย ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศร่วมมือกับอาจารย์และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อดูแลรักษานักกีฬาที่ได้รับบาดเจ็บทางการกีฬา มีการจัดการเรียนการสอนแบบพิเศษ ด้านการเรียน ความสามารถทางการเรียนผลการเรียนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2.00 มีการกำหนดระบบ ระเบียบ และแนวปฏิบัติในการจัดการการเรียนรู้อ มีการประสานงานทำความเข้าใจกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาเพิ่มเติมจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการปกติ มีการจัดกิจกรรมปฐมนิเทศเรื่องการเรียนการสอนหรือกิจกรรมการเรียนรู้อ มีการจัดทำโครงการเปิดกลุ่มเรียนให้นักกีฬาเรียนเป็นกลุ่ม มีอาจารย์ผู้สอน ติดตามกำกับพฤติกรรมการเรียน มีการทำความเข้าใจกับอาจารย์เรื่องการลา มีการทำความเข้าใจกับคณะที่มีนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬา มีการมอบหมายเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อช่วยในการเรียน มีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อด้านวิชาการ มีการติดตามและประเมินผลทางด้านการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุปรیتی สุวรรณภูมิ และมยุรี จะบัง (2554) ได้ทำการศึกษาภาพลักษณ์ของสถาบันการพลศึกษาในทัศนะของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 จากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา 17 วิทยาเขต จำนวน 818 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาในแต่ละวิทยาเขตเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของสถาบันการพลศึกษา และศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาที่มีต่อภาพลักษณ์ที่พึงประสงค์ ของสถาบันการพลศึกษา พบว่า 1) ภาพลักษณ์ของสถาบันการพลศึกษา ด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านความศรัทธาและการยอมรับต่อสถาบันและภาพลักษณ์ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่มีระดับความคิดเห็นในด้านการบริการสังคมในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของสถาบันการพลศึกษาระหว่างนักศึกษาแต่ละวิทยาเขต ในด้านการบริหารจัดการ ด้านการเรียนการสอน ด้านการบริการสังคม ด้านการวิจัย ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านความศรัทธาและการยอมรับต่อสถาบันและภาพลักษณ์ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการประเมินรูปแบบการการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยรวม มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.79) และเมื่อคิดเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า ทุกองค์ประกอบ มีระดับความคิดเห็นเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก องค์ประกอบที่มีความคิดเห็นเป็นไปได้มากที่สุด คือ

องค์ประกอบที่ 7 ด้านค่านิยมร่วม (\bar{X} = 4.28, S.D. = 0.77) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปีเตอร์ และ วอร์เตอร์แมน ได้ทำการวิจัยโดยศึกษาว่าองค์การที่มีความเป็นเลิศนั้น มีองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบ คือ มีสาระโดยสรุปดังนี้ 1) โครงสร้างการจัดองค์การ โครงสร้างการจัดองค์การเป็นแบบไหน กลุ่มงานเป็นอย่างไร ใครขึ้นตรงและรายงานต่อใคร 2) ยุทธศาสตร์องค์การ แผนในการรักษาจุดยืนและเป็นจุดแข็งขององค์การเพื่อชนะคู่แข่ง 3) ระบบการทำงาน กิจกรรมและกระบวนการดำเนินงานที่บุคลากรในองค์การใช้ ในการดำเนินงานประจำวันเพื่อให้งานสำเร็จ 4) แนวการบริหาร แบบภาวะผู้นำที่ผู้บริหารใช้ในการบริหารงาน 5) ทักษะงาน ทักษะและความสามารถในการทำงานของบุคลากร ในองค์การ 6) บุคลากรและความสามารถทั่วไปของบุคลากร 7) ค่านิยมร่วมกัน เป้าหมายสูงสุดในการตั้งองค์การซึ่งเป็นค่านิยมหรือคุณ ค่าที่องค์การทำที่สะท้อนจากวัฒนธรรมและจริยธรรมขององค์การ

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเป็นรายชื่อ พบว่า

3.1 ด้านกลยุทธ์ขององค์กร ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 1.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมและพัฒนาให้นักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล เช่น การกำหนดชนิดกีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่ชัดเจนของแต่ละวิทยาเขต (\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.72) มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kriemadis (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวางแผนกลยุทธ์แผนกกีฬาของมหาวิทยาลัยใน สหราชอาณาจักร โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพิจารณาขอบเขตที่แผนกกีฬาของมหาวิทยาลัยใน สหราชอาณาจักรใช้ในการวางแผนเชิงกลยุทธ์ เพื่อระบุปัจจัยสำคัญที่ขัดขวางการวางแผนเชิงกลยุทธ์ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้แผนเชิงกลยุทธ์กับขนาดของมหาวิทยาลัย และประสบการณ์ของผู้อำนวยการหน่วยงานกีฬา ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 101 สถาบัน จากบริติชมหาวิทยาลัยสมาคม (BUSA) ผลการศึกษา พบว่า ร้อยละ 59.5 ของภาคศึกษากีฬามีแผนกลยุทธ์ที่เขียนเป็นแผนระยะยาว มีการประเมินสถานะแวดล้อมภายนอกและภายใน อยู่บนพื้นฐานของพันธกิจและเป้าหมายของแผนกกีฬา ที่เหลืออีกร้อยละ 40.5 ยังไม่มีแผนเชิงกลยุทธ์ ใช้เพียงส่วนประกอบบางอย่างของกระบวนการวางแผนเชิงกลยุทธ์ และบางส่วนใช้แผนและงบประมาณระยะสั้น โดยร้อยละ 75.7 ของหน่วยงานมีการทางด้านกีฬาได้มีการพัฒนาวิสัยทัศน์ และ มากกว่าร้อยละ 90 ได้มีการพัฒนาพันธกิจและดำเนินการวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค (SWOT) จากสภาพแวดล้อม มีการประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการวางแผน ร้อยละ 73 และประเมินการทำงานภาพรวมของแผนกกีฬา ร้อยละ 78.4 สำหรับปัจจัยที่ขัดขวางการวางแผนเชิงกลยุทธ์ด้านกีฬา เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ ทรัพยากรทางการเงินไม่เพียงพอ เวลาไม่เพียงพอ การฝึกอบรมการจัดทำแผนไม่เพียงพอ การสื่อสารไม่ชัดเจน การต่อต้านของทีมงาน และการวางแผนที่ไม่มีมูลค่า และพบว่า ขอบเขตของการใช้แผนเชิงกลยุทธ์ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติ ($p = .57$) กับประสบการณ์ของผู้อำนวยการหน่วยงานกีฬา ซึ่งผู้วิจัยมีแนวคิดว่ามีมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีแผนกลยุทธ์ที่ชัดเจน

3.2 ด้านโครงสร้างขององค์กร ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 2.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีโครงสร้างด้านผู้บริหารองค์กร ประกอบด้วย อธิการบดี รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ผู้อำนวยการศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ สำนักอธิการบดี หัวหน้าศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ประจำวิทยาเขต ผู้เชี่ยวชาญกีฬาหรือผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนกีฬา ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ($\bar{x} = 4.46$, S.D. = 0.68) สอดคล้องกับแนวคิดของนรินทร์ แจ่มจำรัส (2549) ได้ศึกษาว่าในการพัฒนาให้องค์กรเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่พึงประสงค์นั้นมีปัจจัยต่าง ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องหลายปัจจัย ได้แก่ โครงสร้างองค์กร ภาวะความเป็นผู้นำ ขวัญของพนักงาน การสื่อสาร การควบคุม การประเมินผลงาน การตัดสินใจ พฤติกรรมกลุ่ม การวัดผลงาน การจูงใจ สถานภาพและบทบาท อำนาจ วัฒนธรรมบรรยากาศขององค์กร เป็นต้น

3.3 ด้านรูปแบบในการบริหารงาน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 3.5 ผู้บริหารระดับสูงมีการวางแผนในการทำงานที่ชัดเจน เช่น วางการฝึกซ้อม วางแผนการแข่งขัน ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.73) สอดคล้องกับงานวิจัยของจิรศักดิ์ บุญนาค (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งประเทศไทย พบว่า 1) ปัญหา การจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ การวางแผน ได้แก่ วัตถุประสงค์และนโยบายการจัดการองค์กร การปฏิบัติการ ได้แก่ ข้อบังคับ บททั่วไป คุณสมบัติ นักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องกับทีม ผู้ตัดสินและผู้ชี้ขาดกีฬา สนามและอุปกรณ์ การใช้ สารต้องห้าม การประท้วง บทลงโทษ และการควบคุม 2) รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งประเทศไทยที่เหมาะสม ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การวางแผน มี 6 องค์ประกอบย่อย 20 ตัวชี้วัด องค์ประกอบที่ 2 การจัดการองค์กร มี 5 ตัวชี้วัด องค์ประกอบที่ 3 การปฏิบัติการ มี 13 องค์ประกอบย่อย 47 ตัวชี้วัด และองค์ประกอบที่ 4 การควบคุม มี 4 ตัวชี้วัด และโมเดลการวัดองค์ประกอบ สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี

3.4 ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 4.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการนำ Swot analyze มาวิเคราะห์องค์กร ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.79) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kriemadis (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวางแผนกลยุทธ์แผนกีฬาของมหาวิทยาลัยใน สหราชอาณาจักร โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพิจารณาขอบเขตที่แผนกีฬาของมหาวิทยาลัยใน สหราชอาณาจักรใช้ในการวางแผนเชิงกลยุทธ์ เพื่อระบุปัจจัยสำคัญที่ขัดขวางการวางแผนเชิงกลยุทธ์ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้แผนเชิงกลยุทธ์กับขนาดของมหาวิทยาลัย และประสบการณ์ของผู้อำนวยการหน่วยงานกีฬาศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 101

สถาบัน จากบริติคมหาวิทยาลัยสมาคม (BUSA) ผลการศึกษา พบว่า ร้อยละ 59.5 ของภาคศึกษากีฬามีแผนกลยุทธ์ที่เขียนเป็นแผนระยะยาว มีการประเมินสภาวะแวดล้อมภายนอกและภายใน อยู่บนพื้นฐานของพันธกิจและเป้าหมายของแผนกีฬา ที่เหลืออีกร้อยละ 40.5 ยังไม่มีแผนเชิงกลยุทธ์ ใช้เพียงส่วนประกอบบางอย่างของกระบวนการวางแผนเชิงกลยุทธ์ และบางส่วนใช้แผนและงบประมาณระยะสั้น โดยร้อยละ 75.7 ของหน่วยงานมีการทางด้านกีฬาได้มีการพัฒนาวิสัยทัศน์ และ มากกว่าร้อยละ 90 ได้มีการพัฒนาพันธกิจและดำเนินการวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค (SWOT) จากสภาพแวดล้อม มีการประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการวางแผน ร้อยละ 73 และประเมินการทำงานภาพรวมของแผนกีฬา ร้อยละ 78.4 สำหรับปัจจัยที่ขัดขวางการวางแผนเชิงกลยุทธ์ด้านกีฬา เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ ทรัพยากรทางการเงินไม่เพียงพอ เวลาไม่เพียงพอ การฝึกอบรมการจัดทำแผนไม่เพียงพอ การสื่อสารไม่ชัดเจน การต่อต้านของทีมงาน และการวางแผนที่ไม่มีมูลค่า และพบว่า ขอบเขตของการใช้แผนเชิงกลยุทธ์ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = .57$) กับประสบการณ์ของผู้อำนวยการหน่วยงานกีฬา ซึ่งผู้วิจัยมีแนวคิดว่ามีมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีแผนกลยุทธ์ที่ชัดเจน

3.5 ด้านบุคลากรในองค์กร ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 5.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีผู้ฝึกสอนกีฬา/ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีความสามารถเฉพาะ มีเอกสารรับรอง มีความเอาใจใส่ เข้าใจ จุดมุ่งหมายทางกีฬาของมหาวิทยาลัย มีปรัชญาการทำงาน เข้าใจจิตวิทยา มีระเบียบวินัย เป็นแบบอย่างที่ดี และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.60) สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพิตรสมาทิโต (2556) ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเสนอรายละเอียดของการจัดการศึกษา เฉพาะของมหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง เพื่อให้ใช้เป็นแนวทางในการกรอบแนวคิดการวิจัย พบว่าผู้บริหารและบุคลากรของมหาวิทยาลัยมีความเข้าใจ มีทัศนคติ ความมุ่งมั่น เป้าหมายที่ตรงกันภายใต้การสนับสนุนจากรัฐบาล และบุคลากรที่เป็นศิษย์เก่าที่มีอยู่ทั่วประเทศ มีเครื่องมือ อุปกรณ์การวิจัยที่ทันสมัย มีสนามกีฬา สระว่ายน้ำ ยิมเนเซียม อาคารศูนย์ฝึกกีฬาชนิดต่างๆ อย่างครบครัน มีคณาจารย์และบุคลากรซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์สาขาต่าง ๆ ควบคุมดูแลการฝึกซ้อมกีฬาและการวิจัยอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลานี้ที่ต้องฝึกซ้อมนักกีฬาอย่างเข้มข้น เพื่อเข้าสู่มหกรรมกีฬาในโอลิมปิกเกมส์ลอนดอน ค.ศ. 2012 สิ่งที่ได้ยินได้ฟังและได้เห็นมหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง

3.6 ด้านทักษะและความสามารถในการทำงาน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 6.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะความสามารถเฉพาะตำแหน่งตามชนิดกีฬา ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.75) สอดคล้องกับงานวิจัยของสุรวุฒิ มหารมณ (2551) ที่ได้กล่าวว่า ในการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการขององค์กรกีฬาในระดับชาติลงมาจนถึงระดับผู้จัดการทีมกีฬา ยังขาดประสบการณ์

รวมอำนาจการบริหารจัดการเข้าสู่ศูนย์กลาง ระดมงบประมาณและทรัพยากรบุคคลจากทั่วประเทศ มาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งแนวทางการพัฒนากีฬาทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ

3.8 ด้านงบประมาณ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 8.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการพิจารณางบประมาณตามวัตถุประสงค์โครงการ และกระจายงบประมาณให้คุ้มค่าที่สุดที่สุด ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.83) สอดคล้องกับงานวิจัยของศรุติ เดชวิถี (2555) ได้ศึกษาการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัย พบว่า ปัจจัยนำเข้าใช้ปัจจัยการบริหาร 4M's พบว่าผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศด้านกีฬาส่วนใหญ่ ให้ความสำคัญในด้านกีฬาเป็นอย่างมาก ทำให้การคัดเลือกเจ้าหน้าที่ดูแลด้านการกีฬา ของมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานด้านกีฬามากกว่า 5 ปี สำหรับนักกีฬาส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาในระดับชาติ ผู้บริหารมีงบประมาณในการจัดการกีฬามหาวิทยาลัยอย่างเพียงพอ ให้ความสนใจในเรื่องสนามฝึกซ้อมถึงแม้ว่าสนามจะไม่เพียงพอต่อการใช้งาน ได้อาศัยการบริหารจัดการตารางเวลาและการใช้สถานที่ฝึกซ้อมจากภายนอกร่วมด้วย กระบวนการใช้กระบวนการบริหารตามหลักของคุนซ์ (Koontz, 2515) พบว่า มหาวิทยาลัย ที่เป็นเลิศด้านกีฬาส่วนใหญ่ มีการวางแผนเป็นลักษณะแผนรายปี มีการจัดโครงสร้างองค์กรที่ดูแลกีฬา เพื่อความเป็นเลิศที่ชัดเจน มีการจัดสรรเจ้าหน้าที่ที่ เรียนจบด้านกีฬาหรือมีประสบการณ์ด้านกีฬาเข้ามาทำงาน แต่การสร้างแรงจูงใจให้กับเจ้าหน้าที่และนักกีฬามีน้อย มีการควบคุมและติดตามงานโดยการประชุมเป็นส่วนใหญ่และจัดทำเป็นรายงานในรูปแบบของเอกสารให้ผู้บริหารรับทราบ ผลลัพธ์การบริหารจัดการจัดการทั้ง 4 สถาบันอยู่ในอันดับ 1 ใน 10 อันดับแรกของตารางสรุปเหรียญการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยและคาดว่าอันดับยังคงเป็นเช่นนี้ไปอีก 2-3 ปี จากการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะว่า ควรมีนโยบาย ด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่ชัดเจนเพื่อเป็นแนวทางในการบริการจัดการควรมีแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามขั้นตอน มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารควรมีการติดตามและประเมินงานอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง

3.9 ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 9.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีมาตรฐาน และช่วยสร้างแรงบันดาลใจ มีความพร้อม มาตรฐานการฝึกเหมาะกับร่างกายและ พัฒนาการของนักกีฬา ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.78) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Jacobsson and Timpka (2557, น. 178) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาแบบขององค์กรที่เชื่อมโยงกับอุปสรรคองค์กร ปฏิบัติการในการป้องกันความเสียหายร้ายแรง : การศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติ การในการแข่งขันกีฬาในประเทศไทยสวีเดน เนื่องจากช่องว่างระหว่างองค์กรกีฬาและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ข้องกับกีฬา เป็นผลทำให้เกิดการก้าวถอยและแทรกซ้อนทำงาน จนทำให้เกิดความเสียหายร้ายแรงซึ่งเป็นอุปสรรคต่อองค์กร ปฏิบัติการ จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อพัฒนารูปแบบส่งเสริมความปลอดภัยระหว่างองค์กรกีฬา โดยกำหนดเป้าหมายในการป้องกันความเสียหายร้ายแรงโดยระบุแนวทางป้องกันที่เป็นอุปสรรค

ต่อองค์กรปฏิบัติการ ทำการวิจัยโดยการวิจัยเชิงปฏิบัติการกับการสนทนากลุ่ม (Focus group) โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการแปลงหน้าที่ทางคุณภาพ (Quality Function Deployment Technique) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การในการวิจัย คือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาของสวีเดน ได้แก่ นักกีฬา, เจ้าหน้าที่ในตำแหน่งที่แตกต่างกันของสมาคมกีฬาสวีเดน, ผู้ฝึกสอน, นักกีฬา, แพทย์, ตัวแทนสโมสร และผู้ปกครองของนักกีฬาเยาวชน (ปี 1 จำนวน 12 คน, ปี 2 จำนวน 35 คน) ข้อมูลเชิงคุณภาพที่เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ความต้องการของกีฬา, ความต้องการขององค์กร, การเปลี่ยนแปลงองค์กร ซึ่งผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการรักษาความปลอดภัยขององค์กรกีฬา ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงของการระบุความต้องการของกีฬา ความต้องการขององค์กร และการเปลี่ยนแปลงองค์กร องค์กรที่ปฏิบัติในรูปแบบนี้อย่างจริงจัง และต่อเนื่องซึ่งส่งผลตรงข้ามกับอุปสรรคขององค์กรปฏิบัติการ โดยองค์กรปฏิบัติการมีโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการแลกเปลี่ยนของฐานข้อมูลและการประชาสัมพันธ์ความแตกต่างของการแข่งขันกีฬา โดยองค์กรจะเฝ้าระวังความปลอดภัยของระบบอินเทอร์เน็ต ให้ครอบคลุมการแข่งขันกีฬาทั้งหมดของประเทศสวีเดนรูปแบบระบบรักษาความปลอดภัย จะถูกนำมาพิจารณารวมกันระหว่างนักกีฬา นักวิจัยสมาคมกีฬาสวีเดน ผู้ฝึกสอน โดยอนุญาตให้สนทนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ระหว่างผู้ฝึกสอนและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ การกล่าวโดยสรุปคือ รูปแบบความปลอดภัยระหว่างองค์กรกีฬา ในการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกร่วมกันระหว่างองค์กรกีฬาและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกีฬาได้รับการพัฒนา และดำเนินการแข่งขันกีฬาของประเทศสวีเดน โดยคุณลักษณะที่สำคัญในรูปแบบนี้ คือ ต้องทราบกีฬาที่เป็นที่ต้องการ ความต้องการขององค์กรเอง และการเปลี่ยนแปลงองค์กรให้เหมาะสม ซึ่งโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรก็เป็นสิ่งสำคัญต่อที่สนับสนุนการแลกเปลี่ยนฐานข้อมูลและการประชาสัมพันธ์ระหว่างการแข่งขันกีฬา ซึ่งการทำวิจัยในอนาคตควรศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานและการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบใหม่ในการป้องกันความเสียหายร้ายแรงชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาด้านการกีฬาขั้นพื้นฐาน การกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ หรือการกีฬาเพื่อการอาชีพ โดยอาศัยหลักการบริหารจัดการทั้งสิ้น ทั้งนี้เป็นเพราะวัยเด็ก เยาวชนทั้งหลายศึกษาอยู่ในระบบโรงเรียนส่วนการศึกษาในระดับสูงขึ้นไปก็จะมีสัดส่วนการเข้ารับการศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาในสัดส่วนที่แตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ ตามการพัฒนาและความพร้อม นอกจากนี้ยังพบว่าพัฒนานักกีฬาจะเป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนาชาติได้อย่างชัดเจน

3.10 ด้านการจัดการ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 10.15 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการประชาสัมพันธ์ผลการแข่งขันรายการต่าง ๆ (\bar{X} = 4.29, S.D. = 0.69) สอดคล้องกับงานวิจัยของ นนทชัย ศานติบุตร (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย การวิจัยมี 5 ขั้นตอน คือ การศึกษาขั้นต้นเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย การศึกษาสภาพการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทยในปัจจุบัน การสร้างรูปแบบการประเมิน

ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ การปรับปรุงและการนำเสนอรูปแบบกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้ทรงคุณวุฒิ กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มนักวิชาการ กลุ่มสื่อมวลชนกีฬาฟุตบอล และกลุ่มผู้มีประสบการณ์ฟุตบอลโดยตรง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t-test) ผลการวิจัย ได้แก่ การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทยที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทยในปัจจุบัน เป็นรูปแบบที่ครอบคลุมและสอดคล้องกับการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ความเป็นมา ส่วนที่ 2 รูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย ประกอบด้วย แนวคิดหลักการ วัตถุประสงค์สภาวะแวดล้อมฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย รูปแบบของการบริหารฟุตบอลอาชีพ 4 ด้าน ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม และรูปแบบการดำเนินงานตามปัจจัยหลักความสำเร็จฟุตบอลอาชีพ 11 ด้าน ได้แก่ นโยบายการส่งเสริมของรัฐ องค์กรหลักฟุตบอลอาชีพ (สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย คณะกรรมการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ สโมสรฟุตบอลอาชีพ) การจัดการแข่งขัน นักฟุตบอลอาชีพ บุคลากรฟุตบอลอาชีพ (ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน) ความนิยมและแฟนคลับ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก รายได้ธุรกิจและสิทธิประโยชน์ สื่อเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ กฎหมาย (กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ) และสวัสดิการ ส่วนที่ 3 การนำรูปแบบไปใช้ส่วนที่ 4 เงื่อนไขข้อจำกัดของรูปแบบ

3.11 ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 11.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการส่งเสริมให้ความรู้การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา (\bar{X} = 4.07, S.D. = 0.94) สอดคล้องกับงานวิจัยของสุเทพ เมยไธสง (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุเพื่อการบริหารความเป็นเลิศทางการกีฬานักเรียนโรงเรียนกีฬา พบว่า องค์ประกอบที่สำคัญที่มีต่อความเป็นเลิศทางการกีฬา ได้แก่ (1) การบริหารของผู้บริหาร (2) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร (3) สมรรถนะของผู้ฝึกสอนกีฬา (4) สมรรถภาพทางจิตใจของนักกีฬา และ (5) สมรรถภาพทางกายของนักกีฬา โดยมีค่าอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.87, 0.81, 0.62, 0.34 และ 0.29 ตามลำดับ

3.12 ด้านการจัดการเรียนการสอนแบบพิเศษ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 12.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการทำความเข้าใจกับคณะที่มีนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬา (\bar{X} = 4.13, S.D. = 0.81) สอดคล้องกับงานวิจัยของอาพัทธ์ เตียวตระกูล (2555) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการนิสิตนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พบว่า รูปแบบการจัดการนิสิตนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 สภาพแวดล้อม ประกอบด้วย จุดมุ่งหมาย บทบาท ภารกิจ โครงสร้าง ส่วนที่ 2 ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

สะดวก ด้านวิธีการจัดการ ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และด้านระบบสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ส่วนที่ 3 กระบวนการ ประกอบด้วย ด้านการเรียน ด้านกีฬา และด้านการจัดสวัสดิการ และ ส่วนที่ 4 ผลผลิต ประกอบด้วย ด้านการเรียน และด้านกีฬา 2. ผลการประเมินความเหมาะสมและความถูกต้องครอบคลุมของรูปแบบการจัดการนิสิต นักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า รูปแบบมี ความเหมาะสมและความถูกต้องครอบคลุมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติควรมีการนำรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศไปใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการกีฬาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
2. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติควรมีนโยบายและยุทธศาสตร์ในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาผลการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติกับการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการสังกัดอื่น
2. ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อองค์ประกอบของการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2533). *ความสำคัญ ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2554). *แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติพ.ศ. 2555-2559*. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา. (2550). *แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรมพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2559.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2533). *การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วน จำกัด เอเอ็นที.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2550). *ยุทธศาสตร์กีฬาพัฒนากีฬาชาติ (พ.ศ. 2550-2554)*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ องค์การค้ำของ สกสค
- จรัสศักดิ์ รุ่งประพันธ์. (2557). *รูปแบบการจัดการกีฬากอล์ฟเชิงท่องเที่ยว*. (วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- คงศักดิ์ สันติพิทักษ์วงศ์. (แปล) (1986). *เศรษฐมิติเบื้องต้น*. แต่งโดย ทาคาโอะ มียากาวะ. กรุงเทพฯ: รู้แจ้ง
- คณะกรรมการการกีฬา สภาผู้แทนราษฎร. (2547). *บทบาทองค์กรกีฬาจังหวัดที่พึงประสงค์*. กรุงเทพฯ : เอกสารประกอบการสัมมนา.
- ครองชัย พรหมเทพ. (2540). *การศึกษาปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาสถาบันราชภัฏทั่วประเทศ ครั้งที่ 1 ณ สถาบันราชภัฏสกลนคร*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). ขอนแก่น. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จตุรงค์ เหมรา. (2560). *หลักการและการปฏิบัติการทดสอบสมรรถภาพทางกาย*. ลำปาง : หจก. ลำปางบรรณกิจพริ้นติ้ง, 2560..
- จรินทร์ ธาณรัตน์. (2529). *ลักษณะครูสุขศึกษาที่ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไทยต้องการ*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิรัชศักดิ์ บุญนาค. (2555). *การพัฒนาารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งประเทศไทย*. สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ: มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์
- ณัฐชานิตย์ ธนธรรมพานนท์. (2556). *แนวทางการแก้ปัญหาการบริหารจัดการศูนย์กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศสถาบันการพลศึกษา*. (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ติน ปรัชญพทุทธ์. (2552). *การบริหารการพัฒนา ความหมาย เนื้อหา แนวทางและปัญหา*. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2553). *ทฤษฎีองค์การ*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : อินทภาษา.
- ตุลา มหาพสุธานนท์. (2547). *หลักการจัดการและการบริหาร*. กรุงเทพฯ : พ.ศ. พัฒนาจำกัด.
- ทวีทรัพย์ เขยผักแก้ว และคณะ. (2555). *รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย*. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. ชลบุรี. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทินกร ชอัมพงษ์. (2560). *การพัฒนารูปแบบการบริหารงานกีฬาแบบมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ*. ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- เทอดทูล โตศิริ. (2558). *รูปแบบการพัฒนาศูนย์ฝึกนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนของสโมสรฟุตบอลอาชีพ*. ปริญญาโทปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร
- ธงชัย สันติวงษ์. (2541). *ทฤษฎีองค์การและการออกแบบองค์การ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนา
- _____. (2551 ก). *การจัดทำแผนที่ผลลัพธ์เรื่องการจัดทำแนวทางการพัฒนากีฬาเป็นเลิศ*.
- _____. (2551 ข). *การจัดทำรูปแบบและระบบพัฒนากีฬาเป็นเลิศ รูปแบบ (Model) การพัฒนากีฬาเป็นเลิศ*. กรุงเทพฯ: การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- _____. (2552). *การจัดแนวทางในการพัฒนานักกีฬาเป็นเลิศ (ขั้นตอนที่ 2-3)*. กรุงเทพฯ: การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- ธีระ รุญเจริญ. (2550). *สภาพและปัญหาการบริหารและการจัดการ*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- นนชัย ศานติบุตร. (2551). *การนำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย*. ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต, สาขาพลศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นรินทร์ แจ่มจำรัส. (2549). *การพัฒนาองค์การ*. (พิมพ์ครั้งที่ 4) กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาทุนมนุษย์
- เนตร์พัฒนา ยาวีราช. (2546). *การจัดการสมัยใหม่ : Modern management*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : เซ็นทรัลเอ็กซ์เพรส.
- บงกช จันทรสุขวงศ์. (2562). *รูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในโรงเรียนกีฬา สังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา*. ปริญญาโทปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ประกิต หงส์แสนยาธรรม. (2552). *การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจังหวัด*. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, ชลบุรี. มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ปรางทิพย์ ยูวานนท์. (2552). *ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาไปสู่ความสำเร็จของฟุตบอล*.
 _____. (2552). *การจัดการกีฬา*. กรุงเทพฯ: เอ. อาร์. อินฟอร์เมชั่น แอนด์พับลิเคชั่น.
- ปรีชา พงษ์เพ็ง. (2558). *รูปแบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพ ของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย
 จังหวัดสุพรรณบุรี*. วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทรวิโรฒ, 6(1), 93-102
- พงษ์เอก สุขใส. (2556). *รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด*. (วิทยานิพนธ์
 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พรพิมล รุ่งเรืองศิลป์. (2560). *การพัฒนาในรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพในมหาวิทยาลัยราชภัฏ*.
 (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พะยอม วงศ์สารศรี. (2538). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: คณะวิทยาการ
 จัดการ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- พิณิจ กุลละวณิชย์. (2535). *คู่มือการสร้างเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
 กรมอนามัยกระทรวงสาธารณสุข.
- เพ็ญจันทร์ อุปพงษ์. (2560). *การพัฒนาในรูปแบบการจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็น
 เลิศ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนา
 การศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2542). *การบริหารทรัพยากรทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3.
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช: นนทบุรี.
- รัชณี ขวัญบุญจัน. (2551). *แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพ (2549 – 2552)*. กรุงเทพฯ : สำนัก
 วิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
 นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
 _____. (2550). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (พิมพ์ครั้งที่ 6)*. กรุงเทพฯ: อักษร
 เจริญทัศน์ อจท. จำกัด.
- รุ่งนภา จิตรโรจนรักษ์. (2548). *การพัฒนาในรูปแบบการบริหารของคณะกรรมการสถานศึกษาชั้น
 พื้นฐาน สำหรับประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรุตติ เดชวิถี. (2555). *การจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัย*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
 มหาบัณฑิต). นครปฐม : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2545). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.

- สถาบันการพลศึกษา. (2553). *การสังเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน*
 _____. ปีการศึกษา 2553. กองส่งเสริมและพัฒนาโรงเรียนกีฬา ฝ่ายโรงเรียนกีฬา สถาบันการ
 พลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- _____. (2557). *การสังเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2557.*
 กองส่งเสริมและพัฒนาโรงเรียนกีฬา ฝ่ายโรงเรียนกีฬา สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการ
 ท่องเที่ยวและกีฬา.
- _____. (2560). *ยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา พ.ศ.2556-2560 (ฉบับปรับปรุง) ปีงบประมาณ*
 พ.ศ. 2560. สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- สมคิด บางโม. (2538). *หลักการจัดการ*. กรุงเทพฯ: นานอักษรการพิมพ์.
- _____. (2553). *องค์การและการจัดการ (พิมพ์ครั้งที่5)* กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒนา
- สมบัติ คุรุพันธ์. (2552). *การแข่งขันกีฬายุคใหม่กับความเป็นเลิศทางการกีฬา*. วารสารกองกิจ. 6(1):
 10.
- สมบัติ เกตุสมและคณะ. (2557). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัย*
เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ในการ เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
ครั้งที่ 41 ณ จังหวัดขอนแก่น. (รายงานการวิจัย) นครปฐม: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราช มงคลรัตนโกสินทร์.
- สมยศ นาวิการ. (2537). *การบริหารพฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ: ผู้จัดการ. กรุงเทพฯ: การกีฬาแห่ง
 ประเทศไทย.
- สมาน อัครภูมิ. (2537). *การพัฒนารูปแบบการบริหารการประถมศึกษาระดับจังหวัด. (วิทยานิพนธ์*
ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สันติภาพ เตชะวนิช. (4 กันยายน 2540). “บทความเรื่องกีฬาอาชีพ” Retrieved 30 กันยายน
 2563, from <http://www.smat.or.th/view/5a8faf2c46d46a0cde6fb3ef>.
- สุนนะ ดิงศภักดิ์. (2554). *การนำเสนอรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนากีฬาเทคนิสาอาชีพในประเทศไทย*
(วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต) กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุเทพ เมยไธสง และคณะ. (2551). *การพัฒนาตัวแบบประสิทธิผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาการ*
กีฬาแห่งชาติสู่การปฏิบัติเชิงบูรณาการในสถาบันการพลศึกษา. มหาสารคาม: สถาบันการ
 พลศึกษา.
- สุเทพ เมยไธสง. (2553). *การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุเพื่อการบริหารความเป็นเลิศทางการกีฬาของ*
นักเรียนโรงเรียนกีฬา (ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียง
 เหนือ.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). *จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สุพิช จันทะสิทธิ์. (2555). *รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนกีฬาที่มีประสิทธิผล*. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, อุบลราชธานี.
- สุพิตร สมานิติ. (2556). *สรุปรายงานผลการดำเนินงานในรอบ 3 ปี (พ.ศ.2554-2556) ของฝ่ายกีฬาและนันทนาการ*. กรุงเทพฯ: สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สุรุจณี มหารมณ. (2551). *วารสารวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา*. ชลบุรี : คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2551
- สุริยา สุขสุภักดิ์ และชัยพัฒน์ หล่อศิริรัตน์. (2554). *การจัดการศึกษาการจัดการทีมกีฬาว่ายน้ำของสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทยครั้งที่ 38*.วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ, ปีที่ 12,ฉบับที่ 2 (พ.ค.-ส.ค.), 60-71
- เสนาะ ดิยาว. (2546). *หลักการบริหาร*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสรี ชัดรัมย์. (29 ธันวาคม 2552). *โมเดลและการสร้างโมเดล*. สืบค้นเมื่อ 29 ตุลาคม 2560, จาก <http://www.erm.buu.ac.th>.
- อาพัทธ์ เตียวตระกูล. (2555). *รูปแบบการบริหารนิสิตนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ*. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2546). *การบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทุมพร จามรมาน. (2541). *การประกันคุณภาพระดับอุดมศึกษาตามเกณฑ์ของทบวงมหาวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุษณีย์ จินตนาประวาสี. (2544). *การบริหารการกีฬาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา, บัณฑิตศึกษาสถาน, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- แอน มหาศีตะ และ ถนอมศักดิ์ เสนาคำ. (2557). *รูปแบบการบริหารจัดการองค์กรกีฬาคนพิการในประเทศไทย*.วารสารคณะพลศึกษา, 17(1),163-175.
- Armstrong. (2007). *Marketing: an introduction*. Upper Saddle River, N.J.: Pearson Prentice Hall.
- Bardo, J. W., and Hartman, J. J. (1982). *Urban society: A systematic introduction*. U.S.A: F.E. Peacock
- Brown, W.B., & Moberg. D.J. (1980). *Organization theory and Management: A macro approach*. New York: Joho Wiley and Sons

- David H.Holt. (1990). *Management: principles and practices*. Singapore: south-western cengage.
- Davis, A. (2011). “*The Strategic Development of the U- Tect, Jamaica Sport Program in Producing some of the World’s Best Student Athletes*”. FISU Conference Shenzhen 2011 Proceedings. Shenzhen: China.
- De Bosscher, V., De Knop, P., van Bottenburg, M, & Shibli, S. (2006). *A conceptual framework for analyzing sports policy factors leading to international sporting success*. *European Sport Management Quarterly*, 6(2), 185-215.
- Deporter, Bobbi. (2000). *The 8 Keys of Excellence: Principles to Live By*. FL: Forum Learning.
- Eisner, E. (1976). *Education Connoisseurship and Criticism: Their Form and Function in Education Evaluation*. *Journal of Aesthetic Education*.
- Glotova, O.N. (2011). *Sport Education Model in Russian Schools: Professional Development and Effective Teaching for Pre-service Teachers*. Doctor of Philosophy Dissertation. Auburn University: Russia.
- Griffin, R. W. (1997). *Management (5th ed)*. Houghton: Mifflin.
- Haimann, T., & Scott, W. G. (1970). *Management in modern organization*. Boston: Houghton Mifflin.
- Henri Fayol. 1949. *General and Industrial Management*. London: Sir Issac Pitman & Sons Ltd.
- Jacobsson, J. & Timpka, T. (2014). *Development of an Organizational Model that Bridges The Organization-Practice Barrier in Overuse injury Prevention: An Action Research Study in Swedish Athletics*. IOC World Conference on Prevention of Injury & LLLness in Sport.
- Keeves, P. J. (1988). *Educational research, methodology, and measurement: An International handbook*. Oxford: Pergamon Press.
- Koontz Harold D. and Cyril O’Donnell. (1972). *Principles of Management: An Analysis of Managerial Functions*. New York: MC Graw – Hill. Longman Dictionary of Contemporary English. 1981. England: Clays Ltd.
- Kriemadis, T. (2011). *Strategic planning in university athletic department in the United Kingdom*. *The Sport Journal*, 14, 381-391.

- Longenecker, J.G. & Pringle, C.D. (1981). *Management (5th ed.)*. Columbus, Ohio: C.E. Merrill.
- Lussier, R. N., & Kimball, D. (2004). *Sport management*. Mason, Ohio: South-Western
- Nikolai & Robinson. (2009). *Benchmarking of elite sport systems*. Institute of Sport and Leisure Policy, Loughborough University, Loughborough, UK.
- Management Decision, Vol. 47 Iss: 1,
- Peter, Thomas J. and Waterman, Robert, H. Jr. *In Search of Excellence: Lessons From American Best Run Companies*. New York: Warner Book,1982
- Rossman, J. R., & Schallter, B, E. (2000). *The Programm Development Cycle* [Online]. Available from: <http://www.recreationprogeamming.com> [2016, January 19]
- Steiner, E.(1988). *Methodology of Theory Building*. Sydney : Educology Research Associates.
- Stoner, J.A.F., Freeman, R.E. and Gilbert, D.R. (1995). *Management. 6th ed.* Eaglewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.

ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิรายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ (ค่า IOC)

1. รองศาสตราจารย์ ดร. นิธิเดชน์ เชิดพุทธ	ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัย
นเรศวร
2. รองศาสตราจารย์ ดร. ปัญญา สังขวดี	ที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมสาธิต
มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธงชัย สุขดี	รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬา
แห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติ สิทธิจินดา	รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬา
แห่งชาติ วิทยาเขตเพชรบูรณ์
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฐพัชร์ พูลสวัสดิ์	รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬา
แห่งชาติ วิทยาเขตสุโขทัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ของรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพัชร์ พูลสวัสดิ์	รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬา
แห่งชาติ วิทยาเขตสุโขทัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย สุขดี	รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬา
แห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติ สิทธิจินดา	รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬา
แห่งชาติ วิทยาเขตเพชรบูรณ์
4. รองศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา สังขวดี	ผู้ทรงคุณวุฒิประจำโรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยนเรศวร
5. รองศาสตราจารย์ ดร.นิธิเดชน์ เชิดพุทธ	อดีตอาจารย์มหาวิทยาลัยนเรศวร

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

แบบสัมภาษณ์แนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬา
แห่งชาติ การวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ”

คำชี้แจงในการตอบแบบสัมภาษณ์

การวิจัยในครั้งนี้เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศใน
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้ให้สัมภาษณ์.....
ตำแหน่ง.....หน่วยงาน.....
เรื่องที่สัมภาษณ์ **แนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬา
แห่งชาติ** นายไพรวรรณ ชำนาญจันทร์ สัมภาษณ์วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
สถานที่.....เวลาสัมภาษณ์ เริ่มต้นเวลา.....น. สิ้นสุดเวลา.....น.
ผลที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อ
ความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้วิจัยจึงขอความกรุณาจากท่านในการตอบ
แบบสอบถามตามความเป็นจริงและกรุณาตอบทุกข้อ ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามของ
ท่าน จะใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น และจะนำเสนอผลในภาพรวม ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อหน้าที่หรือการ
ปฏิบัติงานของท่านแต่อย่างใด

นายไพรวรรณ ชำนาญจันทร์
นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการจัดการกีฬา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์ กรุณาเล่าประวัติโดยย่อเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวในด้านต่อไปนี้

1. ประวัติการศึกษา.....
2. ประสบการณ์ทางการทำงานด้านการจัดการศึกษา รวมระยะเวลา.....ปี
3. ประสบการณ์ในการได้รับการอบรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ.....
4. ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ณ ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ.....
5. บริบททั่วไปของศูนย์กีฬา / มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.....

ตอนที่ 2 แนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ แนวประเด็นคำถามอธิบายพอสังเขปในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านกลยุทธ์ขององค์กร (Strategy).....
2. ด้านโครงสร้างองค์กร (Structure).....
3. ด้านรูปแบบ ในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร (Style).....
4. ด้านระบบ (Systems)
5. ด้านบุคลากร (Staff)
6. ด้านทักษะ (Skills).....
7. ด้านค่านิยมร่วม (Shared Values)
8. ด้านงบประมาณ (Money).....
9. ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (Material).....
10. ด้านการจัดการ (Management)

ตอนที่ 3 แนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

แนวประเด็นคำถาม

1. ท่านคิดว่าแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านกลยุทธ์ขององค์กร (Strategy) ควรมีแนวทางการจัดการอย่างไร

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่าแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านโครงสร้างองค์กร (Structure) ควรมีแนวทางการจัดการอย่างไร

.....

.....

.....

3. ท่านคิดว่าแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติด้านรูปแบบ (Systems) ควรมีแนวทางในการบริหารงานของผู้บริหารระดับสูงอย่างไร

.....

.....

.....

4. ท่านคิดว่าแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร (Style) ควรมีแนวทางการจัดการอย่างไร

.....

.....

.....

5. ท่านคิดว่าแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านบุคลากรในองค์กร (Staff) ควรมีแนวทางการจัดการอย่างไร

.....

.....

.....

6. ท่านคิดว่าแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านทักษะ (Skills) ควรมีแนวทางการจัดการอย่างไร

.....

.....

.....

7. ท่านคิดว่าแนวทางการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านค่านิยมร่วม (Shared values) ควรมีแนวทางการจัดการอย่างไร

.....

.....

.....

8. ท่านคิดว่าแนวทางการจัดการด้านงบประมาณ (Money) ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ควรมีแนวทางการจัดการอย่างไร

.....

.....

.....

9. ท่านคิดว่าแนวทางการจัดการด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (Material) ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ควรมีแนวทางการจัดการอย่างไร

.....

.....

.....

10. ท่านคิดว่าแนวทางการจัดการ (Management) ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติควรมีแนวทางการจัดการอย่างไร

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค ประเด็นการสนทนากลุ่ม

ประเด็นการสนทนากลุ่มเพื่อการตรวจสอบ

ร่างรูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

(ร่าง) รูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
1. ด้านกลยุทธ์ขององค์กร		
1.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศผลิตและพัฒนาบุคลากร ด้านศาสตร์การกีฬา		
1.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมวิจัยและพัฒนา องค์ความรู้ นวัตกรรม ด้านศาสตร์การกีฬา		
1.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมบริการวิชาการแก่สังคม		
1.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย		
1.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนและนักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละ บุคคล เช่น การกำหนดชนิดกีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่ชัดเจนของ แต่ละสถาบัน		
1.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ส่งเสริมการพัฒนาการ จัดการศึกษาให้มีคุณภาพ		
1.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ส่งเสริมและพัฒนาการ บริหารจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมหา วิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติให้มีคุณภาพ		
1.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมการสร้างควม ร่วมมือหรือการสร้างเครือข่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ		
1.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมนักศึกษาและ บุคลากรของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศให้มีการศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น		
1.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศจัดสรรงบประมาณด้าน		

(ร่าง) รูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
สวัสดิการ สร้างขวัญและกำลังใจให้นักกีฬาให้กับศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยแห่งชาติ เช่น 1) ทุนการศึกษา 2) ชุดฝึกซ้อมกีฬา 3) อุปกรณ์กีฬา		
1.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศเพิ่มค่าตอบแทนให้กับผู้เชี่ยวชาญกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศให้มีความเหมาะสม		
1.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมการจัดทำแผนทางการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและการกำกับติดตามและประเมินผล		
1.13 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริม พัฒนา สนับสนุนนักกีฬาทุกระดับเพื่อเป็นเลิศทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยใช้หลักวิทยาศาสตร์ทางการกีฬาและการจัดการศึกษาแบบพิเศษ พัฒนาระบบการบริหารจัดการกีฬา ส่งเสริมนักกีฬา		
1.14 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศสรรหานักกีฬาและผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถทั้งในและต่างประเทศ		
1.15 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมให้ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเข้าร่วมการแข่งขันทุกรายการและจัดการแข่งขันทุกระดับ		
1.16 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ		
1.17 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมและพัฒนาด้านเทคโนโลยีของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ		
1.18 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมนักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเพื่อลดต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ		
2.ด้านโครงสร้างการจ้ดองค์กร		
2.1. โครงสร้างด้านผู้บริหารองค์กร ประกอบด้วย อธิการบดี รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ผู้อำนวยการ ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ สำนักอธิการบดี ผู้อำนวยการ		

(ร่าง) รูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ประจำวิทยาเขต ผู้เชี่ยวชาญ กีฬาหรือผู้ฝึกสอนกีฬา ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ผู้ช่วยผู้ ฝึกสอนนักกีฬา		
2.2 โครงสร้างด้านผู้ปฏิบัติงาน ประกอบด้วย งานบริหารทั่วไป ได้แก่ 1) งานธุรการ 2) งานการเงิน และพัสดุ 3) งานประกันคุณภาพการศึกษา งานแผนและงบประมาณ งานบริหารจัดการกีฬา ได้แก่ 1) งานบริหารจัดการกีฬา 2) งานสวัสดิการทางการกีฬา 3) งานมาตรฐานสนามกีฬา และอุปกรณ์ 4) งานฐานข้อมูลและสารสนเทศ งานส่งเสริมและพัฒนากีฬา 1) งานสรรหาคูคณาธิการทาง การกีฬา 2) งานพัฒนาและส่งเสริมกีฬา 3) งานส่งเสริม สนับสนุนนักกีฬาเข้าร่วมกีฬามหาวิทยาลัย 4) งานจัดการ กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ 5) โครงการ 1 วิทยาเขต 1 ชนิด กีฬา งานจัดการแข่งขันกีฬา - การจัดการแข่งขันกีฬาโรงเรียน กีฬา - การจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ - การจัดการแข่งขันระดับชาติและนานาชาติ งานวิชาการและประกันคุณภาพ งานส่งเสริมวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬา		
3. ด้านรูปแบบในการบริหารงานของผู้บริหารระดับสูง		
3.1. ผู้บริหารระดับสูงมีรูปแบบการทำงานเป็นทีมและ การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม		
3.2. ผู้บริหารระดับสูงมีรูปแบบการทำงานแบบกระจาย อำนาจประชาธิปไตย		
3.3 ผู้บริหารระดับสูงมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ การดำเนินงานตามภารกิจให้คล่องตัวมากขึ้นในหลายๆมิติ		
3.4. ผู้บริหารระดับสูงมีความเป็นเอกภาพ		
3.5. ผู้บริหารระดับสูงได้รับความร่วมมือและการบูรณา การกับองค์กรอื่นๆ		

(ร่าง) รูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
3.6. ผู้บริหารระดับสูงมีการวางแผนในการทำงานที่ชัดเจน เช่น วางการฝึกซ้อม วางแผนการแข่งขัน		
3.7. ผู้บริหารระดับสูงมีกระบวนการในการควบคุมที่โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้		
3.8. ผู้บริหารระดับสูงมีกระบวนการติดตามความก้าวหน้าและการประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรม		
3.9. ผู้บริหารระดับสูงมีการนำนักวิทยาศาสตร์การกีฬานักกายภาพบำบัด นักโภชนาการเพื่อดูแลความสมบูรณ์ของนักกีฬา		
3.10. ผู้บริหารระดับสูงมีการนำแผน และการจัดการเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ		
4. ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร		
4.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศต้องปฏิบัติงานตามโครงสร้างระบบ		
4.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีระบบการทำงานที่ชัดเจนและสามารถขับเคลื่อนการทำงานได้		
4.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการนำระบบนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงาน		
4.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการนำทฤษฎีระบบมาใช้ในการดำเนินงาน		
4.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการนำกระบวนการนำเข้า OUTPUT – OUTCOM		
4.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีนำกระบวนการ PDCA ในการปฏิบัติงาน		
4.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการนำ Swot analyze มาวิเคราะห์องค์กร		
4.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีระบบการควบคุมในการดำเนินงาน		
5. ด้านบุคลากรในองค์กร		
5.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีกระบวนการสรรหา		

(ร่าง) รูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
บุคลากรและนักกีฬาที่มีคุณสมบัติตรงและเหมาะสมกับงาน		
5.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดคนให้เหมาะสมกับงานในทุกงานของศูนย์ 1) งานบริหารทั่วไป 2) งานแผนและงบประมาณ 3) งานบริหารจัดการกีฬา 4) งานส่งเสริมและพัฒนากีฬา 5) งานจัดการแข่งขันกีฬา		
5.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการคัดเลือกบุคลากรในองค์กรตามคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด		
5.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีสมรรถนะของผู้ฝึกสอนกีฬามีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด		
5.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีสมรรถนะของบุคลากรตรงตามภารกิจและคุณสมบัติในทุกๆมิติ		
5.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีผู้บริหาร มีวิสัยทัศน์ตระหนักในความสำคัญ และเข้าใจจุดมุ่งหมาย		
5.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีเจ้าหน้าที่ สามารถประสานงาน สามารถให้คาปรึกษา สามารถใช้เทคโนโลยี มีใจบริการ ความรู้และสนใจเรื่องกีฬา		
5.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีผู้ฝึกสอนกีฬา/ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีความสามารถเฉพาะ มีเอกสารรับรอง มีความเอาใจใส่ เข้าใจจุดมุ่งหมายทางกีฬาของมหาวิทยาลัย มีปรัชญาการทำงาน เข้าใจจิตวิทยา มีระเบียบวินัย เป็นแบบอย่างที่ดี และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ		
5.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีอาจารย์ที่ปรึกษาประจำทีมกีฬา/ผู้จัดการทีม มีความโปร่งใส เป็นผู้ดูแลเฉพาะนักกีฬา สามารถให้คาปรึกษา สามารถประสานงาน มีความเอาใจใส่ รู้หน้าที่ตนเอง		
5.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีอาจารย์ที่ปรึกษา มีความเอาใจใส่		
5.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีอาจารย์ผู้สอน เข้าใจธรรมชาติของนักกีฬา		

(ร่าง) รูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
5.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีนักกีฬาเป็นผู้ที่มีศักยภาพด้านกีฬา และมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด		
5.13 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีบุคลากรตามโครงสร้างขององค์กร ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน นักกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักกายภาพบำบัด นักจิตวิทยา ทีมวางแผน นักวิเคราะห์และวางแผน นักเทคโนโลยีการกีฬา		
6. ด้านความรู้ความสามารถขององค์กร		
6.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้		
6.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะในการสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัย		
6.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะทางด้านวิจัยทางการกีฬา		
6.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการกีฬา		
6.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะในการแก้ไขปัญหาต่างๆได้ดี		
6.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะเฉพาะด้านที่ตรงตามความสามารถและเหมาะสม		
6.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะด้านการใช้ภาษาไทยและภาษา ต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาอาหรับ		
6.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะความสามารถเฉพาะตำแหน่งตามชนิดกีฬา		
6.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีการทักษะในการสื่อสารเพื่อการเข้าใจในการปฏิบัติงาน		
6.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะในการเป็นผู้นำ		
6.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะใน		

(ร่าง) รูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
การสร้างแรงจูงใจและแรงบรรณดามใจในการปฏิบัติงาน		
6.13 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีบุคลากรที่มีทักษะการบริหารเวลา		
7. ด้านค่านิยมร่วมกัน		
7.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่มีทัศนคติที่ดีด้านกีฬาไปในทิศทางเดียวกัน		
7.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่มีการรักษาสมดุของค่านิยม		
7.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่สร้างค่านิยมของการรักองค์กร		
7.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ร่วมงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง		
7.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่ให้การสนับสนุนการทำงานขององค์กร		
7.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่ให้ความเห็นอกเห็นใจผู้ร่วมงานขององค์กร เช่น ให้กำลังใจ แสดงคำชมเชยและให้ความเชื่อถือไว้วางใจแก่นักกีฬาและผู้ฝึกสอน		
7.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่มีความยินดีชื่นชมกับคนในองค์กรที่ประสบผลสำเร็จ		
7.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่บุคลากรทุกฝ่ายต้องมีความร่วมมือสมัครสมานสามัคคีถึงจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายเช่น กิจกรรมสังสรรค์ร่วมกัน รับประทานอาหารร่วมกัน สภากาแฟ ยูนิฟอร์ม		
7.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีการจัดกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ เช่น การแต่งชุดยูนิฟอร์มที่เหมือนกัน กันตามวัฒนธรรมหรือสภาพการตามภูมิภาค		
7.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องสร้างกลุ่มเครือข่ายทางเทคโนโลยี เช่น แพนคลับ เพจ เฟสบุ๊ก ไลน์		

(ร่าง) รูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
การประชาสัมพันธ์		
7.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องสนับสนุนบุคลากร ในองค์กร ในด้านการพัฒนาทักษะ ฝึกอบรม สัมมนาเพื่อ เพิ่มพูนความรู้		
7.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องสนับสนุน ทุนการศึกษา มอบเกียรติบัตรให้นักกีฬาที่ได้รับเหรียญ รางวัลในการแข่งขันกีฬา เช่น ค่าตอบแทน เบี้ยเลี้ยง ค่า ยานพาหนะ ค่าที่พัก		
7.13 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีการสร้าง แรงจูงใจด้วยการจัดสวัสดิการให้บุคลากรด้านกีฬา ผู้ ฝึกสอนและนักกีฬา เทคนิคการจูงใจที่สำคัญ ประกอบด้วย เงิน การมีส่วนร่วม และคุณภาพชีวิตในการทำงาน		
8. ด้านงบประมาณ		
8.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีจัดสรรงบประมาณ ตามวัตถุประสงค์โครงการ และกระจายงบประมาณให้ คุ้มค่าที่สุดที่สุด		
8.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีภาครัฐจัดสรร งบประมาณเพื่อสนับสนุนโครงการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็น เลิศ		
8.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดหางบประมาณ จากหน่วยงานภายนอก เช่น ภาคเอกชน บริษัท และ หน่วยงานอื่นๆ		
8.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีจัดงบประมาณ สนับสนุนอย่างเป็นระบบครบวงจร		
8.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีจัดสรรงบประมาณให้ มีความพอเพียง คุ้มค่า และคุ้มค่า		
8.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีจัดหาผู้สนับสนุน สปอนเซอร์จากหน่วยงานภายนอกที่ให้การสนับสนุน		
8.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีจัดสรรงบประมาณให้ มีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กับบุคลากร		

(ร่าง) รูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
9. ด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์		
9.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกมีความพร้อม		
9.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกมีความทันสมัย		
9.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกมีความเหมาะสม		
9.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีแผนในการบริหารจัดการและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ชัดเจน เช่น การจัดการการบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์		
9.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกมีความปลอดภัยช่วยสร้างแรงบันดาลใจสร้างมาตรฐานการฝึกเหมาะกับร่างกายและพัฒนาการของนักกีฬา		
9.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีที่พักนักกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกเฉพาะนักกีฬา		
9.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีสนามฝึกซ้อมและอุปกรณ์ฝึกซ้อมที่เป็นไปตามมาตรฐานกีฬานั้นๆ		
9.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการประสานงานกับฝ่ายต่างๆ ในการจัดสรรเวลาสถานที่		
9.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการสนับสนุนยานพาหนะในการเดินทางไปฝึกซ้อมและแข่งขันของนักกีฬา เช่น รถยนต์รับส่งนักกีฬา		
9.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องต่างๆ เช่น ห้องพัก ห้องประชุม ห้องเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ห้องกายภาพบำบัด ห้องพยาบาล ห้องสรรหนานการ ห้องรับประทานอาหารพร้อมห้องครัว ห้องสุขา ห้องอาบน้ำ ห้องเก็บของ ห้องเก็บวัสดุอุปกรณ์กีฬา มีอินเทอร์เน็ต		
10. ด้านการจัดการ		

(ร่าง) รูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
10.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดการการสร้าง เครือข่ายความร่วมมือในการดำเนินงานตามภารกิจให้ คล่องตัวมากขึ้นในหลายๆมิติ		
10.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดการเรื่อง แผนการฝึกซ้อม การแข่งขัน การเดินทาง และงบประมาณ ด้านการจัดสวัสดิการต่างๆ		
10.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดการเรื่องการ ควบคุมการฝึกซ้อม และแผนการฝึกซ้อม		
10.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดการเรื่อง นักวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อดูความสมบูรณ์ของนักกีฬา		
10.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดการเรื่อง คณะกรรมการติดตามความก้าวหน้าของนักกีฬา		
10.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดการเรื่องการ รับเข้านักกีฬา มีกระบวนการ และวิธีการพิเศษ โดยยึด หลักการบริหารแบบ PDCA การจัดหาพนักงานที่สามารถมา ต่อยอดได้เลย		
10.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการบริหารจัดการ ความเสี่ยง		
10.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัย		
10.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดทำระเบียบว่า ด้วยสวัสดิการสำหรับนักกีฬา		
10.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีสวัสดิการที่จัดให้ใน ระดับเพียงพอให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีพอเหมาะสมพอควร		
10.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดทำ แผนปฏิบัติการประจำปีเรื่องการจัดสวัสดิการ		
10.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ดำเนินการตาม แผนปฏิบัติการประจำปี		
10.13 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดการเรื่องสิ่ง อำนวยความสะดวกทางการกีฬาภายในศูนย์		

(ร่าง) รูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
10.14 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัดทำระบบ ฐานข้อมูลด้านการเรียนและ จัดทาระบบฐานข้อมูล ทางด้านกีฬา		
10.15 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการประชาสัมพันธ์ ผลการแข่งขันรายการต่างๆ		
11. ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา		
11.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีสรีระวิทยา		
11.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีกายภาพบำบัด ทางการกีฬา		
11.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการส่งเสริมให้ความรู้ การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา		
11.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการเพิ่มพูน สมรรถภาพทางกายโดยมีเจ้าหน้าที่เทคนิคและ วิทยาศาสตร์เป็นผู้ควบคุม		
11.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดหานักกายภาพ บำบัดเพื่อดูแลช่วยเหลือนักกีฬา		
11.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีโภชนาการกีฬา		
11.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีจิตวิทยาทางการกีฬา		
11.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการโต๊ปทางการกีฬา		
11.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการวิจัยทางการกีฬา		
11.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศควรสร้างคนที่มี สมรรถนะในการใช้เครื่องมือองค์ความรู้ในด้านนี้ สมรรถภาพ กายภาพ โภชนาการกีฬา วิเคราะห์ และ จิตวิทยาการกีฬา		
12. ด้านการจัดการเรียนการสอนแบบพิเศษ		
12.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศร่วมมือกับอาจารย์และ บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ		
12.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดตั้งกองทุนเพื่อ ดูแลรักษานักกีฬาที่ได้รับบาดเจ็บทางการกีฬา		
12.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดการเรียนการ		

(ร่าง) รูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
สอนแบบพิเศษ ด้านการเรียน ความสามารถทางการเรียน ผลการเรียนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2.00		
12.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการกำหนดระบบ ระเบียบ และแนวปฏิบัติในการจัดการการเรียนรู้อ		
12.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการประสานงานทำ ความเข้าใจกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง		
12.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ ปรึกษาเพิ่มเติมจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการปกติ		
12.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดกิจกรรม ปฐมนิเทศเรื่องการเรียนการสอนหรือกิจกรรมการเรียนรู้อ		
12.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดทำโครงการ เปิดกลุ่มเรียนให้นักกีฬาเรียนเป็นกลุ่ม		
12.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีอาจารย์ผู้สอน ติดตาม กำกับพฤติกรรมกรรมการเรียน		
12.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการทำความเข้าใจ กับอาจารย์เรื่องการลา		
12.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการทำความเข้าใจ กับคณะที่มีนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬา		
12.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดหาอาจารย์ ผู้สอน		
12.13 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการมอบหมายเพื่อน เพื่อช่วยในการเรียน		
12.14 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดประชุมเชิง ปฏิบัติการเพื่อสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อด้านวิชาการ		
12.15 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการติดตามและ ประเมินผลทางการเรียน		
12.16 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ เมื่อไม่สามารถเรียน ได้สามารถเปลี่ยนสาขาการเรียน หรือลดรายวิชากรณี พิเศษ		
12.17 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัดหาเงิน		

(ร่าง) รูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
ทุนการศึกษา อาหารเสริม และเวชภัณฑ์ต่าง		

ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อประเมินความเป็นไปได้

แบบสอบถาม

การประเมินรูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

คำชี้แจง

แบบสอบถามการประเมินรูปแบบการจัดการของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยใช้หลักการการจัดการกีฬา 7S กับหลักการ 4M และจากการสัมภาษณ์ ประกอบด้วย 12 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านกลยุทธ์ขององค์กร 2) ด้านโครงสร้างองค์กร 3) ด้านรูปแบบในการบริหารงาน 4) ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร 5) ด้านบุคลากร 6) ด้านทักษะและความสามารถในการทำงาน 7) ด้านค่านิยมร่วม 8) ด้านงบประมาณ 9) ด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ 10) ด้านการจัดการ 11) ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา 12) ด้านการจัดการเรียนการสอนแบบพิเศษ

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ผลที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้วิจัยจึงขอความกรุณาจากท่าน ในการกรอกแบบสอบถามตรงกับสภาพความเป็นจริง และกรุณาตอบทุกข้อ ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามของท่านจะใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น และจะนำเสนอผลในภาพรวมซึ่งไม่มีผลกระทบต่อหน้าที่หรือการปฏิบัติงานของท่านแต่อย่างใด

นายไพพรรณ ชำนาญจันทร์

นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการจัดการกีฬา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

แบบสอบถาม

“การประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ”

.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ช่องว่างตามสภาพความเป็นจริง

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ

() ต่ำกว่า 30 ปี () 30-39 ปี

() 40-49 ปี () 50 ปีขึ้นไป

3. การศึกษา

() ปริญญาเอก สาขาวิชา.....

() ปริญญาโท สาขาวิชา.....

() ปริญญาตรี สาขาวิชา.....

() ต่ำกว่าปริญญาตรี สาขาวิชา.....

() อื่น.....

4. สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามในศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติของท่าน

() วิทยาเขตโปรดระบุ.....

() รองอธิการบดี

() ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา

() หัวหน้าสำนักงานศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

() ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ฝึกสอนกีฬา

5. ประสบการณ์การจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศของท่าน

() 1-5 ปี () 6-10 ปี () 11-15 ปี () มากกว่า 15 ปี

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา
เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

คำชี้แจง

แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีตัวเลือก 5 ระดับ กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องซึ่งตรงกับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความเป็นไปได้รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และโปรดตอบทุกข้อ เกณฑ์ในการพิจารณา มีดังนี้

- 5 หมายถึง มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีความเป็นไปได้ในการดำเนินการมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีความเป็นไปได้ในการดำเนินการมาก
- 3 หมายถึง มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีความเป็นไปได้ในการดำเนินการปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความคิดเห็นรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีความเป็นไปได้ในการดำเนินการน้อย
- 1 หมายถึง มีความคิดเห็น รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีความเป็นไปได้ในการดำเนินการน้อยที่สุด

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นประเมินรูปแบบการจัดการของศูนย์
กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่ตรงกับความต้องการของท่านมากที่สุด
ตัวอย่าง : การตอบแบบสอบถามและการแปลความ

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ	ระดับความคิดเห็น การประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ				
	มีความ เป็นได้ มากที่สุด (5)	มีความ เป็นได้ มาก (4)	มีความ เป็นได้ ปานกลาง (3)	มีความ เป็นได้ น้อย (2)	มีความ เป็นได้ น้อยที่สุด (1)
1. ด้านการวางแผน 1. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ควรมีการวางแผนการจัดการกีฬาของศูนย์ กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการ กีฬาแห่งชาติระยะ 10 ปี			✓		

ระดับความคิดเห็น หมายถึง ท่านเห็นว่ามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีการวางแผนการ
จัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติระยะ 10 ปี ปานกลาง

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ	ระดับความคิดเห็น การประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ				
	มีความ เป็นได้ มากที่สุด (5)	มีความ เป็นได้ มาก (4)	มีความ เป็นได้ ปานกลาง (3)	มีความ เป็นได้ น้อย (2)	มีความ เป็นได้ น้อย ที่สุด (1)
1. ด้านกลยุทธ์ขององค์กร (Strategy)					
1.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศผลิตและ พัฒนาบุคลากรด้านศาสตร์การกีฬา					
1.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริม วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม ด้าน ศาสตร์การกีฬา					
1.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริม					

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ	ระดับความคิดเห็น				
	การประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ				
	มีความ เป็นได้ มากที่สุด (5)	มีความ เป็นได้ มาก (4)	มีความ เป็นได้ ปานกลาง (3)	มีความ เป็นได้ น้อย (2)	มีความ เป็นได้ น้อย ที่สุด (1)
บริการวิชาการแก่สังคม					
1.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่น พื้นบ้านและกีฬาไทย					
1.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริม และพัฒนา นักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬา สูงสุดของแต่ละบุคคล เช่น การกำหนดชนิด กีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่ชัดเจนของแต่ละ วิทยาเขต					
1.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ส่งเสริม การปรับรูปแบบการศึกษาให้มีคุณภาพตาม มาตรฐานอุดมศึกษา					
1.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ส่งเสริม และพัฒนา การบริหารจัดการกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ให้มีคุณภาพ					
1.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมการ สร้างร่วมมือหรือการสร้างเครือข่ายทั้ง ในประเทศและต่างประเทศ					
1.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริม นักศึกษาและบุคลากรของศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศให้มีการศึกษาต่อ ในระดับที่ สูงขึ้น					
1.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศจัดสรร งบประมาณด้านสวัสดิการ สร้างขวัญและ กำลังใจให้นักกีฬาให้กับศูนย์กีฬาเพื่อความเป็น					

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ	ระดับความคิดเห็น				
	การประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ				
	มีความ เป็นได้ มากที่สุด (5)	มีความ เป็นได้ มาก (4)	มีความ เป็นได้ ปานกลาง (3)	มีความ เป็นได้ น้อย (2)	มีความ เป็นได้ น้อย ที่สุด (1)
เลิศของมหาวิทยาลัยแห่งชาติ เช่น 1)ทุนการศึกษา 2)ชุดฝึกซ้อมกีฬา 3)อุปกรณ์กีฬา					
1.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศควรมี คำตอบแทนให้กับผู้เชี่ยวชาญกีฬาทั้งใน ประเทศและต่างประเทศให้มีความเหมาะสม					
1.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริม การจัดทำแผนทางการฝึกซ้อมและการ แข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและการกำกับ ติดตามและประเมินผล					
1.13 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริมพัฒนา สนับสนุนนักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศทั้งในประเทศ และต่างประเทศโดยใช้หลักวิทยาศาสตร์ทางการกีฬา และการจัดการศึกษาแบบพิเศษพัฒนาระบบการ บริหารจัดการกีฬา					
1.14 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศสรรหา นักกีฬา และผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถทั้งในและต่างประเทศ					
1.15 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริม ให้ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันและจัดการ แข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ					
1.16 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริม และพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของ ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ					
1.17 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริม และพัฒนาด้านเทคโนโลยีของศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศ					
1.18 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศส่งเสริม					

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ	ระดับความคิดเห็น				
	การประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ				
	มีความ เป็นได้ มากที่สุด (5)	มีความ เป็นได้ มาก (4)	มีความ เป็นได้ ปานกลาง (3)	มีความ เป็นได้ น้อย (2)	มีความ เป็นได้ น้อย ที่สุด (1)
นักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ และ ต่อยอดเพื่อ ความสำเร็จในระดับอาชีพ					
2. ด้านโครงสร้างองค์กร					
2.1. ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมี โครงสร้างด้านผู้บริหารองค์กร ประกอบด้วย อธิการบดี รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ผู้อำนวยการศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ สำนักอธิการบดี หัวหน้าศูนย์กีฬาเพื่อความเป็น เลิศ ประจำวิทยาเขต ผู้เชี่ยวชาญกีฬา หรือผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนกีฬาศูนย์ กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ					
2.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมี โครงสร้างด้านผู้ปฏิบัติงาน ประกอบด้วย งานบริหารทั่วไป ได้แก่ 1) งานธุรการและ ประชาสัมพันธ์ 2) งานการเงินและพัสดุ 3) งานประกันคุณภาพการศึกษา 4) งานด้าน วิจัยและงานด้านการเรียนการสอน 5) งาน ส่งเสริมวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยี การกีฬา					
2.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีงาน แผนและงบประมาณ					
2.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีงาน บริหารจัดการกีฬา ได้แก่ 1) งานบริหาร จัดการกีฬา 2) งานสวัสดิการทางการกีฬา 3) งานมาตรฐานสนามกีฬาและอุปกรณ์ 4) งานฐานข้อมูล สารสนเทศและงานด้าน					

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ	ระดับความคิดเห็น การประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ				
	มีความ เป็นได้ มากที่สุด (5)	มีความ เป็นได้ มาก (4)	มีความ เป็นได้ ปานกลาง (3)	มีความ เป็นได้ น้อย (2)	มีความ เป็นได้ น้อย ที่สุด (1)
ประชาสัมพันธ์					
2.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีงาน ส่งเสริมและพัฒนากีฬา 1) งานสรรหา บุคลากรทางการกีฬา 2) งานพัฒนาและ ส่งเสริมกีฬา 3) งานส่งเสริมสนับสนุน นักกีฬาเข้าร่วมกีฬามหาวิทยาลัย 4) งาน จัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ 5) งาน โครงการ 1 วิทยาเขต 1 ชนิดกีฬา					
2.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการแข่งขัน กีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ การจัดการ แข่งขันระดับชาติและระดับนานาชาติ					
2.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ส่งเสริม สนับสนุนวิทยาศาสตร์การกีฬาและ เทคโนโลยีการกีฬา					
3. ด้านรูปแบบในการบริหารงานของ ผู้บริหารระดับสูง					
3.1 ผู้บริหารระดับสูงมีรูปแบบการทำงาน เป็นทีมและการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม					
3.2 ผู้บริหารระดับสูงมีรูปแบบการทำงาน แบบประชาธิปไตยและมีการกระจายอำนาจ					
3.3 ผู้บริหารระดับสูงมีการสร้างเครือข่าย ความร่วมมือการดำเนินงานตามภารกิจให้ คล่องตัวมากขึ้นในหลายๆ มิติและการบูรณา การกับองค์กรอื่นๆ					
3.4 ผู้บริหารระดับสูงมีความเป็นเอกภาพ					
3.5 ผู้บริหารระดับสูงมีการวางแผนในการ					

รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์ศึกษา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการศึกษา แห่งชาติ	ระดับความคิดเห็น				
	การประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์ศึกษา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ				
	มีความ เป็นได้ มากที่สุด (5)	มีความ เป็นได้ มาก (4)	มีความ เป็นได้ ปานกลาง (3)	มีความ เป็นได้ น้อย (2)	มีความ เป็นได้ น้อย ที่สุด (1)
ทำงานที่ชัดเจน เช่น วางการฝึกซ้อม วาง แผนการแข่งขัน					
3.6 ผู้บริหารระดับสูงมีกระบวนการใน การควบคุมที่โปร่งใสและสามารถตรวจสอบ ได้					
3.7 ผู้บริหารระดับสูงมีกระบวนการ ติดตามความก้าวหน้าและการประเมินผล อย่างเป็นรูปธรรม					
3.8 ผู้บริหารระดับสูงมีนโยบายการนำ นักวิทยาศาสตร์การศึกษา เช่น นัก กายภาพบำบัด นักโภชนาการ เป็นต้น เพื่อ มาดูแลความสมบูรณ์ของนักศึกษา					
3.9 ผู้บริหารระดับสูงมีการนำแผน และ การจัดการเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ					
4. ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์กร					
4.1 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศต้อง ปฏิบัติงานตามโครงสร้างระบบ					
4.2 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีระบบ การทำงานที่ชัดเจนและสามารถขับเคลื่อน การทำงานได้					
4.3 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการนำ ระบบนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการ ดำเนินงาน					
4.4 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการนำ ทฤษฎีระบบมาใช้ในการดำเนินงาน					
4.5 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการนำ กระบวนการนำเข้า Input - Outcome					

รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์ศึกษา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการศึกษา แห่งชาติ	ระดับความคิดเห็น				
	การประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์ศึกษา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ				
	มีความ เป็นได้ มากที่สุด (5)	มีความ เป็นได้ มาก (4)	มีความ เป็นได้ ปานกลาง (3)	มีความ เป็นได้ น้อย (2)	มีความ เป็นได้ น้อย ที่สุด (1)
4.6 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีนำ กระบวนการ PDCA มาใช้ในการปฏิบัติงาน					
4.7 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการนำ Swot analyze มาใช้ในการวิเคราะห์องค์กร					
4.8 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีระบบการ ควบคุมในการดำเนินงาน					
5. ด้านบุคลากรในองค์กร					
5.1 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมี กระบวนการสรรหาบุคลากร ผู้ฝึกสอน ศึกษาที่มีสมรรถนะและนักกีฬาที่มีคุณสมบัติ ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด					
5.2 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัด บุคลากรให้เหมาะสมกับงานในทุกงานของ ศูนย์ ทั่วไป ได้แก่ 1) งานธุรการและ ประชาสัมพันธ์ 2) งานการเงินและพัสดุ 3) งานประกันคุณภาพการศึกษา 4) งานด้าน วิจัยและงานด้านการเรียนการสอน 5) งาน ส่งเสริมวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยี การกีฬา					
5.3 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ มีการ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากีฬาของ มหาวิทยาลัย					
5.4 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีบุคลากร ที่มีสมรรถนะตรงตามภารกิจและคุณสมบัติ ในทุกๆ มิติ					
5.5 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีผู้บริหารที่ มีวิสัยทัศน์ ตระหนักในความสำคัญ และ					

รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ	ระดับความคิดเห็น				
	การประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ				
	มีความ เป็นได้ มากที่สุด (5)	มีความ เป็นได้ มาก (4)	มีความ เป็นได้ ปานกลาง (3)	มีความ เป็นได้ น้อย (2)	มีความ เป็นได้ น้อย ที่สุด (1)
เข้าใจจุดมุ่งหมาย					
5.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมี เจ้าหน้าที่ สามารถประสานงาน สามารถให้ คำปรึกษา สามารถใช้เทคโนโลยี มีใจบริการ มีความรู้และความสนใจเรื่องกีฬา					
5.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีผู้ฝึกสอน กีฬา/ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีความสามารถเฉพาะ มีเอกสารรับรอง มีความเอาใจใส่ เข้าใจ จุดมุ่งหมายทางกีฬาของมหาวิทยาลัย มี ปรัชญาการทำงาน เข้าใจจิตวิทยา มี ระเบียบวินัย เป็นแบบอย่างที่ดี และพัฒนา ตนเองอยู่เสมอ					
5.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีอาจารย์ที่ ปรึกษาประจำทีมกีฬา/ผู้จัดการทีม มีความ โปร่งใส เป็นผู้ดูแลเฉพาะนักกีฬา สามารถให้ คำปรึกษา สามารถประสานงาน มีความเอา ใจใส่ และรู้หน้าที่ตนเอง					
5.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีอาจารย์ ที่ปรึกษาฝ่ายวิชาการที่มีความเอาใจใส่					
5.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมี อาจารย์ผู้สอนที่เข้าใจธรรมชาติของนักกีฬา					
5.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีนักกีฬา เป็นผู้ที่มีศักยภาพด้านกีฬา และมีคุณสมบัติ ตามเกณฑ์ที่กำหนด					
5.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมี บุคลากรตามโครงสร้างขององค์กร เช่น นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักกายภาพบำบัด					

รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการศึกษา แห่งชาติ	ระดับความคิดเห็น การประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ				
	มีความ เป็นได้ มากที่สุด (5)	มีความ เป็นได้ มาก (4)	มีความ เป็นได้ ปานกลาง (3)	มีความ เป็นได้ น้อย (2)	มีความ เป็นได้ น้อย ที่สุด (1)
นักโภชนาการ เป็นต้น เพื่อดูแลความ สมบูรณ์ของนักกีฬา					
6. ด้านความรู้ความสามารถขององค์กร					
6.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มี บุคลากรที่มีทักษะพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้					
6.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มี บุคลากรที่มีทักษะการประสานงานที่ดี					
6.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มี บุคลากรที่มีทักษะในการสืบค้นข้อมูลที่ ทันสมัย					
6.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มี บุคลากรที่มีทักษะทางด้านวิจัยทางการกีฬา					
6.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มี บุคลากรที่มีทักษะในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ดี					
6.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มี บุคลากรที่มีทักษะเฉพาะด้านที่ตรงตาม ความสามารถและเหมาะสม					
6.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มี บุคลากรที่มีทักษะด้านการใช้ภาษาไทยและ ภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาอาเซียน เป็นต้น					
6.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มี บุคลากรที่มีทักษะความสามารถเฉพาะ ตำแหน่งตามชนิดกีฬา					
6.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มี บุคลากรที่มีการทักษะในการสื่อสารเพื่อ					

รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการศึกษา แห่งชาติ	ระดับความคิดเห็น การประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ				
	มีความ เป็นได้ มากที่สุด (5)	มีความ เป็นได้ มาก (4)	มีความ เป็นได้ ปานกลาง (3)	มีความ เป็นได้ น้อย (2)	มีความ เป็นได้ น้อย ที่สุด (1)
ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน					
6.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มี บุคลากรที่มีทักษะในการเป็นผู้นำ					
6.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มี บุคลากรที่มีทักษะในการสร้างแรงจูงใจและ แรงบันดาลใจในการปฏิบัติงาน					
6.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มี บุคลากรที่มีทักษะการบริหารเวลา					
7. ด้านค่านิยมร่วม					
7.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมี บุคลากรที่มีทัศนคติที่ดีด้านกีฬาไปในทิศทาง เดียวกัน					
7.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมี บุคลากรที่มีการรักษาสมดุลของค่านิยม มี บุคลากรที่สร้างค่านิยมของการรักองค์กร และการประชาสัมพันธ์ทางการกีฬา					
7.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมี บุคลากรที่มีการรับฟังความคิดเห็นจาก ผู้ร่วมงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง					
7.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมี บุคลากรที่ให้การสนับสนุนการทำงานของ องค์กร					
7.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมี บุคลากรที่ให้ความเห็นอกเห็นใจผู้ร่วมงาน ขององค์กร เช่น ให้กำลังใจแสดงคำชมเชย และให้ความเชื่อถือว่าไว้วางใจแก่นักกีฬา และ ผู้ฝึกสอน					

รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการศึกษา แห่งชาติ	ระดับความคิดเห็น				
	มีความ เป็นได้ มากที่สุด (5)	มีความ เป็นได้ มาก (4)	มีความ เป็นได้ ปานกลาง (3)	มีความ เป็นได้ น้อย (2)	มีความ เป็นได้ น้อย ที่สุด (1)
7.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่มีความยินดีชื่นชมกับคนในองค์กรที่ประสบผลสำเร็จ					
7.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีบุคลากรที่บุคลากรทุกฝ่ายต้องมีความร่วมมือสมัครสมานสามัคคีถึงจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย เช่น กิจกรรมสังสรรค์ร่วมกัน รับประทานอาหารร่วมกัน และสภากาแฟ					
7.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมีการจัดกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ เช่น การแต่งกายชุดยูนิฟอร์มที่เหมือนกัน ภัณฑารักษ์หรือสภาพการตามภูมิภาค					
7.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องสร้างกลุ่มเครือข่ายทางเทคโนโลยี เช่น แพลตฟอร์มเพจ เฟสบุ๊ก ไลน์ และการประชาสัมพันธ์					
7.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องสนับสนุนบุคลากรในองค์กร ในด้านการพัฒนาทักษะ ฝึกอบรม สัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้					
7.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องสนับสนุนทุนการศึกษา มอบเกียรติบัตรให้กับนักกีฬาที่ได้รับเหรียญรางวัลในการแข่งขันกีฬา เช่น ค่าตอบแทน เบี้ยเลี้ยง ค่ายานพาหนะ และค่าที่พัก					
7.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมี					

รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์ศึกษา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการศึกษา แห่งชาติ	ระดับความคิดเห็น				
	การประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์ศึกษา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ				
	มีความ เป็นได้ มากที่สุด (5)	มีความ เป็นได้ มาก (4)	มีความ เป็นได้ ปานกลาง (3)	มีความ เป็นได้ น้อย (2)	มีความ เป็นได้ น้อย ที่สุด (1)
การสร้างแรงจูงใจด้วยการจัดสวัสดิการให้ บุคลากรด้านกีฬา ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา เทคนิคการจูงใจที่สำคัญ ประกอบด้วย เงิน การมีส่วนร่วม และคุณภาพชีวิตในการ ทำงาน					
8. ด้านงบประมาณ					
8.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการ พิจารณางบประมาณตามวัตถุประสงค์ โครงการ และกระจายงบประมาณให้คุ้มค่า มากที่สุด					
8.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการ จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนโครงการ ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ					
8.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการ พิจารณาระเบียบจัดหางบประมาณจาก หน่วยงานภายนอก เช่น ภาคเอกชน บริษัท และหน่วยงานอื่นๆ					
8.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีจัด งบประมาณสนับสนุนอย่างเป็นระบบครบ วงจร					
8.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีจัดสรร งบประมาณให้มีความพอเพียง คุ้มค่า และ คุ้มค่า					
8.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีจัดหา ผู้สนับสนุนสปอนเซอร์จากหน่วยงาน ภายนอกที่ให้การสนับสนุน					
8.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีจัดสรร					

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ	ระดับความคิดเห็น				
	การประเมินรูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ				
	มีความ เป็นได้ มากที่สุด (5)	มีความ เป็นได้ มาก (4)	มีความ เป็นได้ ปานกลาง (3)	มีความ เป็นได้ น้อย (2)	มีความ เป็นได้ น้อย ที่สุด (1)
งบประมาณให้มีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์ กับบุคลากร					
9. ด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์					
9.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ มีความพร้อม และ เหมาะสม					
9.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ที่มีความทันสมัย					
9.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีแผนใน การบริหารจัดการและวัสดุอุปกรณ์ที่ชัดเจน เช่น การจัดหา การบำรุงรักษา และการใช้ ประโยชน์					
9.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มี มาตรฐาน และช่วยสร้างแรงบันดาลใจ มี ความพร้อม มาตรฐานการฝึกเหมาะกับ ร่างกายและพัฒนาการของนักกีฬา					
9.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีที่พัก นักกีฬาและวัสดุอุปกรณ์เฉพาะนักกีฬา					
9.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีสนาม ฝึกซ้อมและวัสดุอุปกรณ์อุปกรณ์ฝึกซ้อมที่ เป็นไปตามมาตรฐานกีฬานั้นๆ					
9.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการ ประสานงานกับฝ่ายต่างๆ ในการจัดสรร เวลาและสถานที่					
9.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการ สนับสนุนยานพาหนะในการเดินทางไป ฝึกซ้อมและแข่งขันของนักกีฬา เช่น รถยนต์					

รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการศึกษา แห่งชาติ	ระดับความคิดเห็น				
	การประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ				
	มีความ เป็นได้ มากที่สุด (5)	มีความ เป็นได้ มาก (4)	มีความ เป็นได้ ปานกลาง (3)	มีความ เป็นได้ น้อย (2)	มีความ เป็นได้ น้อย ที่สุด (1)
รับส่งนักศึกษา					
9.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัด สิ่งอำนวยความสะดวกและได้มาตรฐาน ตามห้องต่างๆ เช่น ห้องฝึก ห้องประชุม ห้องเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและ ห้องทดลองทางวิทยาศาสตร์การศึกษา ห้อง กายภาพบำบัด ห้องพยาบาล ห้อง นันทนาการ ห้องรับประทานอาหารพร้อม ห้องครัว ห้องสุขา ห้องอาบน้ำ ห้องเก็บของ ห้องเก็บวัสดุอุปกรณ์กีฬา มีอินเทอร์เน็ต เป็นต้น					
10. ด้านการจัดการ					
10.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการ จัดการก่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือใน การดำเนินงานตามภารกิจให้คล่องตัวมาก ขึ้นในหลายๆ มิติ					
10.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการ จัดการเรื่องแผนการฝึกซ้อม การแข่งขัน การเดินทาง งบประมาณ และด้านการจัด สวัสดิการต่างๆ					
10.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการ จัดการเรื่องการควบคุมการฝึกซ้อม และ แผนการฝึกซ้อม					
10.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการจัด ให้มินิวิทยาศาสตร์การกีฬาประจำศูนย์ เพื่อดูแลความสมบูรณ์ของนักศึกษา					
10.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการ					

รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ	ระดับความคิดเห็น				
	มีความ เป็นได้ มากที่สุด (5)	มีความ เป็นได้ มาก (4)	มีความ เป็นได้ ปานกลาง (3)	มีความ เป็นได้ น้อย (2)	มีความ เป็นได้ น้อย ที่สุด (1)
จัดการเรื่องคณะกรรมการติดตามประเมิน ความก้าวหน้าของนักกีฬาและศูนย์กีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศ					
10.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการ จัดการเรื่องการรับเข้านักกีฬา มี กระบวนการ และวิธีการพิเศษ โดยยึด หลักการบริหารแบบ PDCA การจัดหา นักกีฬาที่สามารถมาต่อ ยอดได้เลย					
10.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการ บริหารจัดการความเสี่ยง					
10.8 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการ จัดทำระเบียบว่าด้วยสวัสดิการสำหรับ นักกีฬา					
10.9 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มี สวัสดิการที่จัดให้ในระดับเพียงพอให้มี คุณภาพชีวิตที่ดีพอเหมาะสม					
10.10 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการ จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีเรื่องการจัด สวัสดิการ					
10.11 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการ จัดหาเงินทุนการศึกษา อาหารเสริม และ เวชภัณฑ์ต่างๆ					
10.12 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการประจำปี					
10.13 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการ จัดการเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกทางการ กีฬาภายในศูนย์					

รูปแบบการจัดการกีฬาของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการกีฬา แห่งชาติ	ระดับความคิดเห็น				
	มีความ เป็นได้ มากที่สุด (5)	มีความ เป็นได้ มาก (4)	มีความ เป็นได้ ปานกลาง (3)	มีความ เป็นได้ น้อย (2)	มีความ เป็นได้ น้อย ที่สุด (1)
10.14 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการ จัดทำระบบฐานข้อมูลด้านการเรียนและ จัด ทาระบบฐานข้อมูลทางด้านกีฬา					
10.15 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการ ประชาสัมพันธ์ผลการแข่งขันรายการต่างๆ					
11. ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา					
11.1 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีนัก สรีระวิทยาและมินักกายภาพบำบัดทางการ กีฬา เป็นต้น					
11.2 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการ ส่งเสริมให้ความรู้การเสริมสร้างสมรรถภาพ ทางกายของนักกีฬา					
11.3 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการ เพิ่มพูนสมรรถภาพทางกายโดยมีเจ้าหน้าที่ เทคนิคและวิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นผู้ ควบคุม					
11.4 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการ จัดหานักกายภาพบำบัดเพื่อดูแลช่วยเหลือ นักกีฬา					
11.5 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีนัก โภชนาการกีฬา					
11.6 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมี นักจิตวิทยาทางการกีฬา					
11.7 ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีการ อบรมให้ความรู้และมีการตรวจการใช้สาร กระตุ้นและสารต้องห้ามทางการกีฬาให้กับ นักกีฬา					

รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์ศึกษา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการศึกษา แห่งชาติ	ระดับความคิดเห็น				
	การประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์ศึกษา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ				
	มีความ เป็นได้ มากที่สุด (5)	มีความ เป็นได้ มาก (4)	มีความ เป็นได้ ปานกลาง (3)	มีความ เป็นได้ น้อย (2)	มีความ เป็นได้ น้อย ที่สุด (1)
11.8 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการ วิจัยทางการศึกษา					
11.9 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศพัฒนา บุคลากรที่มีสมรรถนะในการใช้เครื่องมือองค์ ความรู้ในด้านวิทยาศาสตร์การศึกษา และ เทคโนโลยีทางการศึกษา					
12. ด้านการจัดการเรียนการสอนแบบ พิเศษ					
12.1 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศร่วมมือ กับอาจารย์และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ					
12.2 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการ จัดตั้งกองทุนเพื่อดูแลรักษานักศึกษาที่ได้รับ บาดเจ็บทางการศึกษา					
12.3 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการ จัดการเรียนการสอนแบบพิเศษ ด้านการ เรียน ความสามารถทางการเรียนผลการ เรียนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2.00					
12.4 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการ กำหนดระบบ ระเบียบ และแนวปฏิบัติใน การจัดการการเรียนรู้					
12.5 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการ ประสานงานทำความเข้าใจกับบุคคลที่ เกี่ยวข้อง					
12.6 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการ แต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาเพิ่มเติมจากอาจารย์ ที่ปรึกษาวิชาการปกติ					
12.7 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัด					

รูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์ศึกษา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการศึกษา แห่งชาติ	ระดับความคิดเห็น				
	การประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาของศูนย์ศึกษา เพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ				
	มีความ เป็นได้ มากที่สุด (5)	มีความ เป็นได้ มาก (4)	มีความ เป็นได้ ปานกลาง (3)	มีความ เป็นได้ น้อย (2)	มีความ เป็นได้ น้อย ที่สุด (1)
กิจกรรมปฐมนิเทศเรื่องการเรียนการสอน หรือกิจกรรมการเรียนรู้					
12.8 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการ จัดทำโครงการเปิดกลุ่มเรียนให้นักศึกษาเรียน เป็นกลุ่ม					
12.9 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีอาจารย์ ผู้สอน ติดตาม กำกับพฤติกรรมกรรมการเรียน					
12.10 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการทำ ความเข้าใจกับอาจารย์เรื่องการลา					
12.11 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการทำ ความเข้าใจกับคณะที่มีนักศึกษาที่มีความ ความสามารถพิเศษทางการศึกษา					
12.12 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการ มอบหมายเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อช่วยในการ เรียน					
12.13 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการจัด ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อสรุปผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ด้านวิชาการ					
12.14 ศูนย์ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศมีการ ติดตามและประเมินผลทางการเรียน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....